

J. Greenough 1752
Camdenus Illustratus,

Sive GRÆCA

GRAMMATICA

LUCULENTA,

QUA

William Camden.
Ad accuratissimam Græcæ Linguæ Scien-
tiam, maturius & facilius, ingenium
quodvis minus capax, parvo tem-
poris intervallo, pervenire possit.

In Usum studiosæ Juventutis.

EDITIO TERTIA,

In qua additur SYNTAXIS.

L O N D I N I :

Impensis J. Brotherton, ad insigne Bibliorum in
vico vulgò vocato Cornhill.

MDCCXLIII.

1886 Aug. 27,

Gift of

~~4262~~

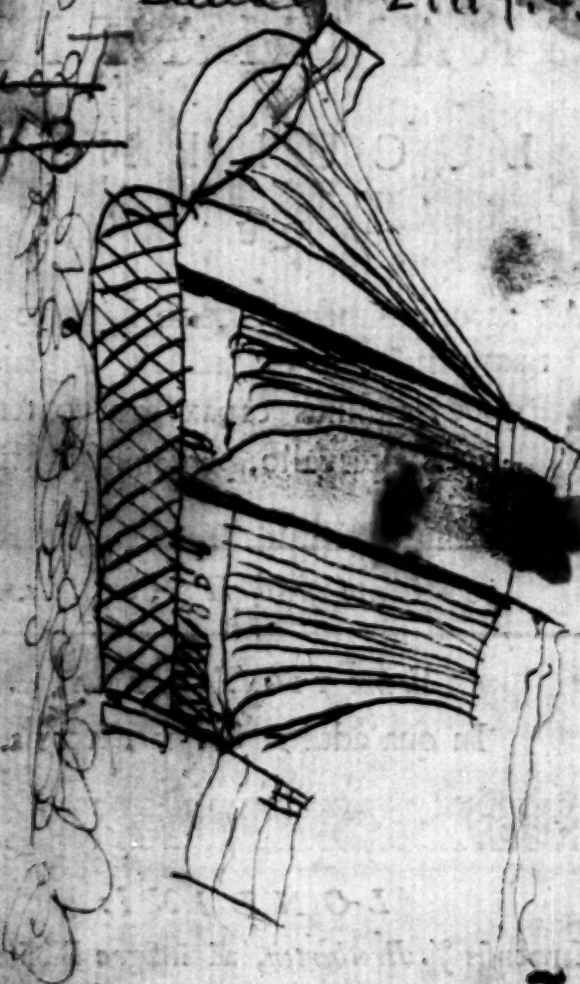
Dr. J. S. Green,

~~7~~

Edw. 211743

~~Edw. 211743~~

~~81743~~

AD
PRÆCEPTORES
ET
DISCIPULOS.

Expendenti mihi varias Doctissimorum
Virorum Grammaticas, videbar mihi
videre, has in multis satis esse
elaboratas, in aliis verò nimium prolixas;
illas densis & spinosis observationibus cri-
ticis (discentibus minus aptis) confertas &
constipatas; multas regulis & exceptionibus
nimio plus onustas; numero etiam haud paucas,
brevitate præproperâ leviter tactas & decur-
tatas; dum omnes has pervestigavi, ipse con-
stitui quædam decerpere, quæ (tyronibus saltem)
utiliora & magis necessaria mihi videbantur.

iv Ad Præceptores & Discipulos.

Optimum quidem duxi, ut tota structura compages in altum feliciter consurgeret, firmisque innixa columnis, & stabili fundamento ritè posito, inconcussa maneret; omnes enim, qui literarum scientiâ maximè præstant, hoc faciliè concedent, præcipuam docendi & discendi facultatem in accuratissima Nominum & Verborum formatione omnino constare; & quamvis nullâ aliâ ratione certâ quivis ad rectam & perfectam ullius linguae scientiam pervenire possit, nulla tamen quàm Græcæ linguae institutio blandiùs ducit discentium animos, dum modulatione quâdam suavi, in variis terminationibus percurrendis ad discendum allicit, & vi quasi facta juvenem rapit ad literas; tyronum igitur gratia, plurima ejusdem generis exempla ad finem operis aptè disposui. Quicunque enim in pueris instituendis fideliter operam impendit, curam adhibet præcipuam & diligentiam, ne aliquid operosum & nimis arduum literarum cupidis iter obstruat, ne lassitudine capti mediâ deficiant viâ, & à destinato studio subito resiliant. Varietas enim earum rerum
quæ

Ad Præceptores & Discipulos. v

quæ facilius intelligantur, & memoriâ citius recolantur, ingenium juvenem, & lenissimis moribus ornatum, ad alicujus scientiæ rationes intelligendas blandè & concinnè deducit.

Præstanti sanè quâvis arte opus est præceptori, & astutiâ quâdam (probâ tamen & honestâ) ad excitandum juvenilem animum ad capiendum ingenii cultum; nullis enim nisi doctis conceditur leges præscribere, gentibus dare jura, politiam & optimam gubernandi rationem edicere, etiam omnia illa perficere, quæ ad rempublicam ritè constituendam, ad rectam imperii administrationem, & ad mores formandos optimèque instituendos, certissimè spectant; hæc quidem omnia (S. S. tantum exceptis) è Græcis scriptoribus antiqui homines antiquis moribus præditi multo labore & industriâ edidiscere, & ad captum omnium penè gentium nationumque totidem verbis transtulere. Quicquid etiam de his stabiliendis veteres Romani jactare contendant, ex his fontibus omninò hausere.

vi Ad Præceptores & Discipulos.

*Quid ideo restat, nisi quod juvenes studiosos
monitos velim, ut ad ipsas scientiæ, erudi-
tionis, & sapientiæ januas patefactas salvis
auspiciis accelerent, & ex his Græcæ lin-
guæ elementis benè positis, & altâ infixis me-
moriâ, ad exploratissimam omnium rerum no-
titiâ propiùs accedant, ut tandem patriæ
sue optimè inserviant, communisque salutis
fiant studiosi.*

Litteræ

 Literæ [Γράμματᾱ] apud Græcos sunt
 viginti quatuor.

1 Figura | 2 Nomen | 3 Potestas.

Α α	ἄλφα	alpha	a
Β β	βῆτα	beta	b
Γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
Ε ε	ἑψιλόν	e psilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
Η η	ἦτα	eta	e longum
Θ θ	θῆτα	theta	th
Ι ι	ἰῶτα	iota	i
Κ κ	κάππα	cappa	k
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
Μ μ	μῦ	mu	m
Ν ν	νῦ	nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x
Ο ο	ο μικρόν	o micron	o parvum
Π π	πί	pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	rho	r
Σ σ	σίγμα	figma	f
Τ τ	ταῦ	tau	t
Υ υ	υψιλόν	u psilon	u
Φ φ	φί	phi	ph
Χ χ	χί	chi	ch
Ψ ψ	ψί	psi	ps
Ω ω	ὦ μέγα	o mega	o magnum

Dividuntur literæ in } Vocales, [φωνήεντα] &
 } Consonantes, [σύμφωνα.]

Septem sunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Reliquæ septemdecim sunt Consonantes.

Divi-

Dividuntur Vocales trifariam :

I. *Ratione Quantitatis* in

Longas, [μακρά] ————— η, ω.
 Breves, [βραχέα] ————— ε, ο.
 Ancipites, [δίχρονα] ————— α, ι, υ.

II. *Ratione Passionis* in

Mutabiles, [μεταβολικά] ————— α, ε, ο.
 Immutabiles, [ἀμεταβολικά] ————— η, ι, υ.

III. *Ratione Locationis in Diphthongis* in

Præpositivas, [πρὸ ἀκρίκῃ] ————— α, ε, η, ο.
 Subjunctivas, [ὑπὸ ἀκρίκῃ] ————— ι, υ.

Ex Vocalium conjunctione sunt Diphthongi.

Dividuntur diphthongi, [διφθογγοί]

I. in { Proprias, [κρείας] ————— αι,
 αυ, ει, ευ, οι, ου.
 Improbias, [καταχρηστικὰς] α, η, ω, ηυ,
 υι, αυ.

II. in { Mutabiles, ————— αι, αυ, οι.
 Immutabiles, ————— ει, ευ, ου.

Consonantes sunt duplices.

{ Mutæ, [ἄφωνα.] &

{ Semivocales, [ἡμίφωνα.]

Mutæ di- { Tenuæ, [ψιλά] π, κ, τ.
 viduntur in { Medias, [μέσα] β, γ, δ.
 { Aspiratas, [δασέα] θ, χ, ζ.

Quorum Antistoiicha { ————— π, β, φ.
 (i. e. ex adverso re- { ————— κ, γ, χ.
 spondentia) sunt { ————— τ, δ, ζ.

Semi-

Semivocales sunt vel $\left\{ \begin{array}{l} \text{Duplices, } [\delta\iota\pi\lambda\acute{\alpha}] \zeta, \xi, \psi. \\ \text{Liquidæ vel Immutabiles, } [\acute{\alpha}\mu\epsilon\iota\tau\acute{\alpha}\beta\omicron\lambda\alpha] \lambda, \mu, \nu, \rho. \end{array} \right.$
 σ est suæ potestatis litera.

T ante $\gamma, \kappa, \xi, \chi$, & ante eadem ubique sonat ut γ . Veteres Græci scriptitârunt ἀνγελῶ.

Accentus.

[Περισσώδαι] sunt
tres : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Acutus, } [\acute{\omicron}\xi\acute{\epsilon}\alpha] \text{ ————— } (') \\ \text{Gravis, } [\beta\alpha\rho\grave{\epsilon}\alpha] \text{ ————— } (') \\ \text{Circumflexus, } [\pi\epsilon\iota\sigma\omega\mu\acute{\epsilon}\mu\eta] \text{ — } (\sim) \end{array} \right.$

Acutus habet locum in ultima, ut Θεὸς, Deus; penultima, ut Κόσμος, mundus; antepenultima, ut ἀνθρωπῶν, homō.

Circumflexus in ultima, & penultima: ut ποιῶ, μῦσα.

Gravis tantum in ultima; at acutus loco gravis in orationis contextu signatur, quoties in ultimo sit vocabulo sententiæ, ut Χεῖρὸς; sed in omni syllaba intelligitur, in quâ accentus non pingitur; in ultima verò, si nullus sit accentus, vocabulum dicitur graviorum, ut κόσμος, ἀγγελῶ, σῦκον.

Spiritus.

[Πνεύμα]α] sunt
duo: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Asper, } (') [\rho\alpha\sigma\acute{\upsilon}] \text{ ut, ὄρῶ, terminus,} \\ \text{Lenis, } (') [\psi\iota\lambda\acute{\alpha}\nu] \text{ ut, ὄρῶ, mons.} \end{array} \right.$

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo Spiritum tenuem vel asperum accipit in principio.

Omnes dictiones incipientes ab υ vel ϵ aspirantur. Sed si medio ϵ geminetur, prius lævigatur, alterum aspiratur; ut, ἐρρώσω, vale.

Apostrophus.

[Ἄποστροφῇ] est nota abjectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Abji-

Græca Grammatica

Abjiciuntur per Apostrophum

{ Vocales ——— a, ε, ι, ο. } ut, καὶ αὐτόν, pro
 { Diphthongi ——— αι, οι. } καὶ αὐτόν.

N. B. Si sequens vocalis aspietur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam; ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν. νύχθ' ὅλῳ, totam noctem; τίθ' ἔτσι quid ita?

Partes Orationis

Sunt octo :	{	A Rticulus, —	ἀρθρον.
		Nomen, —	ὄνομα.
		Pronomen, —	ἀντωνυμία.
		Verbum, —	ῥῆμα.
		Participium, — —	μετοχή.
		Adverbium, — —	ἐπίρρημα.
		Conjunctio, — —	σύνδεσμος.
		Præpositio, — —	πρόθεσις.

Numeri

[Ἀριθμοὶ] sunt

tres :	{	Singularis, — — —	ἑνικός.
		Dualis, — — —	δυσικός.
		Pluralis, — — —	πληθυντικός.

N. B. Utuntur Duali, cum de duobus sermo est, vel de rebus natura binis: ut, τῷ χεῖρι, dux manus. Numerus Dualis rarius usurpatur, rectius igitur consuleretur pueris, si, in nominibus & verbis, exerciterentur flectendo solo singulari & plurali numero.

Casus

[Πτώσεις] sunt quinque:	{	Nominativus, —	ὀρθή.
		Genitivus, — —	ῥυιχή.
		Dativus, — — —	δοτική.
		Accusativus, — —	αἰτιατική.
		Vocativus, — —	κλητική.

Genera

Genera

[γένη] sunt tria :	Masculinum, —	{	ἀρσενικόν.
	Fœmininum, —		θηλυκόν.
	Neutrum, —		ὀνόμαζον.

Articulus

Duplex est :	Præposi- tivus,	{	ut,	{	ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc,
	Subjun- ctivus,		ut,		hoc.
					ὁς, ἡ, ὅ, qui, quæ,
					quod.

Articulus Præposit.

Articulus Subjunct.

	Sing.		
	m.	f.	n.
Nom.	ὁ	ἡ	τὸ
Gen.	τοῦ	τῆς	τοῦ
Dat.	τῷ	τῇ	τῷ
Acc.	τὸν	τὴν	τὸ

	Sing.		
	m.	f.	n.
Nom.	ὁς	ἡ	ὅ
Gen.	οὗ	ἧς	οὗ
Dat.	οῷ	ἧ	οῷ
Acc.	ὃν	ἣν	ὃ

	Dual.		
N. & A.	{		
	τῷ	τῇ	τῷ
G. & D.	{		
	τοῖν	ταῖν	τοῖν

	Dual.		
N. & A.	{		
	ὧ	ῃ	ὧ
G. & D.	{		
	οῖν	αῖν	οῖν

	Pluralis.		
Nom.	οἱ	αἱ	τὰ
Gen.	τῶν	τῶν	τῶν
Dat.	τοῖς	ταῖς	ταῖς
Acc.	τούς	τάς	τά

	Pluralis.		
Nom.	οἱ	αἱ	τα
Gen.	ῶν	ῶν	ῶν
Dat.	οῖς	αῖς	οῖς
Acc.	ῦς	αῖς	αῖς

Sic ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Articulus Vocativo caret, cujus loco anteponunt Adverbium ὃ vocativo.

Dictionum species & figura sunt, primitiva, derivativa, simplicia, composita.

Declinationes

[Κλίσεις]	{	Quinque	{	nominum	{	Simplicium.
sunt decem.		&				
	{	Quinque	{	nominum	{	Contractorum.

Quatuor priores declinationes Simplicium sunt *Parisyllabica*, i. e. non crescentes Genitivo: Quinta verò est *Imparisyllabica*, i. e. crescens Genitivo, ex qua oriuntur omnes declinationes Contractorum.

Dignoscuntur declinationes ab invicem per terminationes & genera.

Prima declinatio Simplicium

Duas habet terminationes, *ας*, & *ης*, generis Masculini tantum; ut, ὁ ταμί^{ας}, quæstor: ὁ τελών^{ης}, publicanus.

Paradigmata primæ declinationis Simplicium.

Ταμί ^{ας} , quæstor.			Τελών ^{ης} , publicanus.		
	Sing.			Sing.	
Nom.	ὁ	Ταμί ^{ας}	Nom.	ὁ	Τελών ^{ης}
Gen.	οῦ	ταμί ^ν	Gen.	οῦ	τελών ^ν
Dat.	τῷ	ταμί ^ᾳ	Dat.	τῷ	τελών ^ῳ
Acc.	τὸν	ταμί ^{αν}	Acc.	τὸν	τελών ^{ην}
Voc.	ὦ	ταμί ^ᾶ	Voc.	ὦ	τελών ^ν
					Dual.

Dual.			Dual.		
N. & A.	τὼ	ταμία	N. & A.	τὼ	τελώναι
G. & D.	τοῖν	ταμίαιν	G. & D.	τοῖν	τελώναιν
Vocat.	ὦ	ταμία.	Vocat.	ὦ	τελώναι.
Plural.			Plural.		
Nom.	οἱ	ταμίαι	Nom.	οἱ	τελώναι
Gen.	τῶν	ταμιῶν	Gen.	τῶν	τελωνῶν
Dat.	τοῖς	ταμίαις	Dat.	τοῖς	τελώναις
Acc.	τούς	ταμίαις	Acc.	τούς	τελώνας
Voc.	ὦ	ταμίαι.	Voc.	ὦ	τελώναι.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ	N. A. V.	N. οἱ
G. τοῦ	τὼ	G. τῶν
D. τῷ	G. D.	D. τοῖς
A. τὸν	τοῖν	A. τοὺς
V. ὦ	κειτῶν.	V. ὦ

Sic ὁ μηλιότης, u, confiliarius; ὁ ευρυόπης, u, latè sonans; ὁ ἀκακήτης, u, nihil mali faciens.

N. B. Consultiùs pueros facturos esse putârim, si separatim à nomine primùm discant inflectere articulum, nomen verò declinent absque articulo. Nomina enim & articuli sæpe sunt diversarum inter se declinationum, ut, ταμίαις, ταμίη, primæ declinationis Simplicium, ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν verò est tertiæ.

Regulæ.

I. Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων: In prima autem & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima.

Excipe τῶν Χρήσων, à χρήσης, scenerator; τῶν Χλέων, à χλένης, apri epithet. τῶν Ἑτησίων, ab Ἑτήσιναι, Etesiae venti.

II. Quædam nomina Doricè declinata [præsertim nomina propria] retinent *a* in toto Singulari numero: ut, ὁ Θωμάς. Gen. τοῦ Θωμᾶ. Dat. τῷ Θωμᾷ. Acc. τὸν Θωμᾶν. Voc. ὦ Θωμέ. Sic ὁ Ἰέδας, Λεκάς, Κηφᾶς, Μαρμωνᾶς, Σαφανᾶς, Κοσμᾶς, Πυθαγόρας, Λεονίδας, Σκίδας, Ἴωνας, &c. Sic Appellativa, ὁ βορρᾶς, τὸ βορρᾶ: ὁ πάππας, πάπα, vel pater, τὸ πάππα.

Item finita in *ας* purum, derivata à circumflexis: vel nominibus fœmininis: ut, πατραλοίας—*a*—patricida: μητραλοίας—*a*—participia ab ἀλοιόω, percutio: Πανσανίας—*a*—Pausanias, ab ἀνία, tristitia. Sic Μεωίας—*α*.

III. Dativus singularis in quatuor prioribus Declinationibus Simplicium, & quinta Contractorum, habet *i* semper subscriptum finalibus *a*, *η*, *ω*.

Subscribitur *i* plerumque vel propter distinctionem, ut τῷ ταμία in Dativo, τὸ ταμία in Nominativo duali; vel propter deperditionem, ut κερᾷ, κέρα; syllabæ enim, ex qua deperditur, *i* subscribitur.

IV. Atticè Vocativus singularis in omnibus Declinationibus similis est Nominativo, & Poëtice sæpe usurpatur pro Nominativo.

V. Nomina in *της*, Gentilia, Poëtica in *της*, & composita à verbis πωλῶ, vendo; μεῖρῶ, metior; τείβω, tero, formant Vocativum in *a* brevi: ut, ποιητης, poeta, ὦ ποιητά. πολίτης civis, ὦ πολίτα. ὁ Πέρσης, Persa, ὦ Πέρσα. Σκύθης, Scytha, ὦ Σκύθα. Κυνώπης, impudens, ὦ Κυνώπα. Βιβλιοπώλης, bibliopola, ὦ βιβλιοπώλα. Γεωμέτρης, geometres, ὦ γεωμέτρε. Sed quæ in *της* desinunt, utramque terminationem habent: ut ληστής, latro, ὦ ληστὴ & ληστά. Sic πελίαςτης, peltatus; ἀχονίτης, jaculator; Ὀρέτης, Θυέτης.

VI. Nonnulla in Vocativo retrahunt accentum: ut, ἐνρύοπης, latè videns, ὦ ἐνρύοπα. ὁ μηλίτης,

ἡέτης, confiliarius, ὃ μῆλιστα ὁ ἀκακήτης, non nocens, ὃ ἀκάχηα. ὁ δεσπότης, dominus, ὃ δέσποτα. Et compositum οἰκοδεσπότης, paterfamiliās, ὃ οἰκοδέσποτα.

VII. Quædam in hac Declinatione contractè declinantur: ut, Ἑρμίας — Ἑριῆς. Gen. Ἑρμῆς — Ἑρμῖ. Dat. Ἑρμῖα — Ἑριῆ. Acc. Ἑρμῖαν — Ἑρμῶ. Voc. ὦ Ἑρμῖα — Ἑριῆ.

Sic Ἀπελλῆς ἦς, ἐς ῖ, &c. Apelles.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes α & η, Generis fæminini tantum: ut,

Ἡ μῦσα, musa.

Ἡ τιμή, honor.

Sing.

Sing.

Nom. ἡ μῦσα
Gen. τῆς μύσης
Dat. τῇ μύσῃ
Acc. τὴν μύσιν
Voc. ὦ μῦσα.

Nom. ἡ τιμή
Gen. τῆς τιμῆς
Dat. τῇ τιμῇ
Acc. τὴν τιμὴν
Voc. ὦ τιμή.

Dual.

Dual.

N. & A. τὰ μύσα
G. & D. ταῖν μύσαιν
Voc. ὦ μύσα.

N. & A. τὰ τιμά
G. & D. ταῖν τιμαῖν
Voc. ὦ τιμά.

Plural.

Plural.

Nom. αἱ μύσαι
Gen. τῶν μυσῶν
Dat. ταῖς μύσαις
Acc. τὰς μύσας
Voc. ὦ μύσαι.

Nom. αἱ τιμαί
Gen. τῶν τιμῶν
Dat. ταῖς τιμαῖς
Acc. τὰς τιμάς
Voc. ὦ τιμαί.

Sing.

Nom.	ἡ	τρεπίζα
Gen.	ῆς	τρεπίζης
Dat.	τῇ	τρεπίζῃ
Acc.	τὴν	τρεπίζαν
Voc.	ὦ	τρεπίζα.

Sing.

Nom.	ἡ	φιλία
Gen.	ῆς	φιλίας
Dat.	τῇ	φιλίᾳ
Acc.	τὴν	φιλίαν
Voc.	ὦ	φιλία.

Dual.

N. & A.	τὰ	τρεπίζα
G. & D.	ταῦν	τρεπίζων
Voc.	ὦ	τρεπίζα

Dual.

N. & G.	τὰ	φιλία
G. & D.	ταῦν	φιλίων
Voc.	ὦ	φιλία.

Plural.

Nom.	αἱ	τρεπίζαι
Gen.	τῶν	τρεπίζων
Dat.	ταῖς	τρεπίζαις
Acc.	τάς	τρεπίζας
Voc.	ὦ	τρεπίζαι.

Plural.

Nom.	αἱ	φιλίας
Gen.	τῶν	φιλίων
Dat.	ταῖς	φιλίαις
Acc.	τάς	φιλίας
Voc.	ὦ	φιλίας.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λύπη
Gen.	ῆς	λύπης
Dat.	τῇ	λύπῃ
Acc.	τὴν	λύπην
Voc.	ὦ	λύπη.

Dualiter.

N. & A.	τὰ	λύπη
G. & D.	ταῦν	λύπων
Voc.	ὦ	λύπη.

Plura.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λύπαι
Gen.	τῶν	λυπῶν
Dat.	ταῖς	λύπαις
Acc.	τάς	λύπας
Voc.	ὦ	λύπαι.

Regule.

I. Finita in *δα, θα, φα, & α* purum faciunt Genitivum in *ας*, & Dativum in *αι*: ut, *Λήδα*—*ας*. *Μάρθα*—*αι*. *ἡμέτε*—*ας*. *φιλία*—*ίας*. Hinc Genitivus *familiās* apud Latinos, qui in compositis remanet; ut *paterfamiliās*, *materfamiliās*.

N. B. *α* purum dicitur, cum *Vocalis* vel *Diphthongus* præcedit *α*: Vel quod non subsequitur consonantem.

Quædam in hac Declinatione contrahuntur, *Μυδά* *μυᾶ*, *αας* *ᾶς*, &c. *μῖνα*. *Γαλέη* *ῆ*, *ἐνε* *ῆς*, &c. *felis*.

II. Fœminina Barytona Adjectivorum, Pronominum, & Participiorum in *Θ*, penultimam genitivi pluralis acunt, ut *ἄλλΘ* *ἄλλων*, *ἀγιΘ* *ἀγίων*, per omnia genera, non *ἀγιῶν*.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasum, ut *ἀλλῇ* pro *ἀλλῇ*, *robori*; & plurima augentur syllabis *φι* & *φιν*, ut *θύρα*, *θύρηφι*.

Tertia Declinatio

Duas habet terminationes, *ος*, & *ον*: *ος* masculini, fœminini, & communis generis; & *ον* neutrius: ut,

Ὁ λόγος, fermo.

Sing.		
Nom.	ὁ	λόγος
Gen.	τοῦ	λόγου
Dat.	τῷ	λόγῳ
Acc.	τὸν	λόγον
Voc.	ὦ	λόγε.

Dual.		
N. & A.	τὼ	λόγῳ
G. & D.	τοῖν	λόγοιν
Voc.	ὦ	λόγε.

Plural.		
Nom.	οἱ	λόγοι
Gen.	τῶν	λόγων
Dat.	τοῖς	λόγοις
Acc.	τούς	λόγους
Voc.	ὦ	λόγοι.

Sing.		
Nom.	ὁ	καρπὸς
Gen.	τοῦ	καρπῶ
Dat.	τῷ	καρπῷ
Acc.	τὸν	καρπὸν
Voc.	ὦ	καρπά.

Dual.		
N. & A.	τὼ	καρπῶ
G. & D.	τοῖν	καρποῖν
Voc.	ὦ	καρπῶ.

Τὸ ξύλον, lignum.

Sing.		
Nom.	τὸ	ξύλον
Gen.	τοῦ	ξύλου
Dat.	τῷ	ξύλῳ
Acc.	τὸ	ξύλον
Voc.	ὦ	ξύλον.

Dual.		
N. & A.	τὼ	ξύλῳ
G. & D.	τοῖν	ξύλοιν
Voc.	ὦ	ξύλω.

Plural.		
Nom.	τὰ	ξύλα
Gen.	τῶν	ξύλων
Dat.	τοῖς	ξύλοις
Acc.	τὰ	ξύλα
Voc.	ὦ	ξύλα.

Sing.		
Nom.	ὁ	ἄγγελος
Gen.	τοῦ	ἀγγέλου
Dat.	τῷ	ἀγγέλῳ
Acc.	τὸν	ἄγγελον
Voc.	ὦ	ἄγγελε.

Dual.		
N. & A.	τὼ	ἀγγέλω
G. & D.	τοῖν	ἀγγέλοιν
Voc.	ὦ	ἀγγέλω.

Plural.

Plural.			Plural.		
Nom.	οἱ	καρποὶ	Nom.	οἱ	ἄγγελοι
Gen.	τῶν	καρπῶν	Gen.	τῶν	ἄγγέλων
Dat.	τοῖς	καρποῖς	Dat.	τοῖς	ἄγγελοις
Acc.	τούς	καρπούς	Acc.	τούς	ἄγγελους
Voc.	ὦ	καρποί.	Voc.	ὦ	ἄγγελοι.

Regula.

I. Quædam nomina in ο, ε, & εον, tertiar Declinationis, per omnes casus contrahuntur : ut,

Singulariter.

Nom.	ὁ	νότος	—	νῆς
Gen.	τοῦ	νότου	—	νέ
Dat.	τῷ	νότῳ	—	νῶ
Acc.	τόν	νότον	—	νοῦν
Voc.	ὦ	νότε	—	νῆ.

Dualiter.

N. & A.	τῷ	νότῳ	—	νῶ
G. & D.	τοῖν	νότοις	—	νοῖν
Voc.	ὦ	νότω	—	νῶ.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	νότοι	—	νοῖ
Gen.	τῶν	νότων	—	νῶν
Dat.	τοῖς	νότοις	—	νοῖς
Acc.	τούς	νότους	—	νῆς
Voc.	ὦ	νότοι	—	νοῖ.

Sic ἀδελφοῦ, υἱ, ἐξ υἱ, &c. sororis filius.

Sic etiam ὁ ῥότος, fluxus; ὁ πλότος, navigatio; ὁ χνότος, lanugo; ὁ χέτος, cutis: & adjectiva materialia

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, *ως* & *ων*; *ως* masculini, *συν* feminini, & communis generis; & *ων* neutrius: ut, ὁ *λεως*, populus; ἡ *γᾶλος*, gloss; ὁ *ἀλως*, area; & *ων* neutrius, ut, τὸ *ἀνώγειον*, coenaculum.

Singul.	Dual.	Plur.
Nom. ὁ <i>λεως</i>	N. & A.	Nom. οἱ <i>λεω</i>
Gen. τοῦ <i>λεω</i>	τῶ <i>λεω</i>	Gen. τῶν <i>λεων</i>
Dat. τῷ <i>λεω</i>	G. & D.	Dat. τοῖς <i>λεω</i>
Acc. τὸν <i>λεων</i>	τοῖν <i>λεων</i>	Acc. τοὺς <i>λεως</i>
Voc. ὦ <i>λεως</i> .	V. ὦ <i>λεω</i> .	Voc. ὦ <i>λεω</i> .

Singul.	Dual.	Plur.
N. τὸ <i>ἀνώγειον</i>	N. & A.	N. τὰ <i>ἀνώγειω</i>
G. τοῦ <i>ἀνώγειω</i>	τῶ <i>ἀνώγειω</i>	G. τῶν <i>ἀνώγειων</i>
D. τῷ <i>ἀνώγειω</i>	G. & D.	D. τοῖς <i>ἀνώγειω</i>
A. τὸ <i>ἀνώγειον</i>	τοῖν <i>ἀνώγειων</i>	A. τὰ <i>ἀνώγειω</i>
V. ὦ <i>ἀνώγειον</i> .	V. ὦ <i>ἀνώγειω</i> .	V. ὦ <i>ἀνώγειω</i> .

Singul.	Dual.	Plur.
N. τὸ <i>εὐγειον</i>	N. & A.	N. τὰ <i>εὐγειω</i>
G. τοῦ <i>εὐγειω</i>	τῶ <i>εὐγειω</i>	G. τῶν <i>εὐγειων</i>
D. τῷ <i>εὐγειω</i>	G. & D.	D. τοῖς <i>εὐγειω</i>
A. τὸ <i>εὐγειον</i>	τοῖν <i>εὐγειων</i>	A. τὰ <i>εὐγειω</i>
V. ὦ <i>εὐγειον</i> .	V. ὦ <i>εὐγειω</i> .	V. ὦ <i>εὐγειω</i> .

Regule.

I. Quædam nomina hujus declinationis formant Accusativum in *ω*; ut, Ἄθως, Ἄθω, Atho mons; Ἴως, Ἴω, aurora: Κέως, Κέω, Ceos insula: Κῶς, Κῶ, Cos insula: λαγῶς, λαγῶ, lepus: Ἀπολλῶς, Apollos, Act. xix. 1. legitur in Acc, pl. τὸς ἄλως, 1 Sam. xxiii. 1.

II. Unij

II. Unicum est nomen hujus Declinationis in ω neutrius generis; ut, τὸ χρέως, debitum: unde ὁ χρέως, debitor, & ἀξιώχρεως, fide dignus.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes; quatuor vocales, a, i, y, ω : & quinque consonantes; $\nu, \varsigma, \sigma, \xi, \psi$: genera verò comprehendit omnia.

Finita in [a] flectuntur

I. Per τ@: ut, βῆμα——α|@, gressus.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ βῆμα	N. & A. τὼ βήμα ε	N. τὰ βήματα
G. τοῦ βήμα @	G. & D. τοῖν βημα τοι	G. τῶν βημα των
D. τοῦ βήμα ι	V. ὃ βήμα ε.	D. τοῖς βήμασι
A. τὸ βῆμα		A. τὰ βήματα.
V. ὃ βῆμα.		V. ὧ βήματα.

Sic προῶγμα, γεῶμμα, πνεῦμα, &c.

II. Per κ|@: ut, γάλα, lac, γάλακ|@: quasi ἃ γάλαξ.

Finita in [an] flectuntur

I. Per αν@: ut, ὁ τίαν——ᾶν@, Titan.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὁ τίαν	N. & A. τὼ τίαν ε	N. οἱ τίαν ες
G. τοῦ τίαν @	G. & D. τοῖν τίαν τοι	G. τῶν τίαν ων
D. τοῦ τίαν ι	V. ὃ τίαν ε.	D. τοῖς τίαν σι
A. τὸν τίαν α		A. τοὺ τίαν ας
V. ὃ τίαν .		V. ὧ τίαν ες.

Sic Παιαν——ᾶν@, hymnus in laudem Apoll. Πελεκαν——ᾶν@. Παν——Πανός, Deus pastorum. μέλαν——μέλαν@, &c.

II. Per

II. Per ανηΘ : ut, τὸ παῖν—πανηηΘ ; & participia
τὸ τυψαν—τυψαηΘ.

Plurima exempla nominum hujus Declinationis ad-
jiciuntur ad finem libri.

R E G U L Æ.

De Accusativo Singulari quintæ Declinationis Simplicium.

Accusativus Singularis terminatur in α ; ut,
ὁ ἑλλω—ἑλλωα, ὁ ῥήτωρ—
ῥήτορα.

Excipiuntur

I. Nomina in ις, υς, ας, & υς, quorum Geni-
tivus definit in ος purum : Accusativum enim
formant vertendo σ in ρ ; ut, ὁ ὄφις—ὄφιΘ—
ὄφιν. Serpens ; ὁ βότρυς—βότρυΘ—
βότρυα, racemus ; ὁ ὀξύς—ὀξυΘ—ὀξύν, acutus ;
ναῦς—ναὺς—ναῦν, navis ; γεαῦς—γεαυδς—
γεαῦν, anus ; βῆς—βοδς—βῆν, bos ; raro, βόα.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ βῆς, Gen. βοδς, Acc. βῆν, *Poet.*
βόα. Voc. ὦ βῆ.

Plur. Nom. βῆες, Gen. βοῶν, Dat. βουσι, & Ion.
βόεωιν, Acc. βῆς & βόας.

II. Gravitona in ις & υς, quando ante ος nullam
habent vocalem, utramque retinent terminationem,
α & ν ; ut, ἡ κείς—κείδΘ, contentio, τὴν
κείδα—& κείν, ὁ γένυς—γένυδΘ, advena, τὴν
γένυδα—& γένυν, ὁ Πάεις—αείδΘ—Πδει-
δα vel Πδειν. ἡ Θέμις, justitia, Gen. ΘέμιδΘ
& ΘέμιςΘ, Dat. Θέμιδι, Acc. Θέμιδα, Θέμιν,
& Θέμισα.

N. B.

N. B. In Oxytonis hoc non fit; solùm enim α habent; ut, ἡ ἐλπὶς—ἐλπίς—ἐλπίδα, spes; ἡ χλαμύς—χλαμύς—χλαμύδα, chlamys.

R E G U L Æ.

De Vocativo Singulari.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

I. Nomina, quæ declinantur per ανίς—ονίς, quæ, abjecto τος, Vocativum formant; ut, ὁ Αἴας—Αἴανίς, Voc. ὦ Αἴαν, Ajax; ὁ γέρον—γέρονίς, Voc. ὦ γέρον, senex.

Hanc formam ferè sequitur ὁ ἀναξ—ἀνακίς, ὦ ἀνα, Rex. Excipe ὁ ὀδὺς—ὀνίς, ὦ ὀδὺς, dens; & contracta ὁ ποιῶν—ουῶντος, ὦ ποιῶν; & Participia διδὺς—ὀνίς, ὦ διδὺς.

II. Adjectiva in λω & εις, quæ, ablato τος vel ῖς, formant Vocativum per εν; ut, ὁ τέρλω—τέρενς, ὦ τέρεν, tener; ἄρσλω—ἄρσενς, ὦ ἄρσεν, masculus; ὁ χαιίς, gratiosus; ὦ χαιίς & ὦ χαιίς.

Participia excipiuntur; ut, τυφθεὶς, τιθεὶς, quorum Vocativus idem est cum Nominativo.

III. Gravitona in ηρ, quæ formant Vocativum in ερ; ut, ἡ μήτηρ, mater, ὦ μήτηρ; ἡ θυγάτηρ, filia, ὦ θυγάτηρ; ἡ Δημήτηρ, Ceres, ὦ Δήμητηρ; & quatuor Oxytona; ut, ὁ πατήρ, pater; ὁ δαήρ, levir; ἀνὴρ, vir; σωτήρ, servator: Voc. ὦ πάτερ, δάερ, ἀνερ, σῶτερ, accentu retracto.

IV. Gravitona in ις & υς, quæ in Vocativo abjiciunt ς; ut, ὁ ὄφις, serpens, ὦ ὄφι; βότρυς, ὦ βότρυ. Adjectiva Oxytona; ut, ὁ χυῖς ἢ ἡδύς, suavis,

Tuavis, ὦ ἡδύ. In ις monosyllaba; ut, μῦς—
μῦ, δρῦς—δρῦ.

V. Diphthongi in ας, εις, υς, quæ in Vocativo ab-
jiciunt ε; ut, βασιλῆς, rex, ὦ βασιλεῦ. χα-
εῖς, gratus, ὦ χαεῖς βῆς, bos, ὦ βῆ. Præter
πῆς, pes, ὦ πῆς & ὀδῆς, dens, ὦ ὀδῆς.

VI. Barytona in ωρ—ορ, ας—αν, & ων
—ων, quæ faciunt Vocativum, abjecto ος ut,
Νέσωρ—έσωρ, ὦ Νέσωρ ὁ μέλας—
έλαν, ὦ μέλαν ὁ ἐλεήμων—ον, ὦ ἐλεή-
μον. Præter κανών, & Comparativa in ων, in
quibus Vocativus est similis Nominativo.

Ex his quædam polysyllaba accentum retra-
hant in antepenultimam; ut, Ἀπόλλων, ὦ Ἀπολλον.
Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγαμέμνον. κακοδαίμων, ὦ κα-
κοδαίμων. Sic Comparativa βελίων—ὦ βέλιον.
ἄρειων—ὦ ἄρειον. Sic Ποσειδών—ὦν, ὦ
Πόσειδον, Neptunus.

REGULÆ.

De Dativo Plurali.

DAtivus Pluralis formatur, *vel*

1. A Dativo Singulari, assumendo σ ante ι,
& abjiciendo δ, θ, ν, τ, ut, λαμπὰς—
λαμπάδι—λαμπάσι. ὄρνις—ὄρνιθι—
ὄρνισι. τιτῶν—τιτῶνι—τιτῶσι. σῶμα—σώ-
ματι—σώμασι. *vel*,

2. A Nominativo Singulari, in nominibus ex-
euntibus in ξ, ψ, vel σ, præcedente diphthongo :
ut, κόραξ—κόραξι. Ἄραψ—Ἄραψι. βασι-
λεὺς—βασίλει. Præter ῥίς—ῥίσι, πῆς—
πίσι, κίεις—κίεσι.

Dativus Pluralis ejusdem est quantitatis cum Dativo Singulari : ut, λαμπάδι—λαμπάσι unde si, abjectis literis, penultima corripitur, ex vocali brevi nascitur longa, addendo ι post ε, & υ post ο, ut, χαιέης—χαιέινι—χαιέισι λέως—λέονι—λέοσι τυφας—τύφανι—τύφασι ζῳγνώτι—ζῳγνόσι.

In ηρ quæ Syncopen patiuntur, faciunt Dativum Pluralem in άσι, penultimâ brevi, cum acuto : ut, πατήρ—πατέρϑ—πατέρς—πατέρει—πατέρει—πατέρεσι μήτηρ—μητέρες—μητέρες—μητέρει—μητεί—μητεί—μητεράσι ανήρ—άντερες—δός—άντεει—δει—άνδεράσι θυγάτηρ—τέρες—τερές—τέει—τεί—τεράσι ήις, filius, facit ήάσι ήις & δειμύς, ήσι & δειμήσι.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo Singulari, mutando ϑ in εσι vel εσι, ut, ήρωϑ—ήρώεσι—&—ήρώεσι ήπϑ—ήπεϑ—ήπέεσι, verbum.

Dativis Pluralibus in ι desinentibus υ additur, si Vocalis vel Diphthongus subsequatur, ut, χερσιν άνίπτοις, illotis manibus, & apud Poetas ante Consonam ; ut, εήθειωιν, λασίοισιν, tertiisque personis in ε terminatis, ut, δέδωκεν αύτω, dedit illi.

De Declinationibus Contractis.

DEclinationes nominum contractorum oriuntur à Quinta simplicium, & ad eam reduci possunt.

Appellantur Nomina Contracta, quia in illis duæ finales syllabæ contrahuntur in unam.

Contractio fit duobus modis : vel per Synæresin, vel per Crasin.

Synæresis est, cùm duæ Vocales ita coeunt in unam,

unam, ut ambæ servantur; ut, τέχεῖ—τέχεα.
Crasis, cum utraque Vocalis, vel altera mutetur.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης, ες, & Θ,

ης Masculini, Fœminini, & Communis generis;
ut, ὁ Δημοσθένης, Demosthenes; ἡ τειήρης, triremis;
ὁ καὶ ἡ ἀληθής, verus.

ες & Θ neutrius; ut, τὸ ἀληθές, verum; τὸ
τέχΘ, murus.

Singulariter.

Nom.	ὁ	Δημοσθένης		
Gen.	οῦ	ΔημοσθένεΘ	————	Δημοσθένεος
Dat.	τῷ	Δημοσθένει	————	Δημοσθένει
Acc.	τὸν	Δημοσθένα	————	Δημοσθένη
Voc.	ὦ	Δημόσθενε.		

Dualiter.

N. & A.	τὼ	Δημοσθένεσ	————	Δημοσθένη
G. & D.	τοῖν	Δημοσθένεσιν	————	Δημοσθένοιν
Voc.	ὦ	Δημοσθένεε	————	Δημοσθένη.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	Δημοσθένεες	————	Δημοσθένεις
Gen.	οῖν	Δημοσθένέων	————	Δημοσθένῶν
Dat.	τοῖς	Δημοσθένεσι		
Acc.	τούς	Δημοσθένεας	————	Δημοσθένεις
Voc.	ὦ	Δημοσθένεες	————	Δημοσθένεις.

Singulariter.

Nom.	ἡ	τειήρης		
Gen.	τῆς	τειήρεΘ	————	τειήρεος
Dat.	τῇ	τειήρει	————	τειήρει
Acc.	τήν	τειήρεα	————	τειήρη
Voc.	ὦ	τειήρες.		

Dualiter.

N. & A.	τὰ	τειήρες	——	τειήρη
G. & D.	ταῖν	τειηρέων	——	τειηρῶν
Voc.	ὦ	τειήρες	——	τειήρη.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	τειήρες	——	τειήρες
Gen.	τῶν	τειηρέων	——	τειηρῶν
Dat.	ταῖς	τειήρεσι		
Acc.	τάς	τειήρας	——	τειήρεις
Voc.	ὦ	τειήρες	——	τειήρεις.

Singulariter.

Nom.	ὁ καὶ ἡ	ἀληθής	——	καὶ τὸ ἀληθές
Gen.	τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ	ἀληθέος	——	ἀληθούς
Dat.	τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ	ἀληθεῖ	——	ἀληθεῖ
Acc.	τὸν καὶ τὴν	ἀληθέα	——	θῆ, καὶ τὸ ἀληθές
Voc.	ὦ	ἀληθὴς	——	καὶ ὦ ἀληθής

Dualiter

V. A.	τὼ καὶ τὰ καὶ τῷ	ἀληθείς	——	ἀληθῆ
G. D.	τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν	ἀληθείων	——	ἀληθεῖν
Voc.	ὦ	ἀληθείς	——	ἀληθῆ.

Pluraliter.

Nom.	οἱ καὶ αἱ	ἀληθείς	——	ῆς, καὶ τὰ ἀληθεία	——	ῆ
Gen.	τῶν	ἀληθείων	——	ἀληθῶν		
Dat.	τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς	ἀληθεῖσι				
Acc.	τούς καὶ τὰς	ἀληθείας	——	ῆς, καὶ τὰ ἀληθεία	——	ῆ
Voc.	ὦ	ἀληθείς	——	ῆς, καὶ ὦ ἀληθεία	——	ῆ.

Sic etiam εὐσεβής, pius; ἀσεβής, impius; ἀμελής, negligens, &c.

Singu-

Singulariter.

Nom.	τὸ	τείχ ^ς Θ	
Gen.	τοῦ	τείχε ^ς Θ	— τείχε ^ς
Dat.	τῷ	τείχε ^ι	— τείχε ^ι
Acc.	τὸ	τείχ ^ς Θ	
Voc.	ὦ	τείχ ^ς Θ.	

Dualiter.

N. & A.	τὸ	τείχε ^ς — τείχ ^η
G. & D.	τοῖν	τείχε ^{ων} — τειχοῖν
Voc.	ὦ	τείχε ^ς — τείχ ^η .

Pluraliter.

Nom.	τὰ	τείχε ^α — τείχ ^η
Gen.	τῶν	τείχε ^{ων} — τειχῶν
Dat.	τοῖς	τείχε ^{σι}
Acc.	τὰ	τείχε ^α — τείχ ^η
Voc.	ὦ	τείχε ^α — τείχ ^η .

Sic etiam τὸ ἄλγ^ςΘ, dolor; τὸ κέρδ^ςΘ, lucrum; τὸ ξίφ^ςΘ, ensis, &c.

OBSERVATIONES.

- I. Quorum Nominativus definit in *ης* purum, ea etiam in Accusativo contrahuntur in *α* ut, ὑγίης, sanus. Accus. ὑγία — ὑγιῆ — & ὑγιᾶ. εὐρυής, ingeniosus. Acc. εὐρυέα — εὐρυῆ — & εὐρυᾶ.
- II. Nomina propria in quibusdam casibus parissyllabicè inflectuntur; ut, ὁ Ἀεισοδάνης, τὸν Ἀεισοδάνην. Et composita ab ἔτ^ςΘ: ut, ὁ ἐπιδάτης, τὸν ἐπιδάτην.
- III. Nomina quædam propria in *ης* à κλέ^ςΘ composita, propter Vocalium concursum, dupliciter contrahuntur; ut,

N. ὁ	Ἡρακλῆης	—	Ἡρακλῆς
G. τοῦ	Ἡρακλέους	—	Ἡρακλέος
D. τῷ	Ἡρακλεῖ	—	Ἡρακλεῖ
A. τὸν	Ἡρακλέα	—	Ἡρακλέα
V. ὦ	Ἡρακλέε	—	Ἡρακλέε

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλῆης, Περικλῆης, & similia.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, *ις* & *ις* Masculini, Fœminini, & Communis generis; ut, ὁ ὄφις, serpens; ἡ πόλις, civitas; ὁ καὶ ἡ κόβεις, cimex; & neutrius; ut, τὸ σίγησι, smapi.

Singulariter.

	Communitè.	Atticè.	Ionicè.
Nom. ὁ	ὄφις		
Gen. τοῦ	ὄφιος	ὄφιος	ὄφιος
Dat. τῷ	ὄφει — ὄφει	ὄφει	ὄφει.
Acc. τὸν	ὄφιν		
Voc. ὦ	ὄφι.	ὄφης.	

Dualiter.

N. & A. τὼ	ὄφιε		ὄφιε.
G. & D. τοῖν	ὄφίοιν	ὄφειων	ὄφείοιν
Voc.	ὦ		ὄφιε.

Pluraliter.

Nom. οἱ	ὄφεις — ὄφεις	ὄφεις	ὄφεις
Gen. τῶν	ὄφίων	ὄφειων	ὄφίων
Dat. τοῖς	ὄφισι		ὄφισι
Acc. τοὺς	ὄφιας — ὄφιας	ὄφεις	ὄφιας
Voc. ὦ	ὄφεις — ὄφεις.	ὄφεις.	ὄφεις.

Usitatio,

Usitatio, etiam in communi lingua, est Attica in-
flectendi ratio; ut, ἡ πόλις—πόλιν—πόλιν, &c.

Singulariter.

Nom.	τὸ	σίηπι
Gen.	τῆς	σινήπι
Dat.	τῷ	σινήπι—σινήπι
Acc.	τὸ	σίηπι
Voc.	ὦ	σίηπι.

Dualiter.

N. & A.	τὼ	σινήπιε
G. & D.	τοῖν	σινήπιοιν
Voc.	ὦ	σινήπιε.

Pluraliter.

Nom.	τὰ	σινήπια—σινήπια
Gen.	τῶν	σινήπιων
Dat.	τοῖς	σινήπιοις
Acc.	τὰ	σινήπια—σινήπια
Voc.	ὦ	σινήπια—σινήπια.

Tertia Declinatio.

Tres habet terminationes, in εις & ις, tantum
Masculini; ut, ὁ βασιλεὺς, rex; ὁ πρέσβυς, lega-
tus; & υ neutrius; ut, τὸ ἄστυ, urbs.

Nom.	ὁ	βασιλεὺς
Gen.	τοῦ	βασιλέως
Dat.	τῷ	βασιλεῖ—βασιλεῖ
Acc.	τὸν	βασιλέα
Voc.	ὦ	βασιλεῦ.

Dualiter.

Dualiter.

N. & A. τὸ βασιλέε
 G. & D. τοῖν βασιλέοιν
 Voc. ὦ βασιλέε.

Pluraliter.

Nom. οἱ βασιλέες—βασιλεῖς
 Gen. τῶν βασιλέων
 Dat. τοῖς βασιλεῦσι
 Acc. τοὺς βασιλέας—βασιλεῖς
 Voc. ὦ βασιλέες—βασιλεῖς.

Singulariter.

Nom. ὁ πρέσβυς
 Gen. τοῦ πρέσβεος
 Dat. τῷ πρέσβεϊ—βει
 Acc. τὸν πρέσβυν
 Voc. ὦ πρέσβυ.

Dualiter.

N. & A. τὸ πρέσβει
 G. & D. τοῖν πρεσβέοιν
 Voc. ὦ πρέσβει.

Pluraliter.

Nom. οἱ πρέσβεις—εις
 Gen. τῶν πρεσβέων
 Dat. τοῖς πρέσβεσι
 Acc. τοὺς πρέσβεις—εις
 Voc. ὦ πρέσβεις—εις.

Sing.	Dual.	Plur.
N. τὸ ἄστυ	N. & A. τὸ ἄστει	τὰ ἄστυα—ἡ
G. τοῦ ἄστυος	G. & D. τοῖν ἄστέοιν	τῶν ἄστων
D. τῷ ἄστυϊ—αι	V. ὦ ἄστει.	τοῖς ἄστυσι
A. τὸ ἄστυ		τὰ ἄστυα—ἡ
V. ὦ ἄστυ.		ὦ ἄστυα—η.

Regula.

Regulæ.

- I. Iones Genitivum faciunt per ῆΘ ; ut, βασιλῆΘ,
 Attici per έως ; ut, βασιλέςως.
- II. Accusativus sine contractione est ἈττικώτερΘ.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis Fœminini tantum : ut, ἡ λεχών, puerpera ; ἡ αἰδώς, verecundia.

Singulariter.

Nom.	ἡ	λεχών	
Gen.	τῆς	λεχόνης	λεχύν
Dat.	τῇ	λεχόνῃ	λεχοῖ
Acc.	τὴν	λεχόνα	λεχῶ
Voc.	ὦ	λεχοῖ.	

Dualiter.

N. & A.	ταὲ	λεχὼν
G. & D.	ταῶν	λεχοῖν
Voc.	ὦ	λεχῶ.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	λεχοῖ
Gen.	τῶν	λεχῶν
Dat.	ταῖς	λεχοῖς.
Acc.	τάς	λεχύν
Voc.	ὦ	λεχοῖ.

Et similia in ω plura, quæ ferè sunt propria nomina mulierum.

Singulariter.

Nom.	ἡ	αἰδώς	
Gen.	τῆς	αἰδότης	αἰδύν
Dat.	τῇ	αἰδότηῃ	αἰδοῖ
Acc.	τὴν	αἰδόν	αἰδῶ
Voc.	ὦ	αἰδοῖ.	

Duali.

Dualiter.

N. & A. τὰ αἰδέ

G. & D. ταῖν αἰδέων

Voc. ὦ αἰδέ.

Pluraliter.

Nom. αἱ αἰδέοι

Gen. τῶν αἰδέων

Dat. ταῖς αἰδέοις

Acc. τὰς αἰδέας

Voc. ὦ αἰδέοι.

Sic etiam ἡδές ———— ὦς, &c. ἡ αἰδέας, ἡ
ἡδές in Duali & Plurali vix occurrunt.

Regule.

I. Numerus Singularis tantum in hac Declinatione contrahitur: Dualis & Pluralis sequuntur formam Tertie Simplicium.

II. Vocativus Singularis similis est Dativo, qui definit in οῖ.

III. Accusativus nominum exeuntium in α acuitur: ut, Ἀηλόα ———— ὦ in ως, circumflectitur: ut, αἰδέα ———— ὦ.

Quinta Declinatio

Duas habet terminationes, ας purum, & εας: ut, τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu.

Singulariter.

Nom. τὸ κρέας

Gen. τῆς κρέας ———— κρέα ———— κρέως

Dat. τῷ κρέασι ———— κρέασι ———— κρέα.

Acc. τὸ κρέας

Voc. ὦ κρέας.

Duali-

Dualiter.

N. & A.	τῷ	κρέατε	κρέατε	κρέα
G. & D.	τοῖν	κρεάτοιιν	κρεάοιν	κρέων
V.	ὦ	κρέατε	κρέατε	κρέα.

Pluraliter.

Nom.	τὰ	κρέατα	κρέατα	κρέα
Gen.	τῶν	κρεάτων	κρεάων	κρέων
Dat.	ταῖς	κρέασιν		
Acc.	τὰ	κρέατα	κρέατα	κρέα
Voc.	ὦ	κρέατα	κρέατα	κρέα.

Singulariter.

Nom.	τὸ	κρέας		
Gen.	τοῦ	κρέατος	κρέατος	κέρως
Dat.	τῷ	κρέατι	κρέατι	κέρει
Acc.	τὸ	κρέας		
Voc.	ὦ	κρέας.		

Dualiter.

N. & A.	τῷ	κρέατι	κέρει	κέρει
G. & D.	τοῖν	κρεάτοιιν	κρεάοιν	κέρων
V.	ὦ	κρέατι	κέρει	κέρει.

Pluraliter.

Nom.	τὰ	κρέατα	κέρει	κέρει
Gen.	τῶν	κρεάτων	κρεάων	κέρων
Dat.	τοῖς	κέρει		
Acc.	τὰ	κρέατα	κέρει	κέρει
Voc.	ὦ	κρέατα	κέρει	κέρει.

OBSERVATIO.

Contractio fit tollendo τ ; ut, κέρει — κέρει — κέρως.

Nomina

Nomina Anomola quæ contrahuntur, sunt vel

Ὅλοπαθῆν, quæ contrahuntur
in omnibus, ut

1. νόος, νῆς, mens; ῥέος, ῥῆς, fluxus; πλόος, πλῆς, navigatio; ἀπλόος, ἀπλῆς, simplex; διπλόος, διπλῆς, duplex; σάθ, saluus; σῶς Att. Ἔ σῶν Acc.
2. χρυσῆς, aureus; ἀργυρῆς, argenteus; χαλκῆς, æreus; à nominibus in εθ.
3. Σιμόεις, σιμῆς, σιμόενθ, σιμῆθ. πλακῆς, πλακῆς, πλακῆενθ, πλακῆενθ, placenta.
4. Ὀ τιμῆς, τιμῆνθ, ἀτιμῆς, honoratus.
5. In η circumflexa; ut, κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; Ἔ παῖς παιδῆς, à παῖς, puer.
6. Ὁ Μωσῆς, τῆ Μωσῆ. ὁ Μωϋσῆς, τῆ Μωϋσῆ. ὁ Μωσῆς, Μωσέως. ὁ Μωϋσῆς, Μωϋσέως.
7. Ὁ Θαλῆς, Θαλῆ. ὁ Θάλης, Θάληθ. Οἰδίπυς. Οἰδίπεθ. Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδε, Oedipus. Item, ὅς ἐον, ἐς, ὅς ἐν, Gen. ἐς, ἔ, Dat. ἐω, ὦ.

Ὀλιγοπαθῆν, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1. Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, Ἔ Vocativo plurali in υς, ut Ἑειννύες, Ἑειννύς, Furia.
2. Imparisyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. Ἔ Vocat. plur. in υς: ut βόες, boves, βῆς, Dor. βῶς.
3. Adjectiva in υς, quorum Masculina in Dativo singul. Nomin. Accus. Ἔ Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contrahentium; ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδέϊ, in Neutro dicitur semper ἡδέα, nunquam ἡδῆ.
4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singul. Nom. Acc. Ἔ Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζεις, Α. μείζονας, μείζοας, μείζεις. V. μείζονα, μείζοα, μείζω.

HETERO.

HETEROCLITA.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione defleſcunt.

Heteroclita Genere.

In ſingulari Masculina ſunt, in plurali Neutra: Ἐρεμὺς, ζυγὸς, τέρας, χέδρω. Pl. -α. ſequentia pluraliter Masculina & Neutra: Δέσμος, δῖφος, κύκλος, λύχνος, μηρὸς, μοχλὸς, νῶτος, πυρεσὸς, σταμὸς, ταρσὸς, τράχηλος, χάλινος. Sed κέλευθος, in toto plur. Fœm. & Neut.

Quatuor ſingulari numero generis ſunt Fœmini-
ni, duali verò Masculini; ut ἡ γυνή, mulier, τῷ
γυναικί· ἡ ὁδὸς, via, τῷ ὁδῷ, cum compositis; ἡ
πόλις, civitas, τῷ πόλει· ἡ χεῖρ, manus, τῷ χεῖρι.

Sing. N. ἡ γυνή, G. τῆ γυναικὸς, D. τῇ γυναικί,
A. τῷ γυναικί, V. ὡ γυνάι.

Dual. N. & A. V. τῷ γυναικί, G. D. ταῖν γυναικοῖν.

Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς
γυναιξί, A. τὰς γυναῖκας, V. ὧ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. τῆ χειρὸς, D. τῇ χειρί, A. τῷ
χεῖρι, V. ὧ χεῖρ.

Dual. N. & A. τῷ χεῖρι, G. D. ταῖν χειροῖν, V.
ὧ χεῖρ.

Plural. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, Dat. ταῖς χερσὶ,
A. τὰς χεῖρας, V. ὧ χεῖρες.

Heteroclita Casibus.

Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.

Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα,
domus; τρεῖς pro τρέφιμον, nutrimentum.

Omnia numeralia nomina, quæ Cardinalia vo-
cantur, à quinque usque ad centum ſunt in-
declinabilia.

Poetica in φι & φιν.

D

Ap-

Aptota sunt

Aptōta sunt { Similiter βρέτας, statua; δέμας, corpus; σέ-
 ςας, veneratio; ὄναρ, somnium; δέπας,
 poculum; ὄφελος, utilitas; σέλας, lumen;
 τῶκαρ, torpor; δῶς, donum, &c.

Monoptōton tantum unum est, ὦ τὰν, ὦ amice,
 vel amici, ab ἑτης.

Diptōta, ἀμφω, ἀμφοῖν οἱ φθοῖες, τὸ φθοῖας,
 placentæ; ἄτλα pro ἄτινα, quædam, Nominat. &
 Accusat. plural.

Triptōta, ἀλλήλων, λῶν, λων ἀλλήλοις, αἰς, οἰς
 ἀλλήλους, λας, λα' τῷ ἀρνός, τὸν ἀρνά, οἱ ἀρνές, τῷ
 ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen Ἰησοῦς,
 Ἰησῦ, Ἰησῷ, Ἰησῶν, Ἰησῷ. Sic diminutiva circum-
 flexa in ῶς, ut, ὁ Διονῶς, Bacchus, Gen. τῷ ῶ, Dat.
 τῷ ῶ, Acc. τὸν ῶν. Vocativo carent Indefinita &
 Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ αἶς, mare, ἡ γῆ, terra, ὁ ἀῆρ, ær,
 τὸ πῦρ, ignis, τὸ ἔλαιον, oleum, & nomina propria.

Singulari carent quædam communia nomina, ut,
 ἀσπίς, ὀπτίμια, μέγαλα nomina urbium, ut
 Ἀθῆναι, Θῆβαι & festa deorum, ut, τὰ Διονύσια,
 dies festi Bacchi.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας
 genitivum mutuuntur, ut φρέαρ, puteus; ἥπαρ, jecur;
 ὕδωρ, aqua; ἥμαρ, dies. Genit. φρέατος, ἥπατος,
 ὕδατος, ἡματος. His addi potest γάλα, lac,
 γάλακτος γυνή, mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεῖς,
 Βεῖς, Ζῶν, Ζάν, Ζῆς, Ζὰς, Δίς, Δῶν, Δάν.
 Gen. Ζῶνς, vel Διδς, Dat. Ζῶνι, vel Διδι, Accus.
 Ζῶνα

Ζῆῡα vel Δία. Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κᾶρξ, κάρλων·
κάρ, indeclinabile; κᾶρξ, κρατὸς, κράας, κῆραϊθ,
caput; ὁ ὑδς, τῷ ὑδ· ὁ ὑδς, τῷ ὑέως· ὁ ὑίς, τῷ
ὑίθ, filius; ἡ ναῦς, νηὺς, navis. Gen. ναὸς & νηός·
μάκαρ, μάκαρς, μακάειθ, felix; ἡ ἀκλῖς, κῆ ἀκλῖς,
radius; ὁ δειπνθ, καὶ τὸ δειπνον, coena; ὁ δέν-
δρθ, καὶ τὸ δένδεον, lignum; μάρις, μάρις,
μάριςθ, tellis; ὁ σκότθ, καὶ τὸ σκότθ, tenebrae;
ὁ ἔλεθ, καὶ τὸ ἔλεθ, misericordia; τὸ δάκρυ, καὶ
δάκρυοι, lachrymae.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρη, Δάρηως, Δάρηι, Dares; γόνυ, γόνυι, γόνυι, genu; ὁ λάας, lapis; λάα, & Crasi, λα, ὁ λά, τῷ λά, ὁ λάας, τῷ λάα· τὸ λα, τῷ λάι, ὁ λάις, τῷ λάι, ὁ λάς, τῷ λά· ὅς· Μίνως, Μίνως, Μίνω, Minos; γέλως, γέλωι, & γέλω, risus; δόρυ, hasta, δόρυ & δυρὸς, per Metathesin, & δόρας, δόραι, δόραι, Poetae doei, δύρας, δύραι, δόρι, δόρι, δόρυς.

De Patronymieis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica

Masculina
definunt
vel

*In ἰδης, quæ sunt à genitiuis primi-
tivorum mutando terminatio-
nem in ἰδης, ut Πηλείδης, Πηλεΐ-
δης, per Synæresin, Πηλείδης,
per Epenthesein Πηληϊάδης, &
Ionicā productā.*

*In ἁδης, cum nomen sit vel primæ
declinationis, ut Βορέας, Βορέα-
δης vel desinat purè, ut ἡλιος.
ἡλιόδδης.*

Patronymica

Fœminina
definunt
vel

In *is* & *as*, quæ sunt a Masculinis removendo *δν*, ut Νησοειδης, Νησοεις· ἡλιάδης, ἡλιάς.

In *ίνη* vel *ώνη*, quæ sunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in *ίνη* vel *ώνη*· ut Ἀδελφός, Ἀδελφύνη, Ἀδελφίνη· Ἰκτερί, Ἰκτερίνη.

Patronymica Ionica definunt in *ίων*, ut Κερνίων, Πηλείων, Ἀλφειών.

Diminutiva varias habent
terminationes

Masc.in	{	ων,	μωρίων,	stultulus,
		αῖ,	λίθαῖ,	lapillulus,
		σκ, λ,	νεανίσκος, ναύτιλος,	juvenis, nautila.
Fœm.in	{	ις,	κρίνις,	fonticulus,
		σκη,	παιδίσκη,	puellula,
		νη,	πολίχνη,	urbecula,
Neut.in	{	ιον,	γνωμίδιον,	sententiola,
			πολίχνιον,	urbecula.

Possessiva terminantur in

κ,	ut μουσικός,	musicus; à μῦσα.
ι,	ut ἑρᾶνι,	cœlestis; ab ἑρανος.
ν,	ut ἀνθρώπιν,	humanus; ab ἀνθρώπου.
ει,	ut ἀνθρώπει,	humanus; ab ἀνθρώπου.
ώδης,	ut λιθώδης,	lapidosus; à λίθος.
ος	purum, ut πατρώ,	paternus, à πατήρ.

De Motione, five Variatione

ADJECTIVORUM.

Variantur Adjectiva dupliciter; *vel*

I. Per tres terminationes; ut, ὁ ἀγαθός — ἡ ἀγαθή — τὸ ἀγαθόν, bonus — a — um. *Ad formam tertiam & secundam simplicium; vel*

II. Per duas terminationes; ut, ὁ καὶ ἡ ἐνδοξός — καὶ τὸ ἐνδοξόν, gloriosus — a — um. *Ad formam tertiam simplicium; vel, ut*

Quidam volunt, per unam terminationem; ut, ὁ καὶ ἡ τὸ ἄρπαξ, rapax.

N. B. Quæ una terminatione inflectuntur Adjectiva sunt paucissima, nec desunt qui asserant esse nullas; ut ὁ καὶ ἡ ἄρπαξ, rapax, est generis communis. Nam pro τὸ ἄρπαξ, rectius τὸ ἄρπαξικόν, pro τὸ μέλας, τὸ ἐυδαίμον, quanquam μέλας, beatus, in foeminino invenias, inquit *Vossius*.

I. Per tres Terminationes.

Regulae.

I. Adjectiva in Θ purum & ες faciunt foemininum per a, neutrum per ov ut, ἅγιος — ἁγία — ἅγιον, sanctus. Ἀνθερός — ερ — ερον, floridus. Excipitur ὀγδόος — ὀγδοή — ὀγδόον. Et Pronomen ἐός — ἐή — ἐόν. ἀπλόος — ἀπλόη — ἀπλόον & inde composita. Reliqua in Θ non purum faciunt foemininum per n ut, καλός — καλή — καλόν, & materialia plurima in εΘ, ut, χρύσεος — ἐή, &c. παρδάλεος — ἐή, & numeralia omnia in οΘ.

Adjectivis compositis in declinando Articuli fere adjiciuntur.

Plurimas formulas declinandi Adjectiva & Participia invenies ad finem libri.

Adjectivorum Comparatio.

Regule.

I. Adjectiva in Θ formant Comparativum mutando σ in $\tau\epsilon\rho\Theta$, & Superlativum in $\tau\alpha\lambda\Theta$, ut,

$\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\Theta$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\epsilon\rho\Theta$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\alpha\lambda\Theta$
 $\epsilon\upsilon\delta\acute{o}\chi\eta$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\omicron\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\omicron\tau\acute{\alpha}\tau\eta$
 $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\omicron\nu$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\epsilon\rho\nu$ — $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\alpha\lambda\omicron\nu$.

Ex Θ , præcedente longâ vocali, vel naturâ, vel positione, fit $\acute{o}\tau\epsilon\rho\Theta$, & $\acute{o}\tau\alpha\lambda\Theta$, per $\omicron\mu\iota\kappa\rho\acute{\nu}$ ut, $\acute{o}\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\Theta$, gloriosus, $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\epsilon\rho\Theta$, $\epsilon\upsilon\delta\omicron\chi\acute{o}\tau\alpha\lambda\Theta$. $\Pi\rho\acute{\alpha}\Theta$, mitis, $\pi\rho\acute{\alpha}\acute{o}\tau\epsilon\rho\Theta$, $\pi\rho\acute{\alpha}\acute{o}\tau\alpha\lambda\Theta$. Alioqui, si præit brevis, fit per $\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\Theta$, & $\acute{\omega}\tau\alpha\lambda\Theta$, per ω ut, $\sigma\omicron\phi\acute{o}\delta\varsigma$, $\sigma\omicron\phi\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\Theta$, $\sigma\omicron\phi\acute{\omega}\tau\alpha\tau\Theta$.

Quædam etiam, præcedente ancipiti, utramque habent vocalem; ut, $\iota\sigma\Theta$, æqualis, $\iota\sigma\acute{o}\tau\epsilon\rho\Theta$, vel $\iota\sigma\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\Theta$, æqualior. Talia quoque $\iota\kappa\alpha\nu\Theta$, aptus, $\iota\kappa\alpha\nu\acute{o}\tau\epsilon\rho\varsigma$, vel $\iota\kappa\alpha\nu\acute{\omega}\tau\epsilon\rho\varsigma$, magis aptus; $\iota\chi\upsilon\rho\acute{\varsigma}$, fortis, $\phi\alpha\nu\acute{o}\varsigma$, perspicuus.

II. In $\alpha\varsigma$ faciunt $\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\rho\Theta$, & $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\lambda\Theta$, ut $\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\varsigma$ — $\mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\rho\Theta$ — $\mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\lambda\Theta$, niger.

III. In $\epsilon\iota\varsigma$ faciunt $\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\Theta$, & $\acute{\epsilon}\tau\alpha\lambda\Theta$, ut, $\chi\alpha\epsilon\acute{\iota}\epsilon\iota\varsigma$ — $\chi\alpha\epsilon\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon\rho\Theta$ — $\chi\alpha\epsilon\acute{\iota}\epsilon\tau\alpha\lambda\Theta$, graciosus.

IV. Sic in $\eta\varsigma$: ut, $\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\acute{\iota}\eta\varsigma$ — $\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\Theta$ — $\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\acute{\epsilon}\tau\alpha\lambda\Theta$.

V. In $\upsilon\varsigma$ faciunt $\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\Theta$, & $\acute{\upsilon}\tau\alpha\lambda\Theta$, ut, $\acute{\alpha}\pi\lambda\acute{\upsilon}\varsigma$ — $\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\Theta$ — $\acute{\upsilon}\tau\alpha\lambda\Theta$, simplex.

VI. In *us* faciunt *ύτερ*⊖, & *ύτα*⊖, ut, *γλυκύς*
γλυκύτερ⊖ *γλυκύτερα*⊖: Sed *us* sæpe
 mutatur in *ίον*, & *ίς*⊖: ut, *γλυκύς* *γλυ-*
κίον *γλύκίς*⊖.

VII. In *ων* faciunt *ονέστερ*⊖, & *ονέτα*⊖. ut,
σώφρων *σωφρονέστερ*⊖ *σωφρονέτα*⊖,
 modestus.

Gradus Comparationis Regulares hoc modo decli-
nantur:

Singulariter.

Nom.	<i>σοφός</i>	<i>σοφῶ</i>	<i>σοφόν</i>
Gen.	<i>σοφῷ</i>	<i>σοφῆς</i>	<i>σοφῇ</i>
Dat.	<i>σοφῷ</i>	<i>σοφῇ</i>	<i>σοφῷ</i>
Acc.	<i>σοφόν</i>	<i>σοφῶ</i>	<i>σοφόν</i>
Voc.	<i>σοφὲ</i>	<i>σοφῇ</i>	<i>σοφόν.</i>

Dualiter.

N. & A.	<i>σοφῶ</i>	<i>σοφᾶ</i>	<i>σοφῶ</i>
G. & D.	<i>σοφοῖν</i>	<i>σοφαῖν</i>	<i>σοφοῖν</i>
Voc.	<i>σοφῶ</i>	<i>σοφᾶ</i>	<i>σοφῶ.</i>

Pluraliter.

Nom.	<i>σοφοὶ</i>	<i>σοφαὶ</i>	<i>σοφᾶ</i>
Gen.	<i>σοφῶν</i>	<i>σοφῶν</i>	<i>σοφῶν</i>
Dat.	<i>σοφοῖς</i>	<i>σοφαῖς</i>	<i>σοφοῖς</i>
Acc.	<i>σοφούς</i>	<i>σοφὰς</i>	<i>σοφὰς</i>
Voc.	<i>σοφοὶ</i>	<i>σοφαὶ</i>	<i>σοφᾶ.</i>

Comparativus.

Singulariter.

Nom.	<i>σοφώτερος</i>	<i>τέρεα</i>	<i>τερον</i>
Gen.	<i>σοφωτέρου</i>	<i>τέρεος</i>	<i>τέρου</i>
Dat.	<i>σοφωτέρῳ</i>	<i>τέρει</i>	<i>τέρει</i>
Acc.	<i>σοφώτερον</i>	<i>τέρειν</i>	<i>τερον</i>
Voc.	<i>σοφώτερε</i>	<i>τέρεα</i>	<i>τερον.</i>

Duali-

Dualiter.

N. & A.	σοφώτερω	τίεα	τίρω
G. & D.	σοφώτερον	τίεον	τίεον
Voc.	σοφώτερω	τίεα	τίρω.

Pluraliter.

Nom.	σοφώτεροι	τίεαι	τίεα
Gen.	σοφώτερων	τίρων	τίρων
Dat.	σοφώτεροις	τίεαις	τίεοις
Acc.	σοφώτερας	τίεας	τίεα
Voc.	σοφώτεροι	τίεαι	τίεα.

Superlativus.

Singulariter.

Nom.	σοφώτατος	τάτη	τάιον
Gen.	σοφώτατου	τάτης	τάτου
Dat.	σοφώτατῳ	τάτῃ	τάτῳ
Acc.	σοφώτατον	τάτῳ	τάιον.
Voc.	σοφώτατε	τάτη	τάιον.

Dualiter

N. & A.	σοφώτατω	τάτα	τάτω
G. & D.	σοφώτατοιν	τάταν	τάτοιν
Voc.	σοφώτατω	τάτα	τάτω.

Pluraliter.

Nom.	σοφώτατοι	τάταν	τάτα
Gen.	σοφώτατων	τάτων	τάτων
Dat.	σοφώτατοις	τάταις	τάτοις
Acc.	σοφώτατους	τάταις	τάτα
Voc.	σοφώτατοι	τάται	τάτα.

Comparatio Irregularis.

	ἀμείνων		
	ἀρείων —————	ἄριστος	
ἀγαθός, bonus, —	βελτίων, & βέλτερος	βέλτιστος	
	λωίτων, λωίτερος	λῶτος	
	λῶων		
	κρείττων —————	κράτιστος.	
κακός, malus. —	κακώτερος, & κακίων-κακίστος.		
	χείρων, & χερίων-χείριςτος.		
	— { μικρότερος-μικρότατος.		
	— { μείων.		
μικρός, parvus —	ἐλασσών-ἐλαχίστος. unde no-		
	vus comparativus ἐλαχι-		
	στότερος, Ephes. iiii. 8.		
	ἥττων vel ἥων.		
μέγας, magnus, —	μείζων, μέγιστος.		
αἰσχρός, turpis, —	αἰσχρότερος ————— αἰσχρότατος,		
	αἰχρίων ————— αἰχρίστος.		
καλός, pulcher, —	καλλίων, κάλλιστος.		
ἐχθρός, inimicus, —	ἐχθρίων, ἐχθρίστος.		
ῥαδός, facilis, —	ῥαίων, ῥαίιστος, & Synæresi ῥάων- ῥάιστος.		
πολύς, multus, —	πλείων, πλεῖστος.		
φίλος, amicus, —	φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος.		

Attici formant multa per ἴστος & ἰσάτος, nonnulla per αἴτερος & αἴτατος, quædam per ἑστος & ἑσάτος (Ionicè) à positivis in os, ut,

λάλος, loquax, λαλίστερος, λαλίστατος.
γεραίος, senex, γεραίτερος, γεραίτατος.
παιδαῖος, studiosus, παιδαίετος, παιδαίετατος.

Com-

Comparantur etiam.

- I. *Substantiva*; ut, κέρδος, lucrum, κερδίων, κέρδισος. κῦδος, gloria, κυδίων, κύδισος. ῥίγος, frigus, ῥιγίων, ῥιγισος.
- II. *Pronomen*; αὐτός, ipse, αὐτότατος.
- III. *Verba*; ut δάω, relinquo, δάτεις, secundus, δάτατος, postremus.
- IV. *Participia*; ut ἐρρωμένος, robustus, ἐρρωμένιος — ἐςατος.
- V. *Adverbia*; ut, ἄνω, supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος· πῶρῶ, longè πορρώτερος — πορρώτατος· ἔσγυς, propè, ἐσγύτερος & ἐσγίων, ἐσγύτατος & ἔσγισος· ἔσω, intra, ἐσώτερος, ἐσώτατος· ἔξω, extra, ἔξώτερος, ἔξώτατος· πέρα, ultra, περαιότερος, περαιότατος· ὀπίσω, post, ὀπίσερος, ὀπίσατος· πάλαι, dudum, παλαιότερος, παλαιότατος· ἄφαρ, citò, ἀθάρτερος, ὅ. ἔ. ἔνδον, intus, ἐνδότερος, interior, ὅ. ἔ. μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα.
- VI. *Præpositiones*; ut, ὑπέρ, super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, & per Syncopen ὕπατος· πρὲν, præ, πρῆτερος, πρῶτατος, πρῆατος, πρῶτος, à quo πρώτισος· ὡς, super, ὡςιωδς vel ὡςιττός, unde ὡςιώτερος, Matt. iii. i. ὑπὲρ, sub, ὕστερος, ὕσατος.

Comparativa in *ων*, præsertim irregularia, sic inflectuntur:

Singulariter.

Nom.	ὁ	καὶ	πλείων, καὶ τὸ πλεῖον
Gen.	τοῦ	καὶ	τῆς πλείονος
Dat.	τῷ	καὶ	τῇ πλείονι
Acc.	τὸν	καὶ	τὴν πλείονα-σαν, καὶ τὸ πλεῖον
Voc.	ὦ		πλείον.

Dua.

Dualiter.

N. & A. τὸ καὶ τὸ πλείονε
G. & D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλείονοιν
V. ὦ πλείονε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ πλείονες, πλείους, πλείους, καὶ
τὰ πλείονα-οα-ω
Gen. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλείονων
Dat. τοῖς καὶ τῶν καὶ τοῖς πλείοσι
Acc. τοὺς καὶ τὰς πλείονας-οας-υς, καὶ τὰ πλεί-
ονα-οα-ω
Voc. ὦ πλείονες-οες-υς, καὶ ὦ πλείονα-οα-ω.

De PRONOMINE.

Pronomina Primitiva sunt ἐγὼ, ego; σὺ, tu;
ἔ, sui.

Possessiva sunt ἐμὸς, meus; σὺς, tuus; ὅς vel ἑὸς,
tuus; ἡμεῖς, noster duorum; σφoῖς, vester
duorum; ἡμεῖς, noster; ὑμεῖς, vester;
ἐαυτοῦ, suus.

Demonstrativa sunt ἔτος, hic; ἐκεῖνος, ille.

Relativum unum αὐτός, ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ, mei ipsius; σεαυτοῦ, tui
ipsius; ἐαυτοῦ, sui ipsius.

Ἐγὼ, σὺ, ἔ, δέω, habent proprias formas de-
clinationum.

Sing. Nom. Ἐγὼ, Gen. ἐμῷ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ,
ἔ per Aphæresin, μῷ, μοί, μέ.

Dual. N. & A. ἡμεῖς & ὑμεῖς, G. & D. ἡμῶν & ὑμῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc.
ἡμᾶς.

Sing.

Sing. Nom. Σὺ, Gen. σὺ, Dat. σοῖ, Acc. σέ.

Dual. N. & A. σφῶϊ & σφῶ, G. D. σφῶϊν, σφῶν.

Plural. Nom. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

Sing. Nom. caret, Gen. οἷ, Dat. οἷ, Acc. ἐ.

Dual. N. A. σφῶε & σφῆ, G. D. σφῶϊν & σφῖν.

Plural. Nom. σφεῖς, G. σφῶν. D. σφῖσι, A. σφεᾶς.

Reliqua Pronomina per tres terminationes more
Adjectivorum, & ut nomina Secundæ & Tertiæ De-
clinationis inflectuntur: ut,

Ἐμὸς ——— ἐμὴ ——— ἐμὸν, meus,

Ἐμῷ ——— ἐμῆς ——— ἐμῷ, &c.

Ἡμέτερος ——— ἡμετέρᾳ ——— ἡμέτερον, noster.

Ἡμετέρις ——— ἡμετέρας ——— ἡμετέρις, &c.

Σὸς vel τὸς ——— σὴ vel τεὴ ——— σὸν vel τὸν.

Σφῶϊτερος ——— σφῶϊτέρᾳ ——— σφῶϊτερον.

Ἔος vel ὅς ——— ἐν vel ἥ ——— ἔον vel ὄν.

Σφῆτερος ——— σφῆτέρᾳ ——— σφῆτερον.

Οὗτος ——— αὕτη ——— τῷτο.

Ἐκεῖνος ——— ἐκεῖνη ——— ἐκεῖνο.

Αὐτός ——— αὐτὴ ——— αὐτό.

Singulariter.

Nom. Οὗτος ——— αὕτη ——— τῷτο

Gen. τῷτῃς ——— ταύτης ——— τῷτῃς

Dat. τῷτῳ ——— ταύτῃ ——— τῷτῳ

Acc. τῷτον ——— ταύτῳ ——— τῷτο.

Dualiter.

Nom. & Acc. τῷτω ——— ταῦτα ——— τῷτω

Gen. & Dat. τῷτοιγ ——— ταῦταιγ ——— τῷτοιγ.

Plural

Pluraliter.

Nom.	ἔτοι	αὐται	ταῦτα
Gen.	τέτων	τέτων	τέτων
Dat.	τέτοις	ταύταις	τέτοις.
Acc.	τέτες	ταύτας	ταῦτα.

Similiter ἐκείνῃ, η, ο, &c. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
ἐκεῖν, αὐτή, ἐτοῖ τοῖς, αὐτῇ, ἔτο.

Pronomina Composita quæ carent Nominativo.

Primæ Personæ : ἐμαυτῆ, mei-ipsius.

Ἐμαυτῆ	ἐμαυτῆς	ἐμαυτῆ
Ἐμαυτῆς	ἐμαυτῆς	ἐμαυτῆς
Ἐμαυτῆς	ἐμαυτῆς	ἐμαυτῆς.

Secundæ Personæ : σεαυτῆ, tui-ipsius.

Σεαυτῆ	σεαυτῆς	σεαυτῆ
Σεαυτῆς	σεαυτῆς	σεαυτῆς
Σεαυτῆς	σεαυτῆς	σεαυτῆς.

Per Crasın σεαυτῆς — σεαυτῆς — σεαυτῆς, &c.

Tertiæ Personæ : ἐαυτῆ, sui-ipsius.

Ἐαυτῆ	ἐαυτῆς	ἐαυτῆ
Ἐαυτῆς	ἐαυτῆς	ἐαυτῆς
Ἐαυτῆς	ἐαυτῆς	ἐαυτῆς.

Per Crasın αὐτῆς — αὐτῆς — αὐτῆς, &c.

In Plurali Numero.

Gen. Ἐαυτῶν vel αὐτῶν, per omnia genera.

Dat. Ἐαυτοῖς, ἑαυταῖς, ἑαυτοῖς.

Acc. Ἐαυτῶν, ἑαυτάς, ἑαυτά.

Pro quo legitur :

Pluraliter.

Gen. σφῶν αὐτῶν

Dat. σφίσι αὐτοῖς

Acc. σφᾶς αὐτούς.

Pronomen indefinitum ὁ δέῃνα, quidam, *nescio quis*; aliquando declinatur, plerumque verò est indeclinabile.

N. ὁ, ἡ, τὸ δέῃνα, Poëtice ὁ δέῃς.

G. τοῦ, τῆς δέῃνα, item δέῃν, & δέῃνα|.

D. τοῖς, τῇ, τοῖς δέῃνα, item δέῃνι, & δέῃνα|ι.

A. τὸν, τὴν, τὸ δέῃνα.

Sed hoc potius Nominibus annumerari debet.

Pleraque Pronomina Vocativo carent, uti etiam Infinitiva, Interrogativa, Redditiva; ut, οἷ, ποῖ, τοῖ, &c.

De V E R B O.

Conjugationes [συζυγίαι] sunt tredecim: Sex Barytonorum, tres Contractorum, & quatuor Verborum in μι.

Vocantur *Barytona*, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur ita ut accentus sit in penultima.

Contracta sive *Circumflexa*, quia circumflexum habent in ultima syllaba præsentis.

In μι, quia terminantur in μι.

Conjugationes Verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel $\mu\alpha\iota$: sed in $\pi\lambda$, $\kappa\lambda$, $\mu\nu$, prior litera est characteristica.

Characteristicae Primæ Conjugationis.

In

Præf.

Fut.

Præf.

β , λείβω τ , τέρπω ρ , γράφω $\pi\lambda$, τύπλω	\downarrow	$\left\{ \begin{array}{l} \lambdaείψω \\ \tauέρψω \\ \gammaράψω \\ \τύψω \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \lambdaίλειφα, libo, fundo. \\ \tauέτερφα, deleō. \\ \gammaέγραφα, scribo. \\ \tauίτυφα, verbero. \end{array} \right.$
---	--------------	---	--

Secundæ.

γ , λέγω π , πλέκω χ , τρέχω $\kappa\lambda$, τίκλω	ξ	$\left\{ \begin{array}{l} \lambdaέξω \\ \piλέξω \\ \thetaρέξω \\ \τίξω \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \lambdaέλεχα, dico. \\ \piέπλεχα, plico. \\ \tauέρεχα, curro. \\ \tauέτεχα, pario. \end{array} \right.$
---	-------	---	---

Tertiæ.

α , ᾄδω τ , ἀνύτω θ , πλήθω	σ	$\left\{ \begin{array}{l} ᾄσω \\ ἀνύσω \\ πλήσω \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} ᾄκα, cano. \\ ἡνυκα, perficio. \\ πέπληκα, impleo. \end{array} \right.$
--	----------	--	---

Quartæ.

ζ , παίζω ν , ὀρύσσω ϕ , φράζω ν , πλάσσω	ξ σ	$\left\{ \begin{array}{l} παίζω \\ ὀρύξω \\ φράσω \\ πλάσω \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \piέπαιχα, ludo. \\ ὠρυχα, fodio. \\ \piέφρακα, dico. \\ \piέπλακα, fingo. \end{array} \right.$
---	-------------------	---	---

Attici pro gemino σ usurpant geminum $\tau\lambda$, ὀρύσσω, ὀρύττω, fodio; πλάσσω, πλάττω, fingo; γλῶσσω, γλῶττω, lingua.

Quinta.

Præf.		Fut.		Præf.
λ, ψάλλω	}	λ ψαλῶ	}	ἔψαλλα, cano-fidibus.
μ, νέμω		μ νεμῶ		νενέμηκα, distribuo.
ν, φαίνω		ν φανῶ		πέφαγα, ostendo.
ρ, σπείρω		ρ σπερῶ		ἐσπαρκα, sero, semino.
μν, τέμνω	}	μ τεμῶ	}	τέττεμηκα, scindo, seco.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quòd in futuro non mutantur, sed permaneant, ut in præfenti.

Sextæ.

α, γελάω	}	γελάσα	}	γεγέλακα, rideo.
ε, τελέω		τελέσω		τέτελεκα, finio.
ι, τίω		τίσω		τέτικα, honoro.
ο, ὁμῶ		ὁμόσω		ὤμοκα, juro.
υ, δύνω		δύσω		δέδυκα, subeo.
ω, ῥώνω		ῥώσω		ῥέρωκα, roboro.
αι, παίω		παίσω		πέπαικα, serio.
αυ, ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει, σείω		σείσω		σείσεικα, quatitio.
ει, ἰππιδύω		ἰππιδύσω		ἰππιδύκα, quatitio.
οι, οἶω		οἶσω		ὤκα, fero, puto.
ε, κρέω		κρέσω		κέκρεκα, pulso.
υ, ὀπύω		ὀπύσω		ὤπυκα, inco.

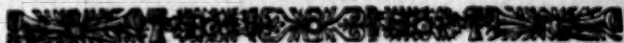
Ex quibus verba in ᾠω poetica sunt; ac veniunt à verbis desinentibus in έω: ut, à πλέω, πλώω, πεννίγο; vel ᾠω ut, à ζέω, ζώω, νίω; ἡέω, ἡέω, ρυβέω; vel ὀω, ut, δέω, δώω, δόω; ὑπνέω, ὑπνώω, dormio.

Literæ igitur
Characteristicae
Conjugationis

1æ
2æ
3æ
4æ
5æ
6æ

sunt

β, π, φ, πλ.
γ, κ, χ, κλ.
δ, τ, θ.
ζ, ω, τλ.
λ, μ, ν, ρ, μν.
Vocalis aliqua vel
Diphthongus.

*In Activa & Media Voce octo sunt
Tempora.*

PRæsens ——— Χρόνθ ἐνσῶς.
Imperfectum — Παρᾶλινθός.
Perfectum — Παρᾶκείμεθθ.
Plusquam Perfectum Ὑπερσωλινθός.

Aoristus { primus & secundus } Ἀόειςθ { πρῶτθ & δεύτερθ.
Futurum { primum & secundum } Μέλλων { πρῶτθ & δεύτερθ.

In Passiva additur

Paulo post futurum — Μέλ' ὀλίγον μέλλων χρόνθ.

Modi

[Ἑγκλίσεις] sunt quinque (ut apud Latinos :)

Indicativus ——— Ὀεισική.
Imperativus ——— Προσκληκή.
Optativus ——— Εὐκληκή.
Subjunctivus ——— Ὑποκληκή.
Infinitivus ——— Ἀπαρέμφαθθ.
E 3 *Regula*

Regulæ.

Cum prima persona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deest. Cum tertia pluralis exit in *σι* vel *ται*, tertia dualis eadem est cum secunda.

Item personis tertiis in *ι* vel *ε* finitis *ν* additur, proxime vocali sequente, ut, *τύπλουςιν* ἄνδρες, *ἔτυπλεν* ἀνὴρ.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

- S. { *τύπω, τύπεις, τύπει·* Verbero, as, at.
 D. { *τύπῃσον, τύπῃσον·* Verberatis, ant, dus.
 P. { *τύπομαι, τύπετε, τύπεσι.* amus, atis, ant.

Unde Imperfectum.

- S. { *ἔτυπον, ἔτυπεις, ἔτυπε·* Verberabam.
 D. { *ἔτύπῃσον, ἔτυπῃπτω·*
 P. { *ἔτύπομαι, ἔτύπετε, ἔτυπον.*

Futurum Primum.

- S. { *τύψω, τύψεις, τύψει·* Verberabo.
 D. { *τύψῃσον, τύψῃσον·*
 P. { *τύψομαι, τύψετε, τύψετεσι.*

Unde Aoristus primus.

- S. { *ἔτυψα, ἔτυπας, ἔτυπε·* Verberavi.
 D. { *ἔτύψῃσον, ἔτυψάπτω·*
 P. { *ἔτύψαμαι, ἔτύψατε, ἔτυπαν.*

Perfectum.

- S. { *τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε·* Verberavi.
 D. { *τέτύψῃσον, τέτύψῃσον·*
 P. { *τέτύψαμαι, τέτύψατε, τέτυπασι.*

Unde plusquam perfectum.

- S. { *ἔτετύπειν, ἐτέτύπεις, ἐτέτυπε·* Verberaveram.
 D. { *ἐτέτύψῃσον, ἐτέτυπῃπτω·*
 P. { *ἐτέτύψαμαι, ἐτέτύψατε, ἐτέτύπεισαν.*

Aoristus

Incidentia.

49

Aoristus secundus.

- S. { ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε
 D. { ἐτύπειον, ἐτύπεν
 P. { ἐτύπομαι, ἐτύπεις, ἔτυπον.

Verberavi.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ.
 D. { τυπῆτον, τυπῆτον
 P. { τυπῆμαι, τυπῆτε, τυπῆσι.

Verberabo.

Modus Imperativus.

Præfens & Imperfectum.

- S. { τύπτε, τυπῆτω
 D. { τύπτεον, τυπῆτων
 P. { τύπτετε, τυπῆτωσαν.

Verbera.

Aoristus primus.

- S. { τύψον, τυψάτω
 D. { τύψον, τυψάτων
 P. { τύψατε, τυψάτωσαν.

Verberato tu.

Aoristus secundus.

- S. { τύπε, τυπέτω
 D. { τύπειον, τυπέτων
 P. { τύπετε, τυπέτωσαν.

Verberato tu.

Perfectum & Plusquam perfectum.

- S. { τέτυπες, τέτυπέτω
 D. { τέτυπεν, τέτυπέτων
 P. { τέτυπεις, τέτυπέτωσαν.

Verberaveris.

Modus Optativus.

Præfens & Imperfectum.

- S. { τύπσομαι, τύπσοις, τύπσοι
 D. { τύπσοις, τυπσοίτω
 P. { τύπσομαι, τύπσοις, τύπσοις.

Verberem.

Futu-

Futurum primum.

- S. { τύψαιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberaverim.*
 D. { τύψοισιν, τυψοίτω·
 P. { τύψοιμην, τύψοις, τύψοιεν.

Aoristus primus.

- S. { τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
 D. { τύψαισιν, τυψαίτω·
 P. { τύψαιμην, τύψαις, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

- S. { τύψαι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
 D. { τυψαίσιν, τυψαίτω·
 P. { τυψαίμην, τυψαίς, τύψαιεν.

Perfectum & Plusquam perf.

- S. { τέλυθοιμι, τέλυθοις, τέλυθοι· *Verberavisset.*
 D. { τέλυθοισιν, τέλυθοίτω·
 P. { τέλυθοιμην, τέλυθοις, τέλυθοιεν.

Aoristus secundus.

- S. { τύπομι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
 D. { τύποισιν, τυποίτω·
 P. { τύποιμην, τύποις, τυποίεν.

Futurum secundum.

- S. { τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
 D. { τυποῖσιν, τυποίτω·
 P. { τυποῖμην, τυποῖς, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐάν

- S. { τύπῃ, τύπῃς, * τύπῃ· *Si verberem, vel*
 D. { τύπῃσιν, τύπῃσιν· *verberarem.*
 P. { τύπῃμην, τύπῃς, τύπῃσι.

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut
 τύπῃσι pro τυπῃ.

Aoristus

Aoristus primus, ἐάν

- S. { τύψω, τύψης, τύψῃ. Si verberavero.
D. { τύψῃον, τύψῃον.
P. { τύψωμυ, τύψῃς, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐάν

- S. { τύπω, τύπῃς, τύπῃ. Si verberavero.
D. { τύπῃον, τύπῃον.
P. { τύπωμυ, τύπῃς, τύπωσι.

Perfectum & Plusquam perf. ἐάν

- S. { τέλυσω, τέλυσῃς, τέλυσῃ. Si verberaverim.
D. { τέλυσῃον, τέλυσῃον.
P. { τέλυσωμυ, τέλυσῃς, τέλυσωσι.

Modus Infinitivus.

- { Præsens & Imperf. τύπτεν.
Futurum primum, τύψεν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & Plusquam perf. τέλυσέναι.
Aoristus secundus, τυπέν.
Futurum secundum, τυπέν.

Participium.

- M. { ὁ τύπων, τῷ τύπωντι. Verberans.
F. { ἡ τύπτεισα, τῇ τυπύσῃς.
N. { τὸ τύπλον, τῷ τύπωντι.

Futurum primum.

- M. { ὁ τύψων, τῷ τύψωντι. Verberaturus.
F. { ἡ τύψουσα, τῇ τυψύσῃς.
N. { τὸ τύψον, τῷ τύψωντι.

Aoristus primus,

- M. { ὁ τύψας, τῷ τύψαντι. Qui Verberaverit.
F. { ἡ τύψασα, τῇ τυψάσῃς.
N. { τὸ τύψαν, τῷ τύψαντι.

Per-

Perfectum & Plusq. perf.

M. { ὁ τέλειφας, τῷ τέλειφότη· *Qui verberavit.*
 F. { ἡ τέλειφῃα, τῇ τέλειφῃας·
 N. { τὸ τέλειφος, τῷ τέλειφότη·

Aoristus secundus.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπόνῃ· *Qui verberavit.*
 F. { ἡ τυπῆσα, τῇ τυπέσῃς·
 N. { τὸ τυπὸν, τῷ τυπόνῃ·

Futurum secundum.

M. { ὁ τυπῶν, τῷ τυπέῃ· *Verberaturus.*
 F. { ἡ τυπῆσα, τῇ τυπέσῃς·
 N. { τὸ τυπῆν, τῷ τυπέῃ·

Cognata tempora in Voce Activa.

Præsens.

I. Τύπῃω——τύπῃς——τύπῃοιμι——τύπῃω——
 τύπῃην——τύπῃων.

Imperfectum.

ἔτυπῃον.

Perfectum.

τέτυφα——τέτυφες——τέτέφθοιμι——τέτέφω——
 τέτυφέναι——τέτεφώς.

Plusquam perf.

ἔτετέφην.

Futurum primum.

τύψω——τύψοιμι——τύψην——τύψων.

Aoristus primus.

ἔτυψα——τύψον——τύψαμι——τύψω——
 τύψαι——τύψας.

Aoristus secundus.

ἔτυπῃον——τύπε——τύποιμι——τύπω——τυπῶν
 ——τυπῶν.

Futurum secundum.

τυπῶ——τυποῖμι——τυπέῃν——τυπῶν.

Præsens.

Præfens.

II. Λέγω — λέγε — λέγοιμι — λέγω — λέγειν
— λέγων.

Imperfectum.

ἔλεγον.

Perfectum.

λέλεχα — λέλεχε — λελέχοιμι — λελέχω —
λελεχέναι — λελεχώς.

Plusquam perfect.

ἐλελέχην.

Futurum primum.

λέξω — λέξοιμι — λέξεν — λέξον.

Aoristus primus.

ἔλεξα — λέξον — λέξαιμι — λέξω — λέξαι
λέξας.

Aoristus secundus.

ἔλεγον — λέγε — λέγοιμι — λέγω — λεγῆν —
λεγών.

Futurum secundum.

λεγῶ — λεγοῖμι — λεγῆν — λεγῶν.

Præfens.

III. Πείθω — πείθε — πείθοιμι — πείθω —
πείθειν — πείθων.

Imperfectum.

ἔπειθον.

Perfectum.

πέπειχα — πέπεικε — πετείχοιμι — πέπεικω —
πεπεικέναι — πεπεικώς.

Plusquam perf.

ἱπεπείκην.

Futurum primum.

πείσω — πείσοιμι — πείσεν — πείσων.

Aoristus primus.

ἔπεισα — πείσον — πείσαιμι — πείσω — πῆ-
σαι — πείσας.

Aoristus

Aoristus secundus.

ἐπιθον — πίθε — πίθαιμι — πίθω — πίθῃ
 — πίθῃς.

Futurum secundum.

πιθῶ — πιθοίμι — πιθήν — πιθῶν.

Præsens.

IV. φεθζω — φεθζε — φεθζοιμι — φεθζω —
 φεθζεν — φεθζων.

Imperfectum.

ἐφεθζον.

Perfectum.

πέφερχα — πέφερχε — παφερχοιμι —
 πεφερχω — πεφερχέναι — πεφερχώς.

Plusquam perfectum.

ἐπεφερχεν.

Futurum primum.

φεθσω — φεθσοιμι — φεθσεν — φεθσων.

Aoristus primus.

ἐφερσα — φεθσων — φεθσαιμι — φεθσω — φεθσαι
 — φεθσαις.

Aoristus secundus.

ἐφεθον — φεθδε — φεθδοιμι — φεθδω —
 φεθδεν — φεθδῶν.

Futurum secundum.

φεθδῶ — φεθδοίμι — φεθδῆν — φεθδῶν.

Præsens.

V. ταίρω — ταίρε — ταίροιμι — ταίρω —
 ταίρεν — ταίρων.

Imperfectum.

ἐταίρων.

Perfectum.

ἐταρχα — ἐταρχε — ἐταρχοιμι — ἐταρχω —
 ἐταρχέναι — ἐταρχώς.

Plusquam Perfectum.

ἐταρχεν.

Futu-

Futurum primum.

παρεῶν — παρεῶμι — παρεῶν — παρεῶν.

Aoristus primus.

παρεῶν — παρεῶν — παρεῶμι — παρεῶν —
παρεῶν — παρεῶν.

Aoristus secundus.

παρεῶν — παρεῶν — παρεῶμι — παρεῶν —
παρεῶν — παρεῶν.

Futurum secundum.

παρεῶν — παρεῶμι — παρεῶν — παρεῶν.

Præsens.

VI. Ἀκύνω — ἄκυνε — ἄκύνοιμι — ἄκύνω —
ἄκύνειν — ἄκύνων.

Imperfectum.

ἄκυνον.

Perfectum.

ἄκυνκα — ἄκυνκε — ἄκυνκοιμι — ἄκυνκα —
ἄκυνκέναι — ἄκυνκώς.

Plusquam perfectum.

ἄκυνκειν.

Futurum primum.

ἄκύνσω — ἄκύνσοιμι — ἄκύνσειν — ἄκύνσων.

Aoristus primus.

ἄκυνσα — ἄκυνσον — ἄκύνσαιμι — ἄκύνσω —
ἄκύνσαι — ἄκύνσας.

Aoristus secundus.

ἄκυνον — ἄκυνε — ἄκύνοιμι — ἄκύνω — ἄκύνειν —
ἄκύνων.

Futurum secundum.

ἄκύνω — ἄκύνοιμι — ἄκύνειν — ἄκύνων.

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τρέφω.

F

Imper-

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentī, mutando *ω* in *ον*, & præponendo augmentum, ut *τύπλω*, *ἔτυπυν*.

Augmentum est, quo verbum in initio augetur.

Augmentum est duplex; Syllabicum, *αὐξησης συλλαβική*, & temporale, *χρονική*. Syllabicum augmentum est *ε*, cum verbum incipiat à consonante, tunc enim *ε* præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant *ε* Syllabicum augmentum in Temporale *η*, ut *ἔμελλον*, *ἤμελλον*, futurus eram.

Verbis incipientibus ab *ο* vel *ω* Attici præfigunt *ε*, ut *ὄραω*, *έώραον*, videbam.

Poëtæ præponunt *ε* Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut *ἔειπα* pro *ἔπα*, dixi.

Si verbum incipiat à *ρ*, geminatur *ρ* post *ε*, ut *ῥίπλω*, *ῥῥίπιλον*.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt *α*, *ε*, *ο*. *α* & *ε* mutantur in *η*, ut *ἀκίσω*, *ἤκισον*, audiebam; *ἐλάθω*, *ἤλαθον*, veniebam; & *ο* in *ω*, ut *ὀρύττω*, *ὤρυττον*, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, *αι*, *αυ*, *οι*. *αι* mutantur in *η*, ut *αἴρω*, *ἤρον*, tollebam; *αυ* in *ηυ*, ut *αἰξάνω*, *ἤνξανον*, augebam; *οι* in *ω*, ut *οἰκίζω*, *ὤκισον*, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutables

Vocales

{ η, ἡχέω, ἡχέον, sono, sonabam.
ι, ἰξάω, ἰξάον, visco aves capio.
υ, ὑβείζω, ὑβείζον, injuriâ afficio.
ω, ὤθω, ὤθον, impello.

Diphthongi

{ εἰ, εἰπάω, εἰπάον, assimilo,
δι, διθυῖω, διθυῖον, dirigo,
υ, ὑτάω, ὑτάον, vulnero.

*Atticè tamen & mutatur in nu, εὐχομαι, νουχόμην;
oro, orabam; & εἶδω, scio, plusquam perfectum, εἶδὴ-
εν, per Sync. εἶδεν, & Atticè, ᾔδειν, sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ aug-
mentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, spiro; αἶω,
αἶον, audio; ἀηθέω, ἀηθέον, insuetus sum; ἀν-
ήζομαι, ἀνδήζομαι, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsci-
cunt ι, ἔχω, ἔχον, habeo; ἔλω, ἔλον, capio;
ἔλκω, ἔλκύνω, ἔλκίζω, traho; ἔρπω, ἔρπίζω, serpo;
ἐσθίω, ἔσθω, sto; ἔπομαι, sequor; ἐρέω, dico; ἐσιάω,
convivio excipio; ἕζω, sedeo; ἐάω, sino; ἔω, in-
duo; ἐρύω, traho; ἐθίζω, assuefacio; ἐργάζομαι,
operor; ἔπω, ἔπον, dico; quod servat augmentum
in omnibus modis; ἔθω, assuesco, præteritum medi-
um, ἔωθα, interposito ω.

*ante o non mutatur, sed o in ω vertitur: ut, ἐορτάζω,
ἐορτάζον, festum celebroy.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent
augmentum, ut οἰδαίνω, οἰδανον, tumeo; οἰκνέω,
domum custodio; οἰνόω, in vinum verto; οἰμάω,
irruo; & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur, vel cum

Nomine, ut, φιλοσοφῶ, ἐφιλοσώφην, philosophor.

Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut, καθεύδω, ἐκαθεύδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut, ἀνίσταμαι, supplico, ἡνίστάμεν, ἐμμελᾶν, ἡμμελᾶν, curo. ὁμῶς vel ὁμῶ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἡφρόνυν, insipiens sum; ὁμολογῶ, ὠμολόγην, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

Præpositio mutet significationem verbi, ut, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemnno; ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.

Componatur cum *δυσ* aut *εὐ*, *δυσ*αρέσέω, *δυσ*σπρέσυν, displiceo; *εὐ*εργεῖω, *εὐ*εργέτην, benefacio; nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut, *δυσ*υχέω, *ἐδ*υσύχην, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut, ἐνοχλέω, ἠνώχλην, turbo; ἀγορθέω, ἠνώρθην, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsentis quam in præterito; ut, ὄψακένω, παρήκων, perperam audio.

Excipe *πρὶ* & *πρὸ*, quæ nunquam vocalem amittunt; & aliquando *ἀμφί*· *πρὸ* autem sæpe contrahitur, ut *περί*χω, *πρὲ*χω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata; ut *καθ*άπτομαι, attingo, à *χτ*, & *ἀπ*τομαι, tango.

Regula.

Regula.

Iones ex omnibus imperfectis abjiciunt augmentum; ut, τύπτει pro ἔτυπτει,

Futurum primum

Formatur à presenti mutando ultimam syllabam in conjugati- one	Prima	in	ψω.
	Secunda	in	ξω.
	Tertia	in	σω.
	Quarta	in	ωω, cum duplici ω.
			τρω, cum duplici τρ, in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta	in	λω, μω, νω, ρω, circum- flexa.
	Sexta	in	σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper est longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τ' μνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in δσω, ut, πλέω, navigo, πλδσω· ρέω, fluo, ρδσω· præter δέω, δέσω, ligo, ligas.

Tria sunt futura, quæ spiritum thematis non servant; ut, θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἔξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam adverbii ἔξω, extra,

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut, νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιῶμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut, κωμασδω pro κωμαζω, lascivio; Ἔ futura in σω in ξω, ut, βαδίξω, βαδίσω, βαδίξω. Ἔ κλείω, claudio, κλείσω, κλσξῶ, Ἔ κλατῶ.

Æoles efferunt futurum in ρω per σω, ut ὄρω, concito, ὄρω, ὄρσω.

Poetæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut, δήω, inveniam, pro δήσω, à δέω κλείω, claudam, pro κλείσω. Ἔ κίω, sex κείω, cubabo, pro κίσω, à κίω,

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, an paulo antè, an multo antè, præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt; ut ἔθηκα, posui; ἔδωκα, dedi; ἤκω, misi; ἔπα, dixi; ἤνεγκα, tuli.

Penultima aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut, ψαλῶ, ἔψηλα, cano; in ει, ut, σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχασα, ἔχαια, à χέω, fundo; ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω. uro; ἔσδωσα, ἔσδωα, à σδῶ, moveo; ἤλδωα ab ἀλδῶ, vito; ἔ ἤκισα, ab ἀκίω, sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	{	Prima ψω in φα.	} Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, ἴψω, ἴψη, ἴψα, vel à muta cum liquida Sin à duplici, tantùm præponitur, ut, ζάω, vivo, ἔζηκα.
		Secunda ξω in χα.	
		Tertia σω in κα.	
		Quarta ξω in χα,	
		& σω in κα.	
		Quinta λῶ, ρῶ, ῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.	
		Sexta σω in κα,	

Cūκ

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem; ut, θύω, sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantum præfigitur; ut, ῥίπλω, præcipito, ῥήριπα.

Regulae.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut, ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllabæ quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut, σέλλω, σελῶ, mitto, ἔσαλκα.

Dissyllaba in εῖνω, ἴνω, ὕνω, abjiciunt ν futuri in præterito; ut, κτείνω, κτενῶ, ἐκτακα, interficio; θύνω, θυνῶ, τέθυκα, tuo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφασκα, μόλυψω, contamino, μεμόλυκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantum ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant; εγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantum sunt in usu.

Verba incipientia à πη, κη, μν, repetunt primam literam thematis; ut, κλάομαι, κέκλημαι, possideo; μάομαι, commemoro, μέμνημαι, præter κτείνω, ἐκτακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis; ut, ἀλήθω, ἤλεκα ἀλίλεκα, molo; εἰρίζω, εἰικα, ἐρέικα, contendo; & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ε præterito; ut, λείβω, εἰλησα, accipio; μέρομαι, εἰμαρμαι, sortior, unde εἰμαριδύη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut σρέφω, verto, ἔσθρα, κλέπλω, furor, κέκλοθα.

Plus-

Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando *a* in *εν*, & præponendo *ε*, si verbum incipiat à simplici consonante; ut, τέτυφα, ἐτέλειον.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsentī, mutando *a* in *ον*, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis; ut, τύπω, ἐτυπον.

Penultima hujus aoristi plerumque est brevis; unde, si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur; ut, κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima aoristi β ita mutantur,	$\left. \begin{array}{l} \epsilon \\ \eta \\ \omega \\ \alpha\iota \\ \alpha\upsilon \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{mutantur} \\ \text{in} \\ \text{ut,} \end{array}$	$\left\{ \begin{array}{l} \delta\acute{\epsilon}\rho\omega, \acute{\epsilon}\delta\alpha\rho\eta\nu, \text{excorio,} \\ \lambda\acute{\eta}\beta\omega, \acute{\epsilon}\lambda\alpha\beta\omicron\nu, \text{accipio,} \\ \tau\rho\acute{\omega}\beta\omega, \acute{\epsilon}\tau\rho\alpha\beta\omicron\nu, \text{comedo,} \\ \kappa\alpha\acute{\iota}\omega, \acute{\epsilon}\kappa\alpha\omicron\nu, \text{uro.} \\ \pi\alpha\acute{\upsilon}\omega, \acute{\epsilon}\pi\alpha\omicron\nu, \text{sedo.} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \acute{\epsilon}\zeta\lambda\epsilon\pi\omicron\nu, \\ \acute{\epsilon}\lambda\epsilon\varsigma\omicron\nu, \\ \acute{\epsilon}\rho\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu, \\ \text{excipiuntur.} \end{array} \right.$
Vocales præsentis in penultima aoristi β ita mutantur,	$\left\{ \begin{array}{l} \delta\iota \text{ in } \upsilon, \text{ ut, } \phi\acute{\delta}\gamma\omega, \text{ fugio, } \acute{\epsilon}\phi\upsilon\gamma\omicron\nu. \\ \alpha \text{ in } \omicron, \text{ ut, } \acute{\alpha}\kappa\acute{\epsilon}\omega, \text{ audio, } \acute{\eta}\kappa\omicron\omicron\nu. \\ \epsilon\iota \text{ in } \iota, \text{ ut, } \lambda\acute{\epsilon}\iota\pi\omega, \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Diffyllabis in } \alpha, \text{ ut, } \omega\acute{\epsilon}\rho\omega. \text{ sero, } \acute{\epsilon}\pi\omega\rho\epsilon\gamma\omicron\nu. \\ \text{Trissyllabis in } \epsilon, \text{ ut, } \omicron\phi\epsilon\iota\lambda\omega, \text{ debeo, } \acute{\omega}\phi\epsilon\lambda\omicron\nu. \end{array} \right.$	

Quædam tamen diffyllaba habent penultimam longam, ut, ἀδῶ, cano, ἥδον· ἔλκω, traho, ἔλκον· ἔρρω, sero, ἔπρωρον·
pauci trissyllaba, ut, ἐνέγκω, fero, ἠνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

OBSERVATIO.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in *σω*, aoristus secundus definit in *δον*, si in *ξω*, in *γον* ut φράξω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter,

βλάπῳ,	ἔβλαβον,	noceo.
καλύπῳ,	ἐκάλυβον,	tego.
κρύπῳ,	ἐκρυβον,	abscondo
βάπῳ,	ἔβαπον,	tingo.
σκάπῳ,	ἔσκαπον,	fodio.
ῥάπῳ,	ἔρραπον,	suo.
θάπῳ,	ἔταπον,	sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut, pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

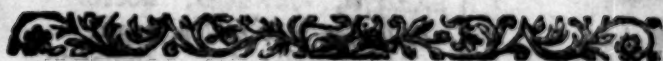
Futurum secundum

Formatur ab aoristo secundo mutando *ον* in *ῶ* circumflexum, & abjiciendo augmentum; ut, ἔτυπον, τυπῶ.

N. B. Quæ igitur aoristo secundo carent, ea quoque destituuntur futuro secundo; ut, ἰαύω, diverfor, ἰππεύω, equito, & alia.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus modus:

Præsens.

- S. { τύπτομαι, * τύπτη, τύπτεται Verberor.
 D. { † τυπτόμεθον, τυπτεσθον, τυπτεσθον.
 P. { τυπτόμεθα, τυπτεσθε, τυπτοντο.

Unde Imperfectum.

- S. { ἐτυπτόμην, ἐτύπτε, ἐτύπτετο Verberabar.
 D. { ἐτυπτόμεσθον, ἐτύπτεσθον, ἐτίπτετο.
 P. { ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

- S. { ἐτύπην, ἐτύπη, ἐτύπη Verberatus fui.
 D. { ἐτύπησθον, ἐτυπήσθην.
 P. { ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

- S. { τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσει Verberabor.
 D. { τυπησόμεσθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
 P. { τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

- S. { τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται Verberatus sum.
 D. { τετύμμεσθον, τέτυψθον, τέτυπθον.
 P. { τετύμμεθα, τέτυψθε, τετύμμενοι εἰσὶ.

* Quatuor verba formant secundam personam in ει, βύλομαι βέλαι, ὄψομαι ὄφαι, οἶομαι οἶαι, ἔομαι ἔαι, ἔσθαι Crasi εἶ.

† N. B. Prima pluralis definit in μεν, ἔσθαι ideo integer habetur dualis, in quo secunda ἔσθαι tertia similes, quod tertia persona pluralis exeat in ται, ut supra dictum, p. 48.

Unde

Unde Plusquam perfectum.

- S. { ἐτελεύμην, ἐτέτυτο, ἐτέτυτο. Verberatus
D. { ἐτελεύμεθον, ἐτέτυθο, ἐτελεύθην. eram.
P. { ἐτελεύμεθα, ἐτέτυθε, ἐτελυμένοι ἦσαν.

Unde Paulò post futurum.

- S. { τελεύσομαι, τεύξω, τεύξε. Mox verberabor,
D. { τελεύσομεθον, τεύξεσθον, εἶθον vel jam ver-
P. { τελευσόμεθα, τεύξεσθε, τεύξον. beratus sum.

Aoristus primus.

- S. { ἐτύθην, ἐτύθης, ἐτύθην. Verberatus fui.
D. { ἐτύθηνον, ἐτυθήην.
P. { ἐτύθηνμεν, ἐτύθηντε, ἐτύθηνσαν.

Unde futurum primum.

- S. { τυθήσομαι, τυθήσῃ, τυθήσε. Verberatus
D. { τυθήσομεθον, τυθήσεθον, εἶθον ero vel ver-
P. { τυθήσομεθα, τυθήσεσθε, τυθήσον. berabor.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τύχιν, τυχέειω. Verberare.
D. { τύχέειον, τυχέειων.
P. { τύχέειε, τυχέειωσαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

- S. { τέτυτο, τεύθην. Verberare.
D. { τέτυτον, τεύθην.
P. { τέτυθε, τεύθηνσαν.

Aoristus α.

- S. { τύθηνι, τυθήτω. Verberator tu.
D. { τύθηνον, τυθήτων.
P. { τύθηντε, τυθήτωσαν.

Aoristus β.

- S. { τύπηνι, τυπήτω. Verberator tu.
D. { τύπηνον, τυπήτων.
P. { τύπηντε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

- S. { τυπτοίμην, τυπτοιο, τυπτοίη· Verberer.
 D. { τυπτοίμεθον, τυπτοίαιον, τυπτοίαιων.
 P. { τυπτοίμεθα, τυπτοίαιε, τυπτοίντο.

Perfectum & Plusquam perfectum.

- S. { τέτυμμένον ἔην, ἔης, ἔη· Verberatus essem.
 D. { τέτυμμένον ἔηον, ἔήτων.
 P. { τέτυμμένοι ἔημεν, ἔητε, ἔησαν.

Aoristus α.

- S. { τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· Verberatus sim,
 D. { τυφθείηον, τυφθείητων· vel fuerim.
 P. { τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

- S. { τυπέην, τυπέης, τυπέη· Verberatus sim,
 D. { τυπέηον, τυπέητων· vel fuerim.
 P. { τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησαν.

Futurum α.

- S. { τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιη· Verbe-
 D. { τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιαιον, σοίαιον· ratus
 P. { τυφθησοίμεθα, τυφθήσοιαιε, τυφθήσοιντο. era-

Futurum β.

- S. { τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιη· Verberatus
 D. { τυπησοίμεθον, τυπήσοιαιον, σοίαιων· fuero.
 P. { τυπησοίμεθα, τυπήσοιαιε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

- S. { τέτυψοίμην, τέτυψοιο, τέτυψοιη· Mox verbi-
 D. { τέτυψοίμεθον, τέτυψοιαιον, τέτυψοίαιον· rabor.
 P. { τέτυψοίμεθα, τέτυψοιαιε, τέτυψοιντο.

N. B. Omnium Optativorum penultima est diphthongus.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum εἰδν

- { τυπώμαι, τυπῃ, τυπῆται. *Si verberer, vel*
 τυπώμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθον. *verberarer.*
 τυπώμεθα, τυπῆσθε, τυπῆσθαι.

Perfectum & Plusquam perf. εἰδν

- { τετυμμένος ὢ, ἦς, ἦ. *Si verberatus sum*
 τετυμμένος ἦτον, ἦτον. *vel essem.*
 τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus a. εἰδν

- { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. *Si verberatus sum*
 τυπῆτον, τυπῆτον. *vel fuerim vel fuero.*
 τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Aoristus β. εἰδν

- { τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
 τυπῆτον, τυπῆτον.
 τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

{	<i>Præsens & Imperf.</i>	τυπῆναι.
	<i>Perfect. & Plusquam,</i>	τετυμμένος.
	<i>Aoristus primus,</i>	τυπῆναι.
	<i>Aoristus secundus,</i>	τυπῆναι.
	<i>Futurum a.</i>	τυπῆσθαι.
	<i>Futurum β.</i>	τυπῆσθαι.
	<i>Paulò post. fut.</i>	τετυμμένος.

Participia.

Præsens & Imperfectum.

- { ὁ τυπόμενος, ὃς τυπόμενος. *Verberatus.*
 ἡ τυπόμενη, ἡ τυπόμενη.
 τὸ τυπόμενον, τὸ τυπόμενον.

Perfectum & Plusquam perfectum.

M. { ὁ τελευτήσας, τῷ τελευτήσαντι. *Verberatus.*
 F. { ἡ τελευτήσασα, τῇ τελευτήσασῃ.
 N. { τὸ τελευτήσαν, τῷ τελευτήσαντι.

Aoristus α.

M. { ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντι. *Verberatus.*
 F. { ἡ τυφθεῖσα, τῇ τυφθείσῃ.
 N. { τὸ τυφθέν, τῷ τυφθέντι.

Aoristus β.

M. { ὁ τυπείας, τῷ τυπέντι. *Verberatus.*
 F. { ἡ τυπεῖσα, τῇ τυπέσῃ.
 N. { τὸ τυπέν, τῷ τυπέντι.

Futurum α.

M. { ὁ τυφθησόμενος, τῷ τυφθησομένῳ. *Verberandus.*
 F. { ἡ τυφθησομένη, τῇ τυφθησομένῃ.
 N. { τὸ τυφθησόμενον, τῷ τυφθησομένῳ.

Futurum β.

M. { ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησομένῳ. *Verberandus.*
 F. { ἡ τυπησομένη, τῇ τυπησομένῃ.
 N. { τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησομένῳ.

Paulò post Futurum.

M. { ὁ τελευτήσομαι, τῷ τελευτήσῳ. *Max verbe-*
 F. { ἡ τελευτήσομαι, τῇ τελευτήσῃ. *randus.*
 N. { τὸ τελευτήσον, τῷ τελευτήσῳ.

Cognata tempora in Voce Passiva.

Præsens.

I. Τύπτομαι—τύπτε—τυπτοίμην—τύπτομαι
 —τύπτεσθαι—τυπτόμεθα.

Imperfectum.

ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

ἐτύπην—τύπθη—τυπείην—τυπῶ—τυ
 πῆναι—τυπέεις.

Futu

Futurum secundum.

τυπήσομαι — τυπήσοίμην — τυπήσεις — τυ-
πήσόμεθ'.

Perfectum.

τέτυμμαι — τέτυψο — τέτυμμήθ' εἰς — τε-
τυμμήθ' ὦ — τέτυφθαι — τέτυμμήθ'.

Plusquam perfectum.

ἔτετυμην.

Paulò post Futurum.

τετύψομαι — τετύψοίμην — τετύψεις —
τετύψόμεθ'.

Aoristus primus.

ἐτύφην — τύφθηι — τυφθείην — τυφθῶ
— τυφθῶμαι — τυφθείς.

Futurum primum.

τυφθήσομαι — τυφθήσοίμην — τυφθήσεις —
τυφθήσόμεθ'.

Præsens.

II. λέγομαι — λέγω — λεγοίμην — λέγωμαι —
λέγεις — λεγόμεθ'.

Imperfectum.

ἐλεγόμην.

Aoristus secundus.

ἐλέγην — λέγῃσι — λεγείην — λεγῶ — λεγῶμαι
— λεγείς.

Futurum secundum.

λεγήσομαι — λεγήσοίμην — λεγήσεις — λεγή-
σόμεθ'.

Perfectum.

λέλεγμαι — λέλεξο — λέλεγμήθ' εἰς —
λέλεγμήθ' ὦ — λέλεχθαι — λέλεγμήθ'.

Plusquam perfectum.

ἔλελέγμην.

Paulò post Futurum.

λελέξομαι — λελέξοίμην — λελέξεις — λελε-
ξόμεθ'.

Aoristus primus.

ἔλεχθην — ἐλέχθη — ἐλέχθην — ἐλέχθη
 — ἐλέχθηναι — ἐλέχθης.

Futurum primum.

ἐλέχθισομαι — ἐλέχθισοίμην — ἐλέχθῃς —
 ἐλέχθῃς.

Præfens.

III. Πείθομαι — πείθω — πείθομαι — πείθω
 — πείθῃς — πείθομαι.

Imperfectum.

ἐπειθόμην.

Aoristus secundus.

ἐπίθην — ἐπίθη — ἐπίθην — ἐπίθη
 — ἐπίθηναι — ἐπίθης.

Futurum secundum.

ἐπιθήσομαι — ἐπιθήσοίμην — ἐπιθήῃς — ἐπιθ-
 ῃς.

Perfectum.

ἐπέπασμαι — ἐπέπασα — ἐπέπασμαι — ἐπέπασ-
 — ἐπέπασμαι — ἐπέπασαι — ἐπέπασται — ἐπέπασται.

Plusquam perfectum.

ἐπεπείσθην.

Paulò post Futurum.

ἐπεπείσομαι — ἐπεπείσοίμην — ἐπεπείῃς — ἐπε-
 πείῃς.

Aoristus primus.

ἐπέσθην — ἐπέσθη — ἐπέσθην — ἐπέσθη
 — ἐπέσθηναι — ἐπέσθης.

Futurum primum.

ἐπέσθισομαι — ἐπέσθισοίμην — ἐπέσθῃς —
 ἐπέσθῃς.

Præfens.

IV. ἐρεζίζομαι — ἐρεζίζω — ἐρεζίζομαι — ἐρεζ-
 ζομαι — ἐρεζίζῃς — ἐρεζίζῃς.

Imper-

Imperfectum.

ἰφρὲζ'όμῳ.

Aoristus secundus.

ἰφρὲζ'ίῳ — φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις
— φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις.

Futurum secundum.

φρὲζ'ήσομαι — φρὲζ'ήσονται — φρὲζ'ήσονται —
φρὲζ'ήσονται.

Perfectum.

πῆφρὲζ'όμῳ — πῆφρὲζ'ό — πῆφρὲζ'όμῳ — ἔῳ
— πῆφρὲζ'όμῳ — ὦ — πῆφρὲζ'ό — πῆφρὲζ'όμῳ.

Plusquam perfectum.

ἰπῆφρὲζ'όμῳ.

Paulò post Futurum.

πῆφρὲζ'όμῳ — πῆφρὲζ'όμῳ — πῆφρὲζ'όμῳ —
πῆφρὲζ'όμῳ.

Aoristus primus.

ἰφρὲζ'ίῳ — φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις
— φρὲζ'ήντις — φρὲζ'ήντις.

Futurum primum.

φρὲζ'ήσομαι — φρὲζ'ήσονται — φρὲζ'ήσονται —
φρὲζ'ήσονται.

Præsens.

V. Σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ
— σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ.

Imperfectum.

ἰσπῆφρὲζ'όμῳ.

Aoristus secundus.

ἰσπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ
— σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ.

Futurum secundum.

σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ — σπῆφρὲζ'όμῳ —
σπῆφρὲζ'όμῳ.

Perfectum.

ἰσπῆφρὲζ'όμῳ — ἰσπῆφρὲζ'όμῳ — ἰσπῆφρὲζ'όμῳ — ἰσπῆφρὲζ'όμῳ
— ἰσπῆφρὲζ'όμῳ — ἰσπῆφρὲζ'όμῳ.

Plusquam perfectum.

ἰσπαρμην.

Paulò post Futurum.

ἰσπαρσομαι — ἰσπαρσοίμην — ἰσπαρσεῖς —
ἰσπαρσόμεθ'.

Aoristus primus.

ἰσπαρβην — σπαρβῆς — σπαρβείην — σπαρβῶ
— σπαρβῶμαι — σπαρβείη.

Futurum primum.

σπαρβήσομαι — σπαρβήσοίμην — σπαρβήσεῖς —
σπαρβήσόμεθ'.

Præfens.

VI. ἄκνυμαι — ἀκνύω — ἀκνυοίμην —
ἀκνύομαι — ἀκνύεις — ἀκνύομεθ'.

Imperfectum.

ἡκνύμεν.

Aoristus secundus.

ἡκόνην — ἀκόνθῃ — ἀκονείην — ἀκονῶ —
ἀκονῆναι — ἀκονεῖς.

Futurum secundum.

ἀκονήσομαι — ἀκονήσοίμην — ἀκονήσεῖς —
ἀκονήσόμεθ'.

Perfectum.

ἡκυσμαι — ἡκυσσας — ἡκυσσάμεθ' — ἡκυν —
ἡκυσσάμεθ' — ἡκυνῖς — ἡκυσσάμεθ'.

Plusquam perfectum.

ἡκνύσμεν.

Paulò post Futurum.

ἡκνύσομαι — ἡκνύσοίμην — ἡκνύσεῖς —
ἡκνύσόμεθ'.

Aoristus primus.

ἡκνύειν — ἀκνύειν — ἀκνύειν — ἀκνύειν
— ἀκνύειν — ἀκνύειν.

Futurum primum.

ἀκνύειν — ἀκνύειν — ἀκνύειν — ἀκνύειν
— ἀκνύειν — ἀκνύειν.

Vox Passiva.

Novem sunt tempora in voce { Præsens.
Passiva, quorum tria dedu- { Præteritum.
cuntur ab Activa; { Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsentis Activo mutando ω in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $\tauύπ\omega$, $\tauύπ\sigma\mu\alpha\iota$.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsentis mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\omega$, & præponendo augmentum, ut, $\tauύπ\sigma\mu\omega$, $\epsilon\tauύπ\sigma\mu\omega$.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ω in $\lambda\omega$, ut, $\epsilon\tauύπ\omega$, $\epsilon\tauύπ\lambda\omega$.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β . addendo $\sigma\mu\alpha\iota$, & abjiciendo augmentum, ut, $\epsilon\tauύπ\eta$, $\tauυπήσ\mu\alpha\iota$.

Præteritum perfectum.

Præteri- tum per- fectum forma- tur à præteri- to Acti- vo mu- tando in conju- gatione	Prima	{ $\sigma\alpha$ in $\mu\mu\alpha\iota$, μ geminato; ut, $\tauέτυ\sigma\alpha$, $\tauέτυ\mu\mu\alpha\iota$.
	Secunda	{ $\chi\alpha$, in $\gamma\mu\alpha\iota$, ut, $\lambdaέλα\chi\alpha$, $\lambdaέ-λ\epsilon\gamma\mu\alpha\iota$.
	Tertia	{ $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $\πέπ\sigma\kappa\alpha$, $πί-π\sigma\mu\alpha\iota$.
	Quarta	{ $\chi\alpha$ in $\gamma\mu\alpha\iota$, ut, $\τέτα\chi\alpha$, $τέ-τα\gamma\mu\alpha\iota$.
	Quinta	{ $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $τίθ\sigma\kappa\alpha$, $τίθ-σ\sigma\mu\alpha\iota$.
	Sexta	{ $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, ut, $\έβα\lambda\kappa\alpha$, $\έβαλ-μ\alpha\iota$. $πίφα\gamma\kappa\alpha$, $πίφασ\mu\alpha\iota$. $\kappa\alpha$ in $\sigma\mu\alpha\iota$, si penultima præ- teriti sit brevis, ut, $τίθ\epsilon\lambda\epsilon-κ\alpha$, $τίθ\epsilon\lambda\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$. $\kappa\alpha$ in $\mu\alpha\iota$, cum penultima præ- teriti Activi sit longa, ut, $πιπ\sigma\iota\kappa\alpha$, $πιπ\sigma\iota\sigma\mu\alpha\iota$.

Excipe

Excipe ἤκεσμαι ab ἀκίω, audio; κέκευθμαι à κρέω, pulso: ἐπλαιομαι à πλαιν, impingo; κέκλεισμαι à κελῶ, jubeo; κέκλεισμαι à κλείω, claudō; σέσειςμαι à σείω, quatio; ἔγνωσμαι à γνῶω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut, μιαινῶ, inquino, μεμίασμαι, φαίνῶ, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρ: implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut σρέφω, ἔσρεφα, ἔσρεφμαι, verto. Excipe, βέβρεσμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μιν, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante; ut, τέτυμμαι, ἐτίτυμμιν.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis definit in ται vel το purum: cum vero definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut, τέτυπται, τετύμενοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel τι, ut, ἐψαλθη, ἐψάλαθη. Verum, si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut, τέτυπθη, τετύθη. πέπεισται, πεπεισθαι, ἐσχόταται, ἐσχότασθαι. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumque corripitur, ut, τίθειται, τεθείαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in νν, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis; ut, τέτυπνν, ἐτύφθνν.

Exceptio

Exceptio.

Excipiuntur { *ἐμνήσθην* à *μείμνη* }, recordatus sum { quæ adsu-
ἐρρώσθην ab *ἐρρωταί*, convalui { munt *σ*.
ἐσώθην à *σείσωται*, servatus sum, quod abjicit *σ*.
εῤ'ρήθην ab *εῤ'ρη* }, inventus sum { quæ cum pau-
ἠρέθην ab *ἠρη* }, sublatus sum { cis aliis mu-
ἐτέθην à *τέθει* }, positus sum { tant *η* in *ε*.

Verba quæ in præterito verterant *ε* in *α*, in Aoristo primo resumunt *ε*, ut, *ἔτραμμαί ἐσρέφθην* & quæ abjiciunt *ν*, poeticè hic illud recipiunt, ut, *ἐκλίθην* pro *ἐκλίθην*, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo *σομαι*, & amovendo augmentum, ut, *ἐτύφθη, τυφθήσομαι*.

Paulò post futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito *οι* ante *αι*, ut *τέτυψαι, τετύψομαι*.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quæ ubivis activè vel passivè arbitria nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod sal-

tem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, ducor & ducor.

Activa significatione tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant, ut τέτηκα ἀτήκω, contabui: σέσηπα ἀσήπω, computruī: μέμνηα ἀμαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata tempora in Voce Media.

Præsens.

I. Τύπτομαι — τύπτω — τυπτοίμην — τύπτομαι — τύπτεαι — τυπτόμεθα.

Imperfectum.

ἔτυπτομην.

Aoristus secundus.

ἔτυπτομην — τυπῆ — τυπτοίμην — τύπωμαι — τυπέαι — τυπόμεθα.

Futurum secundum.

τυπῶμαι — τυπτοίμην — τυπέαι — τυπέμεθα.

Perfectum.

τέτυπα — τέτυπτε — τέτυποιμι — τέτυπω — τέτυπέναι — τέτυπώς.

Plusquam perfectum.

ἔτετυπην.

Futurum primum.

τύψομαι — τυψοίμην — τύψεις — τυψόμεθα.

Aoristus secundus.

ἔτυψάμην — τύψαι — τυψαίμην — τύψωμαι — τύψεις — τυψόμεθα.

Præsens.

II. Λέγομαι — λέγω — λεγοίμην — λέγωμαι — λέγεαι — λεγόμεθα.

Imper

Imperfectum.

ἔλεγον.

Aoristus secundus.

ἔλεγον — λέγει — λέγοιμην — λέγωμαι —
λεγεισθαι — λεγόμεθι.

Futurum secundum.

λέγῃμαι — λέγοιμην — λεγέσθαι — λεγέμεθι.

Perfectum.

ἔλεγον — ἔλεγε — ἐλόγοιμι — ἐλόγω —
ἐλογησάμην — ἐλογώσῃς.

Plusquam perfectum.

ἔλελόγον.

Futurum primum.

λέξομαι — λέξοιμην — λέξεσθαι — λέξόμεθι.

Aoristus primus.

ἔλεξα — λέξαι — ἐξείμην — ἐξέωμαι —
ἐξέσθαι — ἐξέμεθι.

Præsens.

III. Πείθομαι — πείθε — πειθοίμην — πείθω —
μαι — πείθεσθαι — πειθόμεθι.

Imperfectum.

ἔπειθόμην.

Aoristus secundus.

ἔπειθόμην — πειθε — πειθοίμην — πείθωμαι —
πειθεσθαι — πειθόμεθι.

Futurum secundum.

πειθῃμαι — πειθοίμην — πειθέσθαι — πειθέμεθι.

Perfectum.

πέποιθα — πέποιθε — πέποιθοιμι — πέποιθε —
—— πεποιθέναι — πεποιθώς.

Plusquam perfectum.

ἔπεποιθεν.

Futurum primum.

πείσομαι — πεισοίμην — πείσεσθαι —
πεισόμεθι.

Aoristus primus.

ἔπεισάμην — πείσαι — πείσαιμην — πείσασθαι
 — πείσαντες — πείσάμεν Θ.

Præfens.

IV. πείζομαι — πείζω — πείζοιμην — πείζομαι
 — πείζοντες — πείζομεν Θ.

Imperfectum.

ἑπείζομην.

Aoristus secundus.

ἑπειδάμην — πεδάω — πεδάοιμην — πεδάσθαι
 — πεδάοντες — πεδάομεν Θ.

Futurum secundum

πεδάσωμαι — πεδάσοιμην — πεδάσῃς — πεδάσῃς
 — πεδάσῃς.

Perfectum.

πέπειδα — πέπεικε — πέπεικοιμι — πέπεικα
 — πέπεικα — πέπεικα.

Plusquam perfectum.

ἑπέπεικα.

Futurum primum.

πέποισομαι — πέποισοιμην — πέποισῃς — πέποισῃς
 — πέποισῃς.

Aoristus primus.

ἑπειδάμην — πεδάσαι — πεδάσαιμην — πεδάσθαι
 — πεδάσαντες — πεδάσάμεν Θ.

Præfens

V. παύομαι — παύω — παύοιμην — παύωμαι
 — παύοντες — παύομεν Θ.

Imperfectum.

ἑπαύομην.

Aoristus secundus.

ἑπαυάμην — παύω — παυάοιμην — παύασθαι
 — παύοντες — παύομεν Θ.

Futurum

Futurum secundum.

παρεῖμαι — παροίμην — παρεῖναι — πα-
ρεῖναι.

Perfectum.

ἔπαρε — ἔπαρε — ἔπαροιμίην — ἔπαρην
— ἔπαρην — ἔπαρην.

Plusquam perfectum.

ἔπαρην.

Futurum primum.

παρεῖμαι — παροιμίην — παρεῖναι —
παρεῖναι.

Aoristus primus.

ἔπαρε — ἔπαρε — ἔπαροιμίην —
ἔπαρε — ἔπαρε — ἔπαρε.

Præsens.

VI. ἄρχομαι — ἀρχέω — ἀρχοίμην —
ἀρχέω — ἀρχέω — ἀρχόμεναι.

Imperfectum.

ἀρχοίμην.

Aoristus secundus.

ἀρχοίμην — ἀρχέω — ἀρχοίμην — ἀρχέω —
ἀρχέω — ἀρχέω — ἀρχόμεναι.

Futurum secundum.

ἀρχέω — ἀρχοίμην — ἀρχέω — ἀρχέω —
ἀρχέω.

Perfectum.

ἤα — ἤα — ἤαροιμίην — ἤα —
ἤα — ἤα.

Plusquam perfectum.

ἤα.

Futurum primum.

ἤα — ἀρχοίμην — ἀρχέω —
ἀρχέω.

Aoristus primus.

ἤα — ἀρχέω — ἀρχοίμην —
ἀρχέω — ἀρχέω — ἀρχέω.

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsentī passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab aoristo secundo activo, mutando ω in $\omicron\mu\lambda\omega$, ut, $\xi\tau\upsilon\pi\omega\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\lambda\omega$.

Aoristus primus

Formatur ab aoristo primo activo, addendo $\mu\lambda\omega$, ut, $\xi\tau\upsilon\psi\alpha$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$.

Sing. $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\lambda\omega$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha$, $\epsilon\tau\acute{\iota}\psi\alpha\iota\omicron$. Dual. $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\delta\omicron\nu$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\delta\iota\omega$. Plur. $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\delta\epsilon$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\alpha\nu\iota\omicron$.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in $\omicron\mu\alpha\iota$, ut, $\tau\acute{\upsilon}\psi\alpha$, $\tau\acute{\upsilon}\psi\omicron\mu\alpha\iota$. Sed in quinta conjugatione in $\epsilon\mu\alpha\iota$, ut, $\psi\alpha\lambda\acute{\alpha}$, $\psi\alpha\lambda\epsilon\mu\alpha\iota$.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in $\epsilon\mu\alpha\iota$, ut, $\tau\upsilon\pi\acute{\omega}$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota$.

Sing. $\tau\upsilon\pi\epsilon\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha\iota$. Dual. $\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\delta\omicron\nu$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\delta\omicron\nu$. Plur. $\tau\upsilon\pi\acute{\iota}\mu\epsilon\delta\alpha$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\delta\epsilon$, $\tau\upsilon\pi\epsilon\iota\nu\iota\alpha\iota$.

Excipe $\pi\acute{\iota}\omicron\mu\alpha\iota$, bibam; $\xi\delta\omicron\mu\alpha\iota$, edam; $\phi\acute{\alpha}\gamma\omicron\mu\alpha\iota$, edam; $\phi\acute{\alpha}\gamma\epsilon\sigma\alpha\iota$, $\phi\acute{\alpha}\gamma\epsilon\tau\alpha\iota$; & Poetica illa, $\beta\acute{\epsilon}\omicron\mu\alpha\iota$, ibo; $\nu\acute{\epsilon}\omicron\mu\alpha\iota$, per Crassem $\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha\iota$, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, assumendo characteristicam aoristi secundi pro sua, ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha$.

In sexta conjugatione tollitur χ , ut, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\chi\alpha$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\alpha$, à $\lambda\acute{\upsilon}\omega$.

Iones item tollunt χ è præterito medio, & penultimam corripiunt, ut $\gamma\alpha\acute{\omega}$, nascor; $\gamma\acute{\eta}\sigma\omega$, $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\alpha\alpha$ & $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\alpha\chi\alpha$; $\mu\acute{\alpha}\omega$, valde cupio; $\mu\acute{\eta}\sigma\omega$, $\mu\acute{\epsilon}\mu\alpha\alpha$.

pro

pro μέμνηται, unde participia γέγραυε & γέγραυε, με-
μαυός & μεμαυός.

Imperat. Aoristi α.

Sing. τυψαι, τυψάτω. Dual. τυψάτω, τυψά-
τω. Plur. τυψάτω, τυψάτω.

Optat. Aoristi α.

Sing. τυψάμευ, τυψάμευ, τυψάμευ. Dual. τυ-
ψάμευ, τυψάμευ, τυψάμευ. Plural. τυψά-
μευ, τυψάμευ, τυψάμευ.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penulti-
ma præteriti activi plerumque.

Sed in penultima
præsentis activi $\left\{ \begin{matrix} \epsilon \\ \alpha \\ \alpha \end{matrix} \right\}$ mutantur in $\left\{ \begin{matrix} \sigma \\ \eta \\ \eta \end{matrix} \right\}$

ut $\left\{ \begin{matrix} \pi \epsilon \theta \omega, & \pi \epsilon \theta \omega \iota \theta \alpha, & \text{persuadeo.} \\ \phi \alpha \iota \gamma \omega, & \pi \epsilon \theta \eta \nu \alpha, & \text{appareo.} \\ \theta \alpha \lambda \lambda \omega, & \tau \epsilon \theta \eta \lambda \alpha, & \text{germino.} \end{matrix} \right.$

Sed α aliquando servatur, ut, ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mu-
tant ε in ο in penultima præteriti medii, ut, λέγω,
λέξω, λέλογα, & σπῆρω, σπερω, ἔσπερα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem
est præteritum Aoristum & præteritum Medium, ut
γέγραυα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in εν, & præ-
ponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante,
vel à muta cum liquida, ut, τέτυπα, ἐτέτυπεν, ut
in voce Activa.

*Paradigma primæ Conjugationis per omnes
Modos, Tempora, & Participia.*

Modus Indicativus.

	Activum	Passivum	Medium
Præsens,	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἔτρεπόμην	ἔτρεπόμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτρεπα
Plusquam.	ἔτετρίφην	ἔτετέραμην	ἔτετρόπην
Aoristus α.	ἔτρεφα	ἔτρεφθην	ἔτρεφάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἔτραπην	ἔτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέφομαι
Futur. β.	τρέψω	τραπήσομαι	τραπήμαι
Paulò post		τετραίσομαι	

Modus Imperativus.

	Activum	Passivum	Medium
Præf. & Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Perf. & plus.	τέτρεφε	τέτραφο	τέτρεπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τραπήθητι	τραπή

Modus Optativus.

	Activum	Passivum	Medium
Præf. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Perf. & plus.	τέτρεφοιμι	τέτραμμένος ἔην	τέτρεποιμι
Aoristus α.	τρέψαιμι	τρεφθῆην	τρέψαιμην
Aoristus β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέφοιμι	τρεφθισοίμην	τρέφοίμην
Futur. β.	τραποίμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò post		τετραψοίμην	

Modus

Modus Subjunctivus.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & plus.	τέλρεφω	τέλραμμένθω	τέλρεφω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τραψώ	τραπῶ	τοψώμαι

Modus Infinitivus.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπεν	τρέπειθ	τρέπειθ
Perf. & plus.	τετρεφέναι	τελεφθῆναι	τελεφέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τρεφθῶναι	τρέψαιθ
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῶναι	τραπέαιθ
Futur. α.	τρέψων	τρεφθήσεαιθ	τρέψαιθ
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖθ
Paulò post		τελεψέσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενθ	τρεπόμενθ
Perf. & plus.	τέλρεφώς	τέλραμμένθ	τελεφώς
Aorist. α.	τρέψας	τρεφθῆς	τρεψάμενος
Aorist. β.	τραπών	τραπῆς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθισόμενθ	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπών	τραπησόμενθ	τραπέμενος
Paulò post		τελεψόμενθ	

Verbum Deponens,

Sive verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam :

Præsens.

δέχομαι — δέχου — δεχοίμην — δέχομαι
— δέχεαι — δεχόμεθα.

Imperfectum.

εδέχόμην.

Futurum primum.

δέξομαι — δεξοίμην — δεξέαις — δεξό-
μεθα.

Aoristus primus.

εδέξαμην — δέξαι — δεξαίμην — δέξα-
μαι — δέξαις — δεξάμεθα.

Perfectum.

δέδεγμαι — δέδεξο — δεδεγμένον — εἶπεν
— δεδεγμένον — δέδεχθαι —
δεδεγμένον.

Plusquam perfectum.

εδεδέγμην.

Paulò post Futurum.

δεδέξομαι — δεδέξοίμην — δεδέξαις —
δεδεξόμεθα.

Aoristus primus.

δέχθην — δέχθητι — δεχθείην — δεχθῶ
— δεχθῶαι — δεχθείς.

Futurum primum.

δεχθήσομαι — δεχθησόμεν — δεχθήσεαις
— δεχθησόμεθα.

Participia in μενΘ sic inflectuntur :

Sing.

Nom.	τυπλόμενΘ	ομένη	όμενον,
Gen.	τυπλόμενε	μένης	μένε,
Dat.	τυπλόμένω	μένη	μένω,
Acc.	τυπλόμενον	ομένω	όμενον,
Voc.	τυπλόμενε	ομένη	όμενον.

Dualiter.

Nom. Acc.	τυπλόμειω	ομεία	ομείω,
Gen. Dat.	τυπλόμειοιν	ομείαιν	ομείοιν,
Voc.	τυπλόμειω	ομείνα	ομείνω.

Pluraliter.

Nom.	τυπλόμενοι	όμεναι	όμενα,
Gen.	τυπλόμένων	ομένων	ομένων,
Dat.	τυπλόμένοις	ομέναις	ομένοις,
Acc.	τυπλόμένους	όμενας	όμενα,
Voc.	τυπλόμενοι	όμεναι	όμενα.

Participium perfecti temporis inflectitur eadem forma, nisi quod Paroxytonum est in omnibus Casibus : ut

Nom. τέτυμμενΘ — μένη — μένον, &c.

De Verbis Circumflexis sive Contractis.

VOcantur Verba Circumflexa ob id, quod duabus syllabis in unam contractis, accentum possideant circumflexum ; ut, ποιέω-ῶ, βοάω-ῶ, χρυσόω-ῶ.
Oriun-

Oriuntur è verbis sextæ Conjugationis in *έω, άω, όω* unde tres sunt Circumflexorum Conjugationes,

- I. In *έω*, fut. in *ήσω*, pr. in *ηκα*, ut, *ποιέω-ήσω-ηκα*,
- II. In *άω*, f. in *ήσω*, pr. in *ηκα*, ut, *βοάω-ήσω-ηκα*.
- III. In *όω*, f. in *ώσω*, pr. in *ωκα*, ut, *χρυσόω-ώσω-ωκα*.

Contrahuntur Præsens & Imperfectum in Indicativo: in reliquis modis solummodo Præsens.

Verba Circumflexa carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito medio.

Paradigma Verborum Circumflexorum.

Verbum Activum.

Indicativus.

Præsens.

- I. { S. *ποιέω-ῶ, ποίεις-ῆς, ποίει-ῇ*
 D. *ποιέειον-ῆτον, ποίειον-ῆτον*
 P. *ποιέομεν-ῆμεν, ποίειτε-ῆτε, ποίεσι-ῆσι.*
- II. { S. *βοάω-ῶ, βοάεις-ῆς, βοάει-ῇ*
 D. *βοάειον-ῆτον, βοάειον-ῆτον*
 P. *βοάομεν-ῶμεν, βοάειτε-ῆτε, βοάσι-ῶσι.*
- III. { S. *χρυσόω-ῶ, χρυσόεις-οῖς, χρυσόει-οῖ*
 D. *χρυσόειον-ῆτον, χρυσόειον-ῆτον*
 P. *χρυσόομεν-ῆμεν, χρυσόειτε-ῆτε, χρυσόεσι-ῆσι.*

Imperfectum.

- I. { S. *ἐποιέον-ουω, ἐποιέεις-εις, ἐποιέει-ει*
 D. *ἐποιέειον-ῆτον, ἐποιέεττω-ῆτην*
 P. *ἐποιέομεν-ῆμεν, ἐποιέειτε-ῆτε, ἐποιέον-ουω.*

- II. { S. ἐβόσων-ων, ἐβόσας-ας, ἐβόσας-α.
 D. ἐβοάειλον-ᾶτον, ἐβοάειλιν-άτλιν.
 P. ἐβοάομεν-ῶμεν, ἐβοάειτε-ᾶτε, ἐβόσων-ων.
 III. { S. ἐχρύστον-υν, ἐχρύσους-ους, ἐχρύσους-υ.
 D. ἐχρυσόειλον-ῆτον, ἐχρυσόειλιν-ῆτλιν.
 P. ἐχρυσόομεν-ῶμεν, ἐχρυσόειτε-ῆτε, ἐχρύ-
 στον-υν.

Præteritum perf.

1. πέποιθα. 2. βεβόηκα. 3. κέχρυσωκα.

Plusquam perfectum.

1. ἐπέποιθην. 2. ἐβεβόηκα. 3. ἐκέχρυσώκα.

Futur. d.

1. ποιήσω. 2. βοήσω. 3. χρυσώσω.

Aoristus d.

1. ἐποίησα. 2. ἐβόησα. 3. ἐχρύσωσα.

Omnia ut in Barytonis.

Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- I. { S. ποίεις—αι, ποιεῖται—ἔται.
 D. ποιέειλον—ᾶτον, ποιεῖται—ἔται.
 P. ποιέειτε—ᾶτε, ποιεῖται—ἔται.
 II. { S. βόας—αι, βοάται—ἔται.
 D. βοάειλον—ᾶτον, βοάται—ἔται.
 P. βοάειτε—ᾶτε, βοάται—ἔται.
 III. { S. χρύσους—υ, χρυσόεται—ἔται.
 D. χρυσόειλον—ῆτον, χρυσόεται—ἔται.
 P. χρυσόειτε—ῆτε, χρυσόεται—ἔται.

Perfectum & plusq.

1. πέποιθες—ἔται. 2. βεβόηες. 3. κέχρυσωες.

Aoristus d

1. ποίησον—ἔται. 2. βόησον. 3. χρύσωσον.

Ut in Barytonis.

Optativus.

Optativus.

Præf. & Imperf.

- I. { S. ποίεοιμι—οἶμι, ποίεοις—οἷς, ποίεοι—οἷ.
 D. ποίεοιλον—οἷτον, ποίεοίτῳ—οἷτῳ.
 P. ποίεοιμῶν—οἶμεν, ποίεοιςι—οἷτε, ποίεοισι—οἷεν.
- II. { S. βοάοιμι—ᾧμι, βοάοις—ᾧς, βοάοι—ᾧ.
 D. βοάοιλον—ᾧτον, βοάοίτῳ—ᾧτῳ.
 P. βοάοιμεν—ᾧμεν, βοάοιςι—ᾧτε, βοάοιεν—ᾧεν.
- III. { S. χρυσόοιμι—οἶμι, χρυσόοις—οἷς, χρυσόοι—οἷ.
 D. χρυσόοιλον—οἷτον, χρυσοοίτῳ—οἷτῳ.
 P. χρυσόοιμεν—οἶμεν, χρυσόοιςι—οἷτε, χρυσόοιεν—οἷεν.

Perf. & plusq.

1. πεποίηκοιμι. 2. βεβόηκοιμι. 3. κεχρυσώκοιμι.
 Aoristus d.

1. ποιήσαιμι. 2. βοήσαιμι. 3. χρυσώσαιμι.
 Futur. d.

1. ποιήσοιμι. 2. βοήσοιμι. 3. χρυσώσοιμι.

Subjunctivus.

Præf. & Imperf. εἰν

- I. { S. ποίεω—ᾧ, ποίεης—ᾧς, ποίεῃ—ᾧ.
 D. ποίεῃλον—ᾧτον, ποίεῃλον—ᾧτον.
 P. ποίεωμεν—ᾧμεν, ποίεῃςι—ᾧτε, ποίεωσι—ᾧσι.
- II. { S. βωάω—ᾧ, βωάης—ᾧς, βωάῃ—ᾧ.
 D. βωάῃλον—ᾧτον, βωάῃλον—ᾧτον.
 P. βωάωμεν—ᾧμεν, βωάῃςι—ᾧτε, βωάωσι—ᾧσι.
- III. { S. χρυσόω—ᾧ, χρυσόης—οἷς, χρυσόῃ—οἷ.
 D. χρυσόῃτον—ᾧτον, χρυσόῃτοι—ᾧτον.
 P. χρυσόωμεν—ᾧμεν, χρυσόῃςι—ᾧτε, χρυσόῃσι—ᾧσι.

Perf. & plusq. εἰν

1. πεποίηκω. 2. βεβόηκω. 3. κεχρυσώκω, ᾧς, ᾧ.
 Aoristus d.

1. ποιήσω. 2. βοήσω. 3. χρυσώσω, ᾧς, ᾧ.

Infinitivus.

Infinitivus.

Præs. & imperf.

1. ποιεῖν—ἔν. 2. βοάειν—ἔν. 3. χρυσάειν—οὐκ.

Perf. & plusq.

1. πεποίηκεναι. 2. βέβηκεναι. 3. κεχρυσώκεναι.

Aor. ἄ.

1. ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3. χρυσῶσαι.

Futur. ἄ.

1. ποιήσεν. 2. βοήσεν. 3. χρυσώσεν.

Participia.

Præsens & Imperfectum.

- I. { M. ποιεῶν—ῶν—ποιέοντι—ῶντι.
F. ποιεῖσα—ῖσα—ποιέουσας—ῖσας.
N. ποιεόν—ον—ποιέοντι—ῶντι.
II. { M. βοάων—ῶν—βοάοντι—ῶντι.
F. βοάουσα—ῖσα—βοάουσας—ῖσας.
N. βοάον—ον—βοάοντι—ῶντι.
III. { M. χρυσάων—ῶν—χρυσάοντι—ῶντι.
F. χρυσάουσα—ῖσα—χρυσάουσας—ῖσας.
N. χρυσάον—ον—χρυσάοντι—ῶντι.

Perf. & plusq.

1. πεποίηκας. 2. βέβηκας. 3. κεχρυσώκας.

Perf. primæ Conjug. (eliso κ) γεγαώς, γεγώς,
sic inflectitur:

Sing. N. γεγαώς ὤς, ἀΐα ῶσα, ἀδς ῶς.

G. γεγαότῳ ῶτι, ἀΐας ῶσας, ἀότῳ ῶτι,

Aor. ἄ.

1. ποιήσας. 2. βοήσας. 3. χρυσώσας.

Aor. secundo caret.

Futurum ἄ.

1. ποιήσων. 2. βοήσων. 3. χρυσώσων.

Cognata

Cognata tempora in Voce Activa:

Conjug. I.

Præs. Ποίεω—ῶ, ποίεις—εις, ποίοιμι—οἶμι,
ποιέω—ῶ, ποίειν—ῆν, ποίειν—ῶν.

Imperf. ἐποίειν—ου.

Perfectum, πεποίηκα—πεποίηκε—πεποίηκοιμι—
πεποίηκα—πεποίηκεναι—πεποίηκώς.

Plusq. perf. ἐπεποίηκεν.

Futurum primum, ποιήσω—ποιήσοιμι—ποιήσων
—ποιήσων.

Aor. primus, ἐποίησα—ποίησον—ποίησαι—
ποίησω—ποιήσαι—ποίησας.

Conjug. II.

Præs. Βοάω—ῶ, βοάει—αι, βοάοιμι—ῶμι, βοάω—ῶ,
βοάει—ῶν, βοάει—ῶν.

Imperf. ἐβόων—ων.

Perf. βεβόηκα—βεβόηκε—βεβόηκοιμι—
βεβόηκα—βεβόηκεναι—βεβόηκώς.

Plusq. perf. ἐβεβόηκεν.

Fut. primum, βοήσω—βοήσοιμι—βοήσων—βοήσων.

Aor. primus, ἐβόησα—βόησον—βοήσαι—
βοήσω—βοήσαι—βοήσας.

Conjug. III.

Præsens. Χρυσόω—ῶ, χρύσους—εις, χρυσόοιμι—
οἶμι, χρυσόω—ῶ, χρυσόωι—ῆν, χρυσόωι—ῶν.

Imperf. ἐχρύσοον—ου.

Perfect. κεχρύσωκα—κεχρύσωκε—κεχρυσώκοιμι—
κεχρυσώκα—κεχρυσώκεναι—κεχρυσώκώς.

Plusq. perf. ἐκεχρυσώκεν.

Futurum I. χρυσώσω—χρυσώσοιμι—χρυσώ-
σει—χρυσώσων.

Aor.

Aor. I. ἐχρυσάσθαι — χρυσάσθαι — χρυσάσασθαι
 — χρυσάσθαι — χρυσάσθαι — χρυσάσθαι.

Vox Passiva.

Indicativus.

Præsens.

- I. { S. ποιεῖμαι — ἔμμαι, ποιεῖς — ῖς, ποιεῖ — ῖι.
 D. ποιεόμεθιν — ἑμειν, ποιεέμεθιν — ἑμειν,
 ποιεέμεθιν — ἑμειν.
 P. ποιεόμεθα — ἑμειθα, ποιεέμεθα — ἑμειθα, ποιεόντι —
 ὅντι.
- II. { S. βοάομαι — ὠμμαι, βοάει — ῖς, βοάεται — ῖι.
 D. βοαόμεθιν — ὠμειν, βοάμεθιν — ὠμειν, βοά-
 εμεθιν — ὠμειν.
 P. βοαόμεθα — ὠμειθα, βοάμεθα — ὠμειθα, βοάονταί —
 ὠνται.
- III. { S. χρυσόομαι — ὤμμαι, χρυσόει — ῖς, χρυσόεται — ῖι.
 D. χρυσόμεθιν — ὤμειν, χρυσόμεθιν — ὤμειν,
 ὀνέμεθιν — ὤμειν.
 P. χρυσόμεθα — ὤμειθα, ὀνέμεθα — ὤμειθα, ὀνέονταί —
 ὀνται.

Imperfectum.

- I. { S. ἐποιεῖμην — ἑμην, ἐποιεῖς — ῖς, ἐποιεῖς — ῖι.
 D. ἐποιεόμεθιν — ἑμειν, ἐποιεέμεθιν — ἑμειν,
 ἐποιεέμεθιν — ἑμειν.
 P. ἐποιεόμεθα — ἑμειθα, ἐποιεέμεθα — ἑμειθα,
 ἐποιεόντι — ὅντι.
- II. { S. ἐβοάομην — ὠμην, ἐβοάει — ῖς, ἐβοάεται — ῖι.
 D. ἐβοαόμεθιν — ὠμειν, ἐβοάμεθιν — ὠμειν,
 ἐβοάεμεθιν — ὠμειν.
 P. ἐβοαόμεθα — ὠμειθα, ἐβοάμεθα — ὠμειθα, ἐβοάοντι —
 ὀνται.

- III. { S. ἐχρυσόμην—ἐμην, ἐχρυσόε—ῥι, ἐχρυσόετο—ῥτο·
 D. ἐχρυσόμενον—ἐμενον, ἐχρυσόμενον—ῥνον, ἐχρυσόμενον—ῥνον·
 P. ἐχρυσόμεθα—ἐμεθα, ἐχρυσόμεθα—ῥμεθα, ἐχρυσόμεθα—ῥμεθα·
 ἐχρυσοντο—ῥντο.

Perfectum.

1. πεποίημαι. 2. βεβόημαι. 3. κέχρυσάμαι.

Plusquam perfectum.

1. ἐπεποίημην. 2. ἐβεβόημην. 3. ἐκέχρυσάμην.

Aorist. d.

1. ἐποίηθην. 2. ἐβόηθην. 3. ἐχρυσάθην.

Futur. d.

1. ποιηθήσομαι. 2. βοηθήσομαι. 3. χρυσωθήσομαι.

Paulò post Futurum.

1. πεποιθήσομαι. 2. βεβόηθήσομαι. 3. κέχρυσάσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

- I. { S. ποίεε—ῥι, ποίεέσθω—ῥσθω·
 D. ποίεέσθω—ῥσθω, ποίεέσθω—ῥσθω·
 P. ποίεέσθε—ῥσθε, ποίεέσθε—ῥσθε·
 II. { S. βόδεε—ῥι, βόδεέσθω—ῥσθω·
 D. βόδεέσθω—ῥσθω, βόδεέσθω—ῥσθω·
 P. βόδεέσθε—ῥσθε, βόδεέσθε—ῥσθε·
 III. { S. χρυσέε—ῥι, χρυσέεσθω—ῥσθω·
 D. χρυσέεσθω—ῥσθω, χρυσέεσθω—ῥσθω·
 P. χρυσέεσθε—ῥσθε, χρυσέεσθε—ῥσθε·

Perf. & plusq. perf.

1. πεποίησο. 2. βεβόησο. 3. κέχρυσάσο.

Aoristus d.

1. ποιηθήη. 2. βοηθήη. 3. χρυσωθήη.

Modus Optativus.

Præsens.

- I. Sing. ποιεοίμην—οίμην, έοιο—οῖο, έοιο—οῖτο·
 D. ποιεοίμεθον—οίμεθον, έοιων—οῖων, έοί-
 σην—οῖσιν·
 P. ποιεοίμεθα—οίμεθα, έοιαι—οῖαι, έοιον—οῖον.
- II. Sing. βοαοίμην—ώμην, άοιο—ώο, άοιο—ώτο·
 D. βοαοίμεθον—ώμεθον, άοιων—ώων, άοί-
 σην—ώσιν·
 P. βοαοίμεθα—ώμεθα, άοιαι—ώαι, άοιον—ώον.
- III. Sing. χρυσοοίμην—οίμην, όοιο—οῖο, όοιο—οῖτο·
 D. χρυσοοίμεθον—οίμεθον, όοιων—οῖων, όοί-
 σην—οῖσιν·
 P. χρυσοοίμεθα—οίμεθα, όοιαι—οῖαι, όοιον—
 οῖον.

Perf. & Plusquam perf.

- I. { S. πεποιήμην, πεποιήο, πεποιήτο·
 D. πεποιήμεθον, πεποιήων, πεποιήσιν·
 P. πεποιήμεθα, πεποιήαι, πεποιήον.
- II. { S. βεβήμην, ήο—ήτο·
 D. ήμεθον, ήων, ήσιν·
 P. ήμεθα, ήαι, ήον.
- III. { S. κεχρυσώμην, ώο, ώτο·
 D. ώμεθον, ώων, ώσιν·
 P. κεχρυσώμεθα, ώαι, ώον.

Aoristus α.

1. ποιηθείην. 2. βοηθείην. 3. χρυσωθείην.

Futurum α.

1. ποιηθήσοίμην. 2. βοηθήσοίμην. 3. χρυσωθή-
 σοίμην.

Paulò post Futurum.

1. πεποιθήσοίμην. 2. βεβήθησοίμην. 3. κεχρυσω-
 σοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum.

- I. { S. πορεύομαι—ῶμαι, ἐν—ῆ, ἐνται—ῆται.
 D. εὐμεθιον—ῶμεθιον, ἐναιον—ῆαιον, ἐναιον—ῆαιον.
 P. εὐμεθια—ῶμεθια, ἐναιε—ῆαιε, ἐναιαι—ῶνται.
- II. { S. βοάωμαι—ῶμαι, ἀν—ῆ, ἀνται—ῆται.
 D. αὐμεθιον—ῶμεθιον, ἀναιον—ῆαιον, ἀναιον—ῆαιον.
 P. βοαὐμεθια—ῶμεθια, ἀναιε—ῆαιε, ἀναιαι—ῶνται.
- III. { S. χρυσόωμαι—ῶμαι, ὀν—ῆ, ὀνται—ῆται.
 D. χρυσοῶμεθιον—ῶμεθιον, ὀναιον—ῆαιον, ὀναιον—ῆαιον.
 P. χρυσοῶμεθια—ῶμεθια, ὀναιε—ῆαιε, ὀναιαι—ῶνται.

Perfectum & Plusquam perf.

- I. { S. πεποιῶμαι, ῆ, ῆται.
 D. πεποιῶμεθιον, ῆαιον, ῆαιον.
 P. πεποιῶμεθια, ῆαιε, ῶνται.
- II. { S. βεβόωμαι, ῆ, ῆται.
 D. βεβόῶμεθιον, ῆαιον, ῆαιον.
 P. βεβόῶμεθια, βεβόῆαιε, βεβόῶνται.
- III. { S. κεχρυσῶμαι, ῶ, ῶται.
 D. κεχρυσῶμεθιον, ῶαιον, ῶαιον.
 P. κεχρυσῶμεθια, ῶαιε, ῶνται.

Aoristus α'. εἰς

1. ποιηθῆ. 2. βοηθῆ. 3. χρυσωθῆ, ῆε, ῆ.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperfectum.

1. πορεύεσθαι—εἶναι. 2. βοάεσθαι—εἶναι. 3. χρυσόεσθαι—εἶναι.

Perfectum & Plusquam perfectum.

1. πεποιῆσθαι. 2. βεβόῆσθαι. 3. κεχρυσῆσθαι.

Aoristus α.

1. ποιηθῆναι. 2. βοηθῆναι. 3. χρυσωθῆναι.

Futurum

Futurum α.

1. ποιηθήσεαι. 2. βοηθήσει. 3. χρυσωθήσεαι.

Paulò post Futurum.

1. πεποιθήσεαι. 2. βεβωθήσεαι. 3. κεχρυσώσεαι.

Participia.

Præsens & Imperfectum:

1. ποιεῖς — ἔμεις } μέν, μόνον.
2. βοᾷς — ὠμεις }
3. χρυσοῖς — ἔμεις }

Perfectum & plusq.

1. πεποίηκας. 2. βεβωκας. 3. κεχρυσωκας.

Aor. α.

1. ποιήεις. 2. βοήεις. 3. χρυσώεις.

Futur. α.

1. ποιήσῃς. 2. βοήσῃς. 3. χρυσώσῃς.

Paulò post Fut.

1. πεποίησῃς. 2. βεβωσῃς. 3. κεχρυσώσῃς.

Cognata tempora in Voce Passiva.

I.

Præf. Ποιέομαι — ὦμαι, ποιεῖσθαι — ἔσθαι, ποιεῖσθαι — οἶμαι, ποιεῖσθαι — ὠμεις, ποιεῖσθαι — ἔμεις.

Imperf. ἐποιέομαι — ἔμεις.

Perfectum, πεποίημαι, πεποίησο, πεποίημαι, πεποίημαι, πεποίησθαι, πεποίησθαι.

Plusq. perf. ἐπεποίημαι.

Aor. α. ἐποίηθαι, ποιήθης, ποιήθης, ποιήθης, ποιήθης, ποιήθης.

Fut. α. ποιήσομαι, ποιήσομαι, ποιήσομαι, ποιήσομαι, ποιήσομαι, ποιήσομαι.

Paulò post Fut. $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\sigma\alpha\iota$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\sigma\acute{\omicron}\mu\iota\lambda\upsilon$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\sigma\acute{\iota}\nu\tau\iota$, $\pi\epsilon\sigma\sigma\eta\sigma\sigma\acute{\omicron}\mu\eta\iota$.

II.

Præf. βοάομαι — ὦμαι, βοάς — ὦ, βοαοίμην —
ὠμην, βοάωμαι — ὦμαι, βοάειν — ᾠειν, βοά-
μεν — ὠμεν.

Imperf. ἔδοαόμην ———— ὄμην.

Perf. βεβόημαι, βεβόησο, βεβόημην, βεβόῃμαι, βεβόῃς, βεβόημην.

Plusquam perf. ἐξεβόημεν.

Aor. á ēēōíðlā — pōīðñī — pōñðá lā — ßōñðā
— ßōñðā lā — ßōñðá ēís.

Fut. α . βοηθήσομαι — βοηθησοίμην — βοηθή-
σεαι — βοηθησόμεθα.

Paulò post Fut. βεβόησομαι — βεβόησοίμην —
βεβόησεν — βεβόησέναι.

III.

Præf. Χρυσόμαι — ἔμαι, χρυσόε — ἔ, χρυσόοι-
μιν — οἰμιν, χρυσόωμαι — ὤμαι, χρυσό-
ειν — ἔειν, χρυσόομι Θ — ἔμι Θ.

Imperf. ἔχρυσόμην——ἔμην.

Perf. κεχρύσωμαι—κεχρύσωσο—κεχρυσώμην
—κεχρυσῶμαι—κεχρυσῶναι—κεχρυσομένη. Ⓞ.

Plusq. perf. ἐπεχρυσάμην.

Aor. α. ἐχρυσώθη — χρυσώθη — χρυσω-
θήναι — χρυσωθείς — χρυσωθείσιν — χρυσωθείς.

Fut. ἄ χρυσωθήσομαι — χρυσωθήσοίμην —
 χρυσωθήσεαι — χρυσωθήσῃ.

Paulò post Fut. κεχρυσώσομαι — κεχρυσωσείμην
— κεχρυσώσῃς — κεχρυσωσόμεθα.

Vox Media.

Modus Indicativus.

Præsens, & Imperfectum } ut in Voce Passiva.
 Perfecto, & }
 Plusquam perfecto, } ——— caret.

Aor. ᾰ. I. ἐποίησάμην. II. ἐβόησάμην. III. ἐχρυσώσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσασθαι.
 Fut. ᾰ. I. ποιήσομαι. II. βοήσομαι. III. χρυσώσομαι.

Modus Imperativus.

Aor. ᾰ. I. ποίησαι. II. βόησαι. III. χρύσωσαι.

Modus Optativus.

Aor. ᾰ. I. ποιησάιμην. II. βοησάιμην. III. χρυσωσάιμην.
 Fut. ᾰ. I. ποιησοίμην. II. βοησοίμην. III. χρυσωσοίμην.

Modus Subjunctivus.

Aor. ᾰ. I. ποιήσωμαι. II. βοήσωμαι. III. χρυσώσωμαι.

Modus Infinitivus.

Aor. ᾰ. I. ποιήσασθαι. II. βοήσασθαι. III. χρυσώσασθαι.
 Fut. ᾰ. I. ποιήσεσθαι. II. βοήσεσθαι. III. χρυσώσεσθαι.

Participia.

Participia.

Aor. ᾰ I. ποιησάμενΘ. II. βοησάμενΘ. III. χρε-
σασάμενΘ.

Fut. ᾰ I. ποιησόμενΘ. II. βοησόμενΘ. III. χρε-
σασόμενΘ.

Cognata tempora in voce Media.

Præsens.

I. Ποιέομαι, ἔμαι — ποιέω, ἔ- — ποιεοίμην,
οίμην — ποιέωμαι, ὤμαι — ποιέεις, ἔεις —
ποιεόμενΘ, ἔμενΘ.

Imperfectum.

ἔποιεόμην, ἔμην.

Futurum primum.

ποιήσομαι — ποιησοίμην — ποιήσεαις — ποιησό-
μενΘ.

Aoristus primus.

ἔποιησάμην — ποιήσαι — ποιησάμην — ποιή-
σωμαι — ποιήσεαις — ποιησάμενΘ.

Præsens.

II. Βοάομαι, ὤμαι — βοάω, ὤ — βοαιοίμην, ὤμην
— βοάωμαι, ὤμαι — βοάεις, ἄεις — βοάο-
μενΘ, ὠμενΘ.

Imperfectum.

ἔβοαόμην, ὠμην.

Futurum primum.

βοήσομαι — βοησοίμην — βοήσεαις — βοησό-
μενΘ.

Aoristus primus.

ἔβοησάμην — βόησαι — βοησάμην — βοήσωμαι
— βοήσεαις — βοησάμενΘ.

Præsens.

Præsens.

III. Χρυσόομαι, ἔμαι — χρυσόω, ἔω — χρυσοοί-
μην, οἰμην — χρυσάωμαι, ἄμαι — χρυ-
σάω, ἔω — χρυσάωμι, ἔωμι.

Imperfectum.

χρυσόομην, ἔμην.

Futurum primum.

χρυσάσομαι — χρυσώσοίμην — χρυσάσεω —
χρυσώσωμι.

Aoristus primus.

χρυσώσω — χρύσωσαι — χρυσώσαιμην —
χρυσάσωμαι — χρυσάσασθαι — χρυσάσασθαι —
χρυσάσασθαι.

De Verbis in μι.

Quatuor sunt Conjugationes Verborum in μι, quæ profluunt è Verbis sextæ Conjugationis in

ἔω	{	ut, à	{	ἔω, τίθημι, pono,
ἄω				ἔω, ἵστημι, statuo.
ὀω				δίδω, δίδωμι, do.
ύω				ζάγνυω, ζάγνυμι, jungo.

Fiunt Verba in μι tribus modis :

1. Mutando ω ultimam syllabam in μι.
2. Vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis; ut, ἔω — τίθημι, δίδω — δίδωμι.

Præponendo reduplicationem.

Redu-

Reduplicatio duplex est :

Propria, cùm vel repetitur prima consonans thematis cum *i* ut, $\delta\acute{\omega}$ — $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$ vel tenuis pro aspirata ; ut, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ — $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$.

Impropria, cùm *i* tantùm præfigitur : idque fit cùm verbum incipiat à *ς* ut, $\varsigma\acute{\alpha}\omega$ — $\iota\varsigma\eta\mu\iota$ vel à vocali ; ut, $\epsilon\omega$ — $\iota\eta\mu\iota$.

In quarta Conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in $\mu\iota$.

Quædam sunt sine reduplicacione ; ut, $\phi\eta\mu\iota$, dico ; $\sigma\epsilon\tilde{\eta}\mu\iota$, extinguo ; $\acute{\alpha}\lambda\omega\mu\iota$, capio, &c.

Destituuntur Verba in $\mu\iota$ Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus. Reliqua tempora à Barytonis petenda.

Verba quartæ Conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum : si trissyllaba sunt, non ultra Imperfectum flectuntur.

Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in $\mu\iota$.

Vox Activa.

Modi Indicativi.

Præsens.

I. $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$ — $\tau\acute{\iota}\theta\etaς$ — $\tau\acute{\iota}\theta\etaσι$.

$\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$ — $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$.

$\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$ — $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$ — $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota\sigma\iota$. Ionice $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\alpha\sigma\iota$.

II. $\iota\varsigma\eta\mu\iota$ — $\iota\varsigma\etaς$ — $\iota\varsigma\etaσι$.

$\iota\varsigma\alpha\iota\sigma\iota$ — $\iota\varsigma\alpha\iota\sigma\iota$.

$\iota\varsigma\alpha\mu\epsilon\upsilon$ — $\iota\varsigma\alpha\iota\eta$ — $\iota\varsigma\alpha\sigma\iota$.

III. Δίδωμι — δίδως — δίδωσι.
δίδοιον — δίδοιον.

δίδομαι — δίδοις — δίδῃσι.

IV. Ζάγνυμι — ζάγνυς — ζάγνυσι.
ζάγνυιον — ζάγνυιον.

ζάγνυμαι — ζάγνυις — ζάγνυσι.

Imperfectum.

I. Ἐτίθην — ἐτίθης — ἐτίθη.
ἐτίθειον — ἐτιθέτην.

ἐτίθεμαι — ἐτίθεις — ἐτίθεις.

II. Ἴσην — ἴσῃς — ἴσῃ.

ἴσαλον — ἴσάτην.

ἴσασθαι — ἴσας — ἴσασι.

III. Ἐδίδων — ἐδίδως — ἐδίδω.

ἐδίδοιον — ἐδιδότην.

ἐδίδομαι — ἐδίδοις — ἐδίδοις.

IV. Ἐζάγνυμι — ἐζάγνυς — ἐζάγνυ.

ἐζάγνυιον — ἐζάγνυιον.

ἐζάγνυμαι — ἐζάγνυις — ἐζάγνυσαν.

Perfectum.

1. Τέθεικα pro τέθηκα, Baoticé.

2. Ἔσκα pro ἔσκη, à Fut. ῥήσω, ad differenti-
am τῆς ἔσκη Præt. Med. ab ἔσκη.

3. Δέδωκα.

Plusquam perfectum.

1. ἐτεθείκειν. 2. ἐσάκειν. 3. ἐδέδωκειν.

Aoristus primus.

1. ἔθηκα. 2. ἔσκησα. 3. ἔδωκα.

Aoristus secundus.

I. Ἔθην — ἔθης — ἔθην.

ἔθειον — ἐθέτην.

ἔθεμαι — ἔθεις — ἔθεις.

II.

- II. Ἔσῃν ——— ἔσῃς ——— ἔσῃ·
 ἔσῃον ——— ἔσῃτην·
 ἔσῃμι ——— ἔσῃς ——— ἔσῃσαν·
- III. Ἔδων ——— ἔδως ——— ἔδω·
 ἔδοον ——— ἔδότην·
 ἔδομην ——— ἔδοίς ——— ἔδοσαν·

Futurum primum.

- 1.θήσω. 2.θήσῃ. 3.θήσῃς.

Modi Imperativi.

Præsens & Imperfectum.

- I. Τίθει, ——— τίθεις·
 τίθειον ——— τίθειων·
 τίθετε ——— τίθεισας·
- II. Ἰσθαί, ——— ισάτω·
 ἰσθαίον ——— ισάτων·
 ἰσθαίς ——— ισάτωσαν·
- III. Δίδοθι, ——— δίδότω·
 δίδοθιον ——— δίδότων·
 δίδοθίς ——— δίδότωσαν·
- IV. Ζάγνυθι, ——— ζάγνύτω·
 ζάγνυθιον ——— ζάγνύτων·
 ζάγνυθίς ——— ζάγνύτωσαν·

Aoristus secundus.

- I. Θές, ——— θέτω·
 θέτον ——— θέτων·
 θέτε ——— θέτωσαν·
- II. Στήθι, ——— σήτω·
 σήτον ——— σήτων·
 σήτε ——— σήτωσαν·
- III. Δός, ——— δότω·
 δότον ——— δότων·
 δότε ——— δότωσαν·

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

- I. Τιθείω ——— τιθείης ——— τιθείην,
 τιθείητο ——— τιθείητω,
 τιθείημεν ——— τιθείητε ——— τιθείησαν & τιθείεν.
- II. Ἰσαίω ——— ἰσαίης ——— ἰσαίην,
 ἰσαίητο ——— ἰσαίητω,
 ἰσαίημεν ——— ἰσαίητε ——— ἰσαίησαν & ἰσαίεν.
- III. Διδόω ——— διδοίης ——— διδοίην,
 διδοίητο ——— διδοίητω,
 διδοίημεν ——— διδοίητε ——— διδοίησαν & ——— οἶεν.

Aoristus secundus.

- I. θείω ——— θείης ——— εἶν, &c.
 II. αἶω ——— αἶης ——— αἶν, &c.
 III. δόω ——— δοίης ——— δοίην, &c.
Atticè δώω ——— δώης ——— δών, &c.

Futurum primum.

- 1.θήσοιμι. 2. εῴσοιμι. 3. δώσοιμι.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperf. ἐν

- I. τιθῶ ——— τιθῆς ——— τιθῆι,
 τιθῆτον ——— τιθῆτον,
 τιθῶμεν ——— τιθῆτε ——— τιθῶσι.
- II. ἰσῶ ——— ἰσῆς ——— ἰσῆι,
 ἰσῆτον ——— ἰσῆτον,
 ἰσῶμεν ——— ἰσῆτε ——— ἰσῶσι.
- III. διδῶ ——— διδῆς ——— διδῆι,
 διδῆτον ——— διδῆτον,
 διδῶμεν ——— διδῆτε ——— διδῶσι.

Aoristus secundus. ἰάν

- I. ἰᾶν — ἰᾶς — ἰᾷ, &c.
 II. ἰᾶν — ἰᾶς — ἰᾷ, &c.
 III. ἰᾶν — ἰᾶς — ἰᾷ, &c.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

1. τιθέναι. 2. ἰσάναι. 3. διδόναι.

Aoristus secundus.

1. ἰέναι. 2. ἰέναι. 3. ἰέναι.

Futurum primum.

1. ἰήσεν. 2. ἰήσεν. 3. ἰώσεν.

Participia.

Præsens & Imperfectum.

1. τιθεῖς — τιθεῖσα — τιθὲν, &c.
 2. ἰσὰς — ἰσᾶσα — ἰσὰν, &c.
 3. διδὼς — διδῶσα — διδὼν, &c.
 4. ζῶντις — ζῶντις — ζῶντις, &c.

Perfectum & Plusquam perf.

1. τεθεικώς. * 2. ἰσάκως. 3. διδωκώς.

Aoristus primus.

1. ἰήκας inusitat. 2. ἰήσας. 3. ἰώκας inusitat.

* Ionicè ἰσάκως, ἢ crasi Atticā ἰσῶς — ἰσῶς — ἰσῶς, &c.

Aoristus secundus.

1. θείς ——— θείσα ——— θέν, &c.
2. ςάς ——— ςᾶσα ——— ςάν, &c.
3. δείς ——— δῆσα ——— δόν, &c.

Cognata tempora in Voce Activa.

Præsens.

I. τίθημι ——— τίθει ——— τιθείω ——— τιθῶ ——— τιθε-
ναι ——— τιθείς.

Imperfectum.

ετίθλω.

Aoristus secundus.

έθλω ——— θές ——— θείω ——— θῶ ——— θέναι —
θείς.

Futurum primum.

θήσω ——— θήσοιμι ——— θήσεν ——— θήσω.

Aoristus primus.

έθηκα.

Perfectum.

τέθηκα ——— τέθεικα ——— τεθείκοιμι ——— τεθείκω —
τεθεικέναι ——— τεθεικώς.

Plusquam perfectum.

ετέθεικον.

Præsens.

II. ἵστημι ——— ἵσταθι ——— ἵστω ——— ἵσθ —
ἵσταναι ——— ἵσας.

Imperfectum.

ἵστω.

Aoristus secundus.

ἵστω ——— ἵσθι ——— ἵστω ——— ἵθ ——— ἵσταναι —
ἵας.

Futurum primum.

ήσω ——— ήσοιμι ——— ήσεν ——— ήσω.

K 2

Aoristus

Aoristus primus.

ἔστησα — ἔστησον — ἔστησαιμι — ἔστησω —
 ἔστησαι — ἔστησας.

Perfectum.

ἔστηκα — ἔστηκες — ἔστηκοιμι — ἔστηκω —
 ἔστηκέναί — ἔστηκώς.

Plusquam perfectum.

ἔστηκεν.

Præsens.

III. Δίδωμι — δίδοθι — δίδοιμι — δίδω —
 δίδοναι — δίδως.

Imperfectum.

ἔδιδων.

Aoristus secundus.

ἔδωκον — ἔδωκας — ἔδωκαί — ἔδωκα — ἔδωκαί —
 ἔδωκας.

Futurum primum.

δώσω — δώσοιμι — δώσω — δώσω —
 δώσω.

Aoristus primus.

ἔδωκα.

Perfectum

ἔδωκα — ἔδωκες — ἔδωκοιμι — ἔδωκω —
 ἔδωκέναί — ἔδωκώς.

Plusquam perfectum.

ἔδεδώκεν.

Præsens.

IV. Ζάγνυμι — ζάγνυθι — ζάγνυναι —
 ζάγνυς.

Imperfectum.

ἔζάγνυν.

Vox Passiva.

Modi Indicativi

Præsens.

- I. Τίθεμαι——* τίθεσαι——τίθει,
 τιθέμεθον——τίθεσθον——τίθεσθον,
 τιθέμεθα——τίθεσθε——τίθειν.
 II. Ἴσταμαι——* ἵσασαι——ἵστα,
 ἱσάμεθον——ἱσάσθον——ἱσάσθον,
 ἱσάμεθα——ἱσάσθε——ἵσαν.
 III. Δίδωμαι——δίδωσαι——δίδω,
 δίδόμεθον——δίδοσθον——δίδοσθον,
 δίδόμεθα——δίδοσθε——δίδον.
 IV. Ζάγνυμαι——ζάγνυσαι——ζάγνυ,
 ζάγνυμεθον——ζάγνυσθον——ζάγνυσθον,
 ζάγνυμεθα——ζάγνυσθε——ζάγνυν.

Imperfectum.

- I. Ἐτίθεμην——ἐτίθεσο——ἐτίθεις,
 ἐτιθέμεθον——ἐτίθεσθον——ἐτιθέσθην,
 ἐτιθέμεθα——ἐτίθεσθε——ἐτίθειν.
 II. Ἰσάμην——ἵσασο——ἵστατο,
 ἱσάμεθον——ἱσάσθον——ἱσάσθην,
 ἱσάμεθα——ἱσάσθε——ἵσαντο.
 III. Ἐδίδωμην——ἐδίδωσο——ἐδίδεις,
 ἐδιδόμεθον——ἐδίδοσθον——ἐδιδόσθην,
 ἐδιδόμεθα——ἐδίδοσθε——ἐδίδον.
 IV. Ἐζάγνυμην——ἐζάγνυσο——ἐζάγνυς,
 ἐζάγνυμεθον——ἐζάγνυσθον——ἐζάγνυσθην,
 ἐζάγνυμεθα——ἐζάγνυσθε——ἐζάγνυν.

* Pro τίθεσαι & ἵσασαι Attici non raro utuntur
 τίθη & ἵση ad formam Barytonorum; ut, τὴν ἵσην
 —η—ει.

Perfectum.

- I. τῆλεμαι — τῆλεσμαι — τῆλεσθῃ,
 τῆλεμυθεὶον — τῆλεμυθειον — τῆλεμυθειον,
 τῆλεμυθεῖα — τῆλεμυθειαι — τῆλεμυθειαι.
- II. ἔσταμαι — ἔστασμαι — ἔσταται,
 ἔστέμυθεὶον — ἔστέμυθειον — ἔστέμυθειον,
 ἔστέμυθεῖα — ἔστέμυθειαι — ἔστέμυθειαι.
- III. ὀρίσσομαι — ὀρίσσομαι — ὀρίσσεται,
 ὀρίσσομυθεὶον — ὀρίσσομυθειον — ὀρίσσομυθειον,
 ὀρίσσομυθεῖα — ὀρίσσομυθειαι — ὀρίσσομυθειαι.

Plusquam perfectum.

1. ἐτῆλεμυθεν. 2. ἐστάμην. 3. ὀρίσσομην.

Aoristus primus.

1. ἐτέλεον. 2. ἐστέλεον. 3. ὀρίσσοιον.

Futurum primum.

1. τελέησομαι. 2. σταθήσομαι. 3. ὀρίσσησμαι.

Paulò post Futurum.

1. τελέησομαι. 2. ἐσθήσομαι. 3. ὀρίσσησμαι.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

- I. * Τίθειε — τίθειε, τίθειε, τίθειε,
 τίθειε — τίθειε, τίθειε, τίθειε,
 τίθειε — τίθειε, τίθειε, τίθειε.
- II. * ἵσταε — ἵσταε, ἵσταε, ἵσταε,
 ἵσταε — ἵσταε, ἵσταε, ἵσταε,
 ἵσταε — ἵσταε, ἵσταε, ἵσταε.
- III. * ὀρίσσε — ὀρίσσε, ὀρίσσε, ὀρίσσε,
 ὀρίσσε — ὀρίσσε, ὀρίσσε, ὀρίσσε,
 ὀρίσσε — ὀρίσσε, ὀρίσσε, ὀρίσσε.

* Iones hic tollunt σ, deinde Attici contrahunt; ut, τῆλεσθαι-τῆλεσθαι-τῆλεσθαι ἔστασθαι-ἔστασθαι-ἔστασθαι ὀρίσσεσθαι-ὀρίσσεσθαι-ὀρίσσεσθαι.

Per-

Perfectum & Plusquam perfectum.

1. *တိစိတဝ*—*မိသိသ*. 2. *ဒိဇာတဝ*—*သိသိသ*. 3. *ဝိစိတဝ*—*ဝိသိသ*.

Aoristus primus.

1. *တိစိတါ*—*မိတသ*.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

- I. *တိစိမုလ*—*တိစိမိဝ*—*တိစိမိတဝ*,
တိစိမုမိဝ—*တိစိမိမိဝ*—*တိစိမိမိလ*,
တိစိမုမိသ—*တိစိမိမိသ*—*တိစိမိမိဝ*.
 II. *ဒိဇာမုလ*—*ဒိဇာမိဝ*—*ဒိဇာမိတဝ*,
ဒိဇာမုမိဝ—*ဒိဇာမိမိဝ*—*ဒိဇာမိမိလ*,
ဒိဇာမုမိသ—*ဒိဇာမိမိသ*—*ဒိဇာမိမိဝ*.
 III. *ဝိစိတမုလ*—*ဝိစိတိဝ*—*ဝိစိတိတဝ*,
ဝိစိတမုမိဝ—*ဝိစိတိမိဝ*—*ဝိစိတိမိလ*,
ဝိစိတမုမိသ—*ဝိစိတိမိသ*—*ဝိစိတိမိဝ*.

Perfectum & Plusquam perfectum.

1. *တိစိမုလ*. 2. *ဒိဇာမုလ*. 3. *ဝိစိတမုလ*—*ဝိတဝ*, &c.

Aoristus primus.

1. *တိစိမိလ*. 2. *ဒိဇာမိလ*. 3. *ဝိစိတိလ*.

Futurum primum.

1. *တိစိတဝိမုလ*. 2. *ဒိဇာမိတဝိမုလ*. 3. *ဝိစိတဝိမုလ*.

Paulò post Futurum.

1. *တိစိတဝိမုလ*. 2. *ဒိဇာမိတဝိမုလ*. 3. *ဝိစိတဝိမုလ*.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum. εἰδὲν

- I. Τῷ μαι ——— τῷ ῖ ——— ῖται,
 τῷ μενόν ——— τῷ νόν ——— τῷ νόν,
 τῷ μεναι ——— τῷ ναι ——— τῷ νται.
- II. Ἰς μαι ——— ἰς ῖ ——— ἰς ῖται,
 ἰς μενόν ——— ἰς νόν ——— ἰς νόν,
 ἰς μεναι ——— ἰς ναι ——— ἰς νται.
- III. Διδῷ μαι ——— διδῷ ——— διδῷται,
 διδῷ μενόν ——— διδῷ νόν ——— διδῷ νόν,
 διδῷ μεναι ——— διδῷ ναι ——— διδῷ νται.

Perfectum & Plusquam perfectum. εἰδὲν

1. τεθῶ μαι ——— τεθῇ ——— τεθῇται, &c.
 2. ἐς μαι ——— ἐς ῖ ——— ἐς ῖται, &c.
 3. διδῷ μαι ——— διδῷ ——— διδῷται, &c.

Aoristus primus. εἰδὲν

1. τεθῶ ——— τεθῇς ——— τεθῇ.
 2. εἰς μαι ——— εἰς ῖς ——— εἰς ῖ.
 3. διδῷ μαι ——— διδῷς ——— διδῷ.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

1. τῷ εἶναι. 2. ἰς εἶναι. 3. διδῷ εἶναι. 4. εἰδὲν
 εἶναι.

Perfectum & Plusquam perfectum.

1. τεθῆναι. 2. ἐς εἶναι. 3. διδῶναι.

Aoristus primus.

1. τεθῶμαι. 2. εἰςθῶμαι. 3. διδῶμαι.

Futu

Futurum primum.

1. τεθήσεαι. 2. σταθήσεαι. 3. διοθήσεαι.

Paulò post Futurum.

1. τεθείσεαι. 2. ἐστασεαι. 3. διείσεαι.

Participia.

Præsens & Imperfectum;

1. τιθέμενος
2. ἰσάμενος
3. διομέμενος
4. ζωννόμενος
- } — μέν — μόνον, &c.

Perfectum & Plusquam perfectum.

1. τεθειμένος
2. ἑσταμένος
3. διειδμένος
- } — μέν — μόνον, &c.

Aoristus primus.

1. τεθείς
2. σταθείς
3. διοθείς
- } — ἔστα — ἐν.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι. 2. σταθήσομαι. 3. διοθήσομαι.

Paulò post Futurum.

1. τεθείσομαι. 2. ἐστασομαι. 3. διείσομαι.

Cognata tempora in Voce Passiva.

Præsens.

I. τίθεμαι — τίθεις — τίθῃμιν — τίθῃσθε
 — τίθεσθαι — τίθεσθαι.

Imperfectum.

ἔτιθην.

Perfectum.

τέθειμαι — τέθεικας — τέθεικῃμιν — τέθεικεσθαι
 — τέθεικα — τέθεικα.

Plusquam perfectum.

ἔτεθεικα.

Paulò post Futurum.

τεθείσομαι — τεθείσοίμιν — τεθείσεσθαι
 — τεθείσονται.

Futurum primum.

τεθήσομαι — τεθήσοίμιν — τεθήσεσθαι
 — τεθήσονται.

Aoristus primus.

ἔτεθην — ἔτεθη — ἔτεθον — ἔτεθον
 — ἔτεθον — ἔτεθον.

Præsens.

II. ἵσταμαι — ἵστας — ἵσθῃμιν — ἵσθῃσθε
 — ἵστασθαι — ἵστασθαι.

Imperfectum.

ἵσταν.

Perfectum.

ἵσταμαι — ἵστας — ἵσθῃμιν — ἵσθῃσθε
 — ἵστασθαι — ἵστασθαι.

Plusquam perfectum.

ἵσταν.

Paulò post Futurum.

ἵστασομαι — ἵστασοίμιν — ἵστασεσθαι — ἵστασθαι
 — ἵστασθαι.

Futu-

Futurum primum.

σαθήσομαι — σαθησοίμην — σαθήσεως —
σαθησόμεθα.

Aoristus primus.

εσαθήλω — εάθηλι — εαθήην — εαθήω.
εαθήμην — εαθήεις.

Præfens.

III. Δίδομαι — δίδοτο — δίδοίμην — δίδωμαι —
δίδως — δίδόμεθα.

Imperfectum.

εδίδόμην.

Perfectum.

δεδόμαι — δέδοτο — δέδοίμην — δέδωμαι —
δέδως — δέδομεθα.

Plusquam perfectum.

εδέδομην.

Paulò post Futurum.

δέδοσομαι — δέδοσοίμην — δέδωσες —
δέδοσόμεθα.

Futurum primum.

δοθήσομαι — δοθησοίμην — δοθήσεως —
δοθησόμεθα.

Aoristus primus.

εδόθην — εδόθηι — εδοθήην — εδοθήω — εδοθή-
ναι — εδοθήεις.

Præfens.

IV. Ζάγνυμαι — ζάγνυτο — ζάγνυες —
ζάγνυμεθα.

Imperfectum.

εζάγνυμην.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præsens est idem cum præsentī passivo.
 Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.
 Perfectum & Plusquam perfect. desunt.

Aoristus primus.

1. ἔθνηδάμην. 2. ἔστηνάμην — ἦσθε — ἦσθαίην.
 3. ἔδωνάμην.

Aoristus secundus.

1. S. ἔθην — * ἔθισο — ἔθιστο,
 D. ἔθέμεθον — ἔθετον — ἔθέτιναι,
 P. ἔθέμεθα — ἔθετε — ἔθεντο.
 2. S. ἔσθην — ἔσθισο — ἔσθιστο,
 D. ἔσθέμεθον — ἔσθετον — ἔσθέτιναι,
 P. ἔσθέμεθα — ἔσθετε — ἔσθεντο.
 3. S. ἔδον — † ἔδισο — ἔδίοντο,
 D. ἔδόμεθον — ἔδοτον — ἔδότιναι,
 P. ἔδόμεθα — ἔδοτε — ἔδοντο.

Futurum primum.

1. θήσομαι. 2. στήσομαι. 3. δώσομαι.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum ut in passivo.

Perfectum & Plusquam perfectum desiderantur.

Aoristus primus parum usitatus.

Aoristus secundus.

1. || θέτω — θέτω. D. θέτων — θέτων.
 P. θέτε — θέτε.

* Commun. Ionicè, Atticè, ἔθισο-ἔθισο-ἔθισ. † Commun. Atticè, ἔδισο-ἔδισ. || Comm. Atticè, θέτω vel θέ. II

- II. နသံဝေ ——— နသံဝေ. D. နသံဝေဝ ——— နသံဝေဝ.
 P. နသံဝေ ——— နသံဝေဝေ.
 III. * နဝံဝေ ——— နဝံဝေ. D. နဝံဝေဝ ——— နဝံဝေဝ.
 P. နဝံဝေ ——— နဝံဝေဝေ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
 Aoristus primus parum usitatus.

Aoristus secundus.

- I. † ခမံမလ ——— ခမံမ ——— ခမံမေဝ. D. ခမံမေဝ ———
 ခမံမေဝ ——— ခမံမလ. P. ခမံမေဝ ——— ခမံမေဝ
 ——— ခမံမေဝ.
 II. နသံမလ ——— နသံမ ——— နသံမေဝ. D. နသံမေဝ ———
 နသံမေဝ ——— နသံမလ. P. နသံမေဝ ——— နသံမေဝ
 ——— နသံမေဝ.
 III. နဝံမလ ——— နဝံမ ——— နဝံမေဝ. D. နဝံမေဝ ———
 နဝံမေဝ ——— နဝံမလ. P. နဝံမေဝ ——— နဝံမေဝ
 ——— နဝံမေဝ.

Futurum primum.

1. ခမံမေဝ. 2. နသံမေဝ. 3. နဝံမေဝ.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
 Aoristus primus parum usitatus.

Aoristus secundus, ခမံမ

- I. ခမံမ ——— ခမံမ ——— ခမံမေဝ. D. ခမံမေဝ ——— ခမံမေဝ
 ——— ခမံမေဝ. P. ခမံမေဝ ——— ခမံမေဝ ——— ခမံမေဝ.

* Communiter. Atticè, နဝံဝေ vel နဝံ.

† Dicimus quoque နဝံမလ ——— နဝံမ, &c. Poeticè.

- II. εἰμαί——ᾶ——ᾶν. D. εἰμαίον——ᾶσιον
——ᾶσιον. P. εἰμαίει——ᾶσι——ᾶν.
III. τίμαί——ῶ——ῶν. D. τίμαίον——ῶσιον
——ῶσιον. P. τίμαίει——ῶσι——ῶν.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
Aoristus primus parum usitatus.

Aoristus secundus.

1. τίεσθ. 2. εἰεσθ. 3. τίεσθ.

Futurum primum.

1. τίησέσθ. 2. εἰησέσθ. 3. τίησέσθ.

Participia.

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
Aoristus primus parum usitatus.

1. τίέμεν
2. εἰέμεν
3. τίέμεν } — μέν — μένον, &c.

Futurum primum.

1. τίησόμεν. 2. εἰησόμεν. 3. τίησόμεν.

Cognata tempora in Voce Media:

Præsens.

- I. τίθεμαι——τίθεις——τίθεμαι——τίθεμαι——
τίθεσθ.

Imper

Imperfectum.

ἐπιθέμεν.

Aoristus secundus.

ἐθέμεν — θέσο — θέμεν — θέμαι — θέντι
— θέμεν Θ.

Futurum primum.

θήσομαι — θησοίμεν — θήσεαι —
— θησόμεν Θ.

Aoristus primus.

ἐθηκέμεν.

Præsens.

II. ἴσταμαι — ἴστασθαι — ἴσταμεν — ἴσῃ-
— ἴσασθαι — ἴσασθαι Θ.

Imperfectum.

ἴσμεν.

Aoristus secundus.

ἴσμεν — ἴσσο — ἴσμεν — ἴσμαι — ἴσντι
— ἴσμεν Θ.

Futurum primum.

ἴσσομαι — ἴσσοίμεν — ἴσσεαι — ἴσσο-
— ἴσσομαι Θ.

Aoristus primus.

ἴσσομεν — ἴσσαι — ἴσσομεν — ἴσσομαι —
ἴσσαντι — ἴσσομεν Θ.

Præsens.

III. Δίδομαι — Δίδωσθαι — Δίδομεν — Διδώ-
— Διδώσθαι — Διδώσθαι Θ.

Imperfectum.

δίδωμεν.

Aoristus secundus.

δίδωμεν — δίδωσθαι — δίδωμεν — δίδωμαι — δίδ-
— δίδωμεν Θ.

Futurum primum.

διδώσομαι — διδωσοίμεν — διδώσεαι —
— διδωσόμεν Θ.

ἐξεδέμην.

¶ *Anomala in μι.*

E *ἰμι, sum, Verbum Substantivum.*
Ἔιμι ——— ἔσομαι ——— ἔω.

*Modi Indicativi.**Præsens.*Sing. *ἔιμι ——— ἔς vel εἰ ——— ἐσί.*Dual. *ἔσδν ——— ἔσδν.*Plur. *ἔσμεν ——— ἐστέ ——— ἐσσί.*

Sic. *πάρεμι ——— πάρει ——— πάρεσι ——— πάρεσ-*
μεν ——— πάρεσι ——— πάρεσι, retracto
accentu.

*Imperfectum.*Sing. *ἔω ——— ἦς ——— ἦ & ἔω.*Dual. *ἦτον ——— ἦτην.*Plur. *ἦμεν ——— ἦτε ——— ἦσαν.*Sic *παρῶν ——— ἦς ——— ἦ, &c.**Imperfectum Medium rarius est.*Sing. *ἦμην ——— ἦσο ——— ἦτο.*Dual. *ἦμεθον ——— ἦδον ——— ἦδην.*Plur. *ἦμεθα ——— ἦδτε ——— ἦντο.*Sic *παρήμην.**Futurum Medium.*Sing. *ἔσομαι ——— ἔσῃ ——— ἔσεῖ,*

Sinc. *ἔσαι ——— ἔσόμεθον ——— ἔσεσθον ——— ἔσεσθον*
—— ἔσόμεθα ——— ἔσεσθε ——— ἔσονται.

Modi

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. * ἴθι, vel ἔθι — ἔσθω.

Dual. ἔσθον — ἔσθων.

P. ἔσθ — ἔσθῃ.

Modi Optativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. εἴην — εἴης — εἴη.

Dual. εἴητον — εἴητην.

Plur. εἴμεν — εἴητε — εἴησιν.

Et Sync. εἴμεν — εἴητε — εἴηεν.

Futurum.

Sing. ἐσοίμην — ἐσοίῃς — ἐσοίῃσιν, &c. ut
τυφσοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Imperfectum, εἰς.

Sing. εἴ — εἴης — εἴη.

Dual. εἴητον — εἴητην.

Plural. εἴμεν — εἴητε — εἴησιν.

Sic παρῶ — εἴης — εἴη, &c.

Futurum.

ἔσωμαι — ἔσῃ — ἔσῃ, &c.

* Invenitur etiam εἴ pro ἴθι unde παρῃ, αὐτῇ, &c.
Baryt. ἔω.

Modi Infinitivi

Præsens & Imperfectum, εἶναι.

Futurum, ἔσμεν.

Participia.

Præsens & Imperfectum, ὢν — ῥῶσα — ὄν.

Futurum, ἔσόμεν — ἔσόμενη — ἔσόμενον.

Per tempora & modos.

Præs. ἔμμι — ἵδαι vel ἴδαι — ἔην — ὦ — ἔναι
— ὦν.

Imp. ἦν.

Fut. 1. ἔσομαι — ἔσοίμην — ἔσωμαι — ἔσεσθαι —
ἔσόμεν.

Plusquam perf. ἦμην.

Εἶμι, εἰ, vado, proficiscor: item ibo.

Modi Indicativi

Præsens.

Sing. Εἶμι — εἶς vel εἰ — εἶς.

Dual. ἴτον — ἴτον.

Plural. ἴμεν — ἴτε — ἴσι.

Ionicè ἴασι.

Imperfectum.

Sing. ἔν — ἔς — ἔ.

Dual. ἴτον — ἴτην.

Plural. ἴμεν — ἴτε — ἴσαν.

Perfectum

Perfectum inusitatum.

ἐξα: unde

Plusquam perfectum.

ἐξεν, & Atticè ἤξεν.

Aoristus primus inusitatus.

ἐστα—ἐστας—ἐσε, &c.

Perfectum Medium.

ἐα—ἐας—ἐε, &c. à quo ἦα, & per Dialysin
ἦα—ἦιας—ἦιε.

Plusquam perfectum Medium.

Sing. ἦεν—ἦεις—ἦει.

Dual. ἦειον—ἦείτην.

Plural. ἦειμεν—ἦειτε—ἦεισαν.

Syncop. ἦμεν—ἦτε—ἦισαν.

Aoristus secundus.

Sing. ἦον—ἦες—ἦε.

Dual. ἦειον—ἦείτην.

Plural. ἦειμεν—ἦειτε—ἦεισαν.

Dicitur etiam ἦον—ἦες—ἦε, ab ἔω, Atticè

ἦον—ἦες—ἦε.

Futurum.

ἦτω—ἦσεις—ἦσει, ab ἔω, & Medium ἔστω-
μαι.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἴθι, vel * ἴ—ἴτω.

* ἴ ab ἔω, hinc ἔξει, exi, ἀπὸ ἀβι: δ'ἴει, progre-
dere, pro ἀπ'ἴθι, ἔξιθι, δ'ἴνθι, Atticè.

Dual

Dual. ἴσον ——— ἴτων.

Plural. ἴτε ——— ἴτωσαν.

Aoristus secundus.

ἴε ——— ἴετω, &c.

Optativi

Aoristus secundus.

ἴοιμι ——— ἴοις ——— ἴοι, &c

Subjunctivi

Aoristus secundus.

ἴω ——— ἴης ——— ἴη, &c. unde ἀπιώμεν, abeamus.

Infinitivi

Præsens & Imperfectum.

ἵσθαι, & εἶναι, ἰέναι, unde ἀπιέναι, abire: μεδίεναι, persequi: παρσιέναι, adire.

Participia

Aoristus secundus.

ἰών ——— ἰῶσα ——— ἰὼν, &c. Indè ἀπιών, abiens: ἀνιὼν, ascendens, &c.

ἵημι, vado.

A B ἴω, per reduplicationem impropriam,

Præsens.

ἵημι ——— ἵης ——— ἵησι.

ἵεσθαι ——— ἵεσθαι,

ἵεμεν ——— ἵετε ——— ἵεσσι.

Imper-

Imperfectum.

ἴνυ—ἴνς—ἴν, &c.

In Optativo ἴενυ—ἴνς—ἴν & in Infinitivo,
ἴεναι in Participio, ἴέσ—ἴέσα—ἴεν.

Aoristus 2.

ἴνυ hinc ἴνυ, adveni.

Vox Media.

Præsens.

ἴμυι—ἴεσαι—ἴε, &c.

Imperfectum.

ἴμυν—ἴετο—ἴετο, &c.

Imperativus

ἴετο—ἴένω, &c.

Infinitivus

ἴεαι.

Participium

ἴμυθ—ἴμυθ—ἴμυθ.

ἴμυι, mitto.

A B ἴω, per reduplicationem impropriad: ac
ubique ferè conjugatur ut τίθημι, pono.

Vox Activa.

Modi Indicativi

Præsens.

Sing. ἴμι—ἴς—ἴσι.

Dual. ἴσθ—ἴσθ.

Plur.

Plur. ἴεμεν——ἴετε——ἴεσσι.

Ionicè ἴεασσι. *Atticè* ἴασι: Item contractè ἴεσι,
ab ἴεω——ἴω.

Imperfectum.

Sing. ἴην——ἴης——ἴη.

Dual. ἴετον——ἴετην.

Plural. ἴεμεν——ἴετε——ἴεσαν.

Sed usitatus est Imperfectum ab ἴω ἴον——ἴεις
——ἴει, &c.

Perfectum.

Εἶχα *Boeoticè* ad differentiam Aoristi primi ἦχα,
misi. Sic compositum ἀφῆχα, *Atticè* ἀφίεχα,
dimisi.

Plusquam perfectum.

εἶκεν——εἶκεις, &c.

Aoristus primus.

ἦχα——ἦχας——ἦκε, &c.

Aoristus secundus:

Sing. ἔω——ἦς——ἦ.

Dual. ἔτον——ἔτην.

Plural. ἔμεν——ἔτε——ἔσαν.

Futurum primum.

ἦσσω——ἦσεις——ἦσσι, &c. ut τύψω.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

Sing. ἴεθι——ἴτω.

Dual. ἴετον——ἴετων.

Plur. ἴετε——ἴετωσαν

Aoristus secundus.

ἔς——ἔτω, ut θῆς, unde composita ἀφες, di-
mitte; πρες, præmitte; κἀθες, demitte; ἀρες,
remitte.

Modi Optativi

Præfens.

ἰέην — ἰέηνς — ἰέην, &c.

Aoristus secundus.

ἔην — ἔηνς — ἔην, &c.

Modi Subjunctivi

Præfens & Imperfectum. ἔαν

ἔω — ἔως — ἔη, &c.

Aoristus 2. ἔαν

ῶ — ῶς — ῆ, &c.

Et per Ionicam Dialysin ἔω — ἔως — ἔη, &
Pleonasm. poet. ἔω — ἔως — ἔη, unde ἀφείω,
dimisero.

Modi Infinitivi

Præfens & Imperfectum. ἰέναι.

Aoristus secundus, ἔναι.

Participia.

Præfens & Imperfectum.

ἰέσ — ἰέσα — ἰέν, &c.

Aoristus secundus.

ἔς — ἔσα — ἔν, &c.

Vox Passiva.

Modi Indicativi

Præfens.

Sing. ἵστα — ἵστα — ἵεῖ.

Dual. ἵμεσθον — ἵεσθον — ἵεσθον.

Plural. ἵμεσθα — ἵεσθε — ἵεν.

Imper-

di-
ves,

Modi

Imperfectum.

ἔμην — ἔεσ — ἔει, &c.

Perfectum.

Sing. ἔμει — ἔστα — ἔτι.

Dual. ἔμεθον — ἔσθον — ἔσθον.

Plural. ἔμεθα — ἔσθε — ἔτι.

Atticè ἔωνται, hinc ab ἀρίημαι — ἀφ᾽ ἔωνται pro
ἀφ᾽ ἔσινται, dimissi sunt, Marc. ii. 5.

Plusquam perfectum.

ἔμην — ἔστο — ἔστο, &c.

Aoristus primus.

ἔειπν — ἔειπς — ἔειπ, &c. ἔειπν, unde ἀφ᾽ ἔειπν
& ἀφ᾽ ἔειπν.

Modi Imperativi

Perf. & Plusquam perfectum.

Sing. ἔστο — ἔστω.

Dual. ἔσθον — ἔσθον.

Plural. ἔσθε — ἔσθεσσαν.

Modi Optativi,

ἔμην — ἔστο — ἔστο, &c.

Modi Subjunctivi, ἔάν

ἔμην — ἔ — ἔται, &c.

Infinitivus.

ἔμει.

Participium.

ἔμει — μει — μεισ.

Vox Media.

Modi Indicativi

Præsens & Imperfectum ut in Passivo.
Perfecto & Plusquam perfecto caret.

Aoristus primus.

ἰκάλω ——— ἦκω ——— ἦκαλο, &c.,
Sed extra Indicativum non usurpatur.

Aoristus secundus.

S. ἔμλω ——— ἔσο ——— ἔτο,
D. ἔμεθον ——— ἔδιον ——— ἔδιλω,
P. ἔμεθα ——— ἔδιε ——— ἔνιο.

Futurum primum.

ἔσομαι, &c.

Modi Imperativi

Aoristus secundus.

ἔσο ——— ἔο & ἦ ——— ἔδιω, &c. Hinc κάθω, demitte;
πρόσω, admitte; πρόω, præmitte; pro κάθεσο, πρόσ-
εσο, πρόσεσο. Quæ contractio usurpatur etiam in
secunda persona Imperfecti.

Modi Optativi

Εἴμλω ——— εἶο ——— εἶτο, &c. Et οἶμλω ——— οἶο ———
οἶτο, &c. Unde πέρσοιλο, & πέρσοιηλο.

Modi Subjunctivi, εἰάν,

ᾔμμαι ——— ᾔ ——— ᾔται, &c.

M

Infinitivi

Infinitivi.

ἔναι.

Participii.

ἔμμεν ——— ἔμμεν ——— ἔμμεν.

ἔμμεν, cupio, desidero,

Formatur irregulariter ab ἔω, sicut ἔμμεν, mitto, à quo solâ significatione discernitur: sed in Activo non est in usu. In Passivo autem usitatum tantummodo est in Præsenti & Imperfecto, & inflectitur sicut τίθεμαι.

Præsens.

ἔμμαι ——— ἔσμαι ——— ἔσμαι, &c.

Imperfectum.

ἔμμεν ——— ἔσσο ——— ἔσσο.

Modi Imperativi

ἔσσο ——— ἔσσο, &c.

Optativi

ἔμμεν.

Subjunctivi

ἔμμαι.

Infinitivi

ἔναι.

Participii

ἔμμεν ——— ἔμμεν ——— ἔμμεν.

ἔμμαι.

ἧμαι, *sedeo*,

Formatur ab ἔω, Medium seu Passivum ἕεμαι, & per Crasin ἧμαι.

Modi Indicativi

Præsens.

Sing. ἧμαι ——— ἧσαι ——— ἧται,
Dual. ἧμεθον ——— ἧσιν ——— ἧσιν,
Plural. ἧμεθα ——— ἧσις ——— ὡν.

Ionice ἕα, *Poeticè* ἕα.

Imperfectum.

Sing. ἧμι ——— ἧτο ——— * ἧτο,
Dual. ἧμεθον ——— ἧσιν ——— ἧσιν,
Plural. ἧμεθα ——— ἧσις ——— ἧτο.

Ion. ἕατο, *Poet.* ἕατο vel ἧατο.

Imperativus

ἧτο ——— ἧσιν, &c.

Infinitivus

ἧσαι.

Participium

ἧμενον ——— ἧμενον ——— ἧμενον.

* *Poetae* pro ἧτο usurpant ἧτο, hinc καθἧτο, *sede-*
bat.

Eodem modo conjugatur Compositum,

Κάθηνμαι. —
 Κάθηνμαι — *κάθη vel κάθισαι — κάθη, &c.
 Ἐκαθήμην — ἐκάθισο — ἐκάθη, &c.
 καθήτο, &c.

Imperativus

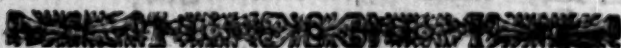
† κάθισο — καθήτω, &c.

Infinitivus

καθῆναι.

Participium

καθήμενος.

κείμεναι, jaceo.

A κίω fit κέω — κέηνμι, reduplicatione in medio positâ. Medium κείμεναι, & per Crasin κῆνμαι.

*Modi Indicativi**Præsens.*

Sing. κείμεναι — κῆσαι — κῆ, —
 Dual. κείμεσθον — κῆσθον — κῆσθον,
 Plural. κείμεθα — κῆσθε — κῆνται.
Ionicè κία, Poëticè κία.

* Aët. iii. 23.

† *Ionicè κάθισο, Systole κάθισο, Crasi κάθισο, Aët. ii. 34, Imper-*

Imperfectum.

ἐκείμην — ἐκείσο — ἐκείτο, &c.

Futurum.

ἐκείσομαι — ἐκείσῃ — ἐκείσεται, &c.

Imperativi

Præsens & Imperfectum.

ἐκείσο — ἐκείσθω, &c.

Infinitivi

ἐκείσθαι.

Participium

ἐκείμενος — ἐκείμενη — ἐκείμενον, &c.

ἴσθμι, seia,

Formatur quasi ab ἐκείνω, idem, sine reduplicatione.

Modi Indicativi

Præsens.

Sing. ἴσθμι — ἴσθς — ἴσθσι,

Dual. ἴσθατον — ἴσθατον,

Plural. ἴσθαμεν — ἴσθατε — ἴσθασι,

Et per Syncopen ἴσμεν — ἴσθε — ἴσμεν Doricè.

Imperfectum.

Sing. ἴσμεν — ἴσθς — ἴσθ,

Dual. ἴσθατον — ἴσθατῶ,

Plural. ἴσθαμεν — ἴσθατε — ἴσθατε,

Sync. ἴσαν.

Modi Imperativi

Præsens & Imperfectum.

S. ἴσθι	—	ἴστω,	} per Sync.	{	ἴθι	—	ἴστω.
D. ἴσθων	—	ἴστων,			ἴσων	—	ἴσων.
P. ἴσθε	—	ἴστωρ.			ἴσῃ	—	ἴσῃ vel ἴσων.

Participium

ἴσας — ἴσαςα — ἴσαν.

Medium.

Præsens.

ἴσασθαι — ἴσασθαι — ἴσασθαι, & ἴσασθαι:
indè compositumἘπίσασθαι — ἐπίσασθαι vel ἐπισίσῃ — ἐπίσασθαι, &c.
Imperfectum.Ἰσάμεν — ἴσασο — ἴσῃο composit. ἐπισάμεν
— ἐπίσασο — ἐπίσῃο.

Ionicè ἐπίσας, Atticè ἐπίσω.

Atticè ἐπισάμεν — ἴσασο — ἴσῃο, &c.

Futurum primum.

ἐπισήσομαι.

Imperativi

ἐπίσω pro ἐπίσασο, Atticè.

Infinitivi

ἐπίσασθαι.

Participiū

Præsens.

ἴσας ἀμφοῖς, sciens, peritus: item absolutè, vir prudens.
ἀνὴρ ἴσας

Φημι, dico,

Formatur à φάω, sine reduplicatione.

Modi Indicativi

Præsens.

Sing. Φημι — φῆς — φησί,

Dual. φαίδν — φαίδν,

Plural. φαμῶν — φατέ — φασί,

Doricè φατὶ & φανί.

Imperfectum.

Sing. ἔφην — ἔφης — ἔφη,

Dual. ἔφατον — ἐφάτῃ,

Plural. ἔφαμεν — ἐφάτε — ἔφασαν, & ἔφαν.

Sine augmento φῶ — φῆς — φῆ, &c.

Per Aphæresin ἦν — ἦς — ἦ, &c.

Aoristus primus.

ἔφησα, ex Futuro φήσω.

Aoristus secundus.

Sing. ἔφην — ἔφης — ἔφη,

Dual. ἔφητον — ἐφήτῃ,

Plural. ἔφημεν — ἐφήτε — ἔφησαν.

Futurum primum.

φήσω — φήσεις — φήσε, &c.

Imperativū

φάδι — φάτω, inusitat.

Modi Optativi

Præsens.

Sing. φαίλω — φαίης — φαίσι,

Dual. φαίητον — φαίητῃ,

Plural. φαίμεν — φαίητε — φαίησαν.

Per Sync. φαῖμεν — φαῖτε — φαῖεν.

Aoristus

Aoristus 1.

φῆσαιμι — φῆσαις — φῆσαι.

Æolicè & Atticè φῆσεια — φῆσεις — φῆσει.

Pl. φήσεαι.

Futurum primum.

φησοίμην.

Modi Subjunctivi

Præsens & Aoristus secundus, εἰάν.

φῶ — φῆς — φῆ, &c.

Modi Infinitivi

φάναι, per *a* acutum : nam φᾶναι per *ā* circumflexum, & Atticè φῆναι, est Aoristus primus à φάινω, appareo.

Participii

Præsens.	{ φᾶς — }	φάν[τ]ο.
Aor. 1.	{ φῆσας — }	φῆσαν[τ]ο.
Fut. 1.	{ φήσων — }	φήσον[τ]ο.

Verbum Medium.

Præsens.

φαίμαι — φασαί — φαί[τ]αι, &c.

Aoristus secundus.

ἐφάμην — ἐφασο — ἐφά[τ]ο, &c. καὶ φά[τ]ο, Doricè.

Infinitivus

φαίσθαι.

Participium

φάμε[ν]ο[ν] — μέν[η]ν — φάμε[ν]ον.

De Verbis Defectivis & Anomalis.

VERBA *Defectiva* vulgò dicuntur, quæ non ultra Imperfectum regulariter formantur ; ut, λαμβάνω, ἐλάμβανον. *Anomala* quæ non æqualiter, ut cætera verba, conjugantur ; sed à diversis verbis sua tempora mutuuntur. Nos utriusque classis præcipua, & usitatiora, secundum Alphabeti ordinem, recensebimus.

A

Α Γαμαι, miror ; fut. med. ἀγάσομαι. aor. ἄ med. ἠγασάμην. pass. ἠγάθην, ab ἀγάζομαι, admiror, veneror.

Ἀγνυμι, frango ; fut. ἄξω & ἐάξω, comp. κατέαξω, Matt. xii. 20. aor. ἄ. ἤξα, & Diarepsi Atticæ ἐάξα. perf. ἤχα, ἐαχα. med. ἤγα, ἐαγα. comp. κατέαγα. aor. β' act. ἤγον, ἐαγον. pass. ἤγην, ἐάγην.

ἄγω, duco, ago ; f. ἄξω. pr. ἤχα, Atticè ἀγήχα, Boeot. ἀγείχα. pr. pass. ἤγμαι, ἤξαι, ἤκται. aoristus i. ἤχθην. futurum i. ἀχθήσομαι. aor. β' act. ἤγον, & Atticè ἤγαγον. hinc ἀγαγε, ἀγάγοιμι, ἀγάγω, ἀγαγεῖν, ἀγαγώνε. Ionicè ἀγάγας. med. ἤγαγόμην, ἀγάγεσθαι, ἀγαγόμεθ'.

A fut. ἄξω fit novum præsens ἄξω, unde imper. ἄξε, ἄξέτω.

Ἄδω, placeo ; pr. med. ἥδα, & Diarepsi ἐάδα, εὐάδα. partic. ἐάδώς. aor. ἄ. ἐασα pro ἥσα. aor. β'. ἥδον, ἐάδον, Æol. εὐάδον.

Ἄζω,

* Ἀζω, ficco; aor. ἀ. ἀΐλω, & ἀάΐλω.

Αἰρέω & αἰρέομαι, capio, eligo, aor. 2. ἔλον, infin. ἔλῃ, partic. ἐλαῖ, fut. med. αἰρήσομαι, pr. pass. ἤρηναι, aor. 1. ἠρέΐλω. aor. 2. med. εἰλόμην
 * — ἐλῶ — ἐλοίμην — ἔλωμαι — ἐλέΐσθαι
 — ἐλόμην Θ.

* Αἶρω, tollo, fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα — ἀρεν — ἀραιμι — ἀρω — ἀραι — ἀρας. pr. ἦρα, aor. 2. ἦρεν, præt. pass. ἦρμαι, pl. perf. ἦρμην, ἦρσο, ἦρτο. aor. 1. pass. ἔρΐλω.

* Αἰσθάνομαι, sentio, fut. med. αἰσθήσομαι. aor. 2. ἦσθόμην, pr. pass. ἦσθημαι, infin. ἦσθῆναι, ab αἰσθίνομαι inusitat.

* Ἀλάλῃμαι, erro, ab ἀλάω, ἄλῃμι, ἄλῃμαι, reduplic. ἀλάλῃμαι.

* Ἀλέξω, propulso, f. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, unde ἀλεξέειν, opitulari; aor. 1. inf. ἀλέξαι, med. ἀλέξασθαι, partic. ἀλεξάμεν Θ.

* Ἀλίσκω, capio, f. ἀλώσω, ab ἀλόω. pr. ἤλωκα, Atticè ἐάλωκα, pass. ἐάλωμαι. aor. 2. ἤλων, Atticè ἐάλων — ἄλωθι — ἀλοίην [Atticè ἀλώην] ἀλῶναι — ἀλῶς — ὄνθι Θ, ab inusit. ἄλωμι, pr. pass. ἀλίσκομαι, perf. ἤλωμαι, & ἐδλωμαι. aor. 1. ἠλώθην, f. m. ἀλώσομαι. aor. 2. ἠλόμην.

* Ἀλλομαι, falio, imperf. ἠλόμην, ἦλε, ἦλετο, per Sync. ἦλτο, & ἄλτο, partic. ἀλλόμην Θ, & Sync. ἄλμην Θ.

* Ἀναλίσκω, consumo, f. ἀναλώσω, pr. ἀνήλωκα, per Metathesin ἠνάλωκα, & sine augmento ἀνάλωκα. aor. 1. ἀνήλωσα, ἠνάλωσα, & ἀνάλωσα, ab ἀναλόω, unde imperf. ἀνάλεν, inf. ἀναλῆν, partic. ἀναλῶν, aor. 2. ἀνήλων, ἠνάλων, ἀνάλων.

* Ἀμαρτάνω, pecco, fut. ἀμαρτήσω, ab ἀμαρτίσω, præt. ἡμάρτηκα. aorist. 1. ἡμάρτησα, aor. 2. ἡμαρτην, poetice ἡμβετην, tanquam ab ἀμβετήω.

* Εἴλετο, Syncop. ἔλετο.

* Ἀμφιέν.

Ἀμφέννυμι & ἀμφίεμαι, induo, fut. ἀμφίεσω, poëticè--έσω. aoristus 1. ἡμφίεσα, medius ἡμφισάμην, præter. pass. ἡμφίεσμαι, & ἡμφίεμαι, partic. ἡμφισαμένη, & ἡμφισαμένη, quæ omnia manant ab έω, induo.

Ἀναίνομαι, renuo, perf. ἀνήνημαι. aoristus 1. ἡνηνάμην.

Ἀνοίγω, aperio, ab ἀνά, & οίγω, fut. οίξω, ἀνοίξω, imperf. ἀνέωγον, ἡνέωγον, ἡνοιγον. aor. 1. ὤξα, Atticè έωξα, ἀνέωξα, & ἡνοιξα, poëticè ἀνώϊξα, perf. act. ἀνέωχα, med. ἀνέωγα, & ἡνέωγα, & ἀνῶγα, pass. ἀνέωγμαι, partic. ἀνεωγμένη, aor. 1. ἡνοίχθην, & ἀνεφάχθην, aor. 2. ἀνόιγην, fut. 2. ἀνοιγήσομαι.

Ἀνώγω, jubeo, fut. ἀνώξω, perf. med. ἡνώγα seu ἀνωγα. aorist. 1. ἡνώξα, inf. ἀνώξαι, imper. pass. ἀνοχθι, jube, ἀνώχθω, pl. ἀνωχθετε.

Ἀπαυρέω, aufero, aor. 2. ἀπηῦρον. aor. 1. ἀπηῦρα pro ἀπηήρησα, partic. ἀπαύρας & ἐπέρας. aor. 1. med. ἀπηυράμην pro ἀπηυρησάμην.

Ἀπεχθάνομαι, odio sum, & ἀπέχθωμαι, futur. 1. med. ἀπεχθήσομαι, perf. pass. ἀπέχθημαι, partic. ἀπηχθημένη, ab ἀπεχθίνομαι. aor. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀπόλλυμι, vide infra in ὀλλυμι.

Ἀρέσκω, placeo, fut. ἀρέσω. aor. 1. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, partic. ἀρέσας. aor. 1. med. ἡρεσάμην.

Ἀυξάνω & αὔξω, augeo, fut. αὔξήσω, ab αὔξέω. aor. 1. ἡύξησα, perf. pass. ἡύξημαι, partic. αὔξας pro αὔξήσας.

Ἀχθομαι, gravor, doleo; fut. ἀχθήσομαι. aor. 1. pass. ἡχθέην, tanquam ab ἀχθίνομαι.

Ἄω & ἀῆμι, spiro, tertia plurali ἄεισι pro ἀῆσι, accentu retracto. Infinitivus ἀῆναι pro ἀέναι, particip. ἀείς, aoristus 1. inf. ἀῆσαι & ἀίσαι, perf. pass. ἀῆμαι, ἀῆμαι & ἀαμαι. aor. ἀ. ἀάδην.

Βαίνω,

B.

Βαίνω, vado, f. βήσομαι, pr. βέβηκα, pro quo βέβαι, part. βέβηκώς, & βεβαώς, rarò. aoristus 1. ἔβησα. aor. 2. ἔβην, à βῆμι, imperat. βῆθι, pro quo βᾶ & βάθι, op. βαίλω, subj. βῶ & βήω, infin. βλῶαι, part. βάς, pr. pass. βαίνομαι, perf. βέβημαι, βέβαιμαι, & βέβαισμαι, infin. βεβάσθαι. part. βεβαμένῳ, βεβασμένῳ, & in comp. ἐπιβήμενῳ, abjecto augmento. aor. 1. ἐβάθην & ἐβήθην, rarò part. βαθείς, aor. 1. med. ἐβησάμην, inf. βήσασθαι, part. βησάμενῳ.

Βάλλω, jacio; f. βαλῶ (& poëticè βαλλήσω, quasi à βαλλέω) pr. βέβληκα, pass. βήβλημαι. aor. ἄ. ἐβλήθην. aor. β'. ἔβαλον. med. ἐβαλόμην.

Βιβρώσκω vel βρώσκω, edo, f. βρώσω, pr. βέβρωκα. aor. ἄ. ἔβρωσα, perf. pass. βέβρωμαι, unde βρώμα—αἰῶ, esca: ἡ βρώσις—εως, cibus, & erosio, Matt. vi. 19.

Βίωω, vivo, f. βιώσω, med. βιώσομαι. aor. ἄ. ἐβίωσα. pr. βεβίωκα, unde tertia pass. βεβίωθῃ, vita peracta est; & τὰ βεβιωμένα, quæ in vita peracta sunt. aor. 2. ἐβίων—βίωθι—βιοίω (Atticè βιόω) inf. βιῶναι. partic. βιὺς—οῖνῳ, à βίωμι.

Βλαστάνω, germino, f. ἥσω. aor. ἄ. ἐβλάστησα, pr. βεβλάστηκα. aor. β. ἔβλαστον.

Βίλομαι, volo, βέλει (Poëticè βέλειαι) βέλει, f. βελήσομαι, imperf. ἐβελόμην, & ἡβελόμην. aor. ἄ. ἐβελήθην, & ἡβελήθην, perfectum medium βέβηλα.

Γ

Γαμέω, uxorem duco, f. ἥσω, pr. ἡκα. aor. 1. ἐγάμνησα, pro quo usurpatur ἔγνημα, tanquam à γήμω, unde inf. γῆμαι, & partic. γήμας, med. ἐγνημάμην—γῆμαι &c.

Γείνομαι

Γίνομαι, gignor, aor. 1. ἐγενάμην, genui, infin. γένεσθαι, partic. γενάμενθ.

Γηράσκω, senesco, f. γηράσκω, à γηράω, aor. 1. ἔγηρα, inf. γηράναι, partic. γήρεις, à γήρημι, legitur & γηρεῖς.

Γίνομαι & γίγνομαι, sum, fio, nascor, f. 1. med. γενήσομαι, ab inusitat. γένεομαι, pr. pass. γιγνήσκημι, aor. 1. med. ἐγεννησάμην, aor. 2. med. ἐξήυμην—ἡού—ἡοίμην—ἡώμαι—ἡέδαι—ἡόμηνθ, præter. med. γέγονα, aor. 1. pass. ἐξήυθην. Sed ἐξουήθην à ἡυνάω.

Γινώσκω vel γιγνώσκω, cognosco, fut. med. γνώσομαι, pr. ἔγνωκα, pass. ἔγνωσμαι, ab inusitat. γνώω, aor. 2. ἔγνω à γνώμι, imper. γνώθι, opt. γνῶιμι—γνῶ—γνῶναι—γνῶς—ῶνθ. Sic ἀναγινώσκω, lego, ἀνέγνωκα—ἀνέγνω.

Δ

Δαίω, scio, disco, f. δαίσω, pr. δέδαμην, quasi à δάω, perf. med. δέδμη, sed usitatius δέδαμην hinc partic. δέδαως, aor. 2. ἐδάμην—δάμθι—δάμην—δάμθι—δαίμαι—δαίς, fut. 2. δαήσομαι, perf. pass. δέδαμηναι, inf. δέδαμναι, partic. δέδαμηνθ.

Δαίω, divido, f. δαίω & δαίσω, aor. 1. ἔδαισα, med. ἐδαισάμην, perf. pass. δέδασμαι, præter. pass. δάισμαι, perf. δέδασμαι.

Δαίω, uro, perf. med. δέδμη, pr. pass. δάισμαι, sub. δάωμαι.

Δάκνω, mordeo, fut. δήξω, præter. δέδμηκα, aor. 1. ἔδμηκα, aor. 2. ἔδακον, perf. pass. δέδμημαι, aor. 1. ἐδήχθην, aor. 1. med. ἐδμησάμην, aor. 2. ἐδακόμην.

Δάμνω vel δαμνάω, vel δαμάω, domo, f. δαμνήσω, pr. δέδμηκα, per. Sync. pro δέδαμνηκα, ab inusitato δμάω, aor. 2. ἔδαμον, aor. 2. med. ἐδαμόμην.

N

Δαρθένω,

Δαρβάνω, dormio, f. δαρθήσομαι, pr. δέδάρθηναι, aor. 2. ἔδαρθον, inf. δαρθεῖν, partic. δαρθών, per μετὰθεσιν poeticam ἔδεχθον—ἔν—ων, aor. 1. pass. ἔδάρθην.

Δεῖδω, timeo, fut. δείσω, pr. δέδεικα, med. δέδεικα pro δέδοιδα, δέωνίας ἔνεκα, nè tria [δ] concurrant: Ienice δέδια (poëticè δείδια) plusq. ἔδεδειεν, hinc imper. δέδει—έτω, infin. δέδειναι, partic. δέδιως, & poëticè δεδιώς, aor. 1. ἔδεια, per ἐπένθεσιν, ἔδεια, med. ἐδεσσαμην, imper. δέδιθι, time, poëticè δέδιθι tanquam à δέδιμι vel δέδιμι.

Δέμω, ædifico, inusit. δέδεμηναι, per Sync. δέδεμηναι, aor. 1. ἔδεμα, perf. pass. δέδεμηναι, hinc δόμος, domus; δόμημα, ædificium, & per Crasim δώμα.

Δέομαι, rogo, indigeo, f. δέησομαι, perf. δέδεμαι, aor. 1. ἐδέηθην, tanquam à δέομαι.

Δέρκω, video, aoristus 2. ἔδερακον, perf. med. δέδορκα.

Δέχομαι, accipio, imperfect. ἐδεχόμεν—ἐδέχετο, fut. med. δέξομαι, pr. δέδοχα, aor. 1. ἐδέξαμην, perf. pass. δέδεγμαι, aor. 1. ἐδέχθην, partic. præf. δεχόμενος, & Sync. δέγμενος, δέκτο, pro ἐδέδεκτο.

Δέω, ligo, fut. δέσω & δήσω, pr. δέδεκα & δέδεκα, pass. δέδεμαι & δεδημαι (olim δεδέωμαι, unde δέσμε) aor. 1. ἐδέθην.

Δέω, careo, fut. δέησω, pr. δέδεηκα, quasi à δέω, aor. 1. ἐδέησα, poëticè Epenthesi ἐδένησα, fut. pr. pass. δέομαι, δεύομαι, partic. δέων, δέομενος, aor. 1. ἐδέηθην.

Διδάσκω, doceo, f. διδάξω, pr. χα, aor. 1. ἐδάξα, velut à διδάχω leg. διδασκήσω & διδασκήσαι.

Διδέσσω, fugio, f. διδέσω & δέσω, aor. 1. ἔδεσα, & per. Sync. ἔδεα, hinc ἀπέδεα & διδέσσω.

διέδραν, pro ἀπιδράσαν & διέδρασαν, aor. 2. ἔδρην vel ἔδραν, à δρῆμι vel διέδρημι — δράιν — δρῆναι — δρῆς, hinc ἀποδρῆς, aufugiens, ab ἀπόδρημι.

Διδύσκω, induo, (indè comp. ἐνεδιδύσκετο, induebatur, Luc. xvi. 19.) f. δύσω, pr. δέδυκα, à δύνω.

Δοκέω, existimo, videor; à se habet fut. δοκήσω, pr. δεδόκηκα, aor. 1. ἐδόκησα, à δόκω inusitat. fut. δόξω, aor. 1. ἔδοξα, perf. pass. δέδογμαι, hinc δόγματα, decreta, quæ visa sunt.

Δράω, facio, f. δράσω, pr. δέδρακα, aor. 1. ἔδρασα, δράσμαι, perf. δέδρασμαι, hinc τὰ εὖ δέδρασμένα, benefacta, δρασιπῆς, efficax.

Δυνάμαι, possum, δυνάσσαι (& δυνῆ) δυνά, imper. ἐδυνάμην, Atticè ἠδυνάμην, f. δυνήσομαι, perf. pass. δεδυνήμαι, aor. 1. ἐδυνήθην & Atticè ἠδυνήθην, item ἐδυνάθην, quasi à δυνάζομαι, aor. 1. med. ἐδυνασάμην.

Δυνώ, subeo, f. δύσω. pr. δέδυκα, à δύνω, aor. 2. ἔδυν, imper. δῦθι, inf. δύναι, partic. δύνς, ab inusitato δύνμι.

E

Εἶω, sino, f. εἶσω, pr. εἶακα, rarò, aorist. 1. εἶασα — εἶασον, εἶσαιμι — εἶσω — εἶσαι — εἶσας, inf. pass. εἶσθῃ, partic. εἶσθην, aor. 1. sub. εἶσθω. part. εἶσθεις.

Εἶραμον, vid. τρέχω.

Εἶω, edo, perf. ἔφα, Atticè ἐφα, & per Epenthesein ἐδήδοκα, partic. ἐδήδωκας, perf. m. ἔφα, Atticè ἐφήφα, partic. ἐφήφας, f. 2. m. ἐδομαι pro ἐδῶμαι, perf. pass. ἐδήδομαι, & ἐδήδεσμαι, hinc ἐδέσμα, edulium; inf. εἶεν vel ἐδέμεναι, Sync. ἐδέμεναι, aor. 1. ἠδέσθην, part. ἐδέσθεις.

Εἶλω, volo, fut. ἐθελήσω, velut ab ἐθέλω, pr. ἠθέληκα, aor. 1. ἠθέλησα, hinc θέλω per Aphæresin, ab ἐθέλω.

Ἔθω, consuesco, perf. med. ἔθω, pro quo usitatissimum est ἔωθα, πλεονασμῷ τῷ ω, pl. perf. ἐώθεν, partic. ἐώθως, Luc. iv. 16.

Εἰδέω (εἶδω rarò) scio, f. εἰδήσω, p. εἶδῃκα, plusq. εἰδήκειν, & per Syncop. εἶδα & εἶδεν, Atticè vero ἦδεν, εις, ει, pr. infin. εἰδῃκέναι, per Sync. εἰδέναι, part. εἰδῃκώς, & per Sync. εἰδώς, p. m. οἶδα.

Εἶδω, video, f. ἴσομαι & ἴσομαι, Poët. aor. 2. εἶδον & ἴδον, aor. 1. med. εἰσάμην & εἰσάμην, simulavi, opt. εἰσάμην, &c. aor. 2. m. ἴδόμεν, vidi, ἴδῃ, &c.

Εἶκω, similis sum, perf. med. οἶκα, Atticè εἰοικα, plusq. perf. ἐώκειν, subj. εἰοικω, inf. εἰοικέναι, partic. εἰοικώς — υἷα — δς, & n. εἰκός, aor. 2. εἶκον, Dual. εἶκελον — εἰκέτην. Sync. εἶκτην, & per Dialysin εἶκτην apud Hom. aor. 1. εἶξα, εἶξα, & ἡἶξα, pass. εἶκομαι, pr. εἶγμαι.

Εἶρω, dico, inusitat. f. ἐρῶ, & Ἰωνικῇ διαλύσει, ἐρίω, dicam; κατ' ἀφάρεσιν, ῥέω (sic ab ἐρύω sic ῥύω, ab ἐθέλω, θέλω) f. ῥήσω, pr. ῥήρηκα, Atticè εἶρηκα, (ut εἶληφα pro λέληφα, præter. pass. ῥήρημαι — ῥήρησαι — ῥήρη) (Atticè εἶρημαι) aor. 1. ῥήρηθην (& per Systolen, ῥήρέθην) partic. ῥήθεις — εἶσα — ῥήθέν, paulò post fut. εἰρήσομαι.

Ελαύνω, impello, agito, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, & ἐλῶ — ᾱς — ᾱ, &c. perf. ἤλακα, Atticè ἐλήλακα, infin. ἐληλακέναι, particip. ἐληλακώς, provenetus, Jo. vi. 19. aor. 1. ἤλασα, tertia pl. ἤλασαν, & ἔλασαν, Sync. ἔλῃ, sic inf. ἔλσαι pro ἐλάσαι, partic. ἔλσαι pro ἔλασαι, med. ἤλασάμην, Sync. ἤλασάμην, perf. pass. ἤλαμαι, Atticè ἐλήλαμαι, & ἔελμαι, inf. ἐληλάδης, particip. ἐληλαμένη, & ἐληλασμένη, & ἐελμένη, aor. 1. ἐλάθην, partic. ἐλαθείς, fut. 1. med. ἐλάσομαι, aor. 1. med. ἤλασάμην, per Sync. ἤλασάμην.

Ελαττω,

*Ελπω, spero, perf. med. ἔολπα, & ἤλπα.

*Επω, dico, inusitat, aor. 1. εἶπα, imper. εἶπον—άτω, partic. εἶπας, aor. 2. (quod usitatus est) εἶπον, quod augmentum retinet in omnibus modis, εἰπέ—εἶποιμι—εἶπω—εἶπείν—εἶπών, aor. 1. med. εἰπάμην, inf. εἶπαδι, partic. εἰπάμενΘ, aor. 2. med. εἰπόμην.

*Εργάζομαι, operor, imperf. ἐργαζόμην, futur. ἐργάσομαι, perf. pass. ἐργασμαι, partic. ἐργασμένΘ, aor. 1. ἐργάσθην.

*Ερδω, facio, f. ἔρξω, p. m. ὄργα & ἔοργα, vid. ῥέζω.

*Ερμαι, poëticè εἶρομαι & ἐρείομαι, interrogo, f. m. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρέμην (poëticè ἐρέμην) infin. ἐρέειν, partic. ἐρέμενΘ.

*Ερρώ, pereor, fut. ἐρρήσω, perf. ἔρρηκα, aor. 1. ἠρρήσα, m. ἐρρήσάμην, comp. ἀπέρρω, faceffo, abeo in malam rem; ἐξέρρω, exeo in malam rem.

*Ερχομαι, venio, fut. med. ἐλεύσομαι, ab ἐλδύθω inusitat. pr. med. ἤλυθα, Atticè ἐλήλυθα, & Atticè ἐλήλυθα, inf. ἐληλυθέναι, partic. ἐληλυθώς & ἐληλυθώς, aor. 2. ἤλυθον, & Sync. ἤλθον—ἐλθέ—ἐλθοίμι—ἐλθω—ἐλθέιν—ἐλθών.

Ευείσχω, invenio, f. εὐρήσω, ab εὐρέω inusitat. pr. εὐρηκα, pass. εὐρημαι, a. 1. εὐρέθην, a. 2. εὐρεν, imper. εὐρέ, med. εὐρέμην, aor. 1. med. εὐρησάμην, & per Sync. εὐρέμην, partic. εὐρέμενΘ.

*Εχω, habeo, imperf. ἔχον, f. ἔξω & χήσω, pr. ἔχνηκα à χέω, pass. ἔχημαι, aor. 2. ἔχεν—χέει—(tanquam à χῆμι)—χοῖμι (Atticè χοῖν)—χῶ—χῆν—χῶν, med. ἐχόμην—χῶ—χοίμην—χῶμαι—χέει—χώμενΘ, aor. 1. p. ἐχέθην.

*Εω, inusitat. ἐννύω, ἐννυμι, induo, f. ἔσω, aor. 1. ἔσα vel ἔωα, perf. pass. ἔμαι, ἔσαι (p. ἔωαι) ἔσαι, hinc ἔμα, vestis, &, rejecto ε, ἑμάτιον, vestimentum, pl. perf. ἔμην—ἔσο—ἔσο (p. ἔο & ἔεσο) partic. ἑμένΘ, aor. 1. m. ἑσάμην & ἑσάμην

ἰσάμην (p. ἰσάμην, ἑσάμην, & ἑισάμην) part.
ἰσάμεν Θ.

Z

Ζάω — ὦ — Ζάεις — Ζῆς — Ζάει — Ζῆ, vivo,
Imperfect. ἔζην — ης — η, Imperat. Ζῆθι, à
Ζῆμι, opt. Ζάιν & Ζώνη, à Ζῶμι, subj. Ζῶ, inf.
Ζῆν pro Ζᾶν, partic. Ζῶν, fut. Ζήσω, pr. ἔζηκα,
aor. 1. ἔζησα.

Ζάγνύω vel Ζάγνυμι, jungo, f. Ζάξω, aoristus 1.
ἔζαξα, à Ζάγω inusit. aor. 2. ἔζυγον.

Ζώννύω vel Ζώννυμι, cingo, f. Ζώσω, praet. ἔζωκα,
pass. ἔζωσμαι, rarius ἔζωμαι, aoristus 1. ἔζώθην.

H

Ἡδῶ, delecto, f. ἥσω, aor. 1. ἥσα, 2. ἥδον, pass.
ἥδομαι, f. m. ἥσομαι, pr. pass. ἥσμαι, aoristus 1.
ἥθην, med. ἥσάμην.

Ἡκῶ, venio, imperfect. ἥκον, fut. ἥξω, p. m. ἥκα,
aor. 1. ἥξα, subj. ἥζω.

Θ

Θάπτω, sepelio, f. θάψω, pr. τέταθα, pass. τέθαμ-
μαι, aor. 1. ἔθαψα, aor. 2. ἔταρον, pass. ἐτάφην,
pr. med. τέθνηθα, admiror, vel suspicio, quod pe-
culiare est.

Θέλω (ab ἐθέλω per Aphæresin) volo, f. θελήσω, à
θελέω, aor. 1. ἐθέλησα, Atticè ἠθέλησα, pr. τε-
θέληκα, pass. τεθέλημαι — σαι — ται, unde
θέλημα, & θέλησις, voluntas, pro θέλω usurpa-
tur λῶ, λῆς, λῆ.

Θνήσκω, morior, f. 2. m. θανῶμαι, perf. τέθνηκα,
&c. aor. 2. ἔθανον, med. ἐθανόμην, à θείνω per-
cutio, rarius occurrunt, f. 1. θνήξω & τεθνήξω, f.
1. m. θνήξομαι & τεθνήξομαι, perf. m. τέθναα,
sed

sed infin. *τεθνᾶναι* Atticè frequens est; pro quo *τεθνᾶσθαι* & *τεθνᾶσθαι*, sic part. *τεθναώς* & *τεθνηώς*, item *τεθνηώς* & *τεθνηώς*, mutuatur hoc verbum tempora quædam à *τέθνημι*, imperat. *τέθναθι*, opt. *τεθναίνην*, part. *τεθνάς*, occurrunt *τεθνήσω*, *ήσομαι*, aor. 2. *έθνην*, *θνάς*.

I

Ίδρωίω, statuo, f. *ιδρύσω*, p. *Ίδρυκα* ab *ιδρύω*, pass. *Ίδρυσμαι*, aor. 1. pass. *ιδρύθω* & *ιδρύνθω*, ut à *κλίνω*—*εκλίθω* & *εκλίνθω*, aor. 1. *Ίδρυσα*.

Ίζάνω, sedere facio, sedeo, futurum *ιζήσω*, tanquam ab *ιζῶ*, item *Ίσω* ab *ιζω*. aoristus 1. *ιζησα* & *Ίσα*.

Ίκνέομαι—*ῥμαι*, venio, pervenio, futurum *Ίξομαι* (ab *Ίκομαι*) aoristus 1. medius *ιζάμην*, aoristus 2. *ικόμην* (c. *ἀφικόμην*) *ικῶ*—*ικόιμην*—*ικωμαι*, perf. passivum (compositum *ἀφίγμαι*) infinitivum *ἵχθαι*, compositum *ἀφίχθαι*.

Ίλάσχομαι, placo (poëtice *ιλάομαι* & *ιλαμαι*) futurum *ιλάσομαι*, præteritum *ιλασμαι*, aoristus 1. medius *ιλασάμην*, aoristus 1. pass. *ιλάθω*, imperativus, *ιλάσθηι*, per Sync. *ιλαθι*, & poëtice *ιληθι*.

Ίπλημι, volo, f. 1. *πλήσω*, aor. 2. *έπλην*, usitatus est pr. med. *Ίπταμαι*, f. 1. *πλήσομαι*, perfecti. *πέπταμαι*, aor. 2. *έπτάμην* & *έπτόμην*, subj. *πλώμαι*, inf. *πλᾶσθαι* & *πλέσθαι*, part. *πτάμεν* & *πτόμεν*.

K

Καθέζομαι, sedeo. 2. med. *καθεδῶμαι*, aor. 1. pass. *εκαθέθω*.

Καίω, uro, fut. *καύσω*, præter. *κέκαυκα*, aor. 1. *έκαυσα*, poëtice *έκηκα*, aor. 2. *έκαον*, pass. *εκάθω*, aor. 1. med. *εκαθάμην*, fut. 1. *καυθήσομαι*.

Καλίω,

Καλῶ, voco, futurum καλέσω & ἦσω, präteritum κέκληκα per Syncopen, pro κεκάληκα, pass. κέκλημαι, aoristus 1. ἐκλήθην, participium κληθείς, aoristus 2. imper. ἀνάκαλον, & poëticè ἄσκαλον, revoca.

Κάμνω, laboro, futurum 1 & 2. καμῶ, präteritum κέκμηκα (per Sync. pro κεκάμηκα) unde participium κέκμηκως, Ionicè abjecto κ, κεκμηώς-ότϙ, & poëticè ὦτϙ—ὦτι, aoristus 2. ἔκαμον, sine augmento κάμον, poëticā reduplicatione κέκαμον, medium ἐκαμόμην, futurum m. καμῆμαι.

Κεῖρω, tondeo, futurum κερῶ, aoristus 1. ἔκηρα, pr. κέκαρκα.

Κεραυνῶ vel κεράννυμι, misceo, futurum κερᾶσθαι, per Sync. κέρσω, präteritum κέκερακα, aoristus 1. ἐκέρασα, Syncope ἔκερασα, infinit. Ionicè κερῆσαι pro κερᾶσαι aut κερᾶσαι, perfectum passivum κέκεραμαι (& κέκερασμαι) κέκερασαι—ται, unde κερᾶμα, temperatura, κερᾶσις, mixtio, ἀκέρasia, incontinentia, ἄκερϙ, purus, ab omni mixtione secretus; infin. κέκερασθαι.

Κλάζω, clango, futurum κλάγξω (à κλάγξω) poëticè κεκλάγξω, aoristus 1. ἔκλαγξα, 2. ἔκλαγον, präteritum medium κέκληγα, participium κεκληγώς—ότϙ.

Κλύω, audio, imperativus κλυῖθι, audi; κλυτε, audite; ab inusitato κλυμι, aoristus 2. ἔκλυον.

Κορηννῶ & Κορέννυμι, futurum κορέσω & ἦσω, aoristus ἐκόρησα, hinc participium medium κορεσάμενϙ, & poëticè κεκορεσάμενϙ.

Κράζω, clamo, futurum κρᾶξω, pr. med. κέκραγε, aoristus 1. ἔκραξα, & Atticè ἐκίκραξα, med. ἐκεκραξάμην, aoristus 2. ἔκραγον, futurum m. κέκραξομαι.

Κραίνα, perficio, futurum κρανῶ, med. κρανῆμαι, aoristus 1. ἔκρανα, Atticè ἐκρῖνα, imperativus κρῖνω, κρῖνωσ,

κρήνον, & κρήνον (ut aliqui volunt) tanquam à κραιαίνω, perf. passivum κερράμαι, aoristus 1. ἐκεράνθην.

Κραιαίνω poëticum, perficio, f. κραιανῶ, aorist. 1. ἐκεράνα, Atticè ἐκεράνηνα, imperat. κρήνον—άτω.

Κτείνω, occido, f. κτενῶ, pr. ἐκτεκα, aor. 1. ἐκτενα, 2. ἐκτανον, fut. 2. κτανῶ, perf. passivum ἐκταμαι & ἐκταμμαι, ab inusitat. κτῆμι, f. κτήσω, aoristus 2. ἐκτῆν; part. κτάς, κτάμεν pro ἐκτάμεν.

Κτίζω, condo, fut. κτίσω—κα, passivum ἐκτισμαι, partic. ἐκτισμέν, poëticè κτίμεν, indè ἐκτίμεν.

Κύρω, incido, fut. Æol. κύρσω, aor. 1. ἐκυρσα, inf. κύρσαι, partic. κύρσας, comp. συγκύρω, q. d. co-incido: hinc ἡ συγκυρία, casus, Luc. x. 31. p. med. κύριμαι.

Λ

Λαγχάνω, fortior, f. κληρώσομαι à κληέω, pr. λέληχα, Atticè εἰληχα, med. λέλογχα, partic. εἰληχώς & λελογχώς, passivum εἰληγμέν, aor. 2. ἐλαχον, inf. λαχῆν, p. λαχών.

Λαμβάνω, accipio, fut. med. λήψομαι à λήβω, præter. λέληθα, Atticè εἰληθα, inf. εἰληφέναι, p. εἰληφώς, perf. passivum εἰλημμαι, p. εἰλημμέν, aor. 1. ἐλήφην, inf. ληφθῆναι, p. ληφθεις, aoristus 2. ἐλαβον, med. ἐλαβόμεν, inf. λαβείν, p. λαβόμεν.

Λανθάνω, lateo, fut. 1. λήσω, pr. λέληθα à λήθω, passivum λέλησμαι, poëticè λέλασμαι, aor. 2. ἐλαθον, inf. λαθῆν, p. λαθών, med. ἐλαθόμεν—λαθείν—λαθόμεν.

Λείπω, linquo, fut. λείψω, præter. αἶ. λέλειθα, præter. med. λέλοιπα, aoristus 2. ἐλιπον, med. ἐλιπόμεν,

πόμην, aoristus 1. ἔλεν-*τα*, præt. passivum λείπε-*μαι*, unde λῆμμα, reliquix.

M

Μαίτομαι, insanio, futur. *μανῆμαι*, præt. μέμνη*να*, infinit. μεμνηέναι, partic. μεμνηάς, aoristus 2. passivum ἐμάνην—μανῆναι—μανείς, fut. 2. μανήσομαι, perf. passivum μεμάνημαι.

Μαθάνω, disco, fut. μαθήσομαι, pr. μεμάθηκα, à μαθέω, aoristus 2. ἔμαθοι, med. ἐμαθόμην, pr. passivum μεμάθηναι.

Μάχομαι, pugno, fut. μαχήσομαι, &—ήσομαι, & μαχῆμαι, pr. μεμάχημαι, aor. 1 med. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην, μαχέομεν & μαχέομεν pro μαχέμεν.

Μάω, cupio, inuf. Hinc. Poëtica μέμαμεν, cupimus, μέμασθε, cupiebant, & pr. med. μέμαα, p. μεμαώς, contractè μεμώς—ῶσα—ώς.

Μείρω & μείρομαι, divido, sortior, pr. med. μέμορα, per Metathes. ἔμορα, passivum μέμαρμαι & εἶμαρμαι εἶμαρ, fato decretum est. Hinc εἶμαρμή, fatum.

Μέλλω, futurus sum, cunctor, imperf. ἔμελλον, Att. ἤμελλον, fut. μελλήσω, aor. 1. ἐμέλλησα.

Μέλω, & usitatius μέλομαι, curo, f. μελήσω—ήσομαι, pr. μεμέληκα, perf. med. μέμηλα, p. μεμηλώς, aor. 2. ἔμελον, perf. passivum μεμέλημαι, aoristus 1. ἐμελήθην, p. μεληθείς, ab inufitat. μελέομαι, pro μέλομαι.

Μένω, maneo, fut. μενῶ, pr. μεμύνηκα, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα.

Μιγνύω vel μίγνυμι, misceo, f. μίξω, aoristus 1. ἔμιξα, à μίγω, perf. passivum μέμιγμαι, aor. 1. ἐμίχθην, 2. ἐμίγην, fut. med. μίξομαι, aor. 1. ἐμίξάμην.

Μιμνήσκω,

Μιμνήσκω, in memoriam revoco, fut. μνήσομαι, perf. p. μέμνημαι, f. μνησθήσομαι, aor. 1. ἐμνήσθην, aor. 1. m. ἐμνησάμην. Sic ἀναμυμνήσκω, recordor. Μοργυῖω vel μόργυμι, abstergo, f. μόρξω, vid. ὁμόργυμι.

N

Νέμω, distribuo, fut. νεμῶ, præt. νενέμῃκα, pass. νενέμῃμαι, aor. 1. ἐνείμα, 2. ἐνεμον, perf. med. νένομα.

Νεύω, nuo, f. νεύσω, pr. νένδῃκα, aor. 1. ἐνδσα, fut. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

Ξ

Ξαίνω, lacero, f. ξανῶ.

Ξαίνωμι, Atticè pro σωίνωμι, intelligo, f. ξωήσω, aor. 1. ξωήκα, & per Epenthesein ξωήηκα, aor. 2. ξωήην, imper. ξωίης, intellige, partic. ξωίης — ἐνλθ.

O

*Οἶω, oleo, fut. οἶέσω & ήσω, pr. ὤζεκα, aor. 1. ὤζεσα, perf. med. ὤδια, Atticè, ὀδωδια, quod sæpius pro præsenti sumitur, infin. ἐδωδέιναι.

Οἶγω, poëticum, aperio, vid. ἀνοίγω.

Οἰδαίνω vel οἰδάνω, vel οἰδίσχω, tumeo, f. οἰδήσω, ab οἰδάω, pr. ὠδῃκα, aor. 1. ὠδῃσα.

*Οἶομαι poëticè οἶομαι (& per Sync. οἶμαι) puto, existimo, οἶε — οἶεται, imperf. ὥδμην (& per Sync. ὥμην) ὥς — ὥέλο, fut. med. οἰήσομαι, perf. pass. ὥημαι, aor. 1. ὠήθην, poëticum οἶομαι, in imperf. habet, ὠιόμην, fut. οἶσομαι, aoristus 1. ὠϊσάμην, & ὠϊσάμην, partic. ὠϊσάμενθ.

Οἶχομαι, abeo, f. οἰχήσομαι, pr. ὄχημαι, & οἶχημαι, Ionicè ὄγμαι, aor. 2. med. ὄχόμην, tertia pl. ὄχοιτο, & Ionicè sine augm. οἶχοιτο, opt. οἶχοίμην, tertia pl. οἶχοιτο, Ionicè οἶχοίαιτο.

Ὀλλύω, & (usitatus) ὀλλυμι, perdo, f. ὀλήσω, ab ὀλέω, & ὀλῶ ab inusit. ὀλλα, pr. ὀλεκα, Atticè ὀλώλεκα, aor. 1. ὀλεσα, perf. med. ὤλα, Atticè ὀλωλα, aor. 2. ὤλον, med. ὀλόμην—ὀλέ—ὀλοίμην—ὀλωμαι—ὀλέεις—ὀλόμην, poeticè ὀλόμην, f. med. ὀλέμαι, perdam vel peribo: Sic & comp. ὑπ᾽ ὀλλύω vel ὑπ᾽ ὀλλυμι.

Ὀμνύω, vel ὀμνυμι, juro, f. ὀμόσω, ab ὀμόω, pr. ὀμοκα, Atticè ὀμόμοκα, aorist. 1. ὀμοσα, med. ὀμνυμαι, f. ὀμῆμαι, aor. 1. ὀμοσάμην.

Ὀνημι, juvo, five ὀνίνημαι, f. 1. ὀνήσω, aoristus 1. ὤνησα, infin. ὀνινάναι, & per Sync. ὀνῖναι, part. ὀνινάς & ὀνίνεις, præf. pass. ὀνημαι, ὄναμαι, & ὀνίναμαι, imperf. ὀνάμην & ὀνήμην, inf. ὄναει & ὀνίναει, part. ὀνήμην & ὀνάμην, perf. imp. ὤνησο, f. 1. med. ὀνήσομαι, aor. 1. med. ὀνισάμην.

Ὀνόω, vitupero, f. ὀνόσω, aor. 1. ὄνοσσ, p. m. ὄνομαι, aor. 1. ὀνόθην, subj. ὀνωθῶ, fut. 1. ὀνόσομαι, inf. ὀνόσεις, aor. 1. ὀνοσάμην, ubique significat activè.

Ὀρέω—ῶ, video, cerno, intelligo, imperf. Atticum, ἑώρεον—ἑώρων, f. ὀρέσω, analogicè; sed pro eo usurpatur ὄψομαι, aorist. 1. ὤρεσα, pr. Atticè, ἑώρεκα, infin. ἑώρεαίναι, partic. ἑώρεαίως, pr. p. ὀρέσομαι, imperf. ἑωρώμην, per. ἑώρεμαι, partic. ἑωρεάμην & ὠμμή, 1. aor. 1. ὤρεθην, part. ὠρεθίς, p. med. ὄπωπα pro ὤπα, part. ὄπωπώς.

Ἀρῶ, concito, fut. ὀρῶ (Æol. ὄρσω) aorist. 1. ὤρσα, pr. Atticè ὄρωρα, & ὤρερα, pass. ὄρεμαι—ὠρέμην, partic. ὀρέμην, & per Sync. ὀρμην, perf. ὤρμαι, plus. perf. ὤρμην—ὤρσε—ὤρτο &

& cum præp. ἐν ὧρῳ, *Iliad.* α. & ὀρώρω, & ὑρώ-
ρομαι.

ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι rarò, odoror, fut. med.
ὀσφρήσομαι & ὀσφρανῆμαι, p. p. ὠσθημαι, aor.
1. ὠσφρανθῶ, med. ὠσθητάμην & ὠσφράμην,
aor. 2. ὠσφραν, med. ὠσφράμην, inf. ὀσφρέσθαι—
ὀμην.

ὀφείλω, debeo, per Sync. ὀφλω, f. ὀφελήσω (ab
ὀφελέω) Sync. ὀφλήσω, pr. ὠφέληκα & ὠφληκα,
aor. 2. ὠφελον, poëticè ὀφελον, sine augm. (&
Ionicè ὀφελλον) qui & adverbialiter sumitur, &
signific. *utinam*.

Π

πάσχω, patior, f. πέσομαι, pro πήσομαι, ab inusitat.
πήθω, unde aor. 2. ἔπαθον, pr. med. πέπονθα,
Pleonasmo τῷ θ, pro πέπονθα, ἄπονώ, laboro, inf.
πεπονθέναι, partic. πεπονθώς.

πάω, vel potius πάομαι, possideo; pr. pass. πέπα-
μαι, vel πέπαμμαι, possideo; partic. πεπαμμένη, &
πεπαμνύ, aor. 1. m. ἐπασάμην, vescor;
inf. πάσασθαι, p. πασάμην.

πέλω, sum, fio, verb. poëticum; imperf. ἔπελον—
εἰς—εἰ, Ionicè πέλεσκον, pass. πέλομαι, imperf.
ἐπελόμην, ἐπέλε—ἐπέλετο, Sync. ἔπελετο, & de-
tracto augm. πλέτο.

πέρδω, pecto, fut. 2. pass. παρδήσομαι, aor. 2. ἔπαρ-
δον, pr. med. πέπορδα, præf. med. πέρδομαι.

πέρθω, depopulor, fut. πέρσω, aor. 2. ἔπαρθον, & per
Metathes. ἔπερθον, pass. πέρθομαι, perf. πέπερ-
μαι, inf. πέρθαι pro πεπέρθαι, per Aphær.

πέσσω vel πέττω, coquo, fut. πέψω, aorist. 1.
ἔπεψα, ἄπέτω, perf. p. πέπεμμαι, aor. 1.
ἐπέττω.

Πελάζω, } expando, f. πελάσω, pr. πεπέτακα, &
Πελαυνύω, } Syncop. πέπιλακα, aor. 1. ἐπέτασα,
Πελάγνυμι, } perf. pass. πεπέτασμαι, Sync. πέπιλα-
μαι

μαι, qu. à πείδομαι, & πεπέτασμαι, inf. πείσθαι, partic. πεπλάμην, aoristus 1. ἐπείδω.

Πέτομαι, volo, & πέταμαι & πείδομαι, perf. πεπλήνμαι, reliqua tempora sumit ab ἐπλήμι, volo, f. πλήσω, pr. πέπλακα, aor. 2. ἐπήλω.

Πηγνύω—πήγνυμι, & πήσσω, five πήττω, compingo, f. πήξω, aor. 1. ἐπηξα, 2. ἐπαγον, perf. med. πέπηγα, aor. 2. pass. ἐπάγλω, quod usitatissimum est, perf. pass. πέπηγμα, unde πήγμα, πήξις, aor. 1. med. ἐπηξάμην.

Πίμπρημι, vel πίπρημι, incendo; f. πρήσω, aor. 1. ἐπρησα, à πρήθω, πέρθω vel πέρω, aor. 1. πέρήθλω, perf. pass. πέπρησμαι, act. πέπρηκα.

Πίνω, bibo, fut. πώσω, tanquam à πόω, pr. πέπωκα, aor. 2. ἐπιον, à πίοω inusit. hinc imper. πίε, per Pleonasmum τῆς δι, πίε δι, & Crasi πῖ δι (quasi à πῖμι) op. πίοιμι, subj. πίοω—πίης, & poetice πίνω, inf. πινῶν, & poetica Dialysi πίνων, partic. πινῶν. Dor. etiam πῶ δι, per Apoc. πῶ, ab inusitat. πῶμι, fut. 2. med. πίομαι (pro πινῶμαι) πίνσαι, ται, perf. pass. πέπομαι, πέπωμαι, aor. 1. ἐπόθλω, fut. 1. ποθήσομαι.

Πιπράσκω, vendo, f. πράσω, pr. πέπρακα, aor. 1. ἐπέρασα, vix legitur ἐπρασά, perf. passivum πέπραμαι, aor. 1. ἐπεράθλω, fut. 1. περαθήσομαι.

Πίπτω, cado, fut. med. πεσέμαι (Doricè pro πέσομαι, à πέτω) pr. πέπωκα, tanquam à πτώω. Hinc partic. πεπωκώς, per Sync. πεπλώς, & rursus per Epenth. πεπλιώς, aor. 1. ἐπεσα, 2. ἐπeson.

Πλήω—ττω, percutio; f. ξω, pr. χα, aor. 1. ἐπληξα, aor. 2. ἐπλαγον, cum ad animum refertur; ἐπληγον, cum ad corpus, sic pass. ἐπλόγλω & ἐπλήγλω, pr. med. πέπληγα.

Πείαμαι, emo, imperf. ἐπειάμην.

Πτάρ

Πτάρνυμι, sternuto; aor. 2. ἐστάρην, à πταίρω, fut. —αρῶ.

Πυθάνομαι, interrogo; f. πείδομαι, perf. pass. πέ-
συσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην (à πείδομαι)
πυθῶ—οίμην, &c.

P

ῤέζω, facio, f. 1. ῤέζω & ῤρζω per Metath. p.
med. ῤοργα pro ῤρροργα seu ῤεργα, aoristus 1.
ῤρρέξα, aor. Aor. ῤέξεα, part. a. 1. pass. ῤεχθείς.

ῤέω, fluo; fut. ῤέσω, pr. ῤρρέδω, aor. 1. ῤρρέδω, ab inusitat. ῤέω, sed à ῤύω, f. ῤύσω, ῤρρύνω, inf. ῤρρύνηται, particip. ῤρρύνης ῤρρύω potest esse, vel 1. imperf. à ῤύμι, vel 2. aor. β. act. à ῤύμι, vel 3 aor. β. pass. tanquam à ῤύω, inf. ῤύναι, p. ῤύεις.

ῤέω, dico, f. ῤήσω, pr. ῤρρήνω, Atticè ῤρηνω, pass. ῤρρήμαι (Atticè ῤρημαι) aor. 1. ῤρρήθην (& per Systolen ῤρρέθην) ῤήθημι—ῤηθείην—ῤηθῶ—ῤηθῶμαι—ῤηθείς, futur. ῤηθήσομαι, dicar.

ῤήγνυμι vel ῤηγνύω, vel ῤήσω, frango, fut. ῤήξω, pr. ῤρρήνω, med. ῤρρώγα pro ῤρρήνω, inusitato, aor. β. pass. ῤρρέγην.

ῤώννυμι, vel ῤωννύω, corroboro, f. ῤώσω, pr. ῤρρώνω, aor. 1. ῤρρώσω, perf. pass. ῤρρώμαι, imp. ῤρρώσο, aor. 1. ῤρρώθην.

Σ

Σβέννύω & σβέννυμι, extinguo; fut. σβέσω, med. σβήσομαι, perf. ῤσβηκα & ῤσβεκα, aor. 1. ῤσβε-
σα, aor. 2. ῤσβην à σβῆμι, praes. pass. σβέννυ-
μαι, perfect. ῤσβεσμαι, aor. 1. ῤσβέθην.

Σείω, moveo, fut. σείσω, pr. σείδω, a. 1. ῤσδω & ῤσδα, a. 2. ῤσυν, ut ῤσυνον, pass. σείομαι, perf. σείσμαι (& per poeticam literarum Meta-
thesin

- thesin ξαυμαι) aor. 1. ἐσύθλω, poëticè ἐσὺθλω, aor. 1. m. ἐσυάμλω.
- Σήπομαι, putresco, f. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπλω, perf. med. σέσηπα, partic. σεσηπώς.
- Σκιδάω—ω, σκεδάζω, σκεδαννύω, σκεδάννυμι vel σκίδνημι, dissipō, dispergo, f. σκεδάσω, perf. ἐσκέδακα, aor. ἐσκέδασα.
- Σπένδω, libo, f. πείσω à πείδω inufitat. aor. ἔπεισα, pass. ἐπείθλω, perf. ἔπεικα, pass. ἔπειμαι, med. πένδομαι. 1 libo. 2 paciscor; fut. πείσομαι, pr. med. ἔπεινδα, hinc πεινδῆ, libatio, ἔσ fœdus; nam *libatio* est signum fœderis; hinc ἄπεινδῶ, fœderis seu induciarum expers, implacabilis, Rom. i. 13.
- Στηρίσκω, irivo; fut. σερήσω, à σερῖω, p. ηκα, &c.
- Σχέω, vid. in ἔχω.

T

- Τελάω—ω, fut. άσω, pr. ακα, per Sync. τλάε, fut. τλήσω (med. τλήσομαι) pr. τέτληκα, aor. 1. ἔτλησα, aor. 2. ἔτλω, à τλήμι, imp. τλήθι (& τέτλαθι) τλαίλω—τλῶ—τλήναι, τλάε & τέτλας.
- Τέμνω, scindo, f. τεμῶ vel τμήξω, à τμήγω, vel τμήσω à τμέω, pr. τετέμηκα, per Sync. τέτμηκα, aor. 1. ἔτμηξα, aor. 2. ἔτεμον & ἔταμον, à τμήγω inufitat. est ἔτμαγον, pass. ἐτμάγλω, partic. τμαγείς.
- Τά'χω, fabricor, facio; f. τάξω, pr. τέτλχα, aor. 1. ἔτάξα, med. ἐτάξάμλω, aor. 2. ἔτυκον, med. ἐτυκόμλω, inf. τυχεῖν, & per reduplic. τετυκεῖν & τετύκοιτο pro ἐτύκοντο.
- Τίχται, pario, procreo; f. med. τέξομαι, perf. τέτοκα, ab inuf. τέχω, aor. 2. ἔτεκον, med. ἐτεκόμλω, p. pass. τέτεγμαι, aor. 1. ἐτέχθλω.

Τιτρώω vel τίτρημι, perforo, f. τρήσω, à τρώω, perf. τέτρηκα, aor. 1. ἔτρησα, pass. τέτρημαι, partic. τετρήμεν, aor. 1. ἔτρήθην.

Τιτράινω, idem; aor. 1. ἔτρηνα pro ἐτέτρηνα, per. pass. τέτρημαι.

Τιτρώσκω, vulnero, f. τρώσω (à τρέω) pr. τέτρωκα, Τρέφω, nutrio, fut. θρέψω, perf. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἔτρεψον, fut. med. τρέψομαι, aor. 1. ἔτρεψάμην.

Τρέχω, curro, fut. 1. med. θρέξομαι, fut. 2. med. θραμῆμαι, perf. δεδράμηναι, à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον, ab antiquo δρέμω, perf. med. δεδραμα, perf. pass. δεδραμυμαι.

Τρώγω, comedo, fut. 2. med. θάγομαι pro φάγομαι, aor. 2. ἔφαγον, ab antiq. φήγω.

Τυγχάνω, sum, aor. 2. ἔτυχον, plura in comp. ut παρὰ τίτυχνα, & παρὰ τίτυχνα, interfui, apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην, item ἐτύχνησα, τίτυξομαι.

Τυγχάνω, adipiscor, consequor, fut. med. τάξομαι, à τάχω, pr. τίτύχνηκα, aor. 2. ἔτυχον, præf. pass. τέτυγμαι, part. τετυγμένον.

Υ

Υπέχω, sustineo, f. ὑφέξω, pr. ὑπέχνηκα, aor. 2. ὑπέχον, vid. ἔχω.

Υπιοχέμαι, promitto; fut. ὑποχθήσομαι, pr. pass. ὑπέχνημαι, aor. 2. med. ὑπέχόμην, ab ὑποχέομαι, aor. 1. pass. ὑπέχέθην.

ΰω, pluo, f. ὕσω, pr. ὕκα, aor. ὕσα, præf. pass. ὕομαι, infin. ὕειν, part. ὕόμεν, partic. perf. ὕσμεν, aor. 1. ὕθην.

Φάσκω, dico, poët. pr. φημι, imperf. ἔφασκον, ceteris caret.

Φέρω, fero, fut. οἶσω (ab οἶω inusitat.) perf. med. Atticè ἐνένοχα (pro ἤνοχα) unde διεννώχα, excellui, ab ἐνέχω, aorist. 1. ἤνεσκα, inf. ἠνέσκει, partic. ἠνέσκας, aor. 2. ἤνεσκον, ἔνεσκε — οἶμι — ω — εἶν — ᾶν.

Φάγω, fugio, fut. φάξομαι & — ᾶμαι, pr. med. φάγα, aor. 2. ἔφυγον.

Φθαίω, anteverto, praevenio; fut. φθάσω (à φθάω) pr. ἔφθαχα, aor. 1. ἔφθασα, ab inusit. φθάω, aor. 2. ἔφθλω (ab inusitat. φθῆμι) φθῆτι — φθαίλω — φθῶ — φθῆναι — φθᾶς — ᾶσα — ᾶν.

Φθείρω, corrumpo, f. φθερῶ, pr. med. ἔφθορα.

Φθίνω, tabesco, deficio, pereō, corrumpor; fut. φθίσω, pr. ἔφθικα, aor. 1. ἔφθισα, à verbo φθίω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φύω, gigno, nascor, sum; fut. φύσω, pr. πέφυκα, aor. 2. ἔφυν à φύμι, inf. φύναι & φύναι, partic. φύς, φύσα, φῶν, pr. pass. vel med. φύομαι, nascor, enascor, orior, fut. φύσομαι, pr. med. πέφυα, hinc partic. πεφύως, aoristus 2. passivus ἐφύλω, hinc particip. οὐεῖς — εἶσα — ἐν, enatus, Luc. viii. 6. praes. pass. φύομαι, perf. πέφουμαι, partic. πεφύκη, aor. 2. ἐφύλω, subj. φυῶ, part. οὐεῖς.

Χαίρω, gaudeo, laetor, f. χαίρήσω (tanquam à χαίρειν) & χαρῶ, rarò, item χαρήσω, pr. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηκα, med. χαίρομαι, f. χαρήσομαι, aor. 2. ἐχαρέμην, reduplic. poëtic. κεχαρέμην, perf. pass. κέχαρμαι, & κεχάρημαι, aor. 2. ἐχάρην, χάρηδι — χαρείλω, ᾶ — ῆναι — εἶς. p. p. fut. κεχαρήσομαι.

Χάσκω,

Χάσκω, dehisco, fut. χανῶ, med. χανῶμαι, perfec.
med. κέχνηα, aor. 2. ἔχανον, ab inusit. χαίνω.

Χέω, fundo, fut. 1. χάσω (tanquam à χάω) aor. 1.
ἔχθα & ἔχεα, pro ἔχασα, hinc inf. ἐκχέαι,
effundere, Rom. iii. 15. aor. β'. ἔχεον, à χέω, fut.
2. χεῶ, & ἐκχεῶ, effundam, p. pass. κέχυμαι, aor.
1. ἐχύθην.

Χρῶνύω & χρώννυμι, coloro; fut. χρώσω, pr. κέχρω-
κα, aor. 1. ἔχρωσα. Hinc χροῖα, ας, ἡ, color.

Χώννυω & χώννυμι, aggerem duco, aggero; fut.
χώσω, pr. κέχωκα, aor. 1. ἔχωσα—χῶσο.

Ω

ὦθέω, pello; fut. ὠθήσω, & ὦσω, tanquam ab ὠθα,
pr. ὠκα, & Atticè ἔωκα, aor. 1. ὠσα, & ὠθησα,
pr. pass. ὠθέομαι—ῶμαι, pr. ὠσμαι & ὠθημαι,
aorist. 1. ὠθην & ὠθήην, fut. 1. med. ὠθήσομαι
& ὠσμαι, aoristus 1. med. ὠσάμην & ὠθησά-
μην.

ὦνέομαι—ῶμαι, emo; fut. ὠνήσομαι, aor. 1. med.
ἔωνησάμην, pr. pass. ὠνημαι, Atricè ἔωνημαι,
emi; hinc τελώνης, publicanus, qui certo pretio
vestigalia redimit, & quicquid præter id colligit,
sibi in lucro reponit.

Verba Impersonalia.

Ἀκμάζει, tempus est; ἀκμάζει τὰ πρᾶγματα,
res sunt in ipso articulo, Xenoph.
Ἀμελεῖ, cura nulla est; ἡμέλει, nulla cura fuit,
ἡμελημένος, neglectus, ἡμελημένος, negligen-
ter.

Ἀγύχει,

Ἀνῆκε, καθήκει, & προσήκει, convenit; ἀνῆκε, καθήκει, & προσήκει, conveniebat; inf. ἀνῆκειν, καθήκειν, & προσήκειν, convenire; hinc partic. ἀνῆκον & καθήκον.

Ἀπέχει, sufficit, Marc. xiv. 41. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπόχρη, vid. χρή.

Ἀρέσκει, placet, ἤρεσκε, placebat, ἤρεσε, placuit, ἀρέσει, placebit: Comp. ἀπαρέσκει, displicet.

Ἀριστε, discretum est, statutum est, fixum est; ab ἄρω, congruo.

Ἄρκει, sufficit, ἤρκει, sufficebat, ἤρκεισε, suffecit, ἀρκέσει, sufficiet; ab ἀρκέω, sufficio.

Δεῖ, oportet, εἶδει, oportebat, δεήσει, oportebit, εἰδέσει, oportuit, opt. δεῖσι, subj. δεῖν, inf. δεῖν, partic. δεόν, quod oportet.

Διαφέρει, interest, differt, διέφερε, intererat, διοίσει, intererit.

Δοκεῖ, videtur, εἶδοκει, videbatur, δόξει, videbitur, εἰδοξει, visum est, subjunc. δόξῃ, part. δοκῶν, à δοκέω, video.

Ἐσχωρεῖ, licet, locus est, facultas est, vacat, otium est, ἐνεχώρει, licebat, ἐσχωρήσει, licebit; subj. ἐσχωρῇ, licuerit, part. ἐσχωρεῖν, ab ἐσχωρέω, concedo.

Εἰμαρται, in fati est, fatali sorte datum est; hinc εἰμαρμώδης, fatalis; εἰς εἰμαρμώδη, fatum, pl. perf. εἰμαρτο, à μέρομαι, dividor.

Ἐιρη, dictum est, εἰρήσει, dicetur, εἰρήθω, dictum est. Sic comp. προεἰρη, prædictum est, διεἰρη, discussum est, ἀπείρηται, interdictum est.

Ἐκπείθει, persuasum habet, ἐξέπειθε, persuasum habuit.

Ἐκπέλει, licet, pro ἐξεί, Hesyc.

Ἐνδέχεται, accidit, subj. ἐνδέχεται, inf. ἐνδέχεσθαι, part. ἐνδέχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἐξεί, licet, ἐξῶ, imp. ἐξέτω, infin. ἐξῆναι, part. ἐξόν, eodem modo formatur μέτεσι, interest.

Ἔοικε, par est, videtur, ab ἔκω, similis sum; comp.
ἐπέοικε, προσέοικε, ἀπέοικε, non par est.

Καλαμαβάει, accidit, contingit, καλέλαβε, accidit;
τὸ καλαμαβόν, quod accidit.

Μέλει, curæ est, imperf. ἐμελε, fut. 1. *μελήσει, aor.
1. ἐμέλησε, opt. Æolic. μελήσειε, perf. μεμέληκε,
perf. m. μέμηλε, pl. perf. ἐμεμήλει, imperat.
μιλέτω, inf. μέλειν & μελήσειν, part. μέλον, pr.
pass. μέλεται, imperfect. ἐμέλειο, perf. μεμέλη-
ται, pl. perf. ἐμεμέλησι, pro quibus sæpius μέ-
βλεται & μέμβλειο apud poet. imperat. μελέεω,
part. μεμελημύθ.

Μελαμέλει, pœnitet, μετέμελε, pœnitebat, aorist. 1.
μετέμελησε, fut. 1. μελαμελήσει, pœnitebit, μελα-
μέλειν, pœnitere, part. μεταμέλον.

Ὅρϊλει, debet, oportet; ὄφειλε, oportebat, ab ὀρέλω,
debeo.

Ὅψι, visum fuerit, ab ὄψομαι, video.

Παρίχει, licet, licitum est, part. παρῆχον.

Πρέπει, decet, ἐπρεπε, decebat, πρέπων, decere;
τὸ πρέπον, decorum, ἀ πρέπω, decorus sum.

Συμβαίνει, accidit, contingit; σωίβαινε, pr. συμβέ-
βηκε, plusq. perf. σωιβεβήκει, Atticè ξωιβεβήκει
contigerat, usu venerat; aor. 2. συνέβη, Atticè
ξωίεβη, contigit, opt. συμβαίη, infin. συμβῆναι, τὸ
συμβαῖνον, quod contigit, τὸ συμβαόν, quod accidit.

Σημαίνει, signum datur, ἐσήμηνε, signum datum est.

Συμφέρει, confert, utile est; σωίφερε, conferebat,
σωοίσει, conferet; partic. τὸ συμφέρον, ἢ συμφέ-
ρον, quod confert, seu utile est; τὰ συμφέροντα,
commoda, utilitates, συμφερόντως, commodè.

Ὑπάρχει, licet, vel necesse est, imperf. ὑπῆρχε, inf.
ὑπάρχεν, fut. 1. ὑπάρξει, aor. 1. ὑπήρξε, part.
ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.

ῥε, pluit, comp. ἐρύει, impluit.

Φιλεῖ, solet, ἐφίλει, solebat, φιλεῖν, solere.

Χρῆ, oportet, ἔχρην vel χρῆν, oportebat; χρήσει, oportebit, χρεῖται, oportere. Comp. ὑπόχρη, sufficit, ἀπέχρη, sufficiebat, ὑποχρήσει, sufficiet, ἀπέχρησε, suffecit, ὑποχρεῖν, sufficere, pro ὑποχρεῖται per Apocopen, ὑποχρῶν, sufficiens; ὑπεχρύνω, suffICIENTER, abundè: Item ὑποχρᾶ, ἐκχρᾶ, & κατὰ χρᾶ, fut. ὑποχρήσει, ἐκχρήσει, κατὰ χρήσει, aor. 1. ἐξέχρησε, &c. hæc tria à χράω, commodo.

Denique Personalia fere omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium induere possunt.

V E R B A L I A.

V E R B A L I A quædam deducuntur

I. à Primâ personâ præteriti passivi, abjiciendo augmentum, & mutando ultimam syllabam in μα, μη, μΘ, vel μων, ut,

{ γράμμα, litera, } à γίγραμαι.
 { γραμμῆ, linea, }
 { ψαλμὸς, cantus, ab ἔψαλμαι.
 { νοήμων, intelligens, à νενόημαι.

II. à Secundâ personâ præter. pass. definitia in ις, vel ία, ut,

{ ποίησις, poësis, à ποιήνται.
 { κρίσις, judicium, à κρίνεται.
 { δοκιμασία, probatio, à δοκιμάσεται.

III. à Tertiâ personâ præteriti passivi, desinentia in

- { της, ut, ποιητής, poëta, à πεποιήται.
 τῷ, ut, Χριστός, Christus, à κέχρισται.
 τῆς, ut, χαρακτήρ, character, à κεχάρακται.
 τῶς, ut, ῥήτωρ, rhetor, ab ῥήρηται.
 κός, ut, κειρικός, judicialis, à κέκεται.
 τις, ut, πίστις, fides, à πέπειται.
 τυς, ut, κιθαριεύς, ars citharâ ludendi, à κί-
 κιθαρίζειται.
 τῶς, ut, ὀρχήστρα, orchestra, } ab ὄρχησται.
 τῆς, ut, ὀρχήστρια, saltatrix, }
 τῆς, ut, κοιμητήριον, à κεκοίμηται.
 τῶς, ut, δίδασκλον, minerval, à δίδασκται.
 τέτῳ, τέα, τέον, ut, λεκτέον—ία—ιον, di-
 cendus-a-um ; à λέλεκται.

IV. à Primâ personâ præteriti medii, abjiciendo augmentum, & vertendo ultimam in η, ῶ, ας, ιον, ut,

- { τροφή, nutrimentum, à τέτροφα.
 λόγῳ, verbum, à λέλογα.
 τοκῶς, parens, à τέτοκα.
 λόγιον, oraculum, à λέλογα.

V. Ab aor. secundo ; ut,

- { φυγή, fuga, ab ἔφυγον.
 πάθῳ, passio, ab ἔπαθον.

VI. Quædam descendunt ab ipso themate ; ut,

- { νίκη, victoria, à νικάω, vinco.
 βασιλεία, regnum, à βασιλεύω, regno.
 δυνάμις, potentia, à δύναιμι, possum.
 εἶδος, species, ab εἶδω, video.

A D V E R B I A

ADVERBIORUM tot sunt species & significaciones, quot apud Latinos, imo plures, cum Græci Interjectiones Adverbiis annumerant. Facile verò, qui Latinam callet linguam, ex significatione, quo quodvis sit referendum, colliget.

Sunt vel Primitiva; ut, αἰ, ἀγᾶρ, αὖ, &c. vel Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione

Imperativi aliquot adverbiascunt: ut, ἄγε, εἰα, &c. Nomina etiam multa tum in recto tum obliquo utriusque numeri.

In recto Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia, ut, ὅζυ, αἰσα. Duo etiam Masculina; ut, δούρ, ἰθύρ.

In obliquis Substantiva vel Adjectiva præsertim scæminina Adverbiorum naturam induunt, in Genitivo; ἐπισολῆς, ὀλίγῃ, &c. Dativo; ut, πᾶσι, ἰδία. Accusativo (præposito sæpiùs articulo) ut, δωρεάν, ἥ ταχίστω.

2. Factâ Mutatione

Accentûs vel Spiritûs; ut, ἀληθεῖς, ἐκονί, &c.

Additis literis [π, τ] vel syllabis [όπ, &c.] ut, πᾶσι τοῖς. Variatis vel detractis literis; ut, πρὸ γένου, ἀνεω ab ἀνεως. Plurima in ως a Genitivis pluralibus in ων, ut, ἡδέως, ab, ἡδέων.

Particulæ Adverbiales in compositione præfixæ,

Ἄει, βν, εἰε, ζα, λα, item δα, λι cæteris rariores, adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum, ut, βόπαις, puer grandis, ζάδεσθ, admodum divinus.

* Νη & νε (particulæ poëticæ) privant; ut, νή-
πιΘ, νέφΘ· particula δυς (cui opponitur ε) difficultatem vel malignitatem notat; ut, δυσάλω-
γηΘ, δυσμυής.

Particula α est vel privativa (pro ἀνδ) ut, ὀρα-
γῶς, ἀόραΓΘ, vel conjunctiva (pro ἀμα) ut, ἀκοι-
γῆς, consors lecti; vel intensiva (pro ἄγαν) ut, ἀτενής,
valdè intensus; vel denique redundans; ut, σαχὺς,
ἄσαχυς.

Sæpe adsciscit ν ante vocalem; ut, ἄξιΘ, ἀνδ-
ξιΘ, interdum γ vel μ pro ν ante consonam; ut
ἀγνοίω, ἀμβροΓΘ, &c. Sic εἰε quandoque, ut,
εἰεῖ γδυσΘ.

Adverbiorum species ex Latinis notæ.

Adverbia loci finita in δι, οἱ (ex οθι per Synco-
pen & Crasin) σι, χε, τΘ, θα, quædam in ε, pau-
ciora in χη & δον significant in loco; ut, οἰκοθι, οἰ-
κσι.

Θεν (& poëtica in θε) de vel à loco; ἔρανόθεν,
ἔρανόθε.

Δε, ζε, σε ad locum; ut οἰκαδε, ἔρανόσε.

Ω in loco & ad locum; ut, ἄνω, κατω, &c.

Cognata quædam adverbia incipientia à præfixo
π, frequentius sunt interrogativa; eadem si à τ in-
cipiant redditiva; sin à vocali indefinita; ut,

<i>Indefinita.</i>	<i>Interrogativa.</i>	<i>Redditiva.</i>
ἔτε, ὁπότε, quando,	πότε, quando,	τότε, tunc,
ἕσον, quantum,	πόσον, quantum,	τόσον, tantum.

Adverbia quædam specialem habent comparatio-
nem: comparativum scilicet vel in τέρω, & super-
lativum in τάτω, ut, ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωρίτω, &c.
vel in ον ante circumflexum, præcedente τῆ, σσ, vel

* In paucis augent, ut νήδυσμΘ, νηχυΓΘ.

λλ, & superlativum in ισα, ut ταχύ, ὁρᾶτον vel ὁρᾶσσαν, τάχιστα· μάλα, μάλλον, μάλιστα.

Conjunctiones

Sunt vel primitivæ; ut, ἀν, ἐάν, καί, ἔν, &c. vel derivativæ; ut, ἀλλὰ, ὅπως, vel compositæ, eaque longè plurimæ; finita in particulas γέ, τε, τοι, νυν, εἰ, κεν, encliticæ & ferè expletivæ.

Conjunctionum classes aut ex Latinis notæ, aut usu ediscendæ.

Præpositiones sunt 18.

Monosyllabæ sex, ἐν ante consonam, ἐξ ante vocalem, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὲς, σὺν.

Dissyllabæ duodecim, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντί, ἀπὸ, δια, ὀπί, κατὰ, ὑπὸ, ὑπέρ, ὑπὸ, quarum significationes variant cum regimine, & infra patebunt.

Præpositiones inter se compositæ migrant in adverbia, ut, παρῆξ, &c.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω. Excipe πρὶ & πρὸ ut, πρὶέχω, πρὸάγω· Ἀμφὶ modò amittit, modò retinet ι, ut, ἀμφιλείω & ἀμφιλείω.

Ἐν & σὺν in compositione mutant suum * ν, (1.) in γ, ante γ, κ, ξ, χ. (2.) In μ ante β, μ, π, ρ, φ. (3.) In λ ante λ. Σὺν etiam amittit ν ante ζ, vel σ sequente consonâ; ut, συζητέω, συσπείρω. Ante vocalem verò resumitur propria consona; ut, σιωεζήτην.

Omnis dictio exiens in vocalem, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ, ut, ἀναρρέω. Παρὰ autem sæpiùs omittit; ut, παρὰρίτω.

* Sic ἔ' aliaë dictiones in ν finita.

SYNTAXIS.

Concordantiæ tres sunt, & cum Latinis communes.

Exceptiones Græcis peculiæres.

Cum verbi prima dualis deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut, Ναὶ ἐξιμῶν.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut, Οὐκ ἀρτὰ κακὰ. Jungitur etiam plurali.

Adjectivum plurale cujuscunque generis, sæpe permutat suum substantivum in genitivum cum articulo; ut, Σπερδαῖοι καὶ γονέων, pro γοναῖς.

Sæpe substantivum usurpatur pro adjectivo; ut Ἐλὰς ὅλην.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut, Χρῶμαι βιβλίῳ, οἷς ἔχω.

Duo singularia cum duali non incongruè necluntur; ut Διασητῶν ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Ἄμω & δύνω sæpius tamen cum plurali; ut, Ἄμω ἐξέπνυον. Δυοῖν ὁδοῦν.

Poëticè & Atticè, nec casu, nec genere, nec numero adjectivum consentit cum substantivo: ut Κόσμιον γυνή. Ἰσπότη Νέστωρ.

Construēlio Articuli.

Articulus sequente δέ, γέ, &c. sumitur pro αὐτός, οὗτος, vel ἐκεῖνος.

Articulus cujuscunque generis cum adverbio, pro nomine sumitur in omni casu; ut, ὁ πλησίον, vicinus, τὸ πλησίον, &c. In neutro genere

sic positus quandoque adverbiascit ; ut, τὸ πάλαι, olim.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo ; ut, Τὸ ῥᾶλλον ἀπάντων pro ῥᾶλλον.

Cum plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum, cui articulus præfigitur, ut, Θεὸς ὡς ὁ λόγος.

Articuli præpositivi usus est, (1.) Propter excellentiam rei sive emphasin ; ut, Τὸ ἀγαθόν, summum bonum ; ἀγαθόν, quodvis bonum.

(2) Propter demonstrationem vel expositionem rei certæ ; ut, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

(3.) Propter modulationem suaviorem ; ut, Πολὺ διεσώσας ἐυρίσομαι τὰς τε τοῦ παλαιῶν γνώμας, καὶ τὰς τοῦ θαύλων διανοίας.

Sæpe redundat, & metri causâ à poetis vel adhibetur, vel negligitur.

Regimen Substantivi

Græcis cum Latinis ferè commune. Nomina etiam laudis & vituperii, uti & mensuræ in genitivo ut plurimum efferuntur ; ut, Ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. Ἀνδρῶν δώδεκα πηχέων.

Regimen Adjectivi.

Quorum Latina genitivum vel ablativum postulant, horum Græca genitivum ; viz. significantia notitiam, memoriam, copiam, dignitatem, &c. ut, Δύσεως τοῦ ἀφροδισίου. Ἀξιὸς τῆς ἡμέρας.

Sic & comparativa subaudito ἢ, quàm ; ut, Ὀργικώτεροι κυμάτων.

Quorum itidem Latina dativum, dativum ; ut, Καλὸν ἀνθρώπῳ. Κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ.

Varii Casus post Adjectiva.

Adjectiva significantia reatum, similitudinem, proprietatem, communitatem vel contrarietatem genitivum

tivum & non rarò dativum volunt ; ut, ὁμοιῶς ἀνθρώπων. Ὅμοιῶς ὑμῶν.

Plurima * nomina post se habent accusativum substantivi significantis *formam, modum, patriam, gentem, nomen, artem, objectum, mensuram, numerum, vel partem*, subauditâ præpositione καί, διὰ, ἐν, &c. ut, Ψυχὴν ἡνᾶσι.

Interdum & dativum, rariùs genitivum, subauditis aliis præpositionibus ; ut, Ἐπεικῆς ἡθίσι.

Idem † adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat, juxta diversas regulas ; ut, Ἀθέατος, non videns, Gen. γυμνασιῶς ; invisibilis, Dat. ἄλλοις.

Regimen Verbi

Transitivi, substantivi & || acquisitivè positi idem est ac apud Latinos.

Sic & verba *rogandi, docendi, vestiendi, celandi*, uti etiam *testandi, vocandi, abjurandi*, duplicem regunt accusativum ; ut, Ὀρκίζω σε τὸ Θεόν.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, regendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant ; ut, Ἀρχομαι λόγου.

Verba *implendi, privandi, æstimandi, sedandi, accusandi, absolvendi, damnandi, propulsandi* regunt accusativum propioris cum genitivo remotioris substantivi ; ut, Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Quædam & accusativum duplicem ; ut, Ἀποσερεῖ με τὰ χρήματα.

Multa verba serè composita ex σύν, ὁμῶς adsciscunt dativum personæ aut rei sociæ ; ut, Ὀμιλῶν ὡτῶ.

* Sic & verba, participia, & verbalia.

† Uti & verbum & quævis alia dictio.

|| Sub acquisitivè positis intellige & verba dandi, commodandi, &c. ejusmodi classium.

Verba *jurandi* regunt accusativum ejus per quod juratur, & dativum ejus cui; ut, Ὀμνυμί σοί ἥ κύνα.

Verba *cedendi* genitivum rei & dativum personæ; ut, Εἶπω γέρεσιν ἑδρας.

Verba * *auditus, olfactus, gustus, tactus* frequentius genitivum, interdum & accusativum; ut, ἤκιστα φωνῆς. Ἐγεύσατο ὕδωρ.

Sic & verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, neglegendi, contemnendi, apprehendendi*, μνήθῃσί μου vel με.

Verba *communicandi* sive *participandi* & eis contraria cum dativo personæ adiscunt & genitivum, nec rarò accusativum rei; ut, τῷ βάρυς μετὰ δίδόναι τοῖς φίλοις δέ.

Verba *dicendi* vel *faciendi* cum adverbis vel accusativo adjectivorum quæ significant *benè* vel *malè* sæpius postulant accusativum personæ, de qua dicitur, vel cui fit *benè* aut *malè*; ut, Μὴ ἀγροῦν κακῶς ἥ τεθνηκότα. Καλῶς ποιεῖτε τῷ μισῶντας ὑμᾶς.

Verba *permutandi* exigunt genitivum rei acceptæ cum accusativo rei datæ; ut, Ἀμέλει χρύσεια χαλκείων.

Nomen *materiæ* post verba effertur in genitivo, infrequentius in dativo; ut, ἄρπυιαν ἀδάμαντι ἔτλεξε.

Innumera denique sunt verba apud Græcos variae constructionis. Verba *precandi, blandiendi, convitiandi, habitandi* dativum vel accusativum admittunt. Verba *imperandi* genitivum (apud poetas dativum) & accusativum. Verba *accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi* casum rei & personæ variis modis submu-

* Etiam accusativum cum gen.

tant; ut, καὶ ἀγινώσκω σὺ, σε τῷτε, σὺ τῷτο, σὺ τῷτε, σὺ τῷτε θάνατον.

Multa pro variâ significatione variam habent constructionem: ut, βασιλεύω τῇ Ἀσίᾳ, impero Asiæ. βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα, constitue ipsis regem.

Verba Derivativa

Ferè exigunt casus primitivorum nominum aut adverbiorum.

Si passivè capiantur, casum solummodo primitivi inclusi; sin activè, accusativum insuper; ut, Πηλᾶζω, prope sum, ὅθ' νεῶν. Μακρύνω, summoveo, σε τῇ πόλει, quia μακρὸν & πέλας genitivum regunt.

Verba connotantia incitamentum vel occasionem agendi regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi; ut, Γάλα ὑμᾶς ἐπότησα.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis; ut, ταμιεύω τὸ ᾠδάλιον, quia dicimus ταμίᾳ εἶμι τὸ ᾠδάλιον.

Periphrasis etiam casum verbi simplicis, ut, ἐξαρνῶς εἰμι τῷτο, quia dicimus ἐξαρνῆμαι τῷτο.

Sæpe tamen alii casus adhibentur, juxta regulas supra traditas; ut, Ἰσὸν δ' ἰσοδόχῃ πέλασαν, quia verba appropinquandi dativo gaudent.

Regimen Passivorum.

Verba passiva vocandi, apparendi, &c. imitantur regimen verbi substantivi.

Passiva quælibet exigunt dativum agentis; ut Latine. Genitivum etiam cum præpositionibus, ὑπὸ, ἐκ, ὅθεν, πρὸς, ἐκ, &c. ut, Ὁ νῆς ὑπὸ οἷν διαφθείρεται. Et alios casus cum aliis præpositionibus; regunt etiam dativum sine præpositione, πάντα μοι πέπρακται, quandoque genitivum subaudita præpositione; ut φίλων νικῶνται φίλοι.

Verbum

Verbum medium pro ratione significationis acti-
væ vel passivæ imitatur utriusque regimen; ut, Βιά-
ζομαι παῖδα, βιάζομαι ὑπὸ πλειόνων.

Quorundam nominum casus suæ debetur signifi-
cationi.

Effertur scilicet in dativo nomen *instrumenti* vel
modi, ut, Ἀργυρέαις λόγχοις μάχῃ. Sic &

Causa; ut, Τέθνηκεν ἀποπληξία. Et in genitivo
sæpe, subaudito ἔνεκα.

*In * Genitivo effertur nomen*

Partis, præcipuè adjectum verbis *prehendendi*, la-
vandi, &c. ut, Λύκον ὧτων χειρῶ.

In Genitivo vel Dativo nomen

Pretii; ut, Πάντα ὧνια πλάτῃ. Νομίσμασι ὧνια.

Similiter & nomen *temporis* respondens ad quæ-
stionem *quando*; ut, Ἦλθε νυκτός. Ἀναστήσει
τῇ τεύτῃ ἡμέρᾳ. Respondens verò ad quæstionem
quamdiu in accusativo vel dativo; ut, Ἐμεῖς
μυῖας τρεῖς.

Nomen *spatii* in accusativo; ut, Ἀπὸ χειρὸς σπηλαίου
ἐκκαίδεκα.

Nomen *loci*, quoties denotatur *motus ad locum* in
accusativo; ut, Ἑλλάσποντον ἵκοντο.

A loco in genitivo; ut, Τῆς Κρητικῆς ἀκρῆς
ἡρεμῶ.

Actio *in loco* in dativo; ut, Στήλας γῆσαι Ὀλυμ-
πιάσι.

Genitivus absolutè ponitur; ut, Μελῶν φθινόρ-
των.

Regimen Infinitivi

Latinum obtinet plerumque apud Græcos.

* Quandoque & in accusativo vel dativo.

Utuntur

Utuntur autem Græci cum infinitivis interdum accusativo articuli neutro; ut, Ἐκεῖνα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν.

Item genitivo * post dictionem quæ adsciscit genitivum, ut, Κατ'ἀρχοίμι τῷ καλεῖν.

Infinitivus cum articulo neutro pro nomine sumi potest in omni casu; ut, Ἐκ τῷ ὁρᾶν γίνεσθαι τὸ ὁρᾶν.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo, idem valet ac genitivus absolute positus, aut per verbum finitum resolutus; ut, Ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, id est, ἐλθόντι αὐτῷ, vel ὅταν ἔλθῃ αὐτός.

Pro gerundiis & supinis utuntur Græci infinitivis.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum & genitivum articuli post dictionem quæ adsciscit genitivum, & post adverbium ἕνεκα.

Gerundium in *do* per infinitivum post præpositiones significantes *à, de, è, ex, in, pro,* sequente eo articuli casu, quem præpositio exigit.

Ad eundem modum gerundium in *dum,* post præpositiones quæ significant *ad, ob, propter, inter, ante,* &c.

Negligitur quandoque articulus; ut, Ὡς ἀπίε-
ται.

Pro supinis simpliciter ponitur infinitivus; ut, τί ἐξήλθες; διασάδεις; λέγειν ἀιχρὸν.

Cum significatur necessitas, usurpatur verbale in *τίον* (vulgò dictum adverbium positionis) quod quidem verbale admittit casum sui verbi, & insuper dativum agentis; ut, Νέοις ζηλώσειον τὸ γέροντας.

* Et subaudito ἕνεκα.

Regimen Impersonalium

Idem est manente significatione ac personalium.

Quod ad particularia : Dativum personæ cum genitivo rei volunt δῆ, δῆται, χρῆς &c. opus est ; ut, Δῆ μοι πολέμῳ.

Δῆ, χρῆ, ὀφείλει, oportet (& plurima sequente infinitivo) accusativum ; ut, Δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν.

At δῆν, deesse, absolutè ponitur cum genitivo ; ut, Μικρὸν δῆν, id est, μικρὸν δέον. ⊕.

Regimen Participiorum

Idem est ac suorum verborum, nisi cùm adjectivè sumpta genitivo gaudeant ; ut, Μυδέν ἔχει. Δεχόμεν. ⊕ φωτός.

Participium non rarò pro infinitivo usurpatur ; ut, Πέρσαι λέγον. ἰδιότητες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ.

Pro verbo item finito ; ut, Τίς ἐμὲ παλάξας ;

Pro substantivo etiam quandoque ; ut, Μισὸς ὡς θυμέμῃ. ⊕.

Denique pro adverbio ; ut, Τολμήσας εἰσῆλθε.

Impersonalium participia usitatissimè ponuntur loco genitivi absolutè sumpti ; ut Ἐξουχῆ, ὀλίγη δέησ' ἀλῶναι, i. e. δέησαι. ⊕.

Regimen Adverbiorum.

(1.) *Cum Casibus.*

Nominativus sequitur adverbia *demonstrandi* ; ut, Ἰδὲ ὁ υἱὸς σου.

Genitivum post se recipiunt adverbia multa :

Quantitatis ; ut, Ἄλλος δρυός.

Loci ; ut, Ἐξω βελῶν. Ἐνώπιον τῆς Θεῆς.

Temporis ; ut, Ἔως τῆς ἡμέρας.

Numeri ; ut, Δὶς τῆς σαββάτου.

Separandi ; ut, Ἀπὸ τῆς πατρίδος.

Causæ ; ut, Ἐνεχὰς σου θανατέμεθα.

Dativus

Dativus sequitur adverbia *congregandi*; ut, Ἀμα αὐτοῖς.

Accusativus adverbia *jurandi*; ut, Μὰ Δία.

Varii itidem casus varia; ut, Ἐγγὺς τῆ πόλεως; vel τῇ Ἰόπῳ.

Οἱ, heu, & ὦ, o; omnes casus.

Derivativa regunt casus primitivorum, eadēque pro variā significatione varios casus.

(2.) *Cum Modis.*

Μὴ *prohibentis* inservit omnibus modis, nisi indicativo; ut, Μὴ μεθύσκεσθε οἶνω. Μὴ θεομαχῶμεν. Ὑδ' ἴσα μὴ βάζων. Cætera usu discenda.

Duæ negativæ vehementiùs negant; ut, Οὐ μὴ πίω. Plures adhuc vehementiùs; ut, Οὐκέτι εἰ μὴ φάγω. At interventu verbi separatæ affirmant; ut, Οὐ δύναμαι μὴ μεμνήσθαι αὐτῶν. Negativa particula interrogativè posita crebriùs affirmat.

Regimen Conjunctionum

Copulativarum, disjunctivarum, &c. ex Latinis notum.

Conjunctiones conditionales, causales, discretivæ, adversativæ, potentiales varios post se modos trahunt.

*Αν & εἰ, si, subjunctivum, interdum optativum vel indicativum.

*Αν indefinitum dictionis cui adhæret significationem vagam relinquit. *Αν potentiale uti & κεν addit verbo significationem τῶ δύνασθαι. Utrumque inservit optativo, subjunctivo, indicativo, & quandoque infinitivo.

Ὡς, ut, adeo ut, regit infinitivum vel indicativum. Cætera inter legendum observanda.

Regimen Præpositionum.

Genitivo soli junguntur ἐν, παρ, ἀπὸ, ἀντί.

Ἐκ

Ἐκ vel ἐξ, ex vel extra; ut, Γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός.

Sic in compositione; Ἐκβάλλω, ejicio, Alias inducit significationes; ut, Ἐξουσία, potentia, &c.

Πρὲ, præ; ut, Πρὸ θυρῶν. Quandoque *pro*, &c.*

In compositione *præ*, ut, Πρεβάλλω, præpono. Alias inducit significationes; ut, Προκόπω, progredior, &c.

Ἀπὸ, à, ab, absque; ut, Ἐξουσία ὑπὸ Θεῷ,

Sic in compositione; Ἀποσρέφω, avertō. Alias inducit significationes; ut, Ἀποκείνομαι, respondeo, &c.

Ἀντὶ, significat *pro*; ut, Ὁρθάμεν ἀντὶ ὀρθάμεν.

In compositione *contra*; ut, Ἀντίχεις. Alias inducit significationes; ut, Ἀντιποιέομαι, vendico, &c.

Dativo soli junguntur ἐν & σύν ἐν, in; ut, Ἐν λιμνῇ πλεῖν.

Sic in compositione; ut, Ἐνεμι. Alias inducit significationes; ut, Ἐντρέπομαι, revereor, &c.

Σύν, cum; ut, Σύν Θεῷ.

In compositione *con*; ut, Σύνδελος, conversus. Alias inducit significationes; ut, Συνίστημι, commendo, &c.

Accusativo soli jungitur Εἰς vel ἐς. Significant autem *in* cum accusativo; ut, Ἐκ πύθης εἰς φλογά.

Sic in compositione; ut, Εἰσάλλομαι, infilio. Aliam inducit significationem; ut, Εἰσωνία, vestigal, &c.

Genitivo vel accusativo διὰ.

Cum genitivo *per*; ut, Διὰ ἀμαρτίας ὁ θάνατος.

Cum accusativo *propter*; ut, Τὸ σάββατον διὰ τὸ ἄνθρωπον.

* Geminatur apud poetas, ut περπερῶς.

In compositione *di* vel *dis*; ut, διαφώνω, dissono: interdum *per*, *trans*, *circum*, &c. Alias inducit significationes; ut, διαφέρω, excello.

Genitivo, dativo, vel accusativo junguntur ἀμφὶ, ἀνά, ἐπὶ, κατ', ὑπὲρ, ὑπὸ, πρὸς, ὑπὸ.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*; ut, Ἀμφὶ ἀσέρων γεγραφή.

Cum dativo ferè apud poëtas *circum*, *circa*; ut, Ἀμφ' ὧμοις βάλετο ξίφος.

Cum accusativo *circa*; ut, Ἰορδάνε ἀμφὶ ῥέεθρα.

In compositione *circum*; ut, Ἀμφιβάλλω, circumjicio. Aliam inducit significationem; ut, ἀμφιπόιῶ, consumo.

Ἀνά cum genitivo rariùs *circum*; ut, Ἀνά κρητάρῳ τυχήσας. Cum dativo (apud poëtas) *cum*, *in* cum ablativo; ut, Χρυσέω ἀνά σκήπτρῳ. Cum accusativo *per*; ut, Ἀνά σελῶν. Item *ad*, *secundum*.

In compositione *re*; ut, Ἀνατρέχω, recurro. Alias inducit significationes; ut, Αναγινώσκω, lego.

Ἐπὶ cum genitivo, dativo, & accusativo, *super*, *ad*, *in*, &c. ut, Ἐπ' ἱππῶν. Ἐπὶ χθονί. Ἐπὶ τ' ὄνον.

Idem & in compositione; ut, Ἐπιμι, insum, ἐπιγράφω, superscribo. Alias inducit significationes, ut, Ἐπιτιμάω, reprehendo.

Κατὰ cum genitivo *contra*, *de*, id est, *deorsum*; ut, Κατὰ Χεῖρας. Cum dativo poëticè, *à*, *ab*; ut, Κατὰ δέ σφί. Cum accusativo *secundum*, *circa*, &c. ut, Κατὰ Μαθηταίον.

In compositione *de*, id est, *deorsum*; ut, κατὰβαίνω, descendo; alias inducit significationes, ut, Καταφρονέω, contemno.

Μετὰ cum genitivo *cum*; ut, Μετ' ἡμῶν ὁ Θεός. Cum dativo ferè poëticum, *in*, *post*, ut Μετὰ χειρὶν ἔχων τ' λύραν. Cum accusativo *post*; ut, Μετὰ τ' πόλεμον συμμαχία.

In compositione *trans*; ut, Μεταφέρω, transfero. Alias inducit significationes; ut, Μεταπέμπω, accerso.

Παρά, à, *præter, apud, &c.* ut, Παρά Κυεῖα ἡ βοήθειά μου. Cum dativo, *apud*; ut, Παρά τῷ Κυεῖῳ ἔλεος. Cum accusativo, *contra, à, ad*; ut, Παρά νόμον.

In compositione, *ad, præter, perperam*; ut, Πάρεμι, adsum, Πάρεκαώ, perperam audio. Alias inducit significationes; ut, Παρεκαλέω, consolor.

Περί cum genitivo *de*; ut, Περί καπνῶ γενολεχῶν. Cum dativo & accusativo, *circum, circa*; ut, Περί βωμοῖς χορεύειν. Περί τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία.

In compositione *circum*; ut, Πείδιάγω, circumduco. Alias inducit significationes; ut, Πεινγέομαι, describo, &c.

Πρός cum genitivo *à, ab*; ut, Πρός Διός εἰσιν ἅπαντες. Item *per* (in obtestando vel jurando) *circa, &c.* Cum dativo & accusativo, *ad*, ut, Πρός κεφαλή. Ὅτι πρὸς λύραν.

In compositione *ad*; ut, Περσέρχομαι, adeo. Alias inducit significationes; ut, Περσκόπω, impingo, &c.

ὑπὲρ cum genitivo, *super, pro, &c.* ut, ὑπὲρ κεφαλῆς. Cum dativo (rariùs) & accusativo, *super*; ut, ὑπὲρ ἀργύρου δ' ὀχλόν. ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.

In compositione, *super*; ut, ὑπερβασάω, superabundo. Alias inducit significationes; ut, ὑπερίθιμαι, procrastrino, &c.

ὑπὸ cum genitivo, dativo, accusativo, & in compositione, *sub*; ut, ὑπὸ χθονός. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθνηται. ὑπὸ τῷ μόδιον. ὑπογράφω, subscribo. Alias inducit significationes; ut, ὑποκρίνομαι, simulo.

N. B. Omnes Præpositiones reperiri in pluribus significationibus quàm quas recensuimus, in his autem frequentius usitari.

Apud poëtas plures simul præpositiones quandoque regunt casus; ut, Ἀμοῖ περὶ σήθει.

Præpositio apud poëtas non rarò casui suo postponitur, retracto accentu dissyllaborum omnium præter ἀνὰ & διὰ; ut, θεῶ πάρα apud oratores; περὶ, ut, ἰδὲν εἰδότες ὀνειρών πέει.

Inter præpositionem & casum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐν γάρ τοι.

Præpositiones sine casibus migrant in adverbia (retracto accentu in περὶ, ὑπὸ) ut, Μικρὸν τί πρὸς.

Accentu etiam retracto nonnullæ præpositiones, viz. * Ἀνα (item ἀν) ἐνι pro ἐν, ἐπι, μέτα, πάρα, πέει vicem quandoque sustinent verborum fere tertiæ personæ per omnes numeros; ut, Ἀν δ' Ὀδυσσεὺς, i. e. ἀνέστη. Ἐνι (interdum ἐν) μέτα, πάρα, πέει pro compositis verbi εἰμί; ut, Οὐκ ἐνι Ἰεδαῖ.

Idem impersonaliter.

Præpositio in compositione sapissimè regit casum quem extra compositionem regebat. Sed

Genitivum regunt composita cum ἀνα, ab ὑπὲρ, super, pro, cum aliis significationibus, ab, de, pro; ut, ὑπέρκει πρὸ πόλεων.

Dativo gaudent composita cum εἰς, πρὸς, ἀντι, contra, μετ, cum, παρ, juxta, ὑπὸ, sub, ἐν, in, ad, supra, aliisque, quæ significant ad, in, sub; ut, Ἐπίσθιον αὐτοῖς χεῖρας.

Accusativo junguntur composita à παρ, μετ, διὰ, aliisque significantibus præter, trans; ut, Παράβαινε τὸ σιολύ.

* Ἀνα etiam pro ἀνάσσει.

¶ De Syntaxi figuratâ.

Figuræ *Syntaxeos* communes sunt Græcis cum Latinis: Omnium autem usitatissima est ENAL-LAGE, quâ una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itémque genus cum gene-re, casus cum casu, numerus cum numero per-mutatur.

Græci, & præcipuè poëtæ, sæpe utuntur Infinitivo, loco Imperativi: ut,

Αἰὲν ἀεισώειν, καὶ ὑπέροχον ἑμμελεῖαι ἄλλων,
Semper optime te gere in bello, Et esto aliis prae-
stantior: pro ἀεισώει, & ὑπέροχον ἰδιῶτα.

¶ De Accentibus Regulæ quædam
GENERALES.

Dictionum aliarum ἄτροναι sunt, i. e. nullo accentu notantur; viz. ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, ἔ, ἐχ, ἐχ, ἐ, ἐς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ. Reliquae omnes ἑτροναι, i. e. accentum habent, nisi amittant, vel, ob inclinationem, transferant.

Acuuntur articuli \acute{o} pro $\acute{o}\varsigma$, $\tilde{\iota}\tau\Theta$, vel $\tau\tilde{\iota}\tau\Theta$ \acute{n} , \acute{o} ,
 $\acute{\alpha}\iota$ pro $\acute{\alpha}\upsilon\eta$, $\tilde{\iota}\tau\omicron\iota$, $\acute{\alpha}\upsilon\tau\alpha\iota$ absque substantivo positi,
 nec sequente $\mu\acute{\iota}$ vel $\tilde{\jmath}$.

8, 8x acuuntur ante quodvis punctum, ut $\alpha^2\beta$.
 $\alpha\beta\gamma\delta\epsilon\zeta\eta\theta\iota\kappa\lambda\mu\text{, etc.}$

Ὡς sic ubique acuitur, ut ὡς ἐφαί', sicut, quando in constructione postponitur, ut κύνεις ὡς ἀμφὶ λείονα, quodammodo post ἐστὶ, ut ἐστὶ μὴ ὡς.

'Eξ fi postponitur casui interdum acuitur.

Omnes hæ voces ἀτομοί per compositionem
auctæ accentum in se possunt recipere, γῦν δέ οἰδε

καλεῖται, ἥδε ἢ οἱ. Sic οἶδε, ἄδε, ἔκνυ, εἴθε, ἐνθα, &c. hujusmodi.

Vocabulum dicitur

Oxytonum, quod acutum habet in ultima, ut θεός. *Paroxytonum* in penultima, ut λόγος. *Proparoxytonum*, in antepenultima, ut ἀνθρώπος.

Circumflexum quod notatur in ultima, ut ποίω, *antecircumflexum* quod notatur in penultima, ut μέσος.

Barytonum, quod nullum habet accentum in ultima signatum, sed intellectum, ut, τύπῳ, μέσος, ἀνθρώπος.

Nomina *oxytona* circumflectunt ultimam genitivi & dativi primæ, secundæ, & tertiæ simplicium per omnes numeros, ut, κειτῆς, ἦ, ἡ, αἶν, ὦν, αἶς· τιμῇ, ἥς, ἡ, αἶν, ὦν, αἶς· θεός, εἰ, ᾧ, οἶν, ὦν, οἷς.

Oxytona in εὺς circumflectunt vocativum in εὔ, in ὦ & ᾧς quartæ contractorum, ut βασιλεὺς, ὦ βασιλεῦ, ὦ λεχοῖ.

Si acutus sit in penultima, ubique manebit; ut, λόγος, λόγην, λόγῳ, &c.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa; ut οἶκος, οἶκῳ, &c.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa; ut, ἀνθρώπος, ἀνθρώπου.

Genitivus pluralis in prima & secunda declinatione circumflectitur, ut, ταμιῶν, προφητῶν, μεσῶν; excipiuntur τῶν χλάνων à χλάνης, agrestis; τῶν χρήτων à χρήτης, fcenerator; ἐτησίων, ab ἐτησία, etesiae venti; ἀφύων, ab ἀφύη, piscis genus.

Fœminina barytona adjectivorum pronominum, & participiorum in ᾧ penultimam geniti-

vi pluralis acuunt, ut ἄλλοι ἄλλων, ἅγιοι ἁγίων, per omnia genera, non ἁγιῶν.

In quinta Declinatione Simplicium

Acutus in ultima recti erit in penultima obliquorum; ut λαμπάρις, fax, τῆς λαμπάδος, τῇ λαμπάδι. Sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis vel anceps; ut σωτήρ — ἥρ.

Acutus vel circumflexus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; ut σῶμα — σώματος, μάρτυρ — μάρτυρος, at circumflexus mutatur in acutum.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ποίημα — ποιήματος, sed cum ultima sit longa, accentus erit in penultima; ut ποιημάτων.

Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari, & dativo plurali in ultima; ut τῆ χειρὸς, τῇ χειρὶ ταῖς χερσίν.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειρῶν, χερῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας. Excipe θεῖς, θεῖνι, θεῖνι ὦν, ὄνι, ὄνι, item genitivos παίδων, τρώων, πάντων, δάδων à δᾶς fax, δμῶν, à δμῶς, famulus, φῶτων à φῶς, lumen, ὥτων ab ὥς, θῶν à θῶς, lynx, κεφάλων à κεφᾶς, caput; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic πᾶσα à πᾶς, item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus, sed τις indefinitum tonum habet semper in posteriore, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

¶ De Encliticis.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum inclinat in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens; ut, ἀνθρώπος τις, σῶμά μου. Vel amittit; ut, λόγος.

Reperiuntur Encliticæ dictiones in quinque orationis partibus.

I. *In nomine*; ut, τις indefinitum, per omnes casus: sed τίς interrogativum semper acuitur.

II. *In pronomine*; ut, μὲν, μοι, μέν, σοι, σε, ἔ, οἱ, ἐ, σφωί, σφεί, σφίσι, σφᾶς & σφά.

III. *In verbo*; ut, εἰμι & φημι, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari, ἐσθ' secunda & tertia dualis vix unquam, ἐσμεν, ἐσεσθε sæpius inclinant.

IV. *In adverbio*; ut, ποῖ, ποθί, vel ποθεν, ποθί, πῇ, ποῖ, πῶ, πῶς, indefinita, habentia accentum in ultima. Interrogativa verò accentum habent in penultima, & non inclinant; ut, πόθεν ἔρχεσθαι; unde venit?

V. *In conjunctione*; duæ copulativæ, καί, τε, expletivæ innumeræ, ἃ, γέ, νύ, πέρ, τοι, &c. plerumque δύν.

Inclinant, id est, transferunt accentum semper acutum, vel suum pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam, idque fit, cum præcedens dictio habeat,

I. Acutum in antepenultima; ut, ἀνθρώπος τις ὁμοίος ἐστίν.

II. Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi; ut, τὸ δὲ πὸ σῶμά μου.

III. Acutum in penultima, quæ cum ultima est pes trochaicus, ut, ἔτι τι τῶ ἐμὶν ἐπιμέμφατο μέσφα τοι ἐχθές ἔτι ποτε περιρέποντο. ἔτι ποτ

ποτ' ἀντεφέρῃς; ἀλλ' ἐπεὶ ποτ'. Sed εἰμὶ & φημί post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

IV. Cum præcesserit enclitica nudata suo accentu, ut, καθὼς φασί τινες, ἄρα γέ πα.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultima, ut, ὁ παῖς με, ὃν τὲ πορνῆς; vertunt autem gravem in acutum; ut θεὸς με, θεοὶ ἐσε.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post paroxytonas non trochaicas, ut, ἡ μήτηρ με, τὸ σῶμα με, ἡ θυγάτηρ με. vel post circumflexum in penultima, quando ultima solâ positione longa est, χοῖνις με, dissyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινὰς, ἔξ αὐτῶν, πόθεν ἔσι σάορων; ὅτι νόμος πόσι.

Retinent accentum suum post quodvis punctum vel notam distinctionis, τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόγον καὶ ἔσθ, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν, sic ἕνεκα μὲν, ἕνεκα σὺ. 2. Propter emphasin, ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. τί πρὸς σέ, δώσω σοί. 3. Propter distinctionem, οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ὃ σέ καὶ αὐτὸν καλέσας. 4. Propter parenthesis λέγει τῷ (ᾠδαλυσικῶ) σοὶ λέγω.

Tis indefinitum sæpe servat accentum suum cum præponitur verbo, ex quo pendet, ut, ἐκ ἔχουσι τι φάγωσι· ἵνα τις γινῶ, ἢ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σὺ ἔχ' ἑτέρως τις ἐρεῖ. εἰσέκε τις χεῖρὸς μιν ἀνειρύσκει.

Verbum εἰμὶ post ἐκ in N. T. servat acutum in ultimâ per omnes personas (exceptâ tertiâ singulari) ut, ἐκ εἰμὶ ἰκανός, Mat. iii. 11. ἐκ ἐσμὲν, Rom. vi. 15. ἐκ ἐσε, Joan. xv. 19. ὅτι ἐκ εἰσὶ, Mat. ii. 18.

Synencliticæ dicuntur, cùm plures enclitica conjunguntur, & tunc præcedens propter sequentem acuitur:

Ut, Rom. iii. 7. καθὼς φασί τινες, prout quidam aiunt: τύπῃσι τινὲς με, verberant me aliqui, Luc. xix. 8.

xix. 8. ἂν τινὸς τι ἐσυκοφάνησα, si quid aliquem defraudavi.

Ti inclinans accentum sæpe non recipit à sequente enclitica, ut, ἐδέετι πω, ἐδέετι μιν, ἔτι μοι, νύ τις ἐσί.

In priorem monosyllabam acutitonam accentu orbatam quandoque posterior dissyllaba non inclinatur, præcipuè post pronomen, καλὸν σοι ὄν, μαθηταί με ἐσέ. σκεῦθ' ἐκλογῆς μοι ὄν, μάρτυς γὰρ με ὄν. κασίγνηθ' ὃ τοι εἰμί, ἔσέ γε σπυρί, ἐχθισθ' ὃ μοι ἐώ, μάλα πε σοίσι, τὰ οἱ πολλὲ πατεῖ, &c.

Plures synencliticæ alternis sæpissime acuuntur & amittunt accentum, ut, ἔ γὰρ πω τινά φημι, ἤκεν τίς μοι ἐρέσεται, λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres tono carent, ut, εἰ πολλὲ τοι τι, ἢ θλώ πε τοι.

Occurrent & aliæ servantes tonum, ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur, ut, ὅσα ἐν οὐρανῷ ἐσὶ· ἐπ' ἐχατὴν τινὸς ἀγρῶ, πῶς ὃ φῆς, Ζεὺς εἰμί, εἰ μὴ σφᾶς ὄναρ, ὅτι ῥά, ἤλυθε γὰρ εἰχλὼν τίς ἀπ' Ἀργεῖθ'.

Pronomina post præpositiones, & ἢ vel, ut plurimum non inclinant, ut, ἐκ σῶ, ὅπῃ σῶ. Ἡ σέ γε μῦσα δίδασκε Διδὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. semper acuto notatur, ut, πρὸς με, πρὸς τινά, sic πρὸς μιν, πρὸς με παῖσαι. Ἐπὶ semper ante σε, sic τὰ μὴ ἐπὶ σοι θέλεις ἐπὶ σοι εἶναι.

Ἀμφὶ ante ἔ apud Homerum semper, sic ἀμφὶ μιν.

Verbum ὄν retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediate sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, καὶ, εἰ, ὥς, & voces quasdam apostrophum passas τὰ τ' αἰ; ut, ἐσι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἐσι σῶμα πνευματικὸν, ὃ ἀγρὸς ἐσιν ὁ κόσμος, καὶ ἐσι, ἀλλ' ἐσι, item propter emphasin quandoque. Hæ sunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ studiosorum fide &

& memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò dissident emendatissimi codices.

Denique innumera penè depromi possunt exempla à regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuria potiùs typothetarum, quam auctorum industria prodiisse in lucem; proinde admonendi sunt lectores, ut grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur.

Speciales Regulae Accentuum.

1. Nominum in recto.

Oxytona plurimum sunt sequentia. Denominativa in *ης*, ut, Ὀμης^{ης}. Verbalia hyperdissyllaba in *της*, non præcedente, *α*, *ε*, *ι*, ut, Ποιήτης.

Item fœminina, (1.) In *α*, viz. Verbalia in *εα* purum; ut, Χαρ^{εα}. Hyperdissyllaba appellativa in *-αία* & *-ωνία*, & particularia non pauca; ut, Πλάτωνα^α, &c.

(2.) In *η*, viz. Verbalia servantia caracteristicam temporis; ut, Γεγραμ^η. Verbalia itidem in *-ουη*. ut, Πλησμον^η. Participialia in *-αυη*, ut, Δεξαμ^η.

Item finita in *γη*, *δη*, *ωη*. & hyperdissyllaba in *-ωλη*, *-αλη*, & *-ωχη*, *-ωρη*, *-ωή*. ut, Ὀργ^η, Χορ^η, Ζω^η, Πανσωλ^η, ἀκωχ^η, &c. Denique particularia multa; ut, Ἀρε^η, Ἀμ^η, ἡδον^η, &c.

Fœminina in *α* & *η* ab oxytonis in *-α* servant eorum accentum; ut, Θε^α, Δε^α, ἀδελφ^η.

Oxytona sunt multa in *-α*, nempe finita in *-αυς*, *-πς*, *-υς*, *-γς*, *-ωχς*, *-αός*. ut, Ἀγλα^α, ἀγαυ^α, &c.

Substantiva in *-μ* non præcedente *ε*, ut, Λιμ^μ. Substantiva verbalia in *της* & *της* ut, Κοπε^{της}, ἱατρ^{ης}.

Adje-

Adjectiva etiam in -κός, -νός, -πίς, τός, ut, Λακός, ἄγνός, χαλεπός, λεπτός. Item in -λός, si non præcesserit ι vel υ, ut, Κηλός, Θερμός, ὠμός, &c. Denique plurima in -ρός, exceptis primitivis, pronominibus, & comparativis in ερός, præter ἱερός, δεξιτερός.

Hyperdiffyllaba tam substantiva, quàm adjectiva in -ωλός, ωνός, ωπός, ωρός, ut, Παχίωλός, τιμωρός, &c.

Derivativa in -ός ex perfecto medio, si activè significant, acuuntur; ut, Τομός, sector. Genitivi oxytoni cum fiant recti retinent tonum; ut, Δμώος à τῷ δμώος.

De particularibus oxytonis in -ός aliarum terminationum videantur rudimentorum, pag. 243, 244, 245, 246.

Oxytona Composita in -ός.

Omnia in ιός ut, Ἀρχιτεκτονικός. Composita ab ἄγω, ἄλγός sive ἀλγέω, ἀμείβω, ἔργον & aliis; ut, Ξεναγός, ποδαγός, σωμαργός, &c. Verbalia in τός ex compositis nata, quorum simplex nullam est; ut, Εὐλογητός. Multa etiam particularia; ut, Ἀνοικτός, &c. Et præcipuè composita cum præpositione & αἰνέω, βαίνω, λαμβάνω, μετρέω, ἔχω, τείνω ut, Ἐπαινέτός.

Substantiva denique composita in -μός, ut, Ἀναθεμός.

Plerumque finita in -μόν & -τόν sunt oxytona; ut, Ἐρετμόν, φυτόν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Penacuta sunt nomina finita in -ίλος, -ίσκος, -λίος, -ύλος ut, Ὀργίλος, νεανίσκος, &c. Item verbalia in -τέος. ut, Πρακτέος. Nonnulla etiam particularia; ut, Παρθένος, &c.

Composita ab ἀντίος, σός, πλόος, -plex, penacuuntur; ut, Ἐναντίος, ἀπλόος, &c. Multa etiam

etiam composita cum præsentī activo Verbi circumflexi, omnia à πολέω ut, Ὀνηροπόλῳ. Sic μογυλάλῳ, &c.

Composita à nomine & præterito medio, si activè significant, sunt penacuta, sin passivè antepenacuta; ut, Τηλεσκοπέῳ, longè videns, τηλεσκοπεῖσθαι, longè visus. Sed composita à præterito medio verbi ἔχω antepenacuuntur; ut, Γαίηοχῳ.

Et composita pluria à δρέμω, μάχομαι, νίμω, in alterutrâ significatione penacuta sunt ut plurimùm.

Substantiva in -ιον trissyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut Στραδίον, παιδίον.

Antecircumflexa sunt ut plurimùm finita in -αῖῳ, -εῖῳ (deducta ab oxytonis) οἷῳ, ὦῳ, οῖον, εἶον, -ῶον, uti & substantiva in -ῖνῳ ut, Τειταῖῳ, γελοῖῳ, ἐχῖνῳ, &c.

Cætera sub his regulis non comprehensa servant generalem regulam; uti & composita omnia quæ terminantur in brevem, tametsi ab oxytonis vel paroxytonis nata; ut, Παμποίκιλῳ, φιλόσοφῳ.

Quævis composita in -ῳ cum α, δυς & ἐν (octo circiter exceptis) habent tonum in priori; ut, Εὐάγωγῳ, δυσάγωγῳ, &c.

Attica omnia à vocibus in -ῳ purum nata, servant tonum originis; ut, Λεως à Λαός. Acuendo etiam antepenultimam, tametsi ultima sit longa; ut, Ἰλέως, ἀνάγωγων.

Nomina in αν, -ιν vel -ις ἴνος, ας ἀδῳ, in ω, -ηρ, -ός, -της, & -ω, oxytona sunt; ut, Τιτάν, ἀκλῖν vel ἀκλῖς, λαμπάς, λεχάς, &c. Item ἐγώ.

Sic & scæminina in -ις -ίδῳ. Exceptis scæmineis in -τις, quæ sequuntur accentum masculinorum in της.

Adjectiva

Adjectiva in -ης, εῖς, & in υς acuunt ultimam; ut, Ἀληθής, ὁξύς. Sed hyperdisyllaba in -ήκης, -ήρης, -ώκης, -ώδης, & ὀλής ab ὀλλυμι, cum paucis particularibus in -ης, sequuntur generalem regulam.

Derivativa in -ων ab indefinito secundo vel perfecto medio, localia, & nomina mensium in -ων, finita etiam in εδων & ηδων, verbalia in εμων, hyperdisyllaba in -εων, υων, υμων, cum particularibus multis in -ων sunt oxytona; ut, Σταγών, νυμφών, ἀνδών, ἡγεμών, ἄγών, &c.

Composita cum monosyllabo verbali secundæ perfecti passivi finita in -ς, in ξ, etiam & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem, unâ cum compositis ab εἰς, acuuntur fine; ut, Πεσβλή, καταπήξ, μηδείς.

In omnibus Declinationibus

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare à penacutis, & contractionem pati; ut, Τιμής, γῆ. Itidem & diminutiva in ᾶς & ῶς, ut, Ζωῶς, Διονῶς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finita, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut, Φοεῖς, ἀναφοεῖς, βασιλᾶς, μισοβασιλᾶς.

Græcobarbara plerumque sequuntur accentum suæ originis; ut, Ἀβραάμ, Δαβίδ, Ὀσαρνά, ῥαββί.

Occurrunt nomina non pauca variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata; ut, Ἀγροῖς, ἀγροῖς, rusticus.

Sæpissimè autem idem nomen diverso vestitur accentu, propter diversam significationem, quantitatem, declinationem, vel originem; ut, Βασιλεία, regnum, βασίλισσα, regina; δαδενετῆς-εἰς, δαδενε-

-δωδεκαῖτης-v. Pauca indefinitè sumpta * acunt ultimam, interrogativè priorem; ut, Ποσὺς, πόσῳ. ποῖος, ποῖῳ.

Etiam & idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpius in priore; ut, Τυρὲς, caseus, Τύρῳ, Tyrus: Quin & adjectivum in ultimâ, substantivum in priori; ut, Αἶθρς, ardens, αἶθρῳ, ardor.

Denique casus recti ab obliquis pæne innumera-biles.

De Verborum Accentibus.

Ex præsentibus simplicibus irregularia sunt tantum εἰμι, φημι, & χρῆ, oportet. Adde & imperf. ἐχρῆν.

In compositis præsens indicativi & imperativus per omnia generales sequitur regulas. Reliqua tempora indicativi & alii omnes modi servant tonum simplicium.

Excipe,

1. Quædam etiam præsentia à simplicibus non variant; pauca scilicet ex inusitatis dissyllabis δῶμι, κτῆμι, σέημι, σκληῆμι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut, Ἀπείς.

2. Nonnulla composita, extra præsens, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas, viz.

Quæ augentur in initio; Ἐυδῶρ, ἐκἀθρευδῶρ, ἡμῶ, ἥσο, & ἐκἀθήμῶ, ἐκἀθησο, &c. rursus abiecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμῃ, καθῆσο, &c. quæ etiam vocalem ultimam præpo-

* Sic ἔ adverbia ποῖ, aliquando, πότε, quando?

sitionis abjiciendam retinent, ut, ἄκον, ὑπεύκον; sed εὖ & πρὸ non item; imperativus indefiniti secundi, cujus simplex monosyllabum est, si componatur cum præpositione dissyllabâ, penultimam acuit; ut, Ἀπὸδῶ, ἀπὸδῶ.

Participiorum Accentus

Regulares sunt, exceptis sequentibus.

Participia in -εις, ως, -υς, -υς, in -ας verborum in -μι, & in -ων indefiniti secundi, acuunt ultimam; ut, Τυφθεῖς, τεῖσυφῶς, ζῶγυνὺς, δίδυς, ἰσαῖς, τυπαῶν.

Participium præteriti passivi penultimam semper acuit, tametsi ultima sit brevis; ut, Τετυμῆσθαι.

De Adverbiorum Accentibus.

Oxytona sunt finita in -η, υ, αι, ει, δον, -ξ, ας, ις, -υς, τῶ ut, Ἰν, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, &c.

Item derivativa in ι, τι, σι, τλω, & δα ex δον, ut, Οὐχί, Ῥωμαῖσι, ἔξω, &c. cum particularibus circiter 14.

Penacuta sunt finita in αις & -αι, ικα, δεα. Item in -οθεν vel -οδε, οφιν vel οφι. Exceptis quæ ab εἶν, εἶν, παντός, ἐκτός, ἐνδὲν dimanant.

Composita quoque cum finalibus particulis γυν, πη, ποι, πε, πω, περ, πως, τοι ut, Μεττόλυν. Et cum initiali particula ὅ. Sic & particularia pauca.

Circumflexa sunt finita in οῖ, -ῶ, -ῶ, -χῶ, χῶς ut, Πανταχῶ, &c. item monosyllaba longa ab articulo derivata, cum particularibus paucis; ut, Νῦν, &c.

Derivata in -ως tonum retinent genitivorum in -ων, à quibus manant; ut, Πονηρῶς, improbè, πονήρως, laboriosè.

Plurimæ dictiones, cùm adverbialiscunt, servant tonum; ut, Ἐυθύς, ἀμέλει, πλησίον. Excipiuntur neutra quædam, (1.) In ες, scilicet ab ἔτι, omnia regularia sunt; ut, Ἐξάεις. Sic ἀληθές, ἐπίτιδες. (2.) In -α omnia facta ex neutris penacutis in -α, abjecto ε, tonum retrahunt; ut, Τάχα ex ταχέα. Sic σφόδρα tametsi à σφοδρός.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis non enclitici; ut, Ἐπειδή, ἔδε. Excipiuntur numeralia in -ιχα, & composita ab ἀντί, ἐγγύς, πόλις, πάλα, πρόσθεν, ἔτα, ἐκείνα. ut, Ἐναντί, πάρεγος, ἀνάπαλιν, &c. Sic ἦγεν, ἔκκεν, ἔμενεν.

Particulæ -γε, ζε, σε, item δει, δε, non præcedente ο, accentum dictionis cui adhærent loco non movent; ut, Μέντοιγε, Ἀθιώαζε, &c. In pluribus itidem -δε ut, Οἰκαδε, δε autem adjectivis τοῖς, τόσος additum acuit penultimam; ut, Τοῖσδε, τοσόνδε. circumflexo tamen.

Genitivo & dativo; ut, Τοῖσδε, τοῖνδε. Sed -δε locale rationem habet enclitici; ut, Αἰδός δε.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes, tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum quæ præcesserint; ut, Ὅσις, ὅσις, ὅποιοςδήποτε, ὡπινίς, &c.

Pauca sunt δίτονα. ut, αἶ vel αῖ, πρῶτ vel πρῶτῃ, &c.

Conjunctionum Accentus.

Conjunctiones primitivæ & monosyllabæ acuuntur, nisi tono carent; ut, Καὶ πλύν. Sic ἀτάρ, ἀλλά, ἐπεὶ, ἢ. Unum ὃν circumflectitur.

Compositæ exeuntes in -γάρ, ὃ, -δή, -μὲν, ο, -ι, oxytonæ sunt; ut, Τοιγάρ, ἔδε, &c. Exeuntes verò in -εῖς, -οῖς, -πρ, -πρ, -πρως penacutæ; ut, Περσέτι, δίοτι, &c.

Cæteræ particulæ conjunctionales accentum dictionis cui adhærent loco vix unquam movent.

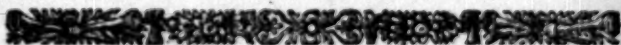
Accentus

Accentus Præpositionum.

Præpositiones omnes tono affectæ acuuntur in ultima. Sed dissyllabæ pro verbis usurpatæ in priori acuuntur, ut, ἐκ ἐνι Ἰουδαίων. Οὐκ οἱ ἐνι φρένες.

Dissyllabæ etiam omnes postpositæ casibus apud oratores æνι, ut, εἰρήνης πέρι, apud poëtas cætera dissyllabæ; ut, θεῶ πάρα, præter ἀνά, δια, non raro tamen negligitur etiam in reliquis, ut, εἰς ἄνθε ἐπὶ δινέει. Ποταμὺ ἐπὶ Σελλήει.

Accentus præpositionum intercudit elisâ vocali, in quam deberet cadere; ut, Ἐφ' ἡμῶν. Non item cum retrahitur accentus, ut, δόμων κάτ'.

¶ De Figuris, seu Passionibus
Dictionum.

VOcantur communi nomine *Metaplasmus*, i. e. transformatio, vel mutatio dictionis; quod usitata dictionum forma, vel necessitate metri, vel ornandi poematis causâ, à poëtis in novam figuram faciemque mutetur.

1. *Prosthesis* est appositio literæ vel syllabæ ad principium dictionis; ut, σμικρὸς pro μικρὸς, ἐωρακα pro ὤρακα.

2. *Apharesis* est ablatio literæ vel syllabæ à principio dictionis; ut, κἄν pro ἐκἄν, τυψα pro ἔτυψα.

3. *Epenthesis* est interpositio literæ vel syllabæ in medio dictionis; ut, μέω pro μέσ, ἡγαγον pro ἦγαγ.

4. *Syncope* est ablatio literæ vel syllabæ à medio dictionis; ut, ἦλθον pro ἦλυθον, ἐυφραμῶ pro ἐυφρ-σάμῶ.

5. *Paragoge* est appositio literæ vel syllabæ ad finem dictionis; ut, λόγοισι pro λόγοις, ἔτοσι pro ἔτῳ, ἐσπῆα pro ἐσπης.

6. *Aprocope* est ablatio literæ vel syllabæ à fine dictionis; ut, δῶ pro δῶμα, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα.

6. *Synæphonestis*, quæ & *synæresis* dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam in carminis dimensione collidit, ut, χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ — Θιοῖσιν ἐπευξάμεν —.

8. *Diæresis* five *Dialysis* est distractio unius syllabæ in duas; ut, παῖς pro παῖς.

9. *Metathesis* est literarum transpositio; ut, καρδία pro καρδιά, καρτερός pro καρτερός.

10. *Antithesis* est literæ pro altera positio; ut, οἶμα pro οἶμα, ἀδύς pro ἡδύς.

11. *Tmesis* est dissectio vocis compositæ; ut, ἀκροπόλις pro ἀκρόπολις, κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κάλει κάλυψε.

12. *Synalæpha* est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus; ut, τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, τέννομα pro τὸ ὄνομα.

13. *Anadiplosis* est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut, ἐτήτυμῳ pro ἔτυμῳ, ἀκήκοα pro ἤκουα, præter. med. ab ἀκέω.

14. *Systole* longam syllabam corripit; ut, Hom. Iliad. β'. ἀλλ' ἀγέῃ' αἴκεν πῶς θωρήξωμῳ ὕϊας Ἀχαιῶν.

15. *Diastole* brevem producit; ut, ἴσῳ pro ἴσῳ. Hom. Iliad. α'. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλῳ τὰ δ', ἄποινα δέχεσθε.

Profodia, sive de Carminum ratione.

QUID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scanfio, præterimus tanquam nota ex profodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, e, o, breves esse: n, w, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & a, i, u, ancipites.

Scanfioni accidunt apud Græcos apostrophus, syncphonefis, diæresis, & cæsurâ.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omitunt Græci, ut Homerus:

Ω γύναι, ἢ μάλα ἔστο ἐπεὶ νημερὲς ἔειπες.

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὴ οἱ ὦεϊα καὶ ὅσα δρυὸς ἄνρα θέρονται.

Adfunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut, ὦ γαθὲ, O bone, ὦ ναξ, O rex, ὦ ἄνθρωπε, O homo, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἀναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίησις } Syncphonefis est duarum syllabarum
Σύλληξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσῃσιν πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῖς pro παῖς, εὐφρων pro εὐφρων.

Cæsurâ est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque sit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipi-

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur,

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione aut in diversis, positione longa est.

et tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ. Aratus:

Ὡρη ἐπειρή κρῶζει πολίων & κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum :

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante π, κ, μ, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum :

Αὐτὲς δ' ἐλώεια τεύχε κνώεσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, nisi producatu licentiâ poëtica. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producit, ut, ὥρε, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ρ & & purum,

rum, foemininum ejus longum est in ultima, ut
ἀγία, *ἀγία*.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut, *ἡ ούσις*, natura.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, *πῦρ*, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut, *ἑὸς*, *ἑὸς*.

Dialectus.

Doricum natum ex *η* longum est.
A { *Æolicum* breve est, ut, *νύμφα* pro *νύμφη*.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum,
 & in tertiis personis pluralibus passivis, *τετύχα*,
 & in penultima Ionicorum præteritorum, ut, *γέγαα*.
 Verùm *α* Ionicè interpositum verbis in *άω*, longâ
 syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis
 personis Ionicis verborum in *μι*, ut, *τιθέασι*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem
 plerumque sortiuntur, ut, *νικάω*, vinco, *νίκη*, victoria,
ὁ νικητής, victor. Sed producantur ὁ *καὶ ἡ αἰδις*,
 æternus, & ὁ *καὶ ἡ αἰνας*, perennis, ab *αἰς*, semper,
 prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur,
 ut, *ἡ τιμή*, honor, ὁ *καὶ ἡ ἀτιμία*, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur,
 ut, *ἀτιμία*, inhonorus, *ἀκλής*, inglorius. Particulæ
 etiam *ζα*, *δει*, *ει*, *βει*, *δύς*, in compositione re-
 pertæ corripiuntur.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus syllabis.

A, *i*, *υ*, ante vocales plerumque corripiuntur. Ex-
 cipe (1.) *α* penultima nominum in *-άων* crescen-
 tium per *ο*, & foeminorum propriorum in *αις* longa
 est.

est. (2.) In penultima nominum in -ίων, οἶον (exceptis comparativis, quæ ferè brevia sunt) longa est; ut, Βραχίων. Sed nomina in -ία penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut, Σοφία.

A, ι, υ, ante -μα in quamplurimis neutris producuntur; ut, Κλίμα, χύμα. A ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ, plerumque corripitur.

In ante β, γ, δ, θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ, breve est.

Sed dissyllaba in -ίην, & nomina in -ίην, ίτη, ίτης, penultimam producant; ut, Δίην, νίκη. excipe δίκη. I ante vel post ρ producitur ut plurimum.

T ante β, δ, θ, κ, λ, ν, π, ρ, τ, φ, corripitur, ante γ, ρ, σ, χ, plerumque producitur.

Longa etiam est υ in penultimâ verbalium ante σ (paucis in -υτθ exceptis) ut, Αυτήρ, &c. Et in dissyllabis in *ύλη, -ώη, -ωος. Et in adverbis in υδόν.

Anceps diphthongi resolutæ vel diminutæ corripitur; ut, Παῖς, φυγή.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ variatæ; ut, Τίτῃρ, τιτῶνθ, τιτῶνι.

Sed nota in *Incremento nominum*,

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut, Δρύς, δρύθ. Sic ναῦς, ναός.

Anceps ante duplicem in ultima recti plerumque breviatur in obliquis; ut, Ἀυλαξ, αὐλακθ. Στυξ, συγός. Sed nomina in -ίξ, ιγθ, gentilia in -ίξ, ικθ, & quælibet in -υξ, -υκθ, penultimam obliquorum producant.

Τρ denique longum in recto corripitur in obliquis; ut, Πῦρ, πυρός.

In *Incremento Verborum* quantitas penultimæ manet in præsentī & imperfecto per omnes voces &

* Excipe μύλη, γύνη, πλυνός.

modos;

modos; ut, *Κεῖνω, ἔκεινον*. Et in temporibus cognatis; ut, *ἔτυπον, τυπῶ*.

Quantitas indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum, uti & in participiis; ut, *κεῖνω, -ε, -οιμι, &c.*

Penultima indefiniti primi longa est in conjugatione quinta; ut, *ἔκειναν μέγα νείκε*, sed in quarta conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentius brevis; ut, *Ἡ σὺ κακῶς δικάσῃς*. In verbis autem quorum thema exit in *ω* purum, *α* penultima post *ρ* vel vocalem communis est. *Ι* & *υ* sæpius longæ sunt post quamcunque literam.

In voce activa, penultima indefiniti secundi corripitur; ut, *ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον*. Penultima etiam fut. i. quintæ conjugationis, ut, *Ψαλῶ, κεινῶ*.

Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis est; ut, *τέτυθα, τέτυπα*. Nisi quod anceps thematis trium priorum conjugationum usu longa vel communis quantitatem retinet; ut, *Βέβηκεν ἡμεῖς*.

Penultima tertiæ pluralis in *-αςι* longa est.

Propria reduplicatio verborum in *-μι*, nisi obftet positio, brevis est; sed impropria communis; ut, *Ἔργα, τίθισιν, ἀφίει*.

A characteristica primæ verborum in *-μι* ubique corripitur extra subjunctivum & participia activa.

Υ verborum in *μι* in indicativo singulari activæ vocis producitur, in cæteris corripitur. Sed in dissyllabis vocis activæ ubique producitur; ut, *Ἐδέσθω*.

Anceps immutabilis ubique producitur, quando mutabilis in suam longam vertitur; ut, *Ἄϊον*.

Derivativa cum primitivis & composita cum simplicibus eandem quantitatem plerumque sortiuntur, excipe *παν* initiale in compositis corripitur, *πανάπολις, πανόχαιον, &c.* ut, *ἐνι μὲν ἐγὼ πανάπολις, αἰετῆσαι παραχάων περὶ πανῆμαρ*, in fine alicubi legitur

gitur productum; ὤς, σῶς in compositione corripuntur, ut, ὑφορβός, συβώτης, subulcus, sic ἀσπιλῶς, immaculatus corripit, ἀσπιλῶ. Derivativa & composita in αης, ab ἄω, spiro, producantur α, ut, ἄς, δ' ἄνεμῶ ζαῖς, &c.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa plerumque in ultimâ vocis variatæ. Si brevis vel communis, quantitatem servat in acc. & voc. singularibus.

Nomina quæ duas habent terminationes in recto longa sunt; ut, Ἀκτὶς & ἀκτίν.

Finita in -α, -αν -αρ, in -ι-ιν-ις, in -υ, & -υς corripuntur; ut, Τράπεζα, ἄν, αὐταρ, μέλι, πάλιν, πόλις, σὶ, βαδύς.

Sed producantur sequentia (1.) in -α, viz. in ἐς, -άν, -δα, & pleraque in ες, non præcedente diphthongo; ut, Χερσέ. Et in -εια, exceptis quæ manant ab adjectivis in -ης, & scæmineis, ut, Ἀλήθεια, ἱέρεια. Item in -ια præter verbalia in τεια. Omnia itidem scæminina ab adjectivis in -ῶ, præter Δία, πότνια, ἴα, & μία. Dualia denique in -α.

(2.) In -αν masc. ut, Τιτάν, & adverbia, præter ὅταν, quando.

(3.) Monosyllaba in -αρ & -ις, præter δὶς, τὶς.

(4.) Adverbia oxytona in -τι, in -σι non item.

(5.) Nomina in ιν, ινῶ, ω, ωῶ.

(6.) Dissyllaba pleraque scæminina acutitona in -ίς, -ίδῶ, penultimâ longâ, & hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus, producant ultimam; ut, Κληίς, κλεῖς. In -ις -ιδῶ omnia; ut, Ὀοίς.

Ultimò, substantiva oxytona, quæ declinantur per -υῶ, exceptis ἰχθύς, ὄφρυς, alicubi, sic χελύς.

Finita in -ας & υρ producantur: Excipe (1.) corripuntur in ας nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in -ωνῶ, ut, Λαυ-

ωδός.

πός. (2.) Accusativi plurales in -ας; imparisyllabicè flexorum, & adverbia in -ας.

Haecenus de communi loquendi forma, à qua duplex fit variatio, per Figuras & Dialectos.

Poëtica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate: sed quodammodo infinita est poëtarum licentia, qui interdum longas corripunt; aut breves producant, metri necessitate coacti; ut, cum tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, πειραιίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producant & corripunt: ut,

Ἄρης, Ἄρης, βεβήλοισι γέ, μισαφόνε, τευχασίπλητα,
Mars, Mars, homicida, sanguinaris, mænium sub-
versor.

Tabellæ Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam dialectum & idioma in quibusdam habuerunt poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularium proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici
mutant

{ σ in ξ, ut, ξιώ pro σὺν, α in τ, ut, θάλαττα pro θάλασσα, σ in ρ, ut, ἄρρῖον pro ἄρσεν, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

S

Iones

Iones
ponunt

{ *η* pro *α*, φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro *α*, γελίω pro γελῶ, rideo.
 & contra *α* pro *ε*, τάμνω pro τέμνω,
 feco.

Ex consonantibus *κ* pro *π*, ut, κῶς pro πῶς, *π* pro *φ*, ut, ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι contractionibus prorsus abstinēt, & diphthongos resolvunt.

Dorēs usurpant

{ pro *η*, ut, φάμα pro φήμη, fama.
 pro *ε*, ut, πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro
γ, ut, ἔγωγα pro ἔγωγι.
α { pro *ω*, ut, μυσᾶν pro μυσῶν, musarum;
 πρῶτῳ pro πρῶτῳ, primus.
 pro *ει*, ut, κλαῖδας pro κλείδας, claves.
η pro *α*, ut, ζῆν pro ζᾶν, & pro *ει*, ut, κοσμήν
 pro κοσμεῖν.
ω pro *υ*, ut, μῶσα pro μῆσα, musa: & pro *ε*,
 ut, ὠνεκα pro ἐνεκα, propterea.
αι pro *ει*, ut, αἶθε pro εἶθε, utinam.
υ pro *ε*, ut, ἀλεῦμαι pro ἀλῆμαι, saliam.
οι pro *υ*, ut, τύπλοισα pro τύπλωσα.

Ex consonantibus *σδ* pro *ζ*, ut, συελσῶ pro συείζω,
σ pro *θ*, ut, σείς pro θεός, *κ* pro *τ*, ut, πόκα,
 ὄκκα, pro πότε & ὄτε, aliquando; & contra *τ*
 pro *κ*, ut, τῆνῳ pro κῆνῳ, ille.

Æoles
utuntur

{ *ω* pro *ο*, ut, κῶρῳ pro κόρος, puellus.
 & contra *ο* pro *ω*, ut, ἔρῳ pro ἔρος, amor.
ε pro *α*, ut, θέρσῳ pro θάρσῳ, audacia.
αις pro *ας*, ut, καλαῖς pro καλαῖς, bonas.

Ex consonantibus *ππ* pro *μμ*, ut, ὀππαῖα pro ὀμμα-
 τα, oculi; & *β* ante *ρ*, ut, βεράκοι pro ῥάκῳ, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut, κάλῳ pro
 καλός, & aspirationem rejiciunt, ut, ἥλιῳ pro
 ἥλιος, atque pro *ι* consonantem sequentem gemi-
 nant, πείρῳ pro πείριος, χείρῳ pro χείρες.

Poëta

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam dialectos commiscet. Homerus Ion. quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricæ alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticè, etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc. || N. G. V. || N. G. D. A.

Com. ὁ τῆς, τῆς, πέν. || τῶ, τοῖν, τῶ. || οἱ, τοῖς, τέτ.

τοῖο Ion. & Att. τοῖν Ion. τοῖ D. τοῖσι I. A. P.

τῶ & τεῦ Dor.

τῶς Dor.

τέω, Poët.

Com. ἡ, τῆ, τῇ, τήν. || τὰ, ταῖν, τὰ. || αἱ, τοῖς, τῇ, τὰς.

ἀ, τᾶς, τᾶ, τᾶν, Dor.

ταῖ, τᾶν, Dor.

τάων Æ. τῆς & τῇσι I.

ταῖσι A. I. Æ.

Com. τὸ, τῆς, τῆς, τό. || τῶ, τοῖν, τῶ. || τὰ, τοῖς, τοῖς, τὰ.

τοῖο Ion. & At. τοῖν, Ion. τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.

τῶ & τεῦ, Dor.

τέω, Poët.

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A. || N. G. || N. G. D. A.

Com. ὅς, ὅς, ὅς, ὅν. || ὅς, οἷν. || ὅς, ὅς, οἷς, ὅς.

ὅ, P. ὅτε, ὅτε, A

ὀτέων, ὀτέοισι, Ion.

ὅτεν, D. ὅτεο, P.

ὀτέω, Ion.

ὀτῆο, Æol.

τῇ, τῇ, τῇ, I. D.

Com. ἡ, ἡς, ἡ, ἡν. || ἀ, αἷν. || ἀ, ὡν, αἷς, ἀς.

τῇ, τῇ, τῇ, I.

ἀ, τὰς, τᾶ, τᾶν, D.

Prima Declinatio.

Sing.	Dual.	Plural:
N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ας, υ, α, ας, α.	α, αιν,	αι, ᾠν, αις, ας, αι.
ης, υ, η, ην, η.		

ης, εω, η, ην, & εα.

ἔων, ης, & ησι, εως, Ion.

ας, α, α, ας,

ᾠσι, Dor.

αο, Æ.

ᾠων, Æ.

ω sub Genitivo.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ας, α.		
ης, η,	ω, αι.	αι, ᾠν, αις, ας, ω.
η, ην, η.		

η, ης, η, ην,

ἔων, ης, & ησι, I. P.

α, ας, α, ας

ᾠν, αισι, Dor.

ᾠων, Æ.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ος, ε.		οι υς, ηι
υ, ω, ον,	ω, οιν.	ων, οις,
ον, ον.		α, α, α.

οιο, Ion.

οἶιν, Poët.

οἶσι, Ion.

ω, Dor.

ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ως, ως.		ω, ως, υ.
ω, ω, ων,	ω, ων.	ων, ως,
ων, ων.		ω, ω, α.

ωο & ωο, Poët.

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ι, υ,		
ω, υ, ρ, ος, ι, α,	ε, οιν.	εις, ων, σι, ας, εις.
σ, ξ, ↓, γ.		α, ξι, α, α.
		↓.

εωσι & εσι. Poët.

ασι in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

Sing.	Dual.	Plural.
N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.	N. G. D. A. V.
Com. ης, εος, εἰ, εα, ες.	εε, εοιϛ, εε.	εες, εωρ, εοι, εας, εες.
ες, η, ες.		εις, ων, εις, εις.
υς, ει,	η, οἷϛ, η.	εα, εα.
ος, ος, ος.	η,	η, η.

Δς, Æ. & D. λω, A. ης, A. εωι, I. P.

Secunda Declinatio.

N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.
Com. ις, ιϛ, ι.	ις, ιοιϛ, ις.	ις, ιας, ις.
ις, ιι,	ις, ιοιϛ, ις.	ιων, ιοι,
Neut. ι, ι, ι.		ια, ια, ια.

εος, εἰ, I. εωρ, ει. A. εε, εοιϛ, εε, εες. εας, εες, I.

εωι, εοι.

ηος, ηἱ, Poët. η, ι, εις. εις, εις, A.

ις, ις, ις, ις, ις, ις.

ι, Att. εωρ, εων.

εις, η, η, ι, ι, ι.

εα, εα, A.

η, η, η, A.

Tertia Declinatio.

N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.	N. G. D. A. G.
C. εὖς, εὖς, εἰ, εα, εὔ.	εε, εοιϛ, εε.	εες, εων, εὔσι, εας, εες.
εἰ,		εἰς, εἰς.

Δς, Æ, εωρ, At. εδς, At.

ηοι, ηἱ, ηα, ηε, ηοιϛ, ηε, ηες, ηων, ηεων, ηας, ηες, I.

ηοι, Ion.

Δς, Dor. η, Poët. εσι, Poët.

ηοι, Æ. ειος, Æ. ιος, B.

Quarta Declinatio.

N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.	N.G.D.A.V.
C. ως, ως, ωἱ, ωα, ωἱ.	ω, οἷϛ, ω.	οἱ, ων, οἷς, ες, οἱ.
ως, εἰς, οἱ, ω.		
ως, Æ. ωἱ, Æol.	ες, Metapl. apud Poët.	
ως, Ion.		
ω, At.		

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. || N. G. D. A. V. || N. G. D. A. V.
 C. ας, αἰος, αἱ, ας, ας. | αἱ, αἰον, αἱ | αἱ, αἰων, αἱ, αἱ, αἱ
 [αἱ].

αἱ, αἱ,
 ως, α,

αἱ, αἱον, ας, ας, αἱων. ας, ας
 α, ων, α, α, ων. α, α.

Dialecti Pronominum.									
Sing.					Dual.				
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A. G. D.	Nom	Gen.	Dat.	Acc.
	ἐγὼ	ἐμεῖ	ἐμοὶ	ἐμέ, με.	νῶν.	ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
	per Aph.	με.	μοι.						
Att.	ἐγὼ γε	ἐμέθεν	ἐμοιγε						
		ἐμέθεν							
		ἐμοιο							
Dor.	ἐγών	ἐμεῦ	ἐμίν			ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
	ἐγὼν					ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
	ἐγὼν γε								
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ				ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
						ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
Ion.		ἐμεῖο				ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
Poët.		ἐμεῖο			νῶν	ἡμεῖς	ἡμεῖς	ἡμῖν	ἡμᾶς
Bæot.	ἐγὼ γε								
	ἐγὼ γε								

Dual.										Plural.	
Sing.					Dual.					Plural.	
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.	
Dor.	Σὺ	σῷ	σοὶ	σέ	σφῷ	σφῶν	ὕμεις	ὕμῃς	ὕμιν	ὕμᾶς.	
	Τὺ	σεῦ	τοῖ	τέ	ὕμμε		ὕμμε		ὕμμε	ὕμμε	
	Τύγα	τεῦ		τύ			ὕμμε				
	Τυγίη	τεοῖο					ὕμμε				
Æol.		σεῦ			ὕμμε		ὕμμε	ὕμμε	ὕμμε	ὕμμε	
		τεῦ					ὕμμε	ὕμμε	ὕμμε	ὕμμε	
Ion.		σοῖο					ὕμμε				
		σέο					ὕμμε				
Poët.		σεῖο	τὴν		σφῶι	σφῶιν	ὕμεις	ὕμειον	ὕμιν.		
		σέοθεν	τέιν.								
		σέθεν									
										Com.	

Sing.			Dual.			Plural.				
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accu. f.
		ᾱ	ῑ	ῒ	σθε	σθιν	σθεῖς	σθῶν	σθίσι	σθεῖς
Dor.		ᾰ		* μιν νιν			σθεῖς			σθεῖς
Æol.		εῦ								
Ion.		ῒ		έε			σθεῖς	σθεῶν	σθιν	σθεῖας
Poët.		ῒο ῒθεν εοθεν			σθεῖς σθεε	σθῶν		σθεῖων	σθι σθιν	σθεῖς
<p>* μιν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, ἑ significat ipsam, ipsam, ipsos, ipsas.</p>										

Com. Mas. Fem. Neut.			
Σὺς σὴ σὸν.			
Dor. τεὸς τεὰ τεόν.			
Com. ὅς ἡ ὅν.			
Poët. ἐὸς ἐὴ ἐόν.			
τῆνΘ pro ἐκείνΘ D.			

A Plurali, ἡμέτερον, ἡμέτερον. D. ἀμὲς, ἀμὰ, Poët. ἀμῆ, ἀμόν· ὕμους, ὕμῃ, seu ὕμὰ, ὕμόν, pro ὕμέτερον, ὕμέτερον, ὕμέτερον, σφὸς, σφῇ, seu σφὰ, σφόν, pro σφέτερον, σφετέρων, σφέτερον & ἐκεί-

ρον, καὶνΘ, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut, ἵτοσι, τετοῖ, τετονί, in neutro verò τελοῖ, & sæpiùs τελί, in plurali pro ταῦτα, ταυτί· sic ἐκείνοσι, ἐκείνῃ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut, τετέες, τετέω, Duali, τετέω, τετέοιν, Plur. τετέων, τετέοισι, τετέες, sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέες, αὐτέω. Et etiam in pronomibus compositis, ut, ἐμαυτέες, ἐμαυτέω, & ἐμωυτέες, ἐμωυτέω· σεαυτέες, σεωυτέω, ἐωυτέω.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

Sing.	Dual.	Plural.
Præfens. ω, εις, ει.	ετον, ελον.	ομῶ, ετε, υσι.

ης, η, Æol.

εις, ε

ομες, οντι, Dor.

Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. & ον, εις, ε.	ετον, ἐτλω.	ομῶ, ετε, ον.

Aorist. β. σκον, σκε, sine augmento, & P. τύπλον & τύπλισκον, &c. σκομῶ, σκον, I. & P. οσαν, Boeot.

Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α. ω, εις, ει.	ελον, ελον.	ομῶ, ετε, υσι.

ἰῶ, ἰεῖς, ἰεῖ· ἰεῖτον, ἰεῖτον· ἰεῖμῶ, ἰεῖτε, ἰεῖσι· à verbis in ἰζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς,

ἤ, εἶς, ἑ, ἦτον, ἦτον. { ὑμεῖς } εἴτε { οὐδὲ } D.
 ἦ, εἶς, ἦ, Ion. & Poët. in verbis quintæ con-
 jugat.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α. α, ας, ε.	αἶον, ἀτλῶ.	αἰδι, αἶε, αἶ.	

ασκον, ασκες, ασκει, I. P. Ἄ. αμεις, D. ασκοι, I.
 αἶ, Bæot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter. α, ας, ε.	αἶον, αἶον.	αἰδι, αἶε, αἶ.	

αμεις, αἶις, D.
 αἶ, Bæot.
 αα, αας, αε, ἀαἶον, ἀαἶον, ἀαμεις, ἀαἶε, ἀαἶ.
 [I. in quibusd.]

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq. εν, εις, ει.	εἶον, εἶτλῶ.	εἰδι, εἶτε, εἶ.	

ην, η, A. & D. εμεις, D. εἶ. A. & I.
 εα, ει, Ion.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β. ὦ, εἶς, εἶ.	ἦτον, ἦτον.	ἦδι, ἦτε, ἦσι.	

ἦμεις, ἦνι, ἦντι. D.
 ἦω, ἦεις, ἦει. ἦἶον, ἦἶον. ἦἶδι, ἦἶε, ἦἶσι, I.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præf. & ε, ἔτω.	εἶον, ἔτων.	εἶε ἔτω.	

Præf.			ὄντων, Att.
Aorist. α. ον, ἀτω.	αἶον, ἀτων.	αἶε, ἀτω.	αἶων, Att.
Aorist. β. ε, ἔτω.	εἶον, ἔτων.	εἶε, ἔτω.	εἶων, Att.
ον, Ion.			

Modus

Modus Optativus.

Præs. Præ. Sing. Dual. Plural.
Aor. β. fut. οἶμι, οἶς, οἶ. οἶλον, οἶτλω. οἶμι, οἶτε, οἶεν.

α & β. οἶμι, Dor.
Aor. α. αἶμι, αἶς, αἶ. αἶλον, αἶτλω. αἶμι, αἶτε, αἶεν.

εἶα, εἶας, εἶε. εἶαμι, εἶατε, εἶαν, Æ.
αἶμι, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plural.
ω, ης, η. ἥλον, ἥλον. ὦμι, ἥτε, ὦσι.
ῆσι, I. ὦμι, ὦσι, D.

Modus Infinitivus.

Præs. fut. α. εἶν, Perf. εἶναι, Aor. α. αἶ. Aor. β. & Fut. εἶν.
εἶμι I. εἶμι I. αἶμι I. εἶν εἶμι I.
εἶμεναι, A. D. εἶμεναι, D. & A. εἶμεναι, A. D. εἶμεναι, A. D.
εἶν, D. εἶν, D.
εἶμεναι, P.

Participia.

Præsens, ὦν, ὦσα, ὦν. Perf. ὦς, ὦσα, ὦς.
οἶσσι, D. ὦν, Æ. ut, εἰρηκῶν pro εἰρηκῶς.
ὦς, ὦσα, ὦς, A.
Aorist. α. αἶς, αἶσα, αἶν. Fut. β. ὦν, ὦσα, ὦν.
αἶς, αἶσα, αἶν. Æ. εἶω, εἶσα, εἶον, I.
Aorist. β. ὦν, ὦσα, ὦν. Fut. α. ὦν, ὦσα, ὦν.
οἶσα, D. οἶσα, D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens, ομαί, η, εῖ. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 εαι, I. & ει A. ὁμῶν, D. I.
 ὁμῶν, Æ.

Imp. ὁμῶν, ε, εἰο. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 εο, I. ὁμῶν, D.
 ε, D.

σχε, σχεο.

σχεο, P. Æ.

Aorist. β. λω, ης, η. ἡτον, ἡτλω. ἡμεν, ἡτε, ἡτε.

Fut. β. & εν, B.

P.p.F. ομαί, η, εῖ. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 εαι, I. ὁμῶν, D.

P.p.μαί, σαι. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 μῶν, D. αται, Ion.

Plus. μῶν, σῶν, πῶν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 μῶν, Dor. αἶο, Ion.

Aorist. α. ἐνν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 ἐνν, B.

F.α. ἐνν, σῶν, ἐνν, σῶν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 ἐνν, σῶν, D.

Imperativus.

Præsens, ε, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.
 εο, Ion. ἐνν, Att.

ε, D. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Præf. Fut. Optativus. [ἐνν, ἐνν.]

α. F. β. & ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.

Pau. p. Fut. ὁμῶν, D. οἶαί, & P.

Aor. α. ἐνν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.

& β. ἐνν, ἐνν, ἐνν, Sync.

Subjunctivus.

[ἐνν, D.]

Præf. ωμαί, η, η. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν. ὁμῶν, ἐνν, ἐνν.

ηαι, I.

ὁμῶν, D.

Aor.

A. α. & β. ᾶ, ῆς, ῆ. || ῆτον, ῆτον. || ᾶμεν, ῆτε, ᾶσι.
 ᾶμεν, Dor. ᾶντι, Dor.
 ἔω, ἔης, ἔησι, || ἔητον, ἔητον. || ἔωμεν, ἔητε, ἔωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ῆμεναι, Dor. ῆμεν, Ion.

Dialecti in voce Media.

[αγ]ο.
 A. α. δμλν, ω, α]ο. || δμεθον, αδιον, δδιην. || δμεθα, αδιε,
 αο, Ion. μεδια, Dor.
 α, Dor.

A. β. όμλν, υ, ε]ο || όμεθον, εδιον, έδιην. || όμεθα, εδιε, ον]ο.
 εο, Ion. μεδια, Dor.

F. α. ομαι, η, ε]ο || όμεθον, εδιον, εδιον. || όμεθα, εδιε, ον]ο.
 έμαι, η, ε]ο.
 ε]μαι, D. εαι, Ion. [ε]ν]ο.

F. β. έμαι, η, ε]ο || έμεθον, εδιον, εδιον. || έμεθα, εδιε,
 ηαι, Ion.

Part. Fut. β. τυπόμεν, τυπόμεν, D. & L.

Imperativus.

Aor. α. αι, δδιω. || αδιον, δδιω. || αδιε, δδιω.
 δδιω, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis
 & Passivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præf. 1. έω, ᾶ, ε]ς, ε]ι. || ε]ιτον, ε]ιτον. || ε]μεν, ε]τε, ε]σι.
 Conjug. ε]μεν, D. ε]ντι, & ε]ντι, D. ε]ντι, Æ.

Præf. 2. δω, ᾶ, α]ς, α]ι. || α]τον, α]τον. || ᾶμεν, α]τε, ᾶσι.
 ᾶς, ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ᾶμεν, ῆτε, ᾶν]ι, D.
 όω, α]ας, α]α. όωμ]υ, α]ατε, όωσι, P.
 έω, έης, έε, & c. Ion.

Præf. 3. όω, ᾶ, ο]ς, ο]ι. || ο]τον, ο]τον. || ο]μεν, ο]τε, ο]σι.
 ο]μεν, ο]ν]ι, D.

Imperf. 1. ε]ν, εις, ει. || ε]ιτον, ε]τλν || ε]μεν, ε]τε, ο]ν].
 ε]σκον, ε]σκες, ε]σκε, P. I. ε]ν, Dor.

T

Imperf.

Imperf. 2. ὦν, ας, α. || ᾔτορ, ἄτλω, || ᾔμεν, ᾔτε, ᾔ-
ης, η. ἥτορ, ἥτλω, Dor.

ασκον, &c. I.

αα, P.

Imperf. 3. ὦν, υς, υ. || ὤτορ, ὤτλω. || ὤμεν, ὤτε, ὦ-
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præf. 1. εἰ, εἴτω. || εἴτορ, εἴτων. || εἴτε, εἴτωσαν.
ἐνίλων, Att.

Præf. 2. α, ἄτω. || ἄτορ, ἄτων. || ἄτε, ἄτωσαν.
αα, Poët. ἄρων, Att.

Præf. 3. υ, ἔτω. || ἔτορ, ἔτων. || ἔτε, ἔτωσαν.

Optativus.

Præf. 1. οἶμι, οἷς, οἷ. || οἷτορ, οἷτλω. || οἷμεν, οἷτε, οἷεν.
οἷλω, οἷης, οἷη. οἷητορ, οἷητλω. οἷημεν, οἷητε, οἷηεν, A.
ὦλω, ὦης, ὦη, &c. Dor.

Præf. 2. ὦμι, ὦς, ὦ. || ὦτορ, ὦτλω. || ὦμεν, ὦτε, ὦεν.
ὦλω, ὦης, ὦη. ὦητορ, ὦητλω. ὦημεν, ὦητε, ὦησαν, D.

Præf. 3. οἶμι, οἷς, οἷ. || οἷτορ, οἷτλω. || οἷμεν, οἷτε, οἷεν.
οἷλω, οἷης, οἷη. οἷητορ, οἷητλω. οἷημεν, οἷητε, οἷηεν, A.
ὦλω, ὦης, ὦη, D.

Subjunctivus.

Præf. 1. ᾤ, ᾤς, ᾤ. || ᾤτορ, ᾤτορ. || ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.
ᾤσι, Ion. ᾤνι, Dor.

Præf. 2. ᾤ, ᾤς, ᾤ. || ᾤτορ, ᾤτορ. || ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.
ᾤς, ᾤ. ᾤτορ, ᾤτορ, ᾤτε, ᾤνι, Dor.

Præf. 3. ᾤ, ᾤς, οἷ. || ᾤτορ, ᾤτορ, || ᾤμεν, ᾤτε, ᾤσι.

Infinitivus.

Præf. 1. εἶν, εἶμεναι, A. εἶν, D. λω & εἶς, Æ. εἶμεναι, P.

Præf. 2. ᾄν, ᾄμεναι, A. λω, D. αἶς, Æ. ᾄαν, P: ᾄμεναι, P.

Præf. 3. εἶν, ἥμεναι, A. οἷς & οἷν, Æ. εἶν, D. ὀμεναι, P.

Desunt voces Passivæ & Mediæ.

Dialecti

Dialecti Verborum in μι.

Præf. 1. *ἡμι, ης, ησι.* || *ἔτον, ἐτον.* || *ἐμῶ, ἐτε, ἔσι.*
 Conjug. *ἡτι, Dor.* *ἔαμεν, I. ἐνῆι, D.*
ἔασι, I.

ἡμι, ης, ησι. || *ἄλον, ἄλον.* || *ἄμῶ, ἄτε, ἄσι.*
ἄλι, D. *ἄνῆι, D.*
ἔασι, I.

Præf. 3. *ῶμι, ὤς, ὠσι.* || *ὀλον, ὀλον.* || *ὀμῶ, ὀτε, οὔσι.*
ὠτι, D. *ὠνῆι, D.*
ὀασι, I.

Præf. 4. *υμι, υς, υσι.* || *ύλον, ύλον.* || *υμεν, ύτε, υσι.*
υνῆι, D.
ύασι, I.

Imperf. & *ἔω, ης, η.* || *ἐλον, ἐτῶ.* || *ἐμεν, ἐτε, ἐσαν.*
 Aor. β. 1. *ἔα, I. ἐε, I.* *εν, B.*
εν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.

Imperf. & *ἔω, υς, η.* || *ἄλον, ἄτῶ.* || *ἄμεν, ἄτε, ἄσαν.*
 Aor. β. 2. *ασκον, σκες, σκε, P. & I.* *αγ, B.*
ων, ας, α, Att.

Imperf. & *ῶν, ὤς, ὠ.* || *ῶλον, ὀτῶ.* || *ομεν, ὀτε, οσαν.*
 Aor. β. 3. *σκον, σκες, σκε, P. & I.* *ον, B.*
ων, υς, υ.

Imperf. & *ῶν, υς, υ.* || *ύλον, ύτῶ.* || *υμεν, ύτε, υσαν.*
 Aor. β. 4. *υσκον, &c. Ion.*

Perf. 2. *ἔσαχα, ἔσαα, I.*

Aor. β. 2. *ἔσῶ, ης, η.* || *ἦλον, ἦτῶ.* || *ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.*
σάσκον, I. *ἔσαν, B.*

Fut. α. 2. *θήσω, θασῶ, D.*

Imperativus.

Præf. 1. *ἔηι, ἔτω, Aor. β. ἔς, ἔτω.* || *ἔλον, ἔτων.* || *ἔτε, ἔτωσαν.*
α, D.
η, Æ. P.
ει, εἶο, A.

Præf. 2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η, A. α, D.

Præf. 3. οθι, ότω, A. όδες, ότω. || οιον, ότων. || οτε, ότωσαν.
υ, A. contract. ωθι, P.
οι, D.

Præf. 4. υθι, ύτω. || υιον, ύτων. || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præf. 1. είνη, είνης, είνη. || είνιον, είνηλω. || είνμεν, είνητε, είνσαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εἶεν.

P. 2. αίνη, αίνης, αίνη. || αίνιον, αίνηλω. || αίνμεν, αίνητε, αίνσαν.
ήλω, ήνης, ήη, P. αῖμεν, αῖτε, αἶεν, per Sync.

Præf. 3. οίλω, οίνης, οίνη.
ώνη, όνης, όη, Att. οῖμεν, οῖτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præf. 1. ω, ής, ή. || ήτον, ήτων. || ωμεν, ήτε, ωσι.
έω, έης, έησι, &c. Ion.

Præf. 2. ω, ας, α. || ατον, ατων. || ωμεν, ατε, ωσι.
έω, έης, &c. Ion.

Præf. 3. ω, υς, υ. || ωτον, ωτων. || ωμεν, ωτε, ωσι.
ωσι, Ion.
ωω, ωης, ώη, P.

Infinitivus.

Præf. 1. εῖναι, Aorist. 2. εἶναι, D.
έμεναι, D. έμεναι, D.
έμεν Ion. έμεν, Ion.

Præf. 2. εἶναι. Aor. 2. ήναι, ήμεναι, D. ήμεν, I.
άμεναι, D. άμεν, Ion.

Perf. ές ακέναι, & ές άναι, per Sync. Ion.

Præf. 3. όναι. Aorist. 2. οἶναι.
όμναι, A. & D. όμναι, A. & D.
όμνι, Ion. όμνι, Ion.

Præf.

Præf. 4. ὄναι.
ὄμναι, A. & D.
ὄμν, Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Præf. 1. εμαι, εσαι, εῖ.

Conjug. η, Att.
σαι, Ion.

Præf. 2. αμαι, ασαι, αῖ. || ἀμεινον, αμεινον, αμεινον. || ἀμειναι, [αμειναι].

Conjug. η, Att.

Imperf. 1. ἐμω, εσο, ετο.
ήμω, &c. Ion. εο, I.
ω, D.

Imperf. 2. ἀμω, ασο, αῖο.
αο, I.
ω, A.

3. Plu. ἰσέατο, I.

Imperf. 3. ὀμω, οσο, οῖο.
ω, A.

Imperativus.

Præf. in 1. εσο, ἐντω.
ω, A.
εο, I.
ω, D.

Præf. in 2. ασο, ἀντω.
ω, A.
αο, I.

Præf. in 3. οσο, vel ω Att.
οι, D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. β. 1. ἐμω, εσο, εῖο. Aor. β. 3. ὀμω, οσο, οῖο.
εο, I.
ω, A.
ω, D.

Fut. α. 2. εήσομαι, εασεῖμαι, D.

Imperativus.

Aorist. β. 1. εσο, ἐστω.

εο, I.

ε, A.

ε, D.

Aor. β. 3. ἔσο, ἐστω.

ε, A.

Dialecti anomalorum in *μι*, supra suo loco adnotantur.

In adverbii & conjunctionis terminationibus paucae observantur Dialecti; scilicet *θεν* & *δε* pro *θεν* & *δε*, & contra in adverbiiis localibus; ut, *ὄπισθεν*, *ὀπίθεν*, *retro*; *βαβαιάξ*, *παρὰ*, pro *βαβαί*, *μόγεις*, *νίχ*, pro *μόλεις*, *δή* pro *δε*, Atticè; *ἐνθαῦτα* pro *ἐνταῦθα*, *hic*; *ἀληθέως* pro *ἀληθῶς*, &c. Ionicè; *πότε* pro *πότε*, *quando*; *ὅκα* & *ὅκα* pro *ὅτε*, *aliquando*; *μὲς* pro *ἴ*, *quidem*; *αἶες* pro *αἶε*, *semper*; *ἐνδὲ* pro *ἐνδόν*, *intus*; *κάλως* pro *καλῶς*, *εὐκα* pro *εἰκεν*, *si*; *ἐμπροθεν* pro *ἐμπροσθεν*, *ἄλλακα* pro *ἄλλοτε*, Doricè.

In *Præpositione* inveniuntur *ἐν* pro *ἐνι*, *εἰν* pro *ἐν*; *ἀπαι* pro *ἀπὸ*, *παραι* pro *παρὰ*, *καίαι* pro *καί*, *ὑπαι* pro *ὑπὸ*, Poëticè; *ποτὶ* pro *πρὸς*, *πάρ* pro *παρὰ*, Doricè; *ἀμπὶ* pro *ἀμφὶ*, *ζα* pro *διὰ* in *compositiōne* ut, *ζαβαλλειν* pro *διαβαλλειν*, *calumniari*, Æolicè.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Hic adjiciuntur varia exempla declinandi nominum tam Substantivorum quam Adjectivorum, cum formulis declinandi Participia.

Finite in [ι] flexuntur

I. Per τΘ, ut, *μέλι* — *μέλιθ*, *mel*.

Sing.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ μέλι	N. & A. τὼ μέλιε	N. τὰ μέλιε
G. τοῦ μέλιτος	G. & D. τοῖν μελίτοιιν	G. τῶν μελίτων
D. τῷ μέλιτι	V. ὧ μέλιε.	D. ταῖς μέλισι
A. τὸ μέλι		A. τὰ μέλιτα
V. ὧ μέλι		V. ὧ μέλιε.

Sic στέρομελι, οἰνόμελι, ὑδρομέλι, &c. Reliqua omnia in i Substantiva ad secundam declinationem contractorum pertinent.

II. Per ιδθ, ut, τὸ ἔυελπι — ἔυελπιδθ.

III. Per νθ, ut, τὸ — τινός, sed interrogativum τί — τίνθ, &c.

IV. Per θ purum, ut, τὸ σίνηπι — ιθ, sic κόμμι — ιθ, πίπτει — ιθ, piper; κίκι — ιθ, ricinus.

Per θθ, ut, τὸ δύσσορνι — θθ, inauspicatum.

Finita in [ω] flectuntur

Per οθ, & pertinent ad quartam declinationem contractorum: ut, Ἀηλὼ, ὀθ — ὤς, Latona; Σαπφὼ — ὀθ — ὤς, Sappho.

Finita in [εν] flectuntur

I. Per ενθ, ut, τὸ τέρεν, tenerum, à τέρελω.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ τέρεν	N. & A. τὼ τέρενε	N. τὰ τέρενα
G. τοῦ τέρενος	G. & D. τοῖν τερένοιν	G. τῶν τερένων
D. τῷ τέρενι	V. ὧ τέρενε.	D. τοῖς τέρεσι
A. τὸ τέρεν		A. τὰ τέρενα
V. ὧ τέρεν.		V. ὧ τέρενα.

II. Per ενιθ, ut, τὸ χαρίεν — ἐνιθ, à χαρίεις, gratosus; sic part. τυφθεῖς — ἐνιθ, &c.

Finita

Finita in [λω] flectuntur

I. Per λω⊙, ut, ὁ Ἑλλω — λω⊙, Græcus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ Ἑλλω	N. A.	οἱ Ἑλλωες
G. τοῦ Ἑλλω⊙	τῶ Ἑλλωε	τῶν Ἑλλωων
D. τῷ Ἑλλωι	G. D.	τοῖς Ἑλλωσι
A. τὸ Ἑλλωα	τοῖν Ἑλλωοιν	τοὺ Ἑλλωας
V. ὦ Ἑλλω.	V. ὦ Ἑλλωε.	ὦ Ἑλλωες.

Sic μῶ — μῶδες, mensis; χῶ — χῶδες, anfer, &c.

II. Per εν⊙, ut, τέρλω — εν⊙, tener: ὁ ποιμῶ — εν⊙, pastor: λιμῶ — εν⊙, portus: φρῶ — εν⊙, mens.

III. Anomalum est ὁ χὲ ἢ θρῶ, agnus — ἀρνός, ἀρνί, ἀρνα, per Syncopen pro ἀρέν⊙, — ἐνι — ἐνα, &c.

Finita in [ιν] flectuntur

Per ιν⊙, ut, Δελφιν — ιν⊙, delphinus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ Δελφιν	N. A.	οἱ Δελφίνες
G. τοῦ Δελφιν⊙	τῶ Δελφίνε	τῶν Δελφίνων
D. τῷ Δελφίνι	G. D.	τοῖς Δελφῖσι
A. τὸ Δελφίνα	τοῖν Δελφίνοιν	τοὺ Δελφίνας
V. ὦ Δελφιν.	V. ὦ Δελφίνε	ὦ Δελφίνες.

Sic ἡ ἀκτίν — ιν⊙, radius: ὁ χὲ ἢ θιν, littus, θινός — θινί — θίνα — θίν. ρίν — ρίνος, nasus, &c.

Finita in [ον] flectuntur

I. Per ον⊙, ut, τὸ μᾶζον — ον⊙, majus.

Sing.

II.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ μέζον	N. A.	τὰ μέζονα
G. τοῦ μέζοντος	τὸ μέζονα	τῶν μέζοντων
D. τῷ μέζοντι	G. D.	τοῖς μέζουσι
A. τὸ μέζον	τοῖν μέζουσι	τὰ μέζονα
V. ᾧ μέζοντι.	V. ᾧ μέζοντι.	ᾧ μέζοντι.

Sic τὸ εὐδαίμων ——— αἶμοντος, ab εὐδαίμων, felix, &c.

II. Per οντισ participia: ut, τὸ τυπτον, τυπτοντις; &c.

Finite in [ου] flectuntur

I. Per οδισ, ut, τὸ δίπεν ——— οδισ, bipes.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ δίπεν	N. A.	τὰ δίπεντα
G. τοῦ δίπεντος	τὸ δίπεντα	τῶν δίπεντων
D. τῷ δίπεντι	G. D.	τοῖς δίπενσι
A. τὸ δίπεν	τοῖν δίπενσι	τὰ δίπεντα
V. ᾧ δίπεντι.	V. ᾧ δίπεντι.	ᾧ δίπεντι.

II. Per ἔντισ partic. ut, τὸ τυπεν ——— ἔντισ.

Finite in [υ] flectuntur

I. Per υντισ, ut, ὁ μόσυν ——— υντισ, turris.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ μόσυν	N. A.	οἱ μόσυνες
G. τοῦ μόσυντος	τὸ μόσυνες	τῶν μόσυνων
D. τῷ μόσυντι	G. D.	τοῖς μόσυνσι
A. τὸν μόσυντα	τοῖν μόσυνσι	τὸν μόσυντα
V. ᾧ μόσυντι.	V. ᾧ μόσυντι.	ᾧ μόσυντι.

Sic Φόρυν ——— ὄρυν, filius Neptuni: ἡ Γόρυν ——— ὄρυν, Gortyn, civitas Crete.

II. Per υντισ, ut, τὸ ζυγυν ——— υντισ.

Finite

Finita in [ων] flexuntur

I. Per $\omicron\nu\iota\Theta$, ut, δ γέρων — $\omicron\nu\iota\Theta$, senex.

Sing.	Dual.	Plural.
N. δ γέρων	N. A.	$\omicron\iota$ γέροντες
G. $\tau\tilde{\omicron}$ γέροντι Θ	$\tau\omega$ γέροντε	$\tau\tilde{\eta}\nu$ γέροντων
D. $\tau\omega$ γέροντι	G. D.	τοῖς γέρονσι
A. τὸν γέροντα	τοῖν γέροντιν	πὰν γέροντας
V. $\tilde{\omega}$ γέρον.	V. $\tilde{\omega}$ γέροντε.	$\tilde{\omega}$ γέροντες.

Sic δ ἄρχων — $\omicron\nu\iota\Theta$, princeps: δέσπων, λείων, θεράπων.II. Per $\omicron\nu\iota\Theta$, ut, δ κανὼν — $\epsilon\nu\iota\Theta$, norma: πρίων — $\iota\omicron\nu\iota\Theta$, ferra: ἡ πρυγὼν — $\gamma\omicron\nu\iota\Theta$, turtur: ἡ χθὼν — χθονός, terra: δ καὶ ἡ ἐνδράμων — $\omicron\nu\iota\Theta$: ἡ Χαρχηδών — $\omicron\nu\iota\Theta$, Carthago.III. Per $\omicron\nu\iota\Theta$, ut, δ κλών — $\omicron\nu\iota\Theta$, ramus: αἶψα — $\tilde{\omega}\iota\Theta$, ævum: Πλάτων — $\omicron\nu\iota\Theta$, Plato: δ ἀγών — $\tilde{\omega}\iota\Theta$, certamen: δ ἑρων — $\epsilon\iota\beta\omicron\nu\iota\Theta$, cavillator, ἔρ.IV. Per $\tilde{\omega}\iota\Theta$, ut, $\tilde{\epsilon}\nu\omicron\rho\tilde{\omega}\nu$ — $\tilde{\omega}\iota\Theta$, Xenophon.V. Per $\omicron\omega\iota\tau\Theta$, ut, τυτῶν — $\omicron\omega\iota\tau\Theta$.VI. Anomalum est δ καὶ ἡ κύων — $\chi\omega\iota\delta\epsilon$ — $\chi\omega\iota$ — $\chi\omega\iota\alpha$, Sync. pro κύων — $\omicron\nu\iota$ — $\omicron\nu\iota\alpha$.

Finita in [αρ] flexuntur

I. Per $\alpha\iota\Theta$, ut, τὸ ἡμαρ, dies — $\eta\mu\alpha\iota\Theta$.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ἡμαρ	N. A.	τὰ ἡμαῖα
G. $\tau\tilde{\epsilon}$ ἡμαῖ Θ	$\tau\omega$ ἡμαῖ	$\tau\tilde{\eta}\nu$ ἡμάτων
D. $\tau\omega$ ἡμαῖ	G. D.	τοῖς ἡμαῖ
A. τὸ ἡμαρ	τοῖν ἡμάτοι	τὰ ἡμαῖα
V. $\tilde{\omega}$ ἡμαρ.	V. $\tilde{\omega}$ ἡμαῖς.	$\tilde{\omega}$ ἡμαῖα.

Sic

Sic τὸ δέλεαρ—ἐαλθ, cibus: εἶαρ—ἐαλθ, adeps: φρέαρ, ἐδάρ, ἥπαρ, ὄνειαρ, ἔθαρ, κίεαρ, &c.

II. Per αργς, ut, μάκαρ—ἄκαρος, νέκταρ—αργς, ἔαρ—ἔαργς, & contract. ἥρ—ἥεργς—ἥει, &c. κίεαρ—ἰαρθ, & contract. κῆρ—κῆεργς—κῆει, &c.

III. Per ἀρλος, ut, ἡ δάμαρ—αρλθ, uxor, ab inusitato δάμαρς.

Finite in [ηρ] flectuntur

I. Per ἥεργς, ut, σωτήρ—ἥεργς, Servator.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ σωτήρ	N. A.	οἱ σωτήρες
G. τοῦ σωτήρος	τῷ σωτήρι	τοῖς σωτήρεσσι
D. τῷ σωτήρι	G. D.	τοῖς σωτήρεσσι
A. τὸν σωτήρα	τοῖν σωτήρεσιν	τοὺς σωτήρας
V. ὦ σωτέρη.	V. ὦ σωτήρι.	ὦ σωτήρες.

Sic πατήρ, μήτηρ, ἀνὴρ, δατήρ, θυγάτηρ.

II. Per ἔεργς, ut, ὁ αἰθήρ—ἔεργς, stella.

Sing.	Dual.	Plural:
N. ὁ αἰθήρ	N. A.	οἱ αἰέτες
G. τοῦ αἰέρος	τῷ αἰέρι	τοῖς αἰέρεσσι
D. τῷ αἰέρι	G. D.	τοῖς αἰέρεσσι
A. τὸν αἰέρα	τοῖν αἰέρεσιν	τοὺς αἰέρας
V. ὦ αἰετή.	V. ὦ αἰέρι.	ὦ αἰέτες.

Sic αἰθήρ—ἔεργς, æther: ἀήρ—ἔεργς, ær.

III. Nomina quædam in ηρ, εργς, amittunt ε per Syncopen in genitivo & dativo singulari, ut πατήρ, μήτηρ, γαστήρ, venter: sed θυγάτηρ, Δημήτηρ, Ceres, in omnibus casibus imparisyllabici;

labicis ; similiter ἀνὴρ, vir, nisi quod hæc vox pro ε eliso accipit Ϻ, γασῆρ, in dativo plurali facit γασῆροι.

Singulariter.

Nom. ἡ θυγάτηρ,
Gen. τῆς θυγατέρος, τρὸς,
Dat. τῇ θυγατέρι, τεῖ,
Acc. τὴν θυγατέρα, θύγατρα,
Voc. ὦ θύγατερ.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ θυγάτριά, θύγατριά,
Gen. & Dat. ταῖν θυγατέρων, τροῖν,
Voc. ὦ θυγατέρες, θύγατρες.

Pluraliter.

Nom. αἱ θυγατέρες, θύγατρες,
Gen. τῶν θυγατέρων, τῶν,
Dat. ταῖς θυγατέρας, θύγατρας
Acc. τὰς θυγατέρας, θύγατρας
Vocat. ὦ θυγατέρες, θύγατρες.

Singulariter.

Nom. ὁ ἀνὴρ,
Gen. τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός,
Dat. τῷ ἀνέρι, καὶ ἀνδρὶ,
Acc. τὸν ἀνέρα, καὶ ἀνδρα,
Voc. ὦ ἀνερ.

Pluraliter.

Nom. & Acc. τὸν ἀνέρα, καὶ ἀνδρα,
Gen. & Dat. τοῖν ἀνέροι, καὶ ἀνδρῶν,
Voc. ὦ ἀνέρες, καὶ ἀνδρες.

Plura-

Pluraliter.

Nom. οἱ ἄνδρες, καὶ ἄνδρες,
 Gen. τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀνδρῶν,
 Dat. τοῖς ἀνδράσι,
 Acc. τοὺς ἀνδρας, καὶ ἄνδρας,
 Voc. ὦ ἄνδρες, καὶ ἄνδρες.

Finite in [ερ] fleuntur

Per ερς, ut, ὁ ποῖερ ———— ερς, pediculus.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ποῖερ,	N. A.	οἱ ποῖερες,
G. τοῦ ποῖερος,	τῶ ποῖερε,	τῶν ποῖερῶν,
D. τῷ ποῖερι,	G. D.	τοῖς ποῖερσι,
A. τὸν ποῖερα,	τοῖν ποῖερῶν,	τοὺς ποῖερας,
V. ὦ ποῖερε.	V. ὦ ποῖερε.	ὦ ποῖερες.

Sic ἢ χεῖρ ———— ερς, manus, ἔρ.

Finite in [ορ] fleuntur

Per ορϑ, ut, τὸ ἄορ ———— ἄορϑ, ensis: τὸ
 ἡτορ ———— ορς, cor.

Finite in [υρ] fleuntur

Per υρς, ut, ὁ καὶ ἡ μάριυρ ———— ἀριυρς, testis:
 ὁ ψίθυρ ———— υρς, susurro. Et neutrum, τὸ
 πῦρ ———— υρς, ignis.

Finite in [ωρ] fleuntur

- I. Per ωρϑ, ut, ὁ φῶρ ———— φωρς. Et neutr. τὸ
 ἔλωρ, ἔλωρϑ, præda.
- II. Per ορϑ, ut, ὁ ῥήτωρ ———— ορς, rhetor.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ῥήτωρ,	N. A. τὼ ῥήτορι.	οἱ ῥήτορες,
G. τοῦ ῥήτορος,	G. D. τοῖν ῥητόροιν,	τῶν ῥητόρων,
D. τῷ ῥήτορι,	V. ὧ ῥήτορι.	τοῖς ῥήτορσι,
A. τὸν ῥήτορα,		πρὸς ῥήτορας,
V. ὦ ῥήτωρ.		ὦ ῥήτορες.

Sic etiam Ἐκίωρ, Νέτωρ, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, πανδαμάτωρ, &c.

III. Τὸ ὕδωρ ——— ὕδαλϑ, anomalon est, tanquam à nominativo ὕδα, & τὸ σκῶρ — σκαλῖς, sordes.

Finite in [ας] flexuntur

I. Per ἀδϑ, ut, ἡ λαμπάς ——— ἀδϑ, fax.

Singulariter.

Nom. ἡ λαμπάς,
Gen. τῆς λαμπάδϑ,
Dat. τῇ λαμπάδι,
Acc. τὴν λαμπάδα,
Voc. ὦ λαμπάς.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ λαμπάδε,
Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδوين,
Voc. ὦ λαμπάδε.

Pluraliter.

Nom. αἱ λαμπάδες,
Gen. τῶν λαμπάδων,
Dat. ταῖς λαμπάσι,
Acc. τὰς λαμπάδας,
Vocat. ὦ λαμπάδες.

Sic ὁ καὶ ἡ φυγὰς — ἀδΘ, exul; Παλλὰς, μο-
τὰς, δυνὰς, τειὰς, χιλιάς, Ἑλλάς, Ἔς.

II. Per ανΘ, ut, ὁ μέλας, niger; ὁ τάλας, mi-
ser; μέλανΘ — τάλανΘ.

III. Per αΙΘ, ut, τὸ γῆρας — γήραΙΘ, se-
nectus; τὸ ἄλας — αΙΘ, sal; ἄας — αΙΘ,
auris, Ἔς.

IV. Per ανΙΘ, ut, γίγας — ανΙΘ, gigas; ὁ
Αἴας — ανΙΘ, Ajax; ὁ παῖς, καὶ τὸ παῖν — ανΙδς,
ἀνδραῖς — ανΙΘ, statua; ἀλλᾶς — ἀλλᾶν-
ΙΘ, farcimen; ὁ τύψας — ανΙΘ.

V. Per Θ purum; ut, ὁ λαῖας, lapis, Gen. λάσος;
& contractè — λαῖΘ, &c.

Finite in [αις] flexuntur

I. Per αΙδς, ut, ἡ δαῖς — δαΙδς, convivium;
τὸ σαῖς σαΙδς, farina aquâ subacta.

II. Per αιδΘ, ut, ὁ καὶ ἡ παῖς — — παιδδς,
puer, puella.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ παῖς,
Gen. τοῦ καὶ τῆ παιδδς,
Dat. τῷ καὶ τῇ παιδί,
Acc. τὸν καὶ τὴν παῖδα,
Voc. ὦ παῖ.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ παῖδε,
Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν παιδοιν,
Vocat. ὦ παῖδε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ	καὶ	αἱ	παῖδες,
Gen.		τῶν		παίδων,
Dat.	τοῖς	καὶ	ταῖς	παισὶ,
Acc.	τοὺς	καὶ	τάς	παῖδας,
Voc.		ὦ		παῖδες.

Sic composita ejus, ἀπαις, fine liberis ; εὐπαις, felix liberis.

Finita in [αὐς] flectuntur

Per αΘ, ut, ἡ ναὺς ——— ναὺς, navis ; ἡ γερῦς, anus.

Singulariter.

	Communiter		Ionice		Attice
Nom.	ἡ	ναῦς	_____	νηὺς	_____
Gen.	τῆς	ναὺς	_____	νηὺς	_____
Dat.	τῇ	ναὶ	_____	νηϊ	_____
Acc.	τὴν	ναυὺν	_____	νηῖα & νηῦν	_____
Voc.	ὦ	ναῦ	_____	νηῦ	_____

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ	ναὶ	_____	νηῖ	_____
Gen. & Dat.	τῶν	ναοῖν	_____	νηοῖν	_____
Voc.	ὦ	ναὶ	_____	νηῖ	_____

Pluraliter.

Nom.	αἱ	ναὶ	_____	νηῖς	_____	νῆες	_____
Gen.	τῶν	ναῶν	_____	νηῶν	_____	νῆων	_____
Dat.	ταῖς	ναυσὶ	_____	νηυσὶ	_____	&	νῆεσσιν, Poët.
Acc.	τάς	ναῦς	_____	νηῦς-νηῖας	_____	νῆας	_____
Voc.	ὦ	ναὶς	_____	νηῖς	_____	νῆες	_____

Quæ-

Quædam contrahuntur in hac Declinatione.

Ἀλλάεις ἄς, ἀν[ι]θ[ι] ἀν[ι]θ[ι], &c. botellus.

Πλακόεις ὕς, ὀν[ι]θ[ι] ὀν[ι]θ[ι], &c. placenta.

Κενεῶν ὦν, ἐῶνος ὦνος, &c. venter.

Δαῖς δᾶς, δαῖδος δαδός, &c. fax.

Κεφᾶς κεφᾶς, κεφαλῖος, κεφῖος, caput.

Finite in [εις] flectuntur

Per ἕες, ut, τὸ ἀληθές ——— ἕος, verum.

Finite in [εις] flectuntur

I. Per ενος, ut, κ[ι]εῖς ——— ενδς, pesten; εῖς ———
ἐνδς, unus, & composita μηδεῖς & ἐδεῖς,
nullus.

II. Per ενίος, ut, ὁ χαεῖεις, venustus; χαεῖενίος.
Sic ὁ Σιμόεις ——— δενίος, Simois, συν. Ὀπό-
εις ——— δενίος, Opūs — untis, civitas in Locris.
Item participia; ut, τυφθεῖς ——— ἐνίος.

III. Per ειδος, ut, ἡ κλεις ——— κλειδός, clavis.

Singulariter.

Nom. ἡ κλεις, clavis.

Gen. τῆ κλειδός,

Dat. τῇ κλειδί,

Acc. τὴν κλειδα- & κλειν,

Voc. ὦ κλεις vel κλει.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ κλειδέ,

Gen. & Dat. ταῖν κλειδοῖν,

Voc. ὦ κλειδέ.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	κλειῖδες & κλειῖς,
Gen.	τῶν	κλειδῶν,
Dat.	ταῖς	κλεισί,
Acc.	τάς	κλειδας & κλειῖς,
Voc.	ὦ	κλειῖδες & κλειῖς.

Finita in [ες] fleſtuntur

Per ἐϑ, ut, βασιλῆς — ἐϑ, Ionicè ἥος, Atticè ἰως, & pertinent ad tertiam contractorum.

Finita in [ης] fleſtuntur

I. Per ενος, ut, ὁ Κλήμης — ενος, Clemens.

II. Per ωνος, ut, ὁ τιμῆς — ῆνος, honoratus;
ὁ βελῆς βελῶτος, ſenator; δαφνῆς — ῶτος,
laureus.

III. Per εος, ut, ἀληθῆς, verax; — εος, primæ contract.

IV. Per ηος, ut, ἡ φιλότης — ηος, amor.

Singulariter.

Nom.	ἡ	φιλότης,
Gen.	τῆς	φιλότηος,
Dat.	τῇ	φιλότηϊ,
Acc.	τὴν	φιλότηα,
Voc.	ὦ	φιλότης.

Dualiter.

Nom. & Acc.	τὰ	φιλότηε,
Gen. & Dat.	ταῖν	φιλότήτοι,
Voc.	ὦ	φιλότηε.

Plura.

Pluraliter.

Nom.	αἱ	φιλότῆες,
Gen.	ῥῶ	φιλοτήτων,
Dat.	ταῖς	φιλότῃσι,
Acc.	τάς	φιλότῃτας,
Voc.	ὦ	φιλότῃες.

Sic ἀγαθότης, νεότης, θεότης, &c.

Finite in [ις] fleſtuntur

- I. Per ιϙ, ut, ὁ ὄφις — ιϙ, ſerpens ; ἡ πόλις — ιϙ, urbs.
- II. Per ιδϙ, ut, ὁ Πάεις — ιδϙ, & Πάειϙ, ἡ ἐλπὶς — ιδϙ, ſφραγίς — ἰδϙ, ſigillum ; κρηπίς — ἰδος, crepida.
- III. Per ιθϙ, ut, ὁ κῆ ἡ ὄρνις — ιθϙ, avis ; ἡ μέρμις — ιθϙ, funiculus.
- IV. Per ιτϙ, ut, ἡ χάεις — ιηϙ, gratia ; cum compositis εὐχαις, ἀχαις.
- V. Per ιςϙ, ut, ἡ Θέμις — ιςϙ, Themis ; pro quo & Θέμιδος dicitur.
- VI. Per ινϙ, ut, τὶς — τινὸς, aliquis ; indefinitum ; τίς — τίνϙ, interrogativum, quis ?

Sic δελφὶς — ἰνϙ, ἡ ἀκλὶς — ἰνϙ.

Singulariter.

Nom.	ἡ	κρηπίς,
Gen.	τῆς	κρηπίδος,
Dat.	τῇ	κρηπίδι,
Acc.	τὴν	κρηπίδα,
Voc.	ὦ	κρηπίς.

Dualiter.

Nom. & Acc. τὰ κρηπίδες,
 Gen. & Dat. ταῖν κρηπίδων,
 Voc. ὦ κρηπίδες.

Pluraliter.

Nom. αἱ κρηπίδες,
 Gen. τῶν κρηπίδων,
 Dat. ταῖς κρηπίσι,
 Acc. τὰς κρηπίδας,
 Voc. ὦ κρηπίδες.

Finita in [Θ] fleſtuntur

- I. Per εΘ, ut, τὸ τέχ^εΘ ——— εΘ, *primæ contractionum*.
 II. Per ο]Θ, ut, τὸ τέ]υοδς ——— ότΘ, & familia participia præteriti activi & medii.

Finita in [ους] fleſtuntur

- I. Per οΘ, ut, ὁ χ^ο ἢ βῆς ——— βοδς, bos; ὁ χρῶς ——— οδς, cutis.
 II. Per οῶτΘ, ut, ὁ πλακῆς ——— ἔν]Θ, placenta.
 III. Per ον]Θ, ut, ὁ ὀδῆς ——— ὀν]Θ, dens. Sic participium διδῆς — διδόν]ος, δῆς — δόν]ος.
 IV. Per οδος, ut, ὁ πῆς ——— ποδδς, pes. Sic δίπης — δίποδ]Θ, ἄπης — ἄποδ]Θ.
 V. Per ω]ος, ut, τὸ ῆς ——— ὠτδς, auris; quasi ab ὦς, in plurali τὰ ὠτα, frequentius verò ἕα]ος, aures, τῶν ὠτων, τοῖς ὠσί, & ἕασι, quasi ab ῆας — α]ος.
 VII. Singulare est ὁ νῆς contractum ex νόος, gen. τῆ νοδς ——— νοῖ ——— νόα, contractè νοῶν, in plurali, οἱ νόες, contractè νῆς — νοῶν — νησί.

Finita

Finite in [υς] flectuntur

- I. Per υος, ut, ὁ μὺς — μύς, mus; ἡ δρυς —
 υῖς, quercus; ὁ ἰχθύς — ἰχθύς, vel — ἰχθύς — ἰός,
 piscis; νέκυσ — υος, mortuus.
- II. Per έος, ut, ὁ ξύς — έός, acutus; ἡ δύς —
 έός, suavis: Et reliqua hujus terminationis ad-
 jectiva.
- III. Per εως, Atticè: ut, ὁ πήχυς — πήχεις,
 cubitus; ὁ ποέσβυς — έως, senex; ὁ πέλεχυς
 — έως, securis, *tertiæ contractorum*; item.
- IV. Per υδος, ut, ἡ χλαμύς — χυμός, chlamys;
 ὁ χῆ ἡ νέηλυς — ήλυδος, advena.
- V. Per υθος, ut, ἡ κόρυς — κόρυθος, galea.
- VI. Per ωιος, ut, ζῶγυνύς — ωύτ. Et simi-
 lia participia verborum in μι.

Finite in [ως] flectuntur

- I. Per όος, ut, ἡ αἰδώς — όός, pudor; ἡ ἠώς —
 όός, aurora; & sunt *quartæ contractorum*.
- II. Per ωος, ut, ὁ ἥρως — ἥρωος, heros.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ ἥρως,	N. Α	οἱ ἥρωες,
G. τοῦ ἥρωος,	τῶ ἥρωε,	τῶν ἥρώων,
D. τῷ ἥρωϊ,	G. D.	τοῖς ἥρωσι,
A. τὸν ἥρωα,	τοῖν ἥρώοιν,	τοὺ ἥρωας,
V. ὦ ἥρωε.	V. ὦ ἥρωε.	ὦ ἥρωες.

Sic etiam Μίνως — ωος, Τρώς — ωός, ὁ
 δμῶς, servus; ὁ κάλως, rudens, &c.

- III. Per ωιος, ut, γέλως — γέλωτος, risus; ὁ
 φῶς — φωίδς, vir; τὸ φῶς — φωίδς, lu-
 men; ἡ φῶς — φωιδίς, ultio.
- IV. Per οιος, ut, ὁ τεῖλυφῶς — ότος, & similia
 participia.

V. Anomalum est ἡ φῶς — φῶδος, macula ab igne iniusta; ἡ δῶς, donum, ἀκλίον est.

Finite in [λς] flectuntur

Per λος, ut, ὁ ἄλς — ἄλδος, sal; ἡ ἄλς — ἄλδος, mare.

Finite in [νς] flectuntur

Per νθος, ut, ἡ ἑλμινς — ἑλμινθ, lumbricus; Τίρως, Τίρωθος, Tiryns, oppidum Laconiae.

Finite in [ρς] flectuntur

Per ρτος, ut, ὁ μάκρς — μάκρλος, ἡ δάμαρς — δάμαρλος, uxor; μάκρς autem μάκρς.

Finite in [ξς] flectuntur

I. Per γος, ut, ἄρπαξ — ἄρπαγ, rapax; ὁ τέτλιξ — τλιγος, cicada; ἡ αἰξ — αἰγος, capra; ἡ πτέρυξ — πτερυγος, ala, &c.

II. Per κος, ut, ὁ θώραξ — θώρακος, pectus; ἡ κύλιξ — κύλικος, poculum; ἡ ἀλώπηξ — ἀλώπηκος, vulpes; ἡ γυνίαιξ — γυνίαικος (antiq.) γυναικός, &c.

III. Per χος, ut, ἡ θειξ — τευχός, capillus; & compositum ἀθειξ — ἀτειχ, carens pilis; ὁ ὄνυξ — ὄνυχος, unguis; ὁ χῆξ ἢ βήξ — βηχός, tussis.

IV. Per κλος, ut, ὁ ἀναξ — ἀνακλος, rex; ἡ νύξ — νυκλος, nox.

Finite in [ς] flectuntur

I. Per βος, ut, ὁ Ἄρας — Ἀραβός, Arabs; ἡ φλές — φλεβός, vena; Λις — Λιβός, venti nomen; φας — αβός, avis nomen.

II. Per πος, ut, ἡ ὠψ ——— ὠπδες, visus; ὁ Κύκλωψ ——— Κύκλωπος, Cyclops; ἡ λαίλαψ ——— λαίλαπος procella; ἡ ὄψ ——— ὄπδες, vox, facies; μέγας, homo voce & facie diversus, &c.

III. Per φος, ut, ὁ κίνυψ ——— υφρος, nomen fluvii; item infectum quoddam; ἡ καλῆλιψ ——— ιφρος, columnen scalæ, &c.

Singulariter.

Nom. ἄγιος ——— ἁγία ——— ἅγιον,
Gen. ἁγίης ——— ἁγίας ——— ἁγίης,
Dat. ἁγίῳ ——— ἁγία ——— ἁγίῳ,
Acc. ἅγιον ——— ἁγίαν ——— ἅγιον.
Voc. ἅγιε ——— ἁγία ——— ἅγιον.

Dualiter.

N. & A. ἁγίῳ ——— ἁγία ——— ἁγίῳ,
G. & D. ἁγίοιν ——— ἁγίαιν ——— ἁγίοιν,
Voc. ἁγίῳ ——— ἁγία ——— ἁγίῳ.

Pluraliter.

Nom. ἅγιοι ——— ἁγιαί ——— ἁγία,
Gen. ἁγίων ——— ἁγίων ——— ἁγίων,
Dat. ἁγίοις ——— ἁγίαις ——— ἁγίοις,
Acc. ἁγίης ——— ἁγίας ——— ἁγία,
Voc. ἅγιοι ——— ἁγιαί ——— ἁγία.

Sic etiam ἰδίος ——— ἰδία ——— ἰδίον, δίκαιος ——— δικάια ——— δίκαιον, ὁμοιος ——— ὁμοία ——— ὁμοιον, ἄξιος ——— ἀξία ——— ἄξιον, &c.

Singulariter.

Nom. ἀνθρώπος ——— ἀνθρώ ——— ἀνθρώδην,
Gen. ἀνθρώπου ——— ἀνθρώπου ——— ἀνθρώπου,
Dat. ἀνθρώπῳ ——— ἀνθρώπῳ ——— ἀνθρώπῳ,
Acc. ἀνθρώδην ——— ἀνθρώδην ——— ἀνθρώδην,
Voc. ἀνθρώπε ——— ἀνθρώπε ——— ἀνθρώπην.

Duali-

Dualiter.

N. & A.	ἀνθρῶ	—	ἀνθροῦ	—	ἀνθρῶ,
G. & D.	ἀνθροῖν	—	ἀνθροῦ	—	ἀνθροῖν,
Voc.	ἀνθρῶ	—	ἀνθροῦ	—	ἀνθρῶ.

Pluraliter.

Nom.	ἀνθροῖ	—	ἀνθροῖ	—	ἀνθροῖ,
Gen.	ἀνθρῶν	—	ἀνθρῶν	—	ἀνθρῶν,
Dat.	ἀνθροῖς	—	ἀνθροῖς	—	ἀνθροῖς,
Acc.	ἀνθρῶς	—	ἀνθροῦς	—	ἀνθροῦς,
Voc.	ἀνθροῖ	—	ἀνθροῖ	—	ἀνθροῖ.

Sic καθαρῶς, λαμπρῶς, πονηρῶς, μακρῶς, μικρῶς,
&c.

Singulariter.

Oxytona.

Nom.	καλῶς	—	ῆ	—	δν,
Gen.	καλῶ	—	ῆς	—	ῶ,
Dat.	καλῶ	—	ῆ	—	ῶ,
Acc.	καλῶν	—	ῶν	—	δν,
Voc.	καλῶ	—	ῆ	—	δν.

Dual.

N. & A.	καλῶ	—	ῶ	—	ῶ,
G. & D.	καλοῖν	—	αῖν	—	οῖν,
Voc.	καλῶ	—	ῶ	—	ῶ.

Plural.

Nom.	καλοῖ	—	αῖ	—	ῶ,
Gen.	καλῶν	—	ῶν	—	ῶν,
Dat.	καλοῖς	—	αῖς	—	οῖς,
Acc.	καλῶς	—	ῶς	—	ῶς,
Voc.	καλοῖ	—	αῖ	—	ῶ.

Paroxytona.

ποικίλος	—	ίλη	—	ίλον,	
—	ίλε	—	ίλης	—	ίλε,
—	ίλω	—	ίλη	—	ίλω,
—	ίλον	—	ίλω	—	ίλον,
—	ίλε	—	ίλη	—	ίλοι.

Dual.

ποικίλω	—	ίλα	—	ίλω,
—	ίλοι	—	ίλαι	—
—	ίλω	—	ίλα	—
				ίλω.

Plural.

ποικίλοι	—	ίλαι	—	—	ίλα,
—	ίλων	—	ίλων	—	ίλων,
—	ίλοις	—	ίλαις	—	ίλοις,
—	ίλες	—	ίλας	—	ίλα,
—	ίλοι	—	ίλαι	—	ίλα.

Sing.

Singulariter.

Proparoxytona.

Nom.	κάλλισϞ	ίς η	κάλλισον
Gen.	καλλίς υ	ίς ης	ίς υ
Dat.	καλλίς ω	ίς η	ίς ω
Acc.	κάλλισον	ίς λω	κάλλισον
Voc.	κάλλισε	ίς η	κάλλισον.

Dualiter.

N. & A.	καλλίς ω	ίς α	ίς ω
G. & D.	καλλίς ου	ίς αι	ίς οιν
Voc.	καλλίς ω	ίς α	ίς ω.

Pluraliter.

Nom.	κάλλισοι	κάλλισαι	κάλλισα
Gen.	καλλίς ων	ίς ων	ίς ων
Dat.	καλλίς οις	ίς αις	ίς οις
Acc.	καλλίς υς	ίς ας	κάλλισα
Voc.	κάλλισοι	κάλλισαι	κάλλισα.

Properisfomēna.

Sing.	Dual.	Plural.
N. { πλεῖς Ϟ πλεῖς η πλεῖς ον	N. & A. πλεῖς ω πλεῖς α	N. { πλεῖς οι πλεῖς αι πλεῖς α
G. { πλεῖς υ πλεῖς ης πλεῖς υ	πλεῖς ω	G. { πλεῖς ων πλεῖς ων
D. { πλεῖς ω πλεῖς η πλεῖς ω	G. & D. πλεῖς οιν πλεῖς αι	D. { πλεῖς οις πλεῖς αις
A. { πλεῖς ον πλεῖς λω	πλεῖς οιν	A. { πλεῖς οις πλεῖς υς
V. { πλεῖς ε πλεῖς η πλεῖς ον.	Voc. πλεῖς ω πλεῖς α πλεῖς ω.	V. { πλεῖς ας πλεῖς α πλεῖς οι πλεῖς αι πλεῖς α.

Quædam formant neutrum genus per ο, ut, ἄλλοι — οἱ, τῆλικῶς — τοῦτο, τοιοῦτος, & tria pronomina, ὅς — αὐτός, ἐκεῖνος.

II. Masculina in ας faciunt fœmininum per α, neutrum per αν, ut, μέλας — μέλαινα — μέλαν, niger. *Ad formam quintæ simplicium.*

Singulariter.

Nom.	μέλας	μέλαινα	μέλαν
Gen.	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
Dat.	μέλανι	μελαίνῃ	μέλανι
Acc.	μέλανα	μέλαιναν	μέλαν
Voc.	μέλαν	μέλαινα	μέλαν.

Dualiter.

N. & A.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε
G. & D.	μελάνοιν	μελαίναιν	μελάνοιν
Voc.	μέλανε	μελαίνα	μέλανε.

Pluraliter.

Nom.	μέλανε	μέλαιναι	μέλανα
Gen.	μελάνων	μελαίνων	μελάνων
Dat.	μέλασι	μελαίναις	μέλασι
Acc.	μέλανάς	μελαίνας	μέλανα
Voc.	μέλανε	μέλαιναι	μέλανα.

Sic etiam τάλας — τάλαινα — τάλαν, miser.

Singulariter.

Nom.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν
Gen.	παντός	πάσης	παντός
Dat.	παντί	πάσῃ	παντί
Acc.	πάντα	πᾶσαν	πᾶν
Voc.	πᾶς	πᾶσα	πᾶν.

Dual

Dualiter.

N. & A.	πάντε	πάσα	πάντε
G. & D.	παντοῖν	πάσαιν	παντοῖν
Voc.	πάντε	πάσα	πάντε.

Pluraliter.

Nom.	πάντες	πάσαι	πάντα
Gen.	πάντων	πασῶν	πάντων
Dat.	παῖσι	παῖσαις	παῖσι
Acc.	πάντας	πάσας	πάντα
Voc.	πάντες	πάσαι	πάντα.

Singulariter.

Nom.	ἡ παῖς	ἡ παῖσα	ἡ παῖν
Gen.	ἡ παντὸς	ἡ παῖσος	ἡ παντὸς
Dat.	ἡ παντὶ	ἡ παῖσιν	ἡ παντὶ
Acc.	ἡ παντὰ	ἡ παῖσαν	ἡ παῖν
Voc.	ἡ παῖς	ἡ παῖσα	ἡ παῖν.

Dualiter.

N. & A.	ἡ παντε	ἡ παῖσα	ἡ παντε
G. & D.	ἡ πάντοιν	ἡ παῖσαιν	ἡ πάντοιν
Voc.	ἡ παντε	ἡ παῖσα	ἡ παντε.

Pluraliter.

Nom.	ἡ παντες	ἡ πασαι	ἡ παντα
Gen.	ἡ πάντων	ἡ πασῶν	ἡ πάντων
Dat.	ἡ πασι	ἡ παῖσαις	ἡ πασι
Acc.	ἡ παντας	ἡ παῖσας	ἡ παντα
Voc.	ἡ παντες	ἡ πασαι	ἡ παντα.

Singulariter.

Nom.	Μέγας	μεγάλη	μέγα
Gen.	Μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
	X 2		Dat.

Dat.	Μεγάλῳ	—	μεγάλῃ	—	μεγάλῳ
Acc.	Μέγαν	—	μεγάλῳ	—	μέγα
Voc.	Μέγα	—	μεγάλη	—	μέγα.

Dualiter.

N. & A.	Μεγάλῳ	—	μεγάλα	—	μεγάλῳ
G. & D.	Μεγάλοι	—	μεγάλοι	—	μεγάλοι
Voc.	Μεγάλῳ	—	μεγάλα	—	μεγάλῳ.

Pluraliter.

Nom.	Μεγάλοι	—	μεγάλοι	—	μεγάλοι
Gen.	Μεγάλων	—	μεγάλων	—	μεγάλων
Dat.	Μεγάλοις	—	μεγάλοις	—	μεγάλοις
Acc.	Μεγάλους	—	μεγάλους	—	μεγάλους
Voc.	Μεγάλοι	—	μεγάλοι	—	μεγάλους.

III. Mascula in εις faciunt foemininum per εσα, neutrum per εν, ut, ὁ χαιεις — εἰσα — εἰν.
Ad formam quintæ & secundæ simplicium.

Sing.		Dual.		Plural.	
N.	Χαιεις	N.	Χαιεντε	N.	Χαιεντες
	— εσα		— εσα		— εσαι
	— εν		— εν		— εντα
G.	— εντος	A.	— εντε	G.	— εντων
	— εανης		— εντε		— εων
	— εντος		— εντοι		— εντων
D.	— εντι	G.	— εσαν	D.	— εισι
	— εση		— εσαν		— εσαις
	— εντι		— εντοι		— εσαις
A.	— εντα	D.	— εντε	A.	— εντας
	— εσαν		— εντε		— εσας
	— εν		— εντε		— εντα
V.	— ει vel εἰ	V.	— εσα	V.	— εντες
	— εσα		— εντε		— εσαι
	— εν.		— εντε		— εντα.

Excipe

Excipe ἓς ——— μίας ——— ἑν, cum compositis
 εἰς, μηδεις, εἰδεμίας, μηδεμίας, εἰδεν, μηδ'εν.

IV. Adjectiva in ἓς & ἑς sunt ὁλοπαθῆ, i. e.
 per omnes casus contrahuntur.

Singulariter.

N. { τιμήεις ——— τιμήεωα ——— τιμῆεν,
 — ῆς ——— ῆσα ——— ῶ.

G. { τιμήεν|Θ ——— τιμῆεωης ——— τιμήεν|Θ,
 — ῆν|Θ ——— ῆσσης ——— ῆν|Θ:

D. { τιμήεν|ι ——— τιμῆεωη ——— τιμήεν|ι,
 — ῆν|ι ——— ῆσση ——— ῆν|ι.

A. { τιμήέν|α ——— τιμῆεωαν ——— τιμῆεν,
 — ῆν|α ——— ῆσαν ——— ῶ.

V. { τιμήει vel ῆεν ——— τιμῆεωα ——— τιμῆεν,
 — ῆ vel ῶ ——— ῆσα ——— ῶ.

Dualiter.

N. { τιμήέν|τε ——— τιμῆεωα ——— τιμήέν|τε,

A. { — ῆν|τε ——— ῆσα ——— ῆν|τε.

G. { τιμῆέν|οιν ——— τιμῆεωαιν ——— τιμῆέν|οιν,

D. { — ῶτοιν ——— ῆσαιν ——— ῶτοιν.

V. { τιμήεντε — τιμήεσθε — τιμήεντι,
 — λῶτε — ἥσθε — ἦτε.

Pluraliter.

N. { τιμήεντες — τιμήεσθαι — τιμήεντα,
 — ἦντες — ἦσθαι — ἦντα.

G. { τιμήέντων — τιμῆεσθῶν — τιμῆέντων,
 — ἦντων — ἡσθῶν — λῶτων.

D. { τιμήεσι — τιμήεσθαις — τιμήεσι,
 — ἦσι — ἥσθαις — ἦσι.

A. { τιμήέντας — τιμήεσθαις — τιμήέντα,
 — λῶτας — ἥσθαις — λῶτα.

V. { τιμήεντες — τιμήεσθαι — τιμήέντα,
 — λῶτες — ἦσθαι — λῶτα.

Singulariter.

N. { πλακόμεναι — πλακόμεσθαι — πλακόμεναι,
 — ᾶς — ᾶσθαι — ᾶς.

G. { πλακόμενης — πλακοέσθης — πλακόμενης,
 — ᾶς — ᾶσθης — ᾶς.

D.

D. { πλακόμεν|ι — πλακοίση — πλακόμεν|ι,
— ἔν|ι — ἔση — ἔν|ι.

A. { πλακόμεν|α — πλακοέωαν — πλακόμεν,
— ἔν|α — ἔωαν — ἔν.

V. { πλακόμεν — πλακοέωα — πλακόμεν,
— ἔν — ἔωα — ἔν.

Dualiter.

N. { πλακόμεν|ε — πλακοίσσα — πλακόμεν|ε,

A. { — ἔν|ε — ἔσσα — ἔν|ε.

G. { πλακοέν|τοιν — πλακοέσσαιν — πλακοέν|τοιν,

D. { — ἔντοιν — ἔσσαιν — ἔντοιν.

V. { πλακόμεν|ε — πλακοέσσα — πλακόμεν|ε,

A. { — ἔν|ε — ἔσσα — ἔν|ε.

Pluraliter.

N. { πλακόμεν|ες — πλακοέσσαι — πλακόμεν|α,

A. { — ἔν|ες — ἔσσαι — ἔν|α.

G. { πλακοέν|ων — πλακοέσσων — πλακοέν|ων,

A. { — ἔν|ων — ἔσσων — ἔν|ων.

D.

D. { πλακίον — πλακίονισσιν — πλακίονι,
— ῥον — ῥονισσας — ῥονι.

A. { πλακοίνας — πλακοίσσας — πλακείνα,
— εινας — — — — — εσσας — — — — — εινα.

V. { πλακόμεν^ηες — πλακίεσσαι — πλακόμε^νης,
 { — ὤν^ηες — ὤσαι — ὤν^ηα.

V. Masculina in $\kappa\varsigma$ [ex $\delta\ominus$] faciunt foemininum
per η , neutrum per $\kappa\gamma$, ut,

Singulariter.

N. { ἀπλόθ ——— ἀπλόη ——— ἀπλόον,
 — ὤς ——— ῶ ——— ὠ.

G. { ἀπλός — ἀπλόης — ἀπλόν,
— ᾧ — ᾗς — ᾧ.

D. { α τ λ ό ρ — α τ λ ό ρ — α τ λ ό ρ,
— ω̃ — ω̃ — ω̃.

A. { ἀπλόον — ἀπλόω — ἀπλόον,
— ἔν — ἦν — ἔν.

V. { ἀπλός — ἀπλόη — ἀπλόος,
— ῥ — ῥ — ῥ.

Duali-

Dualiter.

- N. { ἀπλόω — ἀπλόα — ἀπλόω,
 A. { — ῶ — — — ῶ.
 G. { ἀπλόοιν — ἀπλόαιν — ἀπλόοιν,
 D. { — οῖν — — — οῖν.
 V. { ἀπλόω — ἀπλόα — ἀπλόω,
 A. { — ῶ — — — ῶ.

Pluraliter.

- N. { ἀπλόαι — ἀπλόαι — ἀπλόαι,
 A. { — οῖ — — — αῖ.
 G. { ἀπλόων — ἀπλόων — ἀπλόων,
 A. { — ῶν — — — ῶν.
 D. { ἀπλόοις — ἀπλόαῖς — ἀπλόοις,
 A. { — οῖς — — — αῖς.
 V. { ἀπλόαι — ἀπλόαι — ἀπλόαι,
 A. { — οῖ — — — αῖ.

Sic διπλόϙ, τριπλόϙ, τετραπλόϙ, &c.

Sic ex εϙ contracta ὀλοπαθῆν, ut,

Singu-

Singulariter.

N.	{	χρῦσεθ	χρυσία	χρῦσεον,
		— ῥς —	— ῆ —	— ῥ.
G	{	χρυσεί	χρυσείης	χρυσέη,
		— ῥ —	— ῆς —	— ῥ.
D.	{	χρυσέω	χρυσέῃ	χρυσέω,
		— ῶ —	— ῇ —	— ῶ.
A.	{	χρῦσεον	χρυσέην	χρῦσεον,
		— ῥι —	— ῶ —	— ῥν.
V.	{	χρῦσεε	χρυσέη	χρῦσεον,
		— ῥ —	— ῆ —	— ῥ.

Dualiter.

N.	{	χρυσία	χρυσία	χρυσέω,
		— ῶ —	— ῶ —	— ῶ.
G.	{	χρυσείων	χρυσέων	χρυσέων,
		— ῶν —	— ῶν —	— ῶν.
D.	{	χρυσέω	χρυσέω	χρυσέω,
		— ῶ —	— ῶ —	— ῶ.
V.	{	χρυσία	χρυσία	χρυσέω,
		— ῶ —	— ῶ —	— ῶ.

Plura;

Pluraliter.

N.	{	χρύσειοι	χρύσειαι	χρύσεια,	
		—οῖ	—αῖ	—ᾱ.	
G.	{	χρυσέων	χρυσέων	χρυσέων,	
		—ῶν	—ῶν	—ῶν.	
D.	{	χρυσέοις	χρυσέαις	χρυσέοις,	
		—οῖς	—αῖς	—οῖς.	
A.	{	χρυσέες	χρυσέαις	χρύσεια,	
		—ῆς	—ᾱς	—ᾱ.	
V.	{	χρύσειοι	χρύσειαι	χρύσεια,	
		—οῖ	—αῖ	—ᾱ.	

Sic χάλκεοι — ῆς — ἔη — ῆ, & reliqua materialia, aut colorem significantia; ut, φοινίκες — ῆς.

VI. Masculina in υς faciunt fœmininum per εἰα, neutrum per υ, ut, ὀξύς, ὀξεία, ὀξύ, acutus, ad formam tertiæ contractorum & secundæ simplicium.

Singulariter.

Nom.	ὀξύς	ὀξεία	ὀξύ.
Gen.	ὀξέος	ὀξείας	ὀξέος
Dat.	ὀξέϊ — εἰ	ὀξείᾳ	ὀξέϊ — εἰ
Acc.	ὀξύν	ὀξείαν.	ὀξύ
Voc.	ὀξύ	ὀξεία	ὀξύ.

Duali-

Dualiter.

N. A. V.	ὀξέες	ὀξεία	ὀξέε
Gen. & Dat.	ὀξέων	ὀξείων	ὀξέων

Pluraliter.

Nom.	ὀξέες	ὀξείαι	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξείων	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Acc.	ὀξέας	ὀξείας	ὀξέα
Voc.	ὀξέες	ὀξείαι	ὀξέα.

Excipe anomalon πολὺς — πολλή — πολύ.

Singulariter.

Nom.	Πολὺς	Πολλή	Πολύ.
Gen.	Πολλῆς	Πολλῆς	Πολλῆς
Dat.	Πολλῇ	Πολλῇ	Πολλῇ
Acc.	Πολὺν	Πολλήν	Πολύ.
Voc.	Πολύ	Πολλή	Πολύ.

Poëtæ sic inflectunt,

Singulariter.

N. Πολὺς.	G. πολέου.	D. πολέῃ.	A. πολύν.
V. ὦ πολύ.			

Pluraliter.

N. Πολέες-ῆς.	G. πολέων.	D. πολέσι-έεσσι.
A. πολέας-ῆς.	V. ὦ πολέες-ῆς.	

VII. Masculina in ων participia faciunt foemininum per σα, neutrum per ον, ut, τύπῳ — τύπῳσα — τύπῳον.

Singu-

Singulariter.

Nom.	τύχων	τύχισσα	τύχης,
Gen.	τύχωνος	τυχίσσης	τύχωνι,
Dat.	τύχωνι	τυχίσσῃ	τύχωνι,
Acc.	τύχονα	τυχίσσαν	τύχον,
Voc.	τύχων	τύχισσα	τύχον.

Dualiter.

N. & A.	τύχωνι	τυχίσσα	τύχωνι,
G. & D.	τυχόνων	ίσσαν	τυχόνων,
Voc.	τύχωνι	τυχίσσα	τύχωνι.

Pluraliter.

Nom.	τύχωνες	τυχίσσαι	τύχωναι,
Gen.	τυχόνων	τυχίσσων	τυχόνων,
Dat.	τύχουσι	τυχίσσαις	τύχουσι,
Acc.	τύχωνας	τυχίσσας	τύχωναι,
Voc.	τύχωνες	τυχίσσαι	τύχωναι.

Sic omnia participia activa praesentis temporis & futuri primi barytonorum: & adjectivum ἀέκων vel ἄκων — ἀέκισσα, vel ἄκισσα.

Participium aoristi secundi.

Singulariter.

Nom.	τυχών	τυχῖσα	τυχόν,
Gen.	τυχόνι	τυχίσσης	τυχόνι,
Dat.	τυχόνι	τυχίσσῃ	τυχόνι,
Acc.	τυχόνα	τυχίσσαν	τυχόν,
Voc.	τυχών	τυχῖσα	τυχόν.

Y

Duali-

Græca Grammatica

Dualiter.

N. & A. τυπόνῃς — τυπῆσα — τυπόνῃς,
 G. & D. τυπόνῃσιν — τυπῆσαι — τυπόνῃσιν,
 Voc. τυπόνῃς — τυπῆσα — τυπόνῃς.

Pluraliter.

Nom. τυπόνῃες — τυπῆσαι — τυπόνῃα,
 Gen. τυπόνῃων — τυπῆσων — τυπόνῃων,
 Dat. τυπῆσι — τυπῆσαις — τυπῆσι,
 Acc. τυπόνῃας — τυπῆσας — τυπόνῃα,
 Voc. τυπόνῃες — τυπῆσαι — τυπόνῃα.

Sic omnia participia in ὦν & ῆς oxytona : & adjectivum ἐχὼν — ἐκῆσα — ἐκὼν, volens.

Participia activa futuri secundi flectuntur per οῦν — οῦντι, ut, τυπῶν — οῦντι.

Singulariter.

Nom. τυπῶν — τυποῦσα — τυπωῶν,
 Gen. τυπῶντι — τυποῦσης — τυπωῶντος,
 Dat. τυπῶντι — τυποῦσῃ — τυπωῶντι,
 Acc. τυποῦντα — τυπῆσαν — τυπωῶν,
 Voc. τυπῶν — τυποῦσα — τυπωῶν.

Dualiter.

N. & A. τυπωῶντις — τυπῆσα — τυπῶντις,
 G. & D. τυπῶντισιν — τυπῆσαι — τυπῶντισιν,
 Voc. τυπωῶντις — τυπῆσα — τυπῶντις.

Pluraliter.

Nom. τυπωῶντες — τυποῦσαι — τυπωῶντα,
 Gen. τυπῶντων — τυπῆσων — τυπῶντων,
 Dat. τυπῆσι — τυπῆσαις — τυποῦσι.

A cc.

Acc. τυπῆνας — τυπούσας — τυπῆνα,
Voc. τυπούνης — τυπούσαι — τυπῆνα.

Sic etiam participia activa futuri a in conjugatione quarta.

Participium aoristi primi.

Singulariter.

Nom. τύψας — τύψασα — τύψαν,
Gen. τύψαντος — τυψάσης — τύψαντος,
Dat. τύψαντι — τυψάσῃ — τύψαντι,
Acc. τύψαντα — τυψάσαν — τύψας,
Voc. τύψας — τύψασα — τύψαν.

Dualiter.

N. & A. τύψαντε — τυψάσα — τύψαντε,
G. & D. τυψάντων — τυψάσαιν — τυψάντων,
Voc. τύψαντε — τυψάσα — τύψαντε.

Pluraliter.

Nom. τύψαντες — τύψασαι — τύψαντα,
Gen. τυψάντων — τυψάσων — τυψάντων,
Dat. τύψασι — τυψάσαις — τάψασι,
Acc. τύψαντας — τυψάσας — τύψαντα,
Voc. τύψαντες — τύψασα — τύψαντα.

Participia activa & media perfecti temporis in ὧς
flectuntur per ῥα — δε, ut,

Singulariter.

Nom. τελευῶς — τελευῶα — τελευῶς,
Gen. τελευήτος — τελευήας — τελευήτος,
Dat. τελευότι — τελευνία — τελευήτι,
Y 2 Acc.

Acc. *τελευτότα* — *τελευτούαν* — *τελευτόες*,
 Voc. *τελευτῶς* — *τελευτούα* — *τελευτῶς*.

Dualiter.

N. & A. *τελευτότε* — *τελευτούα* — *τελευτότε*,
 G. & D. *τελευτότοιιν* — *τελευτούων* — *τελευτότοιιν*,
 Voc. *τελευτότε* — *τελευτούα* — *τελευτότε*.

Pluraliter.

Nom. *τελευτότες* — *τελευτούαι* — *τελευτόλαι*,
 Gen. *τελευτότων* — *τελευτούων* — *τελευτότων*,
 Dat. *τελευτόσι* — *τελευτούαις* — *τελευτόσι*,
 Acc. *τελευτότας* — *τελευτούας* — *τελευτότας*,
 Voc. *τελευτότες* — *τελευτούαι* — *τελευτότας*.

Sic *τελευτῶς* — *ύα* — *ός*, *είδῶς* — *ύα* — *ός*.
 Sed *ἔξῶς* — *ᾤσα* — *ώς*, *ἐξ ἑαυτός*.

Singulariter.

Nom. *τυφθείς* — *τυφθεῖσα* — *τυφθείν*,
 Gen. *τυφθείηος* — *τυφθείης* — *τυφθείηος*,
 Dat. *τυφθείηι* — *τυφθείῃ* — *τυφθείηι*,
 Acc. *τυφθείηα* — *τυφθεῖσαν* — *τυφθείν*,
 Voc. *τυφθείς* — *τυφθεῖσα* — *τυφθείν*.

Dualiter.

N. & A. *τυφθείητε* — *τυφθεῖσα* — *τυφθείητε*,
 G. & D. *τυφθείηοιν* — *τυφθεῖσαν* — *τυφθείηοιν*,
 Voc. *τυφθείητε* — *τυφθεῖσα* — *τυφθείητε*.

Pluraliter.

Nom. *τυφθείητες* — *τυφθεῖσαι* — *τυφθείηαι*,
 Gen. *τυφθείηων* — *τυφθεῖσων* — *τυφθείηων*,
 Dat. *τυφθεῖσι* — *τυφθεῖσαις* — *τυφθεῖσι*,
 Acc. .

Dat. τοῖς ταῖς τοῖς ————— ἐυχάεσι,
 Acc. πρὸ τὰς ἐυχάειας ————— τὰ ἐυχάεια,
 Voc. ὦ ἐυχάειες ————— ὦ ἐυχάεια.

Sic εὐπατρεις, φιλόπαλεις ————— ἰδο, &c.

III. In υς, & formant neutrum per υ, ut, ὁ ἡ ἄδακρυς, sine lacrymis, τὸ ἄδακρυ. *Ad formam quintæ simplicium.*

Singulariter.

Nom. ὁ ἡ ἄδακρυς ————— τὸ ἄδακρυ,
 Gen. τοῦ τῆς ————— ἄδακρυς,
 Dat. τῷ τῇ τῷ ————— ἄδακρυι,
 Acc. τὸν τὴν τὸ ἄδακρυ ————— τὸ ἄδακρυ,
 Voc. ὦ ————— ἄδακρυ.

Dualiter.

N. & A. τὸ τὰ τὸ ————— ἄδακρυε,
 G. & D. τοῖν ταῖν τοῖν ————— ἄδακρύοιν,
 Voc. ὦ ————— ἄδακρυε.

Pluraliter.

Nom. οἱ αἱ ἄδακρυες — υς ————— τὰ ἄδακρυα,
 Gen. τῶν τῶν τῶν ἄδακρύων,
 Dat. τοῖς ταῖς τοῖς ἄδακρυσι,
 Acc. πρὸ τὰς ἄδακρυας — υς ————— τὰ ἄδακρυα,
 Voc. ὦ ἄδακρυες — υς ————— ὦ ἄδακρυα.

IV. In υς formant neutrum per ου̃, ut, ὁ ἡ πολύπυς ————— τὸ πολύπυς, multiples. *Ad formam quintæ simplicium.*

Singu-

Singulariter.

Nom.	ὁ ἢ πολὺπες ————— τὸ πολὺπεν,
Gen.	τῆς τῆ πολὺπόδος,
Dat.	τῷ τῇ τῷ πολὺπόδι,
Acc.	τὸν τὴν πολὺπόδα ————— τὸ πολὺπεν,
Voc.	ὦ πολὺπους ————— ε, ὦ πολὺπεν.

Dualiter.

N. & A.	τῶ τὰ τῶ πολὺπόδε;
G. & D.	τοῖν ταῖν τοῖν πολὺπόδοιν,
Voc.	ὦ ————— πολὺπόδε.

Pluraliter.

Nom.	οἱ αἱ πολὺπόδες ————— τὰ πολὺπόδα,
Gen.	τῶν τῶν πολὺπόδων,
Dat.	τοῖς ταῖς τοῖς πολὺπόσι,
Acc.	τούς τὰς πολὺπόδας, τὰ πολὺπόδα,
Voc.	ὦ πολὺπόδες ————— ὦ πολὺπόδα.

V. In *λω*, & formant neutrum per *εν*, ut, ὁ χὶ ἢ
τέρλω ————— χὶ τὸ τέρεν, tener.

VI. In *ων*, & formant neutrum per *ον*, ut, ὁ ἢ
ἔυδαίμωνι ————— τὸ ἔυδαιμον, felix. *Ad formam
quintæ simplicium.*

Singulariter.

Nom.	ὁ ἢ ἔυδαίμων ————— τὸ ἔυδαιμον,
Gen.	τῆς τῆς ἔυδαίμωνος,
Dat.	τῷ τῇ τῷ ἔυδαίμονι,
Acc.	τὴν τὴν ἔυδαίμονα ————— τὸ ἔυδαιμον,
Voc.	ὦ ἔυδαίμων ————— ὦ ἔυδαιμον.

Duali.

Dualiter.

N. & A. τὼ τὰ τὼ εὐδαίμονε,
 G. & D. τοῖν ταῖν τοῖν εὐδαιμόνοιν,
 Voc. ὦ εὐδαίμονε.

Pluraliter.

Nom. οἱ αἱ εὐδαίμονες — τὰ εὐδαίμονα,
 Gen. τῶν τῶν εὐδαιμόνων,
 Dat. τοῖς ταῖς τοῖς εὐδαίμοσι,
 Acc. τοὺς τὰς εὐδαίμονας — τὰ εὐδαίμονα,
 Voc. ὦ εὐδαίμονες — ὦ εὐδαίμονα.

Sic σάφρων, ἐλεήμων, οἰκίρμων, μέζων, ἀμεί-
 νων, βελίϊων, &c.

VII. In *ος*, & formant neutrum per *ον*, ut, ὁ ἢ ἔν-
 δοξ^Θ, τὸ ἐνδόξον, *ad formam tertiae simplicium*;
 sed in *ως* quartæ declinationis neutrum in *ων* fa-
 ciunt : ut, ὁ χὶ ἢ ἔυγεως — χὶ τὸ ἔυγεων.

Singulariter.

Nom. ὁ ἢ ἐνδόξ^Θ, τὸ ἐνδόξον,
 Gen. τοῦ τῆς ἐνδόξου,
 Dat. τῷ τῇ τῷ ἐνδόξῳ,
 Acc. τὸν τὴν τὸ ἐνδόξον,
 Voc. ὦ ἐνδόξε, ὦ ἐνδόξον.

Dualiter.

N. & A. τὼ τὰ τὼ ἐνδόξα,
 G. & D. τοῖν ταῖν τοῖν ἐνδόξοιν,
 Voc. ὦ ἐνδόξα.

Plurali-

Pluraliter.

Nom.	οἱ αἱ ἐνδοξοί, τὰ ἐνδοξά,
Gen.	τῶν τῶν ἐνδοξῶν,
Dat.	τοῖς ταῖς τοῖς ἐνδοξοῖς,
Acc.	τούς τὰς ἐνδοξούς, τὰ ἐνδοξά,
Voc.	ὦ ἐνδοξοί, ὦ ἐνδοξά.

Singulariter.

Τίς, interrogativum. Τίς, indefinit.

Nom.	τίς,	Nom.	τίς,
Gen.	τίνος,	Gen.	τινός,
Dat.	τίνι,	Dat.	τίνι,
Acc.	τίνα.	Acc.	τίνα.

Dualiter.

N. & A.	τίνε,	N. & A.	τινέ,
G. & D.	τινοῖν.	G. & D.	τινοῖν.

Pluraliter.

Nom.	τίνες,	Nom.	τινές,
Gen.	τίνων,	Gen.	τινῶν,
Dat.	τίσι,	Dat.	τίσι
Acc.	τίνας.	Acc.	τινάς.

Sic Nom. ὅς τις — ἢ τις — ὅτι,
Gen. ὅτιν — ἢ τίν — ὅτιν, &c.

Τίς indefinitum servat accentum in ultimâ, genitivum vero dualem & pluralem circumflectit. Τίς interrogativum acuit penult. per omnes casus.

Numeralia.

1. Sing.

Nom.	ἓς	μία	ἓν,	} unus—una —unum, &c.
Gen.	ἑνός.	μιάς	ἑνός,	
Dat.	ἐνὶ	μιά	ἐνὶ,	
Acc.	ἑνὰ	μίαν	ἓν.	

Sic ἑδὼς — μὴδὲς, ἑδὲ μία — μὴδὲ μία, ἑδὲν,
— μὴδὲν, nemo, nullus.

2. Dual.

Δύο, duo, Atticè δύο, Gen. & Dat. δύοιν &
δυσὶν Atticè, δυοὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum
esse observatur.

Ἄμφω, ambo, diptoton tertiae simplicium per
omnia genera.

N. A. ἄμφω. G. D. ἀμφοῖν.

3. Plural.

Nom.	οἱ αἱ τρεῖς	τὰ τρία,
Gen.	τῶν τῶν τῶν τριῶν,	
Dat.	τοῖς ταῖς τοῖς τρισὶ,	
Acc.	τοὺ τὰς τρεῖς	τὰ τρία.

4. Plural.

Nom.	οἱ αἱ τέσσαρες	τὰ τέσσαρα,
Gen.	τῶν τῶν τῶν τεσσάρων,	
Dat.	τοῖς ταῖς τοῖς τέσσασι,	
Acc.	τοὺ τὰς τέσσαρες	τὰ τέσσαρα.

A quinque usque ad centum non declinamur
numeralia : ut, πέντε, quinque ; ἑξήκοντα, sex, &c. ἑκα-
τὸν, centum.

Græci numeros his literis exprimunt,

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ς 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	κ 11.	λ 12.	μ 13.	ν 14.	ξ 15.	
ο 16.	π 17.	ρ 18.	σ 19.	τ 20.	υ 30.	φ 40.	
υ 50.	ϕ 60.	ζο 70.	π 80.	ς 90.	ρ 100.	τ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
π 900.	α 1000.						

Difficiliora aliquot scripturæ compendia.

αλ	αλ	δ	ευ	παρά	π	τὴν
αλλ	αλλ	λ	ην	περ	τ	τῆς
απο	απο	κ	καὶ	πει	τ	τοῦ
γὰρ	γὰρ	κα	καὶ	σαν	τ	τοῦ
γεν	γεν	μα	μαρ	σθ	τ	τοῦς
δε	δε	με	μεθ	στ	τ	τρο
εἶναι	εἶναι	μεν	μεν	στ	τ	τιν
ἐκ	ἐκ	μὲν	μὲν	στ	τ	τῶ
ελ	ελ	μετα	μετα	σχ	τ	τῶν
ἐν	ἐν	μὲν	μὲν	σχην	υ	υἱ
ἐξ	ἐξ	οἶον	οἶον	σχρ	υ	υν
ἐπε	ἐπε	ος	ος	σχυν	υ	ύπερ
ἐρ	ἐρ	ου	ου	ται	υ	υπερ
ἐς	ἐς	οὐτος	οὐτος	ταῖς	χ	χυν

F I N I S.

Books printed for J. Brotherton at the
Bible in Cornhill.

Vocabularium Latiale : Or a Latin Vocabulary. In Two Parts. The First being a Collection of the most usual and easy Latin Words, whether Primitive or Derivative, with their Signification in English, after the Order of the Eight Parts of Speech, giving a Specimen of each, and most naturally shewing the Gender, Increase, Declension, and Motion of Nouns and Pronouns ; with the Conjugation, Preterperfect Tense, and Supine, of Verbs, both Simple and Compound. The Second, shewing the Variation and Declining of all the declinable Parts, both Regular and Irregular. By Tho. Dyche, Schoolmaster at Stratford. The Fifth Edition.

The English Tutor, or the Plain Path Way to the English Tongue. Being a most plain and familiar Method for the teaching of Children to spell and read English exactly. With Examples of most Words. With Rules how to Spell them, by Way of Question and Answer. The Ninth Edition.

John T. Haxton
1711. Haxton.
1800.

